

Габделхәбир б. Ярулла б. Валиулла б. Хабибулла б. Габделхамид б. Бик Мухаммад б. Иш Мухаммад (1905-1994).

Получил образование в медресе Касымия и Мухаммадия. В 1927 г. получил традиционный "указ" на должность имама второй мечети в д. Ямаширма. С 1 июня 1967 г. работал имамом мечети Марджани в Казани. Основное богословское наследие Яруллина представлено в его проповедях.

Библиография: Миннуллин И.Р., Бустанов А.К. Яруллин, Габдельхабир Яруллович // Ислам в Татарстане. Энциклопедический словарь. М.: ИД Медина, 2017. С. 248; Мөбәрәк Ж. Габделхәбир хәзрәт Яруллин турында хатирәләрем. Казан: Иман нәшрияты, 2016; Габделхәбир хәзрәт Яруллин. Жомга вә гаёт вәгазьләре. Казан: Иман нәшрияты, 2005. Работа выполнена в рамках профессуры ТАИФ по истории исламских народов в составе России. Набор текста: к.ф.н. Алсу Ахмадулловна Хасавнех.

1967 нче Миляди елларда жомга намазларында сөйләнгән вәгазьләр
Габделхәбир Ярулла

1968 нче ел 23 нче февральдә хаж кылу (хажга бару нияте белән) Казандан киткәнбездә

Хөрмәтле хәзрәт!

Бу кулъязма вәгазьнең таркау хәлендә булу әһәмиятен югалтуындан төрлечә фикерләнгән уйлар бүгенге көндә бер жыентык китап булу, үзенә бер күркәм сыйфат алуы белән мөһим. Вәгазь-нәсыйхәт тирән гыйбарәт булган ике еллык хатирәне искә алмый мөмкин түгел. Үзенә эчрә күб кенә тарихи истәлекләргә алган белмәгәнләргә дәрес бирү булса, белүчеләрнең йилбәрә онытылганларны искә төшереп яңартучы бу кечкенә түгел, бәлки хәзерге дәвердән тарихларның чын, дәрес булып, күб көч сарыф кылу, эзләнү, күб тырышлык, дәлиләр берләшкән нигезләнеб бер көтелгән булуына һичбер шик, шөһбәгә урын калмаган. Киләчәктә бу илнең олыгысы – хәзрәт безләргә изге теләк берләшкән, уңышлыklar теләб, киләчәгемездә зур өметләр, гомерләрегезгә бәрәкат биреп, без мөселманларны шатландырсақ иде.

Ихтирам берләшкән Нәжиб Фәхретдинов.

Казан. Февральнең 12 сәндә, 1975.

Ә'раф, 33 :

اللَّهُ هَدَانَا أَنْ لَوْلَا لِنَهْتَدِي كُنَّا وَمَا لِهَذَا هَدَانَا الَّذِي لِلَّهِ الْحَمْدُ

Мәржани хәзрәт хакында бар.

Коръәнне хөрмәтләү хакында.

Гайбәт хакында.

Кабер вә үлем хакында бар.

Мал, балалар хакында.

Юмартлык хакында 8нче номерда.

Исраф хакында.

Ният хакында

Хаж сәфәре соңында, 6 нчы апрель.

Тагын да сәфәр хакында, 18 апрель.

Мәржани хәзрәт хәтбәсе.

Әл-халәл бирә вә әл-хәрам бирә хакында.

Намаз хакында.

Миграж хакында бар.

Биш вакыт намазның фарызлыгына Коръән аятьләре белән дәлилләр.

Иң беренче көнне сөйләнгән вәгазь.

Беренче номер.

№1

Мәүлед аенда сөйләнгән вәгазьләр.

1967 нче ел июндән башлаб.

Әлхәмделилляһи Раббел галямин вәс салавәт вәс сәлам галә рәсүлиһи вә сахбиһил әжмәгыйн. Хәзрәт Гомәр (радый Аллаһу ганһу. – рг) шул рәвешле риваять кылына: бер вакыт рәсүл (сгс) хозурында утырган вакытта пакъ киёмле, матур кыяфәтдә бер ир керде. Арабызда бу ирнең кем икәннен бер-берсе белүче юк иде. Юлдан килүче мөсафир адәмгә охшаш иде, ди. Фәкәт рәсүлнең бик белгән кешесе кебек рәсүл янына ук килеб утырды, хәтта рәсүлнең кызына караб, кулларын ботларына куеб, әдәб белән утырган. Тик соңында исә:

الإيمان عن اخبرني محمد يا

- диб. Фә-кал галәйһис сәлам:

بالقدر وتؤمن الآخر؛ واليوم ورسله وكتبه وملائكته بالله تؤمن أن الإيمان

- диб жаваб бирә. Бу хәдиснең тагын да ахыры бар. Бүгенге сөйләргә теләгән вәгазем пәйгамбәремезнең туган ае мөнәсәбәте белән пәйгамбәрләр иман хакында сөйләмәкче булаам.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә тарафындан һичбер нәрсәне бер гади ула, шик кабияте булмаган кеше аркылы өйрәтү мөмкин түгел. Мәсәлән, бер бик надан кешенең югары дәрәжәдә булган галим вә философ, хаким кеше белән мәжлесендә ни кадәр утырса да, андан хаким вә файда ала алмый, яки бер бик түбән дәрәжәле, беркая чыкмаган бер фәкыйрь адәмнең бөек бер хөкүмәт ады янына барса, каушаб калуы бик мөмкин. Бу табигый хәл. Бу ике кеше асылда һәр икәве зәгыйфь, гөнаһлы, шәйтан катышма затлар була торыб, боларның әдәб-тәрбия, гыйлем булмаганлыктан гына бер-берсен аңлаша алмаслар, уйлаб карарга кирәк. Адәм балаларның күпчелеге һәрвакыт шәйтан, нәфес тозагында һәм игътикад вә гамәл жәһәтенчә бозык вә яман хәлдә вә һәрвакыт үзене һәлакәт чыгуда ташларга хәзер торыб, кальбен, күңелен каралык (касавәт) басачанлыкларын, аның күңелендә хаклыкны (мөсаррәфәт) аңларлык ак белем, гакыл булмавы сәбәбле, бер гади адәмнең шундый адәмләр берлән аралашуы мөмкин булмас; шушы дусд – түбәнлектә вә бозыклыкта булган кеше. Чын пакъ вә һич косурсез – кимчелексез булган, күз күрмәгән вә гакыл ирешмәгән галим, хаким.

Халик (Алла исеме – А.Х.) жөмлә мәхлукатның Раббел галәммин булган бөек бер Зат белән андан нәрсә өйрәнә алсын, нәрсә аңласын, ничек аның хөтбенә тугъры була алсын? Ул зат тарафындан бәндәләрне ирешдерергә тиешле булган әмре вә нәһиләрне, кәма йәнбәгый (гар.: как проистекает, аңлашылганча), аңлатуы мөмкин түгел. Бәс Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә Үзе камил хакимияте вә тәдбире буенча бәндәләрнең үз араларындан яхшы табигатле, күркәм холыклы, пакъ кәлебле вә үзенең рәхмәт тәрбиясе берлә тәрбияләнгән, фазыл вә кирам тәрбия берлә әдәбләнгән вә фәрештәгә йолыгырлык вә андан соң сүз иштерлек мәртәбәгә ирешкән. Аллаһының сүзене өйрәнерлек вә аңлаб халыкка ирештерерлек вә аңлатырлык булган кадерле вә хөрмәтле бер хатынны сайлаб (рәсүл, бәни пәйгамбәр, илче) кылмышдыр. Тәэкид, ул илче бәндәләренә Алланың юлын ирешдерер. Менә бу илчеләр Алла хөсен китерүче шәригать хөкемләрән, Алла теләген дуста дөрест аңлатучы, Алланы танытучы вә шөкер гыйбадәт рәвешләрене яхшы өйрәтүче

المُيَبِّنُ الْبَلَاغُ إِلَّا عَلَيْنَا وَمَا

диб, һәртөрле авылгыларга, жәбер-залимләргә бер үзләре күкрәк киереб каршы торыб һичкемдән курыкмый, Алла боерыкларын бәндәләргә ирештерүче (пәйгамбәр, бәни рәсүл) исеме белән аталган хөрмәтле затлар буладыр. Шушы мөхтәрәм затларның, пәйгамбәрләрнең әүвәлгесе – атамыз Адәм (гс) булыб, иң соңгысы – сәййидел әнбия, эшрафел әнбия, хәтимел мөрсәлин булган безнең пәйгамбәр Мөхәммәд Мостафа (сгс)дер. Шушы ике пәйгамбәр арасында бик күб пәйгамбәрләр килгән. Шушы пәйгамбәрләрнең һәркайсы Алланың хөрмәтле затлары. Болар һәрвакытта гөнаһдан пакъ. Пәйгамбәрлек килгәнче, пәйгамбәрлек килгәч дә һәр урында, һәрвакыт мәгъсумлар диб, иман китерергә لَا رُؤْيُةَ مِنْ أَحَدٍ بَيْنَ نَفَرٍ لَا

иман китерү, ышану фарыз. Әгәр бер кеше шушы мөәмәнун биһи (ышанырга, иман итәргә) тиешле булган (алты төрле – жиде төрле) нәрсәнең берсенә генә ышанмаса да, мөселман булмый. Яки шушы жиде нәрсәнең берсенә шәйлә тиешле (ай-һай), шулай ук булыр микән диб уйласа, шәйлә билә иман булмый. Чын мөселман булу өчен الموت بعد والبعث تعالى الله من وشره خيره والقدر الآخر واليوم ورسله وكتبه وملائكته بالله أمنت мәгънәсен белеб, тел белән әйтү, күңел белән, чын күңелдән ышану – мөэмин-мөселманлыкның иң беренче шарты, мөхтәрәм жәмәгать! Тиздән Мәүледен нәби кичәсе житә, Аллаһы насыйб итсә, инша Алла.

Шул көндә, вакытта пәйгамбәрәремез хакында тулырак, ачыграк сөйләргә тырышырмын. Пәйгамбәрнең әхваленә кадәр мөкаддәмә рәвешендә мөэмин биһи булган, ышанырга тиешле булган пәйгамбәрләр хакында беркадәр сөйләргә тиеш күрдем. Сөйләгән вәгазьләремдә беркадәр мөлкә хасил иткәнче кимчелекләрем күб булыр, бу хакта сүз дә юк. Имди Аллаһы Тәбарәкә вә хәзрәтләре шушы нәрсәләр хакында иманымызны нык, һәртөрле шәйдә шөбһәләрен, пакъ каләб, чын иман насыйб итеб, мөэмин булыб гомер итәргә насыйб итсен. Ахыры сылуларыбыз да соңгы сәгатьләребездә иманыбызны юлдаш кылыб, кәлимә шәһадәт, кәлимә тайыб белән дөньядан үтеб, әбәди сәгадәтгә ирешергә Аллаһы насыйб итсен. Амин.

Бисмилләһир рәхманир рәхим. Мәүлед аенда сөйләнелгән вәгазь.

Әлһәмделилләһи Раббел галәмин вә салли Аллаһу галә сәййидинә Мөхәммәд вә алиһи вә сахбиһи әжмәгыйн.

Мәүледен нәби кичәсен, пәйгамбәрнең туган көнләрен хөрмәт белән искә алуны теләб, мәсжедебезгә жыелган мөхтәрәм мөселманлар! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтләренә сәламе, рәхмәте, бәрәкәте вә мөгъфирәте Аллаһы ризалыгы барчаларыбызга насыйб булсын.

للعالمين رحمة الا ارسلناك ما و بالله استعيز

булган аның күрсәтелгән тугъры юлы белән барсак, дөнья Ахирәтдә бәхәтле булыб, сәгадәт дарәйнгә ирешүебезгә сәбәб булган сәййидел әнбия булган пәйгамбәрәремез Мөхәммәд Мостафа (сгс) нең туган көнләре, туган кичәләре барчаларыбыз өчен мөбарәк булыб, гомер барча дөньяда яшәгән мәртәбездә мөкаддәс, пакъ булган Ислам дине үзренә яшәб, ахыр гомеребездә соңгы сәгатьләребез, соңгы сулуларыбыз да кәлимә шәһадәт, кәлимә тайыб белән яхшы үлемләр (хөсне хатим) белән дөньядан үтеб, женәбее Раббел галәмин хәзрәтләренә ак йөз вә кальбе салим барыб, мөбарәк пәйгамбәрәбезнең шифагәтенә ирешү барчаларыбызга насыйб булсын (бихөрмәт сәййидел мөрсәлин, бихөрмәт Таһ вә Йәсин). Амин.

Аллаһы тарафындан мөкаддәс Ислам диненең шәригать хөкемләрән өйрәтер өчен жибәрелгән пәйгамбәрләрнең иң соңгысы – Хәтимел әнбия булган Мөхәммәд (гс) нең,

кыскача гына булса да, аның тәржемә хәлен, башындан үткән вакыйгаларны дине Исламның заһир булуыны, Ислам диненең ни рәвешле таралуыны һәрбер мөселманга кыскача гына булса да белү тиеш. Рәсүлүлла (сгс) нең хак пәйгамбәр, Ислам диненең хак дин булуын белер өчен ул мөбәрәк затның гадәт вә холькларны, эшлэгән эшләрене белү житәдер. Адәм балалары Рәсүл (сгс) нең әхвален ни кадәр белсә, иманны вә динне шул кадәр куәтләнәдер. Затән дини адәмләренең вә бөөк галимләрнең тәржемә хәлләрене белү дә адәм балалары өчен иң файдалы; дин, диянәт артуына, фикер вә әхляк төзәлуенә иң зур сәбәпләрнең берседер. Коръән Кәримнең үткәндәге пәйгамбәрләренең әхвал вә тарихларыны да сөйләб гыйбрәтләнергә кушуы да шундый сәбәпләрдәндер.

Мөхәммәд (гс) гарәбләр арасында иң мөгътәбәр булган Курайш кабиләсендән булыб, нәсәб шәрифә (нәсәле) Исмагыйл, Ибраһим (гс) гә тоташадыр. Ачык мәгълүм бабалары Мөхәммәд бин Габдулла бин Габделмутталиб бин һашим бин Габделманнаф бин Кусай бин Киляб бин Мурраһ бин Кәгеб бин Ләзай...

Анасы Әминә бинт Вәһәб бин Габдеманнаф бин Зөһрәбин Килябдер. Килябдә ата һәм анасында нәселләре бергә кушыладыр. Рәсүлүллаһ (сгс) тарих Миляди илә 571нче елда 25нче апрельдә Рабигел әүвәлнең 12сендә, дүшәнбе көн таң вакытында дөньяга килде. Рум императоры һераклга Рәсүл (гс) нең дине Исламга өндәб жибәргән хаты ирешкәндән соң, рәсүлүлла хакында Әбу Суфьяндан сорашуы.

Имам Бохари хәзрәтләре үзенең “Сәхих”ендә Габдулла бин Габбасдан (рг) шушы вакытны сөйлә: “Әбу Суфьян курайшләр берлә Шамга сату-алу белән баргач, Рум пасшасы һеракл Әбу Суфьянны юлдашлары белән үзенә чакырды. Бонлар бардылар: ул вакытта һеракл Бәйтәл мөкаддәсә иде. Рум патшасы хозурында (һераклның) Румның иң зурлары жыелган иде. Патша (һеракл) тәржеманны чакыртды. Тәржеман аркылы сорады: “Мин пәйгамбәр диб дөгъва кылган кешегә кайсыгызның кардәшлегә якын, артыграк”, - диб сорады. Әбу Суфьян: “Мин – иң якын”, - диде. Соңра Әбу Суфьянны үзенә якын китереб, юлдашлар артына куярга кушды. Бу кешеләргә тәржеман аркылы әйт: мин болардан пәйгамбәрлек кылучы ир хакында сорамакчы булам. Әгәр ялган сөйләсә, тәкзиб кылсынлар. Әбу Суфьян бу вакыйганы сөйләгәндә: валлахи, ялганчы исем чыгудан курыкмасам, бер кадәр ялганларга ниятем бар иде, дигән. һеракл Әбу Суфьяндан сорашырга керешде. һеракл: “Ул адәмнең нәсәбе ничек?” Әбу Суфьян: “Ул адәм нәселле нәсәбле кеше”.

Әбу Суфьян хакында: Әбу Суфьян курайш кабиләсендән, беренче буындан, нәселле, рәсүлүллага тоташа. Курайшнең нурларындан, Әбу Жәһәлдән кала, дине Исламның иң зур дошманларындан иде. Мәккә фәтех ителгәннең соңындан гына дине Исламны кабул иткән адәмдер.

Һеракл: “Сезнең арагызда бу көнгә кадәр пәйгамбәрлек дөгъвасы кылучы булдымы?” Әбу Суфьян: “Юк”. һеракл: “Ата-бабасындан патша булганы бармы?” Әбу Суфьян: “Юк”. һеракл: “Бу адәмгә халыкның байлары, зурлар кадәрләләре иярәме, әллә фәкыйрь-зәгыйфләреме?” Әбу Суфьян: “Фәкыйрьләр, зәгыйфләр”. һеракл: “Аңа иярүчеләр арта баралармы, яки кимиләрме?” Суфьян: “Арта баралар”. һеракл: “Диненә ачуланыб кире кайтучылар бармы?” Суфьян: “Юк”. һеракл: “Хәзер сөйләгән сүзендән элек ялган сөйләгәнә бар идеме?” Суфьян: “Юк”. һеракл: “Хыянәт-алдау гадәте бар идеме?” Суфьян: “Юк. Байтактан бирле күрешкәнәмез юк. Хәзер ничекдер, белмим”, - диде (Әбу Суфьян). “Шушы сүздән башка сүз кыстыра алмадым”, - дигән. һеракл: “Ул адәм нәрсә эшләргә куша?” Суфьян: “Бер Аллага гына гыйбадәт кылыгыз, ширк кылмагыз, ата-бабаларыгыздан начар гадәтләре куегыз, намаз укыгыз, тугры булыгыз, ата-аналарга

яхшылык кылыгыз”.

Мондан соң Рум патшасы Иеракл тәржеман аркылы Әбу Суфьянга түбәндәге сүзләргә сөйләде: мин ул адәмнең нәселе хакында сорагач, пакъ нәселдән диб әйттең. Пәйгамбәрләр һәркайсы нәселле вә нәсәбле була. Бондан элек арагызда пәйгамбәрлек дөгъва кылучы булдымы, – диб сорадым, – юк диб жаваб бирдегез. Әгәр монда да ул пәйгамбәр булса, шунга ияреб итә дияр идем. Ата-бабаларында да патша булган кеше бармы? – диб, – сез юк дидегез. Әгәр нәселендә патша булса, ата-бабасы мөлкен кайтарырга әле эзли дияр идем. Бу сүзендән элек ялган сөйләгәнә бармы? – дим. – Юк, – дидегез, – адәмләргә ялган сөйләмәгән кеше Аллага ялган сөйләмәс, – диде. Кешеләрнең зурлары байларымы иярә? – дидем. – Зәгыйфләр, дидең. Дөрест, әүвәлге пәйгамбәрләргә фәкыйрьләр, зәгыйфләр ияргән башда. Арталармы? Кимиләрме? – дидем. Арталар, – дидең. Дөрест, чын иман һәрвакыт шулай. Дөрест, чын иман бервакытта да үзгәрми. Берәр кеше мөртәд булганы бармы? – дидем. – Юк, – дидегез. Хакыйкый һәрвакыт шулай: бер күңелгә урнашса, һич чыкмый, – диде. Алдаганы бармы? – Юк, – дидегез. Хак пәйгамбәрләр бервакытта да алдамас, – диде. Сөзгә ни белән боера дигәч, сез: бер Аллага гыйбадәт кылырга гына, намаз укырга, гыйффәткә беркемгә дә золым итмәскә, урлармаска, кардәшләр хакын, ата-аналар хакын ригаять итәргә, – дидегез. Әгәр әйткән сүзләргә хак булса, бу кеше минем мәмләкәтне мөлкелә, мин бу пәйгамбәр киләсен белә идем. Ләкин сөздән булып диб уйламадым. Әгәр эшемдә аерылып аңарга юлыксам, ул адәмнең аякларын идәм, – димешдер.

Һижрәтдән унөчөнчә ел:

Рәсүл әкрәм хаж Мәккә Мөкәрәмәгә барачагын белдерде. Халыклар бу сүзне ишеткәч, һәр тарафдан төркем-төркем Мәдинәгә жыелдылар. Зөлү Кагъдәнең егерме бишенчә көн. Өйлә газинә укыгач, әһле бәйт вә әсхабе кирам белән Мәдинәдән чыгып Зөлү Хәлифә исемле йиргә барды. Иртәсә көн шул йирдә баглап Өйлә газинә укыгач, кырык меңдин артык сәхабә, хажилар белән Мәккә Мөкәрәмәгә китделәр. Вә Зөлү Хажнең дүртенчә көн Мәккәгә життеләр. Бу һәр тарафдан мөселманлар хажгә жыелганлар иде. Гарәфә көн жомга көн улыб, ул Хатимел әнбия йөз меңнән артык хажи белән (хажел әкбәр) олугъ хажны кылдылар. Рәсүл әкрәм гаять моңлы бер хотбә укыды адәмләргә, вәгазь, нәсыйхәт кылды. И, өметләрем мин сезләргә. Шәригать хөкемләрәне ирештердем вә үземдән шул ике нәрсә калдырдым.

رسوله سنة و الله كتاب بها تمسكتم ان و تضلوا لن امرين فيكم تركت

Дин хөкемләрәне тәмам сөйләгәч, и жәмәгать, «мин ирештердем!» – диде.

Әсхаб жөмләсә бер аваздан: ирештердең, – диб жаваб бирделәр. Рәсүл әкрәм өч мөртәбә “Шаһид бул, йә Рабб” диде. Бу вакыт Икенде житкән иде. Хәзрәт Билал азан укыды, камат төшерде. Өйлә намазы укылмаган иде, ул Өйлә соңындан Икенде гази укылды. Шушы вакыт

دينا الايلام لكم رضيت و نعمتى عليكم اتممت و دينكم لكم اكملت اليوم

(Өл-Ма’идә сүрәсе, 3 аять).

дөньядан үтүенә олугъ ишарә иде. Хәзрәт Әбу Бәкер бу атыны ишеткәч, бик кайгырды, күңеле тулып елады. Рәсүл әкрам дөньяда озак торачак түгел икәнлеген аңлады. Рәсүл әкрам Гәрәфәтдән кузгалып Мөздәлифә дигән урынга барды. Әхшам укылмаган иде, ул Әхшам соңра Ястү намазыны укыды. Иртә белән Минәгә килеб корбан чалды, сачыны алдырды. Соңра жәмәгатькә караб: “И, жәмәгать! Хаж хөкемләрәне миндән өйрәнегез, белмим, мондан соң бу урында минем белән күрешемсез”, – диде. Соңра Мәккәгә килеб тәввафыны кылды. Вә Ибн Габбас кулындан Зәмзәм суыны эчде. Хаж тәмам булды.

Шундан 23нче июнь, жомга.

Хәзрәт Рәсүл ни кадәр тырышыб, бөтен авырлыкларга сабыр итеб, халыкны дингә өндәсә дә, Мәккә мөшрикләре һаман да жәбер-золымларын арттыра гына бардылар. Шунның өчен хәзрәт Рәсүл хаж вакытында читдән килгән гарәбләрне дингә өндәргә керешде. Төрле кабиләләрдән иманга килүчеләр артыб торса да, таяныч булырлык, дингә ярдәм бирерлек зуррак кабиләләрнең иманга килүен көтә иде.

Пәйгамбәрлекдән унберенче елда:

Мәүлед аенда сөйләнгән вәгазь

Мәдинә халкындан алты кешегә очраб, хәзрәт Рәсүл аларны дин Исламга өндәде, аларга Коръән укыды. Мәдинә кешеләре үзләренә күршеләре яһүд галимләрәндән “зур бер пәйгамбәр киләчәк, тирә-якка галиб булачак, Торада шулай хәбәр бирелгән” дигән сүзләренә ишеткәнләр иде. Рәсүл Хода боларны дөгъвәт итдекдә бер-берсенә каратдылар да “яһүдләр хәбәр биргән пәйгамбәр шушы булса кирәк. Яһүдләргә кадәр бу динне без кабул итик”, диб бер-бере белән килешәб, Ислам динен кабул итделәр. Хәзрәт Рәсүлгә вә дине Исламга мэхәббәт итеб кайтыб китделәр. Мәдинәгә кайтыб сөйләгәч, Мәдинәдә Ислам диненә керүчеләр күбәйдә. Икенче елда тагын да күб кенә кешеләр Рәсүл әкрам хозурына килеб иман китерделәр. Үзләренә Коръән өйрәтер өчен, шәригать хөкемләрән өйрәтер өчен Мөсгаб бин Гәмәйр исемле сэхәбине алыб китделәр. Шушы көндә шул Мәдинәдә Ислам дине бик тизлек белән тарала башлады. Бөтен сүзләре Ислам дине һәм хәзрәт Рәсүл хакында булды. Пәйгамбәрлекдән 13нче елда Мәдинәдән житмешдән артык ир вә берникадәр хатын-кыз Рәсүл әкрам хозурына килеб итагать итделәр. Хәзрәт Рәсүлгә, дине Исламга зур мэхәббәт күрсәттеләр. Хәзрәт Рәсүл вә дине Ислам өчен жанлары, тәнләре, маллары белән ярдәм итәчәкләрәнә вәгъдә вә вәһед бирделәр. Рәсүл әкрам вә сэхәбәләр Мәдинә шәһәрәнә күчсәләр, һәммәсе жан-күңелдән шад булачакларын сөйләделәр. Курайш халкы Мәдинә халкының Исламга килүләрен, хәзрәт Рәсүлгә мэхәббәт итүләрен ишетдекән (ишеткәч – А.Х.), тагын да дошманлыкларын артдырдылар.

Шундан соң Рәсүлнең рөхсәте берлә берәм-берәм Мәдинәгә күчә башладылар.

Мөшрикләрнең жафаларындан, һөжүмләрәндән куркыб, кичәләрдә качыб яшерен генә хижрәт итәләр иде. Фәкәт хәзрәт Мәккәдән Мәдинәгә күчәргә теләгендә, коралларын тагыб әүвәл Кәгъбәт Аллаһ фи тәууәф кылыб, шунда булган мөшрикләргә: “Мин бүген Мәккәдән Мәдинәгә күчәм. Кем дә кем балаларын ятим, хатынын тол калдырасы вә ата-аналарын хәсрәткә салырга теләсә, минем артымдан чыкмас”, – диде. Ләкин аның артындан чыгарга берәү дә батырчылык итмәде. Шул рәвешле сэхәбәләр бер-бер артлы Хижрәт итеб, Мәккәдә Рәсүл әкрам хәзрәт, Әбу Бәкер, Гали вә мөшрикләр тарафындан тоткын ителгән сэхәбәләр генә калды. Дин өчен туган, үскән йирләрен, ватанларын ташлаб, Мәдинәгә хижрәт иткән сэхәбәләргә “мөһажирин” (күчүчеләр), дине Исламга, мөһажирләргә ярдәм иткән кешеләргә “ансар” (ярдәмчеләр) диерләр, димәкдәр.

Ислам диненең Мәдинә шәһәрәндә куәт табуы, сэхәбәләрнең Мәдинәгә күчүләре, Мәккә мөшрикләрән төшүенә китерде. Мәккә халыкның сәүдәгәр булулары Шамга Мәдинә аркылы йөри торган булганлыктан, Мәдинә шәһәрәндә мөселманлар куәтләнсә, Мәдинә аркылы йөрү мөмкин булмаячак. Мөселманлар куәтләнәб, бездән үч алырлар диб, мөшрикләр бик каушаб калдылар. Тиз генә киңәш мәжлесләре ясаб, төрлечә киңәшләр кырдылар. Әбу Жәһелнең фикере буенча таза, батыр егетләренә сайлаб, бердән һөжүм итеб, Рәсүл әкрамне үтерергә карар кабул итделәр. “Мөхәммәднең үз урынына калырлык баласы – ир баласы юк, үтерсәк – котылырбыз, Ислам дине бетәр”, – диделәр. Вә берәр кичәнә билгеләб, хәзрәт Рәсүлне үтермәк булдылар.

Шул кич хәзрәт Жәбраил килеб Алланың сәламен сөйләде. Һәм Алла тарафыннан Мәккәдән күчәргә изен (рөхсәт – А.Х.) китерде. Рәсүл әкрам үз урынына хәзрәт Галине яткырыб, өйендән чыгыб китте. Саклаучы егетләр ниндидер сәбәбләр гәфләтдә калдылар. Хәзрәт Әбу Бәкергә барыб бергә Мәккәдән китәчәкләрен сөйләде. Хәзрәт Әбу Бәкер пәйгамбәр белән сәфәр итү шәрәфенә ирешү өчен шадлыгындан елады. Һәр икесе Мәккәдән чыгыб, бер тау тишегенә кереп яшеренделәр. Шушы вакытда Камәри ел белән хәзрәт Рәсүл 53 яшендә, Миляди ел белән 51 яшендә иде.

Батыр мөшрик егетләре: “Рәсүлне саклаб төн үткәреб, иртә торыб Рәсүлнең өенә керсәләр, хәзрәт Рәсүл юк, аның урынында хәзрәт Галине күреб абтыраб калдылар. Төрле якка чабышыб, Рәсүлне эзләргә керешделәр. “Һәркем Мөхәммәдне китерсә, йөз дәм бирәмез”, – диб игълан кылдылар. Хак Тәгалә Үзенә хак пәйгамбәрен саклады. Сигез көн юлда уздырыб, сигезенче Рәбигел әүвәлдә Куба исемле авылда дүрт көн торыб, анда бер мәсҗед бина кылды. Исламда иң беренче мәсҗед – шушы Куба мәсҗедедер булыб, Коръәндә Тәүбә сүрәсендә 110 нчы аят шушы хакында әйткән аят икән.

Жомга көн иртә белән 622нче ел 25 нче сентябрьдә Рәбигел әүвәлнең 12нче көнне Мәдинәгә барырга юлга чыгыб, юлда бәни Салим кабиләсендә беренче мәртәбә жомга укыды. Жомгада йөзләб кеше бар иде. Мәдинә халкы хәзрәт Рәсүлнең үзләренә килү хәбәрен ишетеп, гаять дәрәҗәдә шадландылар. Бөтен халыкның телендә хәзрәт Рәсүл булды. Бөтенесенә зур шадлык булыб, зур бәйрәм төсен алды. Балалар сөенеп: “Хәзрәт Рәсүл килде”, кәнизәкләр кызлар: “Йә Рәсүлүлла, хуш килдегез” диб, гүзәл-гүзәл шигырьләр укыдылар. Һәркайсы Рәсүлнең үз өйенә кунак булуын теләделәр. Хәзрәт Рәсүл: “Төянең (дөянең –А.Х.) ихтыярына куегыз, ул кайда барыб чыкса, шунда мәнзилемез булачак”, - диб төя ансардан Әбу Әйүбел Ансари дигән кешенә алдына барыб чыкты. Әсгәд бин Зурара дигән кешенә: хәзрәт Рәсүлнең төясе миндә кунак булсын диб, төясен алыб китте. Шушы Рәсүл әкрамның Хиҗрәтендән соң Мәдинәдә вә Мәдинә тирәсендә Ислам тизлек белән тарала башлаб, Ислам динендә булган кешеләр Аллага тынычлаб гыйбадәт итә башлаб, Ислам диненә таралуына иң мөсәббәб булганлыктан, бу Хиҗрәт бер мөселманлар тарафындан зур, истәлекле, тарихи вакыйга булганлыктан, Рабигел әүвәл ае Рәсүлнең туган ае, Мәккәдән Мәдинәгә күчкән ае. Һәм шушы дөньяда Ахирәткә күчкәнлекдән бу ай һәрвакыт без – мөселманлар тарафындан хөрмәт белән искә алынырга тиешле, хөрмәтле айдыр.

Хәзрәт Рәсүлнең туган вә Хиҗрәт кылган, үлгән ае – жөмләмез өчен мөбарәк булыб, мөкаддәс динемез кушкан, мөбарәк пәйгамбәребез кушканча, бөтен гадәтләренә, күркәм холыкларны үзөбезгә гадәт итеб, үзара, инсаният галәменә таратырга, начар гадәтләрдән булыб саналган гайбәт, хөсөд белән сүз йөртү кебек эшләрдән сакланыб, иттифак, татулык, тынычлык белән гомер итәргә Аллаһы насыйб итсен.

Сабан туге уңае белән:

Мөхтәрәм жәмәгать! Киләсе якшәмбегә ата-бабадан гадәт булыб килгән милли гадәтебез – күнел ачу бәйрәме булыб, шушы халыкара бәйрәмебезне аеклык, тәхәллүф белән үзөбезнең бер-беребезгә халык арасындан күнелсез хәлләргә сәбәб – бозык булган гадәтләрдән бик сакланыб уздырырга насыйб булсын.

Ходай хәерле яңгырлар бирсен авыл хезмәтендә.

Рәсүл әкрам (сгс)нең Хиҗрәтендән унынчы елдагы вакыйгалар:

Бу елларда Мәдинәгә атрафдан бик күб илчеләр киләләр, һәркайсы Ислам диненә чын күнелдән кабул итеб, кайтыб китәләр иде. Рәсүл әкрам һәр якка әмирләр, вәлиләр йибәрмәкдә иде.

Әлхасыйл Мәккә Мөкәдрәмәне фәтех кылгач, курайш тармаклары, кабиләләре – бар да мөселман булганнар кеби, Мәккә, Мәдинә тирәсендәге башка кабиләләр дә төркем-төркем дине Исламга керәләр иде. Адәмләрнең ерак-ерак жирләрдән килеб, дине Исламны кабул итделәр. Бу хакда:

استعِذْ بِاللّٰهِ اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَ الْفَتْحُ وَ رَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ فِىْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا

сүрәи хәлиләсе инде. Бу сүрәдә Рәсүлулланың гомере аз калдыгына ишарә бар иде. Бу сүрә укылгач, хәзрәт Габбас Рәсүл әкрамнең гомере аз калганыны аңлаб, күңел тулыб елады. Нәм шушы вакытларда Рәсүл әкрамнең актык хәжи хәжжәтул видагъ вакыйгъ булмышдыр.

Шушы елда Рәсүл әкрам Хаж кылу нияте белән Мәккә Мөкәдрәмәгә барасын белдерде. Рәсүл әкрамнең бу хәбәрен ишеткәч, һәр тарафдан төркем-төркем Мәдинә шәһәрәнә жыела башладылар. Зөль Кагъдәненә 25 нче көне Өйлә намазыны укыгач, әһле бәйти (өй жәмәгәтләре) нәм әсхабе кирам белән Мәдинәдән чыгыб, Зөль Хәлифә исемле йиргә барыб, иртә белән шул урында әхрам багълаб, Өйлә намазыны укыгач, кырык меңдән артык хажилар белән Мәккә мөкәдрәмәгә китделәр. Зөль Хижжәненә 4нче көне Мәккә Мөкәдрәмәгә житделәр. Мәккә Мөкәдрәмәненә башка тарафларында бик күб хажилар жыелган иде. Гарәфә көне жомга көн булыб, ул Хатимел әнбия йөз меңнән артык хажилар илә (Олугъ хаж) Хажел әкбәрне үтәделәр. Рәсүл әкрам гаять моңлы бер хәтбә укыды, вәгазь-нәсыйхатъ кылды. “И, өммәтләрем! Мин сезгә Ислам диннең шәригәтә хөкемләрән тиешенчә ирештердем вә үземдән соң ике нәрсә калдырдым.

تركت فيكم امرين لن تضلوا و ان تمسكتم بها كتاب الله و سنة رسوله

Моннан соң да, жәмәгәтә, мин сезгә Алланың динен, шәригәтә хөкемләрән ирештердемме? - диб сорады. Бөтен сәхабәләр, аптыраб: ирештердең, - диделәр. Шушы вакыт хәзрәт Рәсүл: йә Рабб, шаһид бул! – диб өч мәртәбә әйтте. Вакыт Икенде житкән иде. Өйлә намазы укылмаган иде. Хәзрәт Билял азан укыды, камәт кылды. Өвүвәл Өйлә, соңындан Икенде намазы укыдылар. Шушы вакыт:

اليوم اكملت لكم دينكم و اتممت عليكم نعمتى و رضيت لكم الايلام دينا

аятел Көрсә нәзел булды.

Хажилар таралды. Рәсүл әкрам Мәдинә мөнәввәрәгә кайтды. Менә бу хаж Рәсүл әкрамнең актык хажы булыб, һәрбер мөселман өчен тиешле чара булыб, хаж – зур вакыйга (хәдисә) булды. Шул көндән соң озак тормый Рәсүл әкрам дөньядан күчә (салла Алла галәйһи вә галә алиһи вә асхабиһи әжмәгъйин). Инша Алла Рәсүлебезнең вафаты нәм шамаил шәрифәсә хакында сөйләргә насыб итсен. Рәсүлебезнең өйрәткән мөкаддәс Ислам дине үзә дә күңелләребезне беркетәб, Рәсүлебезнең шифагәтенә ирешү барчаларыбызга насыб булсын.

Сүрәтел Гыймран:

اللهم يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك

Амин.

Әгузу билләһи минәш шәйтанир рәжим. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۗ وَذِكْرُوا اللَّهَ عَلَيْهِمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

(ا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) – Аллага иман. (اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ) – чын курку, хак курку белән куркыгыз.

(لَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ) – хак мөселман вә хак мөэмин булганыгыз хәлдә генә үлегез.

(وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا) – Алланың жебенә, диненә ябышыгыз. (وَلَا تَفَرَّقُوا) – аерылышмагыз.

(ذِكْرُوا اللَّهَ عَلَيْهِمْ) – Алланың биргән нигъмәтләренә исегезгә төшерегез. (وَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا) –

Ислам дине килгәнче жаһилият заманында бер-берегезгә дошман идегез, Ислам дине сезнең арагыздагы бу дошманлыкны бетерде, бер-берегезгә кардәш итде, (أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ ۖ ف) – бер-берегезгә күнелләрэгездә өлфәт, мәхәббәт тудырды. (أَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ ۖ ف) – Ислам нигъмәте сәбәбле таңга кердегез ягъни үрелдегез, (خُورَانًا) – бер-берегезгә кардәш булыб, (كُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ ۖ وَ) – ягъни Ислам дине килмәсә, элек тәмуғ чокыры тирәсендә, тәмуғта шешәр идегез, (فَأَنْذَكُم مِّنْهَا) 0557) – бәс Аллаһы Тәгалә Ислам дине сәбәбле сүзне тәмуғ чокырындан, газабындан коткарды. (ذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۚ) – ушандак узгандагы хәлләрне искә алган кебек, аятьләрене, галәмәтләрене дә бәян кылырды. (عَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۗ) – шәет ки, (бәлки – А.Х.) сез шушы хәлләрне искә алыб, тугъры юлга күнегерсез. Ягъни Аллаһы кушканча, пәйгамбәр кушканча бер иттифакда, берлекдә, бер сүздә булыб яшәб, аерылмаенча, бер-берегез белән тату булыб, өлфәт, мәхәббәт белән, чын мөселман, хак мөэмин булыб яшәб, Алланың юлына күнелеб, һидаять тавыб, дөнъя Ахирәт тәжәлли булырсыз, ди.

وَلَتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
– шундый кешеләр кебек булмагы, (فَرَّقُوا وَاحْتَلَفُوا ۖ ت) – бер-берсендән аерылышдылар, ихтиляф кылышдылар. (ن بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتِ ۖ م) – иттифакны, бердәмлекне важиб иткән, фарыз иткән хаклыкны, ачык бәйән иткән дәлилләр, аятьләр килгәннең соңында алар бер-берсендән аерылышдылар. Жәмәгәтдән аерылдылар (أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۖ وَ) – Кыямәт көнендә шушы кешеләр өчен зур газаб бар, ди. (أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ وَ) – Аллага вә Рәсүленә итагать кылыгыз. (لَا تَنَازَعُوا ۗ وَ) – Бәдер сугышында низагълашкан кебек низагълашмагыз, ди. (تَذْهَبَ رِيحُكُمْ ۖ وَ) – Дәүләтегез, нигъмәтегез кулыгыздан китәр, ди.

Бу аятьдән ачык аңлашканча, таркау булу, бердәм булмау, иттифаксыз булу арабыздан дәүләтнең, Алланың биргән нигъмәтләренең кулдан китүенә сәбәб була икән. Калә Рәсүлулла (сгс):

عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ ، وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ ، وَهُوَ مِنَ الْاِثْنَيْنِ أَبْعَدُ ، وَمَنْ أَرَادَ بُحْبُحَةَ الْجَنَّةِ فَعَلَيْهِ بِالْجَمَاعَةِ

Ягъни: һәрвакыт күпчелекдә жәмәгать белән бергә булыгыз, аерылышудан сакланыгыз, ди. Шайтан дәрәслекдә ялгыз кеше белән бергә булчы, ди. Ике кеше дә ярар, әгәр яхшы ибтәш белән бергә булса, ул сине яхшылыкка өндәр. Әгәр бер кеше жәннәтнең уртасында, ягъни жәннәтлек булуны теләсә, әлбәттә жәмәгать белән бергә булсын,

арылмасын, ди. Икенче бер хәдисендә:

ثَلَاثَةٌ لَا تَسْأَلُ عَنْهُمْ : رَجُلٌ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ وَعَصَىٰ إِمَامَهُ وَمَاتَ عَاصِيًا ، وَأُمَّةٌ أَوْ عِبْدٌ أَبَقَ مِنْ سَيِّدِهِ فَمَاتَ ، أَوْ امْرَأَةٌ غَابَ عَنْهَا رَوْجُهَا ، وَقَدْ كَفَّاهَا مَوْنَةَ الدُّنْيَا فَتَبَرَّجَتْ بَعْدَهُ فَلَا تَسْأَلُ عَنْهُمْ

Ягъни: өч төрле кешенең хәле турында сорама. Бу кеше белән элемент тотма, катнашма дигән сүз була; беренче: бер кеше жәмәгәтдән аерылса, икенче: хөкүмәт эш башында имамларына буйсынмаса, өченче: бер хатын өеннән ире юк вакытта чыгыб йөрсә. Хәлбуки, аның тормыш кирәкләре житеш иде. Бу хакда, жәмәгать, Рәсүлullаның хәдисләре бик күб, тагын да сәхих булган хәдисләрдән:

إن الله لا يجمع أمتي أو قال أمة محمد صلى الله عليه وسلم على ضلالة و يد الله مع الجماعة ومن شذ شذ إلى النار

Тагын да:

ان امتي لا تجتمع على ضلالة و اذا رأيتم اختلافًا فليكم بالسواد الاعظم
من فرق فليس منا

дигән куркынычлы сүзләр сөйләгән.

Мөхтәрәм жәмәгать! Бу сүзләренә, бу мөбәрәк аятьләренә, хәзрәт Рәсүлнең мөбәрәк сүзләрен сөйләүдән мақсад белән шул һәрвакытта берләшү, иттификакта булу, күпчелекдән аерылмау – арабызда шушындый күнелсез хәлләрдән ерак булу. Үзебезнең хәлләребезне шушы аятьләр пәйгамбәр сүзләре белән чагышдырыб, үлчәб карасақ, безнең

хәлләребез ничек?

Алланың йорты Бәйтулла хөкүмәтебез тарафындан дини эшләребезнең баш идарәсе – Диния нәзарәте тарафындан рәхсәт ителгән бөтен дини мирасларыбыз шушы рәхсәтле кешеләр тарафындан үтәлергә тиеш булганның соңында без шушы эшләрне Алла кушканча, пәйгамбәр дигәнчә үтибезме? Ләкин, кызганычка каршы, безнең арабызда шушындый таифә, шундый бүлек, шундый адәмләр күренеб тора. Алардан бөтенләй мәсжедебездән, имамларыбыздан, мәсжед хозурныда эшләүче дини хәдимләребездән мөтәвәлият әгъзаларына, хәтта мөәззиннәргә дә начар күз белән караучылар бар. Ничек дисәгез, бу кешеләр бөтен дини мирасларын, мәсжеддән башка үткәрәләр: мәйетне дә, никяһны да, исем кушу, һәркайсы кем туры килде, шуны чакырып, бирә торган иганәләрен элек кемнәрнең кесәсенә сала-бирә. Жәмәгать, шуны яхшы аңлагыз! Безнең арабызда хәзер дини ләвәзимемезне дөрөст итеб үтәрлек кешеләребез бик аз калыб бара. Икенчедән, безнең илебездә фәкыйрь, мохтаж, ач, ялангач кешеләр юк. Менә безнең мәсжеддә яраклашыб рәхсәтле дин хәдимләрен чакырмыш бер адәмне (0560) чакырып, Аллаһы ризалыгы өчен бөтен өмед иткүче әрвахларыбызның рухлары шад булсын диб, биргән сәдакаларыбыз тиешле урынга бирелә, юкмы? Шуны яхшы аңларга кирәк. Менә дини эшләребез бу рәвешле мәсжеддән рәхсәтле булмаган кешеләребездән дини эшләребезне башкарабыз икән, безне инде бу эш безнең кулыбызга, пәйгамбәрәбез хәдисенә кабма-каршы булыб, гәрчә тел белән әйтәсе дә юк.

1. Миңа мәсжед кирәк түгел, андагы адәмләр һәрика (буш сүз сөйләп – А.Х.): мин жәмәгатдән аерылдым дигән сүз булыб кала. Алла сакласын, “Мән фәррака фәләйсә минна” дигән сүз була.

2. Мәсжед тарафындан баргаб, имам булсын, мөәззин булсын, йә булмаса башка кешеләр булсын кирәк, нинди генә мәжлесдә бирелгән сәдакалар – һәркайсы бер тиене дә югалмый мәсжедебезгә кайта, шуның белән шушы сәдакалар белән мәсжедебез, динебез дәвам итә. Инде шушы бирелгән сәдакаларыбыз, хәзрәт Рәсүл заманындагы кебек, бәйел малга бирелгән сәдакалар кебек, һәркайсы сәдака жария булыб, инша Алла, шул рәвешле ителгән иганәләребез сәдакалар сәдака жария булыб зур әжер-сәвабларга ирешер.

3. Жәмәгать! Бик яхшы уйлаб хәзергә мәсжедебезнең хөкүмәт тарафындан рәхсәт биреләб, шушы ни төрле рәвешдә күнелле, матур булыб дәвам итүе безнең өчен Аллаһы тарафындан бирелгән зур нигъмәт. Шушы нигъмәтнең кадерең белмәсәк, мәсжедебезгә шулай салкын карасак, мәсжедкә булачак иганәне берәүнең шәхси файдасына (кесәсенә салуны) артык күрсәк, бу һичшиксез көфран нигъмәт булыб, дөнъя Ахирәтдә (0561) үкенечкә калуыбызга сәбәб булачак

اعوذ بالله من ذلك الحال

Өстәгыйзу билләһ (сүрә Ибраһим):

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

Бик куркынычлы рәвешдә безне шундый эшләрдән тәнбид кыла минһу.

Жәмәгать! Мондый эшләрдән зинһар бик каты сакланык. Мин шушы мөхәлләдә яшәгән кеше булганлыгымдан никяһ, мәет күмү эшләрен үтәгән кешеләр арасында шундый адәмләр күргәнем бар. Коръәннең бер генә сүзен дә дөрөст укый белми торыб, ничек Алладан курыкмый, пәйгамбәрдән оялмый, Коръән сүзләрен ватыб, никяһ укыб, мәет күмеб, шушы эшләренә үзләренә кәсеб итеб кешеләр бик күбәеб бара. Зинһар, мондый эшләрдән бик сакланыб, гомер буена эшләб, картлык көнләребездә алган пенсияләребезне тиешсез урынга сарыф кылудан Алла сакласын. Шундый эшләренә эшләүче мәсжедгә килә алмаган мөселман кардәшләребезгә яхшылаб аңлатык. Шушы сөйләгән сүзләремне,

вәгаземне яхшылаб уйлаб карыйк.

Югарыда сөйләнгән Коръән аятьләрен, пәйгамбәребезнең мөбәрәк сүзләрен истә тотыб, шуның белән гамәл кылсак

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ

Аять кәримәсе буенча гамәл кылган адәмләр җәмләсендән булыб, сәгадәт дарәйнгә ирешүбезгә сәбәб булыр. Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте дөньяда вакытта Коръән, сөннәт белән гамәл кылыб, саф мөселман, хак мөэмин булыб дөньядан үтәргә насыйб итсен.

اللهم ارنا الحق حقا وارزقنا اتباعه وارنا الباطل باطلا وارزقنا اجتنابه

Мәүледен нәби киче, дүшәнбе көн кич, сишәнбе көне Алла насыйб итсен.

1967нче елда Казан мәсҗедендә Габделхәбир Ярулла угълы тарафындан сөйләнгән вәгазьләр

2нче номер дәфтәр, 1967 нче ел

1) Кулләкум рагыһин хәдисе;

2) Иман хакында.

Ихлас күңелләребез белән Алланың ризалыгын истәб (теләп – А.Х.), пәйгамбәргә өмет булуны теләб, ерак вә якин жирләрдән җомга гыйбәдәтене үтәргә килгән мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Эссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Алланың сәламе, Алланың рәхмәте, Алланың бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын. Тәнләребез, киемләребез пакъ булган шикелле, күңелләребез дә пакъ булыб, Алла Раббел галәмин хозурына ак йөз белән барырга Алла насыйб итсен. Амин.

Мөхтәрәм җәмәгать! Узган җомгада сөйләгән сүзләремне бәгъзе берәүләр ялгыш вә хата аңлаулары мөмкин, яки үзем дөрест аңлата алмаганмын. Шуның өчен бу җомгада да шул хакда беркадәр сүземне дәвам итдермәк булам. Дикъкәтә белән тыңларга, аңлашылмаган сүзләр булса, турыдан-туры үзем белән сөйләшергә кирәк.

Калә Рәсүлуллаһ (сгс):

كُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ فَالْإِمَامُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ أَهْلِهِ وَالرَّجُلُ فِي أَهْلِهِ رَاعٍ وَالْمَرْأَةُ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا رَاعِيَةٌ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ فِي مَالِ سَيِّدِهِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ

(كُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ) – сезнең һәркайсыгыз, һәрберегез көтүче. Сез һәрберегез көтүе хакында соралмыш булырсыз, ди. Җаваб бирәчәксез, ди. (الْإِمَامُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ).

Имам яки хәлифә үз кул астында булганнарга көтүче, ул шушы хакда соралмыш булыр:

(الرَّجُلُ فِي أَهْلِهِ). Ир булган кеше үзенең гаиләсенә, балаларына көтүче, шуларны караучы, тәрбияләүче, шулардан соралмыш булыр, ди. (الْمَرْأَةُ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا رَاعِيَةٌ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا).

Хатын ирнең өендә көтүче, ул шул хакда җаваб бирер, ди. (الْخَادِمُ فِي مَالِ سَيِّدِهِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ) – хезмәтче хужасының малына көтүче, ул шулардан җаваб бирер, ди.

Бу хәдисдә сөйләнгән имам (ир, хатын, хезмәтче) сүзләре мисал өчен генә сөйләнгән. (كُلُّكُمْ

رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ) хәкменә нинди генә эш башында булган кешеләрнең һәрберсе, нинди

генә эш өстенә йөкләнгән икән, һәркайсы үзенең эшендән җаваблы булчак. Болай гына да

дөньяви эшләрдә вә гомуми эшләрдә гакуллары, гамәлләре, аң вә игътибар кадәр

булырлар.

Мөхтәрәм җәмәгать! Бу хәдисне сөйләүнең теләгем: дин хадимләре, дин хезмәтчеләре, үз

арабызда булган күңелсез гадәтләребезне әйтми, күз йомыб (0569) калабыз икән, бу

вакытта без һәр ике дөньяда зур җавабка калачакбыз. Дин хадимләренең

(хезмәтчеләренең) вазыйфасы тәвазгагы булу тәкбберлек, риядан саклану, гыйлем белән

гамәл итү, тәхәммелле, сабырлы булу, гафу кылу, әһле очраса гыйлем өйрәтү, хаталарны, кимчелекләрне аңлатыр дәрәжәдә жәсәратле (батыр) булу, Ислам динене, дин хәкемләрән башкаларга ирештерү, тәблиг итү, халыкларның начар гадәтләрән төзәтергә тырышу, үзараларында һәм ватанга өлфәт, мәхәббәт орлыкларын чәчү, күнелләренә дуслык, туганлык урнаштыру, шадлыкларын-кайгыларын уртаклашу. Шушы эшләр бәрабәрәнә бернәрсә өмет итмәү, кәнәгатьле булу, комсыз булмау, мөнкәр эшләрне бетерергә тырышу (нәһи ганель мөнкәр), хөерле, яхшы кызыктыру, димләү (әмер бил мәгъруф) кылу; менә шушы эшләр һәркайсы – имамлар, дин хезмәтчеләрнең вазыйфасы. Узган жомгада сөйләгән вәгаземдән төп теләгем: сезне тәквәлыкка чакырып, дөнья Ахирәт, сәгадәткә, бәхеткә чакыру.

استعِذْ بِاللّٰهِ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا التَّقْوَةُ اللّٰهُ حَقٌّ تَعَالٰى

И мөэминнәр, Аллага тәквәлык кылучылардан булыгыз. Чын тәквәлык йөзендән واعتصم بالله алдындан тәквәлыкны искә төшерүдән мөслихәт, шул игътисам билләһига сәбәб булган иттифакка вәсилә булган (тоташтыра) торган тәквәлыкны шарт кылган, ягъни чын тәквә булсагыз, бер иттифак булып, Алланың күрсәткән юлында булыгыз, диб.

Иттифакка игътисам бихәблилләгә каршы булган хәлләрне искә алыб

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ تَفَرَّقُوْا وَاخْتَلَفُوْا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۗ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ

аяте назил булды.

Тәквәлык нәрсә соң ул? Нидән гыйбарәт? Жаваб “Кәлям Шәриф”дә:

وَسَارِعُوْا اِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَ
الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَٰظِمِيْنَ الْغَيْظَ وَالْعَٰفِيْنَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللّٰهُ يُجِبُ الْمُحْسِنِيْنَ

Ягъни: (مِّن رَّبِّكُمْ) Раббыгыз тарафындан булган ярлыкауга, ярлыкануга ашыгыгыз. “Вә жәннәтин” дәхи шундый күрергә ашыгыгыз. (عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ) Ул әжмахның киңлеге, жирләрнең, күкләрнең (галәм киңлеге) кебидер. (اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَ) Алладан куркучы тәквә адәмләр өчен хәзерләнемеш булды, ди. Моның соңында мөтәкыйль тәквә адәмләр, шул адәмләр диб, (ي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ) байлык хәлендә дә, фәкыйрьлек хәлендә дә тарлык вақытында инфак, әнгам, ихсан кылырлар, Аллаһы юлында сарыф кылырлар. (الْعَٰفِيْنَ عَنِ النَّاسِ) Ул тәквә адәмләр, ачуны тиючеләр кешегә ачу тотмаслар. (اللّٰهُ يُجِبُ الْمُحْسِنِيْنَ) Өвәл тәквә кешеләр үзләрен рәнжеткән кешеләрне дә гафу кылырлар. – Аллаһы Тәгалә шушы рәвешле изгелек кылучыларны дуслар күрүче, сөючедер, ди.

Һәм хәзрәт Рәсүл әйтә:

سبعة يظلهم الله في ظله يوم لا ظل إلا ظله

(Имам Гадел) – Жиде төрле кеше, Аллаһы Тәгалә аларны Кыямәт көнендә Үзенә рәхмәт күләгәсендән башка күләгәләр урын булмаган көндә, вақытда, Үзенә рәхмәт күләгәсе белән күләгәләндерер:

1) Дөрестлек белән хәкем итүче ишан, дөрестлек белән алып баручы имам (вә башлык).

2) شاب نشأ في عبادة الله و Аллаһы гыйбадәтендә үскән егет.

3) رجل قلبه معلق بالمساجد Мәсҗедкә вә жәмәгать намазына мәхәббәт итүче кеше.

4) ورجلان تحابا في الله

5) ورجل دَعَتْهُ امْرَاةٌ ذَاتُ مَنُصِبٍ وَجَمَالَ، فقال: إني أخاف الله

6) رجل تصدق بصدقة فأخفاها حتى لا تعلم شماله ما أنفقت يمينه

7) ورجل ذكر الله خاليا ففاضت عيناه

كل نفس ذنقة الموت

Мөхтәрәм жәмәгать! Бүген, бүген булмаса иртәгә һәркайсыбызга үлем киләчәк.

Һәркайсымыз Алла Раббел галәмин хозурына барып, хисаб бирәчәкмез. Кылган

гамәлләрәбездән (кирәк – яхшы, кирәк – яман) һәркайсының: кирәк – изге жәза, кирәк –

явыз жәзасын күрәчәкбәз. Газабланыб табкан малларыбыздан кирәк нинди юллар белән булса да, тәһлил сәдакаларыбыз, мәет озату сәдакалары, үлгәнләребезгә дога кылу нияте белән Аллаһы ризалыгы өчен диб бирелгән сәдакаларыбыз тиешле урынга сарыф кылынса, (мәсҗедкә, дин юлына), Алла кашында мәсәулияткә кылмаска сәбәб булыр диб, сезгә Алланың калямен, пәйгамбәр хәдисләрен сөйләб күрсәтдем. Инде шушы мәетләребезнең шадланасы, Алла разый булсын, диб бирә торган сәдакаларыбыз бер дә әһле булмаган кешеләр тарафындан мәетләребез күмелсә, никяһларыбыз укылса, башка мәҗлесләребез уздырылса, шушы мәҗлесдә бирә торган сәдакаларыбыз бер дә тиеш булмаган кешеләр кесәсенә керсә, бу вакытта мәсәулият үз өстегезгә төшәчәк. Хәзрәт Рәсүлнең

وَأَنْ أَقُولَ الْحَقَّ وَلَوْ كَانَ مِرًا ، وَأَنْ لَا أَخَافُ فِي اللَّهِ لَوْمَةَ لَائِمٍ

хәдисенә бинаә (таянып – А.Х.), бәлки бәгъзе берәүләргә бу сүзем авыр булыр, ләкин авыр булса да, хаклыкны әйтми кала алмыйм. Бу сүзләрдән теләгем минем комсызланыб үз кесәмә байлык жыю түгел, жәнәбее Хак мондый начар сыйфатлардан барыбызны сакласын.

اليد العليا خير من اليد السفلى

дигән хәдискә бинаә, дин юлына әфгал әхсан кылырга насыйб итсен.

استعِذْ بِاللَّهِ وَذَكَرْهُ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ

диб, бары мин исегезгә генә төшердем. Тыңлау, тыңламау үз эшегез. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә барчаларымызга тәуфыйк, һидаять биреб, мәхшәр мәйданында рәсвай галим булудан саклаб, хак мөәминләр булыб кубарылырга насыйб итсен.

وَأَنَا مُسْلِمٌ وَأَلْحَقْتَنِي بِالصَّالِحِينَ

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Киәмләрәмезне, тәнләрәмезне пакълаб, Алланың йортына мәхәббәт итеб, ихлас күңел белән жомга намазына килгән мөселман кардәшләрем!

Әссәламу галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкәтуһу! Сәламе, рәхмәте, бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын. Бүгендән сонда тәнләребезгә сәламәтлек, илләребезгә, жанларыбызга тынычлык биреб, күб елларга кадәр, күб жәмәгать белән бергәләб гыйбадәтләр кылырга, догалар кылышырга Аллаһы насыйб итсен.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим! Габдулла бин Гомәр дигән сәхабәдән риваять:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ : شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ ، وَصَوْمِ شَهْرِ رَمَضَانَ وَحَجِّ الْبَيْتِ ،

Ягъни Ислам диненең нигезе, бинасы биш нәрсә үзренә бина кылынды, эшләнде. Ул Аллага, Рәсүлүллага ышанмак, биш вакыт намаз укымак, әгәр дә тиешле, зәкят бирмәк, хәле житкән кешегә гомерендә бер мәртәбә Хаж кылмак һәм рамазан аенда раузасын (ураза) тотмак. Дөнъя эшләребез белән чагышдырыб караганда, нык, таза жиргә, яхшы фундаментка, яхшы нигезгә вак-төяк жил-давылларга, жиңелчә жир селкенүләргә дә ирек бирмәгән кебек, шушы бишнең иң нык булганы – иманыбыз. Нык булса, нигезебез таза булса, як-яктан исеб торган нәфесемез, шайтанларыбыз тарафындан, жил-давылларындан күңелләребезгә килә торган шик, шөбһә зилзиләләрендән имин булыб исән-сау котылыб, Алла хозурына саф игътикад, пакъ иман белән барыбызга сәбәб булачак, Алла барыбызга насыйб итсен.

Иман нәрсә? Иман лүгәтәдә (телдә – А.Х.) мотлак ышану дигән сүз. Әмма шәригәтәдә, дин каравында истыйләхенә (гыйбарәнә – А.Х.) мәгънәсе:

التصديق بالقلب بجميع ما جاء به من الله تعالى و النبي صلى الله عليه وسلم والافراد عند عدم المانع حقيقة او حكما

Вә әмма әл-куфр фил лүгаттил инкяр мотлак. Әмма истыйләхи мәгънәсе мөәмин биһи булган каһәрләргә ышанмау булмас, диб әйтү. Сәхабәләр алдында Жәбрәил фәрештә килеб Рәсүл өйрәткән иман:

ان تؤمن بالله و ملائكته و كتبه و رسوله و اليوم الآخر و تؤمن بالقدر خيره و شره

Шушы чын күңелдән ышаныб, иман китерүче – иман була. “Мөәмәнун биһи” – ышанырга тиешле нәрсәләр. Шушы алты төрле нәрсәгә һичшиксез ышансак кына, чын мөәмин булабыз. Шушы нәрсәләрнең берсенә генә ышанмасак, яки шик тотсак, бу иман дөрөст булмый. Шик белән иман бергә жыелмый. “Иман шарты”бызда язылган:

آمَنْتُ بِاللَّهِ ، وَمَلَائِكَتِهِ ، وَكُتُبِهِ ، وَرَسُولِهِ ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ، وَالْقَدْرَ خَيْرَهُ وَشَرَّهُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى ، وَالْبَغْثَ بَعْدَ الْمَوْتِ

Һичшиксез, иман китерү минһу шушы иман дигәнәмең өч бүлеккә бүленә: иман тәхкыйки, иман истидляли, иман тәклиди.

Иман тәхкыйки шул була: сиңа бөтен дөнья халкы каршылык кылыб, сине иманыңдан яздырырга торсалар, сиңең күңеләң тузан кадәр дә шик салырга тырышсалар, син шушы иманыңда сабит буласың. Бу иманның, ышануның иң әгъля, югары дәрәжәсе. Бу иман пәйгамбәрләрдә хас, адәмләрдә була торган иман. Нитек пәйгамбәрләр бөтен кавемә, туганлары каршы торыб, ни кадәр жәбер-золым иткәнләр, араларыңдан куганлар, хәтта тәнләрен агач ярган кебек пычкы белән жараганлар. Шулай газабласалар да, иманларыңда сабит булганлар. Нитек хәзрәт Рәсүл кәфирунләргә: لَكُمْ دِينِكُمْ و لِي دِينِي, диб жаваб бирергә куша Аллаһы Тәбарәкә.

Иман истидляли: дәлилләр белән иман китерү. һәртөрле мәхлукатләргә күз салу.

Жирдәге, күңелдәге, табигатдәге булган нәрсәләргә караб, шушылар хакында уйлаб, фикерләб, дөньядагы хәйванларга, һәртөрле чеби, черки, вак хәшәратләргә, төрле төсдәге, төрле зурлыкдагы, төрле тавышдагы кошларга, һәртөрле-төрле үсемлекләргә, төрле рәвешдәге яфрак-үләнләргә, диңгез асталарыңда һәм эссе якларда гына үсә торган зур-зур агачларга күз салыб, уйлаб карасак, һичшиксез, бер Санигъ, Галим булган бер Зат булырга тиеш, – уйларга мәжбүр булабыз. Бер кеше шушылай уйлаб, дәлилләр белән иман китерә икән, - бу иман кувәтле иман була. Күңеленә шик-шөбһә килми. Шуның Рәсүлуллаһ (сгс) тәфәккер кадәр зур гыйбадәт юк. Әгәр бер кеше йолдызларга караса, андагы гажәбләрене күреб, Алланың кодрәтенә, хөкәмәтенә гакуллар хәйран калыб:

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

уқыса, күктәге йолдызлар санынча бу кешегә әжер вә сәваблар була, дигән. Бу әжер-сәвабларның күблөгә – бу кешенәң иманының кувәтле нурына сәбәб булганлыктан. Менә бу рәвешле Аллаһыны таныб, күзә белән күргән бөтен жир йөзәндә булган мәхлукатка күз салыб, һәркайсы гакул белән яхшылаб уйласа, юк-бар белән генә бу адәмнең иманына шик-шөбһә килми, бу иман – кувәтле иман. Шәйтән шәррәндән (явызлыгыңнан – А.Х.) хилас табуга, нәжат табуга сәбәб иде.

Мәңгелек сәгадәткә ирешдерә торган иман. Барчаларымызга хакыйки, истидляли иманга ирешәб, нык, таза, кувәтле иман белән яшәб, шундый иман белән Алла хозурына кучәргә насыб итсен.

Өченнче: иман тәклиди. Бу иман ата-бабага ияреб, вәгазь, нәсыйхат кылучыларның сүзенә ияреб, һич дәлилсез генә иман китерү. Менә бу иман зәгыйф иман булыб, әлгыйяз билләһ (Алла сакласын – А.Х.), үлем авыруы вакытында шәйтанның ирекле булуы мөмкин.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтләре барчамызны вәсвәс кылучы шәйтән шәррәненә ияру куркынычы булган зәгыйф иманлы булудан сакласын.

Дин һәм иман ялгыз телләрдә генә сөйләнәб кала торган сүз белән генә калырга тиеш түгел. Бәлки адәм баласының күңеленә нык урнашкан “йакыйн”дән, чын ышанудан. Адәм

баласы һәртөрле яхшылык юлларына кызыкдыручы-өндәүче, бөтен начарлыктардан тиарга тартучы (вәждан)дан гыйбарәт булса, менә шушындый чын иман адәм баласыны бәла-шөбһә, шиксез гәдаләт, иманәт һәм һәртөрле изгелек юлларына күндерүче. Хыянәт, жәбер-золым, хөсед, исерткеч, зина кебек һәрбер бозыктыктан тияр. Һәм адәм баласын хәзер дә һәм киләчәктә, дөньяда һәм Ахирәтдә бәхеткә ирештерер. Шуның өчен Аллаһы тарафындан килгән шәригәтләрнең һәрбере иман мәсьәләсенә бөтен нәрсәгә караганда зур әһәмият, зур игътибар биргәнләр. Чын иман, күңелдә булып, күңел төзөк булмаса, тышкы яктан гына булса, бөтен тормышымызның бозык булуы мөмкин. Бәгъзе берәүләр тышдан гына никадәр суфи күренә, әстәгъфирулла, кәлимәсен никадәр күбәйтсә дә, үзә һаман бозыктыкны кылып йөргән кешеләр бар. Шуның чын иман күңелдә булганлыктан безнең һичберез берәүнең күңеленә көчлөб иман тагырга, иман урнаштыра алмыйбыз. Бары вәгазь-нәсихәт юлы белән аңлату. Ислам диненең тоткан юлы шушы: “Лә икраһә фид дин” вә

فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ

сүрәтел Кәһф:

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۗ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

Әгәр дә берәүнең күңеленә чын иман керә булса икән, моны беркем дә көчлөб чыгара алмый. Берәүгә никадәр көчлөб иманлы итәргә тырышса да, бу иман тышдан гына булырга мөмкин. Бәлки чын иман күңелдә булырга тиеш. Ислам дине һичбер вакытта көчлөк белән каралмады. Рәсүлулла һәрвакыт вәгазь-нәсихәт юлы белән дингә әйдәде. Ислам тарихын укыган кешеләргә мәгълүм: Ислам дине тарафындан алынган һәрбер халыкка чын ихтияр бирелде. Теләсәң – дине Исламга керәсәң, теләсәң – үз динендә калыб.

Хасыйләл кәлям (кыскасы – А.Х.), чын иман күңелдә булган бер сыйфат, беркемнең күңеле Алладан башкага мәгълүм түгел. Тышкы кыяфәтенә карап беркемне үзәбезчә хөкәм итәргә березбезнең дә һақыбыз юк:

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

Чын ышанычлы, нык иман: иман һақыкы иннәма истидләли – дәлилле иман һөрнәрсәгә гыйбрәт күзе белән карап, һақылларыбызга салып, уйлап карарга кирәк.

تفكروا في خلق الله و تتفكروا في ذات الله

хәдисен истә тотып, һақыкы, истидляли иманга ирешәб, жәнәбее Раббел гәләмин хозурына һақыкы иман вә кәльбә сәлим белән күчәргә насыиб булсын. (0579)

عن ابو ذريرة راضى الله عنه انه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

الإيمان بضع وسبعون شعبَةً ، أو بضع وستون شعبَةً ، أفضلها لا إله إلا الله ، وأدناها إماطة الأذى عن الطريق ، والحياء شعبة من الإيمان

Кәлям таййиб һақында сүрәзи “Ибраһим”:

استعِذْ بِاللَّهِ كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ

Ягъни иман: тамырлары жиргә нык бөркетелгән, ботаклары һавага таралган. Тәмле, татлы жимеш бирә торган хөрмә агачы кеби, диб мисал китерә.

Әгәр дөнья тормышында бер йимеш агачы утыртып, шуны яхшы тәрбияләсәң

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

жөмләсенә керәб, мәңгелек сәгадәткә, бәхеткә ирешәчәкбез. Инде шушы агачны яхшы тәрбия кыла алмый, начар сулар сибәб, жимеш агачыбыз корыган кебек, Алла сакласын, безнең иманыбыз сәбәбле киткән.

استعِذْ بِاللَّهِ

بلى من كسب سيئة وأحاطت به خطيئته فأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون

Ягъни: аларга ут газабы күб ирешер, чөнки һәркем яман кәсеб итсә, хаталары аны чолгаса, анлар ут әһелләредер. Анда мәңге калачаклардыр. Алланың рәхмәте вә газабы бәндәнәң иман вә гамәленә күрә булачакдыр.

Жомга көн. 11нче август. Бисмилләһир рәхманир рәхим

Ихлас күнелләребез белән жомга намазы укырга жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллахи вә бәрәкатуһу!

Мөхтәрәм жыелган жәмәгать! Узган дүшәнбе көн 7нче август көнне Жәмадил әүвәл аеның беренче көне булыб узды. Ай башы хакында узган жомгада әйтелергә тиеш иде. Бу минем тарафымдан булган бер кимчелек, гафу итегез!

Өстебезгә туган жәмадил әүвәл ае жәмләбез өчен мөбарәк булыб, илебезгә тынычлык, тәнләребезгә сәламәтлек биреб, начар эшләрдән тыелыб, Алла разый булырлык яхшы эшләр, яхшы гамәлләр белән уздырырга Алла насыйб итсен. Амин.

Мөхтәрәм жәмәгать! Узган жомгада иманны, тамырлары жир астына нык урнашкан, ботаклары һавага таралган, тәмле, татлы жимеш бирә торган бер хуш агачка охшаткан, диб сөйләгән идем. Иманның иң әгъля, югары дәрәжәсе: “Лә иләһа илләллаһ”, диб әйткән идем. Иман хакында хәзрәт Рәсүл шундый сөенечле сүз әйтеб, безне сөендерә:

أَبشِرُوا ، وَيَتَّبِعُوا مَنْ وَرَاءَكُمْ ، أَنَّهُ مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ صَادِقًا بِهَا ، دَخَلَ الْجَنَّةَ

Ягъни: сезгә сөенечле хәбәр бирәм. Сөз һәм үзегезнең артыгызда булганларга сөенеч бирегез, (0581): Аллаһы Тәгалә хәзрәтене чын күңеле белән тәухид итүче кеше, әгәр дә шул тәухиде, ышануы үзренә улса, жәннәт әгъля керәчәктер.

Хәзрәт Рәсүл икенче хәдисендә әйтә:

الإِيمَانُ بِاللَّهِ وَالْعَمَلُ قَرِينَانِ لَا يَصْلُحُ وَاحِدٌ مِنْهُمَا إِلَّا مَعَ صَاحِبِهِ

Ягъни: иман бергә гамәл бер-берендән аерылмый торган иптәшләр, ди.

Намаз уку, ураза тоту белән генә мөселманлык тәмам булмый. Әгәр бер кеше үзен иманның жимешләре, күркәм гадәтләр (حسن الخلق نصف الدين), ди . Ни ригаять кылыб һәр ярдәмле, шәфкатъле булса, һәрвакыт күңелендә башкаларга яхшылык, изгелек итү теләге булса, теле белән, кулы белән кирәк, кем генә рәнжетүдә бөтен кешелек дөнъясына зарар китерә торган дибез дә, каты харам булган, каты тыелган исерткеч эчүдән сакланса, гайбәд, хөсөд, һәртөрле фетнәгә сәбәб була торган эшләрдән сакланса, сакланырга тырышса, менә бу кешеләр хакында Коръән газыймдә:

استعِذْ بِاللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

ди. Ягъни: Аллага иман китергәнәң соңында изге гамәлләр кылдылар. Менә шушы кешеләр жәннәт әһеле, жәннәттә мәңге калачаклар, бетмәс-төкәнмәс бәхеткә ирешчәкләр, ди. Хәзрәт Рәсүл әкрам мөселманлыкны тәгъриф кылыб:

المسلم من سلم مسلم من لسانه و يده

Ягъни: мөселман булган кеше беркемне дә теле белән дә, кулы белән дә, хәтта зарары тими торган башка мәхлукатларны да рәнжетмәс, бөтен кешеләр аның жәбер-золымыннан сәламәт, әмин булырлар, ди. Әгәр бер кеше иман кәлимәсен үзәндән өзми итеб йөртсә дә, башкаларны теле белән дә, кулы белән дә рәнжетүдән сакланмаса, ике кеше арасын бозышдырыр, дошманлаштырыр өчен сүз йөртсә, халык шау-шуга, фетнәгә, аерылышуга сәбәб булган эшләргә катнашса, гайбәт, ялган сөйләсә, менә бу кешеләр һәркайсы иманны зәгъйфләтә торган, кылган гамәлләребезнең сәвабын бетерә торган, динебез тарафындан нык тыелган начар гадәтләр булыб, чын иманлы кеше бу эшләрдән бик сакланырга кирәк.

Мөбарәк пәйгамбәребез тагын да бер хәдисендә әйтә:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا ، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا ، أَوْ لَا أَدْرَأُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمْوه تَحَابَبْتُمْ أَفْسَحُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ

Ягъни: нәфсем – ул Алланың кодрәт кулында булган, Аллаһы хақы өчен итәмен, ди. Чын мөэмин булмаенча жәннәткә кермәссез, ди. Вә мөэмин камил булмасагыз, чын мөэмин булмассыз, ди. Бер-берегезгә өлфәт, мәхәббәт, дуслык, татулык белән карагыз, ди. Шушы эшне, шушы гамәлне кылсагыз, узарагызда өлфәт, мәхәббәтегез артыр, дуслык урнашыр, тынычлык урнашыр, ди.

أَفْسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ

ди. Узара сәламне фаш кылыгыз, ди. Якты чырай белән кычкырыб сәлам биргәнегез соңында күңеллек белән дә бу кешегә чын жаннан яхшылык, изгелек теләүче булырга, Алладан сәламәтлек теләү белән бергә сез минем үземдән дә амин булыгы, минем хақында бик тыныч булыгыз. Мин сезгә һич бер явызлык теләмим. Күңелендә шушындый ниәт белән бирелгән сәлам-иманны ныгыта торган, дөнъяда да татулык, дуслык белән тыныч яшәргә сәбәб булган изге гамәл була. Әгәр узара сәлам бирешеп тә, күңелебездә гөнаһ, хөсөд, гайбәт, күңелдә тынычсызлыкка сәбәб була торган явыз ниәт, бу рәвешле сәлам имандан ераклаштыра торган начар гамәл жөмләсендән булуы мөмкин.

Женабее Хакк барчабызны бөтен бозык гадәтләрдән пакъ кылыб, күркәм холыклар, яхшы гадәтләр белән гадәтләнергә насыйб итсен.

Кеше нәрсә белән чын мөэмин мөселман була ала.

Пәйгамбәр Ходаның хикмәтле сүзен әйтми калдыру мөмкин түгел. Хәзрәт Рәсүл әйтә:

إِذَا سَرَّتَكَ حَسَنَاتُكَ وَسَاءَتْكَ سَيِّئَاتُكَ فَأَنْتَ مُؤْمِنٌ

Ягъни: һәркайчан сине нинди генә яхшылык-изгелегең шатландырса, яман эшләрең, начарлыкларың сине кайгыртса, син мөэминсең, ди.

Мөхтәрәм мөселманлар! Яхшылаб уйлаб карыйк. Хәзрәт Рәсүлебезнең бу сүзе белән бергә чын иманлы булуның юлын өйрәтә, үзебезне үлчәб карар өчен кулыбызга үлчәү тоттыра. Әгәр Алланың бер бәндәсенә яки бер башка мәхлукуна файдаң тисә, аңа нинди дә булса бер яхшылык кылсаң, соңра шул эшкә жаның рәхәтләнсә, андан тәм табса, бу хәл синең иханлы булуыңның билгесе, галәмәте, шулай ук зарарың тиюе, яманлык кылуың сине кайгыртса, шушы начарлык хата эшең жаныңны рәнжетсә, күңелеңне тырнаса, бу да синең чын мөэмин булуыңа галәмәт билгесе була. Хәзрәт Рәсүл менә бу хәдисе белән дөнъяда тору рәхәт, тыныч яшәргә сәбәб булган һәрбер яхшы эшләргә кызыктыра, тарта торган яман, начар эшләргә нәфрәтләндерә, алардан ераклаштыра торган бер сыйфатка гадәт итәргә, һәм адәм баласы шушылай булса гына, чын мөселман була ала.

Менә шушы сыйфат, шушындый кувәт безнең шәригәтемез кашында “кальбе сәлим” диб тәгъбир кальбенә Алла каршында шушы “кальбе сәлим” генә нәжат һәм мәңгелек сәгадәткә ирешергә сәбәб була икән. Коръән Кәрим:

استعِذْ بِاللَّهِ

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

ди. Ягъни: ул көндә мал һәм балалар файда бирмәс, мәгәр Аллага пакъ күңел белән килгән кешегә кальбене, күңеленең дөрестлеге генә файда бирер, ди. Менә Коръән тәгъбирендә “кальбе сәлим” диб аталган мәгънәви куәт әдәби телебездә “пакъ вөждан” саф вөждан диб атала. Шушындый мактаулы сыйфат күңелебездә булса гына иманыбыз камил була икән. (18нче август, жомга).

Бисмилләһ. Хөрмәтле мөселман кардәшләрем!

Женабе Раббел галәмин хәзрәте жомга көндә жомга намазларыбызны мөбарәк кылыб, киләчәкдә дә саулык-сәламәтлек, тынычлык белән күп елларга пакъ булган Ислам динебез кушканча яшәргә Алла насыйб итсен.

Мөхтәрәм жәмәгать! Исламның бинасы, нигезе биш нәрсә үзен бина кылынган, төзелгән

дигән идем. Исламның бинасы, нигезенең икенчесе муеныбызга фарыз булган биш вакыт намаз уку. Пәйгамбәребез шушы намаз хакында сөйләгән сүзләре, хәдисләре бик күб (“Әссалават гыймадед дин”). Намаз – диннең терәге, ди. Әгәр берәү намаз укыса, бу кешенең исламы камил булыб, (0586) дине нык була. Әгәр бер кеше, иман әһеле булыб та, намазга ялкаулык кылса, диненең нигезе зәгыйф булыб, әгәр йортның нигезе начар булса, сыйфаты да начар шикелле, шушы Исламның булган биш нәрсә (әркан хамсә) диб әйтәләр, шушы икенче рөкене булган намаз һәркемгә фарыз, гәйн, ягъни үзе үтәргә тиеш. Менә шушы намаз гыйбарәте бу мөселманларга Мәккә вакытда фарыз булган намазның фарызлыгы Коръән Кәрим, бергә сабит булыб, Коръәндә күб урында “акимус салават”, диб кылынган намаз укымаучылар хакында зур тәһдидләр, куркытулар сөйләнгән. Шуның өчен әгәр Аллага ышансак, Кыямәт көненә ышансак, намазга йиңел карарга ярамы:

“Әссалават нурель муәмин”. Иң беренче тышкы файдаларын тикшереп карасак, ул намаз укыган кешенең киеме, тәне пакъ булырга тиеш. Әгәр бер кешенең киеме, тәне пакъ булса, ул кешенең сәламәтлегенә зур файда. Әгәр бер кешенең тәне сәламәт булса, ул адәмнең гақылы сәламәт була, дигәннәр хакимләр. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә Коръәндә:

﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾

– намаз фәхеш вә мөнкәр эшләрдән тыяр диб, әгәр берәү намаз укыб та, мөнкәр вә бозык эшләрдән: гайбәт, хөсед, ялган эшләрдән тыелмаса, бу рәвешле намаз укучының намазы камил намаз булмас. Мондый эшләрдән бик сакланырга кирәк.

Намазны торгызу, үтәү ике төрле диб белән хасыйл була.

Беренче – тышкы әдәпләр, заһири әдәпләр: намазның важибләрен, сөннәтләрен ригаять кылыб уку. Менә бу – намазның тышкы күренеше.

Икенчесе – әдәб батыйнисе (эчке, яшерен – А.Х.): намаз рухи, жани. Хошугъ кальб вә хашийә Алладыр. Ягъни Алла хозурында чын курку белән куркыб, күңелне сындырыб, түбәнлек, тәвәззаглык хәлендә тотудыр.

Кыскасы, бәндә үзенең чын Раббысы, халикы, хужасы хозурында торам һәм Аңа мөнажәт кылам, бөтен кирәкләремне сорыйм, диб белмәкдер.

Сәхабә салихлар намаз укыганда: Хода хәзрәти, өстемдән Караучы, Күреб торучы. Уң тарафымда жәннәт, сул тарафымда тәмуғъ. Үзен сыйрат күперә өстендә торган кебек гыйбадәт кылганлар. Хәзрәт Рәсүлнең хәдисе:

اعوذ بالله أن تعبد الله كأنك تراه فإن لم تكن تراه فإنه يراك و احسب نفسك مع الموت

– үзеңне Алла хозурында итеб хисаб кыл, ягъни намаз укыган вакытда камил хошугъ, ходугъ белән кыл. Намазда үзеңне Алла хозурында торган кебек, бөтен дөнья уйларын күңелендән чыгарыб, уңга-сулга күзеңне төшерүдән сакланырга. Кыямәт вакытда рөкугта аяк бармакларыңа кара, сәждәдә вакыт борыныңа кара, әтгәхыятдә вакыт алдыңа кара. Шушы зур игътибар белән укылырга тиеш.

Хәзрәт Рәсүл: “Йәфәстә тирәдәге патшаларны Ислам диненә өндәргә жиберергә илчеләр арасында Рум кайсарларенә, Рум патшасына да илчеләр бар”. Рум илчелегеннән, жирендән кайткан илчеләр кайтканын соңында Рум патшасы хозурында күргән гажәбләренә сөйләгәндә: патша хозурында шундый сакчы солдатларны күрдек, гаудә әгъзаларында каплаган ялангач солдатлар кылычларын күтәргәнләр, һич кымылдамыйлар, ясаган сүрәт кебек катыб калганлар, хәтта тәнләрен усал чебеннәр тешләб кан чыгаралар. Шул вакытда да һич кымылдамыйлар. Әгәр дә боларның алышынган вакытларын күрсәң, жансыз тора идек, диб сөйләделәр. Шул вакыт хәзрәт рәсүл: “Дөнья патшаларындан бер патша каршында сакчы солдатлар шушылай итагать кылсалар, бөтен дөнья уйларын хәтерләрендән чыгарыб, жансыз нәрсә кебек катыб калсалар”. Инде бер мөселман үзенең

юкдан бар кылган, бөтен хастәләре аның тарафындан гына үтәлергә тиеш, уйлаган Рабел галәмин булган Аллаһы хәзрәтенә хозурына (мәминнәрнең Мигъраже) булган намаз укырга диб, намазга керешә икән, бу кеше бигрәк тә кыймылдамаска, күзен анда-монда йөртмәскә, күңелләребезне хәтта уйларындан бушатыб, намазларыбызны шушы рәвешдә үтәргә тырышсак, Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтләренең “Мәэмин” сүрәсендәге:

فَذُوقُوا الْعَذَابَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَائِعُونَ

Намазларын хошугъ белән укыб, Аллаһының газабындан котылыб, мәңгелек сәгадәткә, бәхеткә ирешделәр инде, мөхтәрәм жәмәгать!

Ерак-ерак жирләрдән киләбез, тәнләребезне, киемләребезне пакълыйбыз. Күбчелек олы яшьтәге кешеләр арабызда сәламәтлегебез зәгыйфъ кешеләр бар. Шушылай зур мәшәкәтләр белән Аллаһының ризалыгына зур әжәргә ирештерә торган намазларыбызны мөмкин кадәр зур ихлас белән, дөнья уйларындан, һәр төрле вәсвәсәләрдән сакланырга тырышыб укыган намазларыбыз Аллаһы кашында кабул булыб, һәр төрле куркынычлы хәлләрдән амин булыб, мәңгелеккә ирешергә сәбәб булсын иде.

Шушындый зур өметләр белән укыган намазларыбызны, намаз соңында үзара араларыбызны бозыштыра торган әллә кемләренң гайбәтен сөйләсән, ялган сөйләсәк, бу эшләр һәркайсы яхшы гамәлләребезнең сәвабы китә торган, бәлки артыкка китсә, бөтенләй юкка чыгара торган начар гадәтләр. Аллаһы Үзе сакласын. Моның мисалы шуның шикелле: бер кеше никадәр зур газаблар, мәшәкәтләр чигеб иген чәчәб үстерә. Ни кадәр зур өмедләр, файдалар көтеб тора. Инде тәмам өлгерәб житте, бүген-иртәгә урақ жыеб алам дигәндә генә, ут төртеб яндырыб, бөтен ашлығы көл булыб юкка чыгарган шикелле.

Аллаһы Тәгалә хәзрәтләре барчаларыбызга нәфсебезгә хужа булыб, телләребезне вә башка әгъзаларыбызны начарлыклардан тоеб, газабланыб кылган гыйбадәтләребез Аллаһы кашында кабул булыб, мәэмин колларына вәгъдә кылынган әжер вә сәвабларга ирешергә насыйб булсын.

Дәфтәр “Знче номер”

1967

№3

Сентябрьдән.

1. Намаз хакында.

2. Үлемне искә алу хакында.

3. Күркәм халык турында.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим

Мөхтәрәм мөселман кардәшләрем!

Әссәламу галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһының мөбарәк йортына, мәсҗедкә саф иман, пакъ күңел белән Алланың рәхмәтендән, фазыйлындан өмед итеб, күбчелек белән дөньяви, ахирәви хәҗәтләребезне теләргә, дога кылырга диб жыелган хөрмәтле мөселманлар!

Алланың сәламе, Алланың рәхмәте вә һәр эшләребездә, гомеребездә, тормышыбызда барчаларыбызга насыйб булсын.

Мөхтәрәм мөселман кардәшләрем!

Динебезнең терәге, мәэминнең нуры, дөньяви, ахирәви сәламәт булуыбызның сәбәбе

Аллаһы кашында, гамәлләрнең сөекләреге, артыграгы булган намаз хакында тагын бер кадәр сөйләб үтәкче булам. Кабатлау булса да, безнең арабызда пәйгамбәр сөннәтенә хыйляф, күңелсез гадәтләр күренгәнлекдән, тагын да сөйләб үтсәк, инша Алла, файдадан хали буш булмас.

Калә Рәсүлуллаһ (сгс):

قلوبكم تختلف لا صفوفكم سوا

- Сафларыгызны тигезләгез, күңелләрегез төрлеләнмәсен, арагызда ихтиляф чыкмасын. Сафларыгызны тигезләгез, юкса Аллаһы Тәгалә күңелләрегезгә төрлелек сала, - ди.

Икенче бер хәдисендә:

الصلاة حسن من الصلاة تمام من الصلاة إقامة من الصُّفوفِ تَسْوِيَةً فَإِنَّ , صُفُوفَكُمْ سَوُّوا

- Сафларның тигезлеге бөтен мәзһәбләр кашында игътибар белән искә алына торган сөннәт гамәл булыб, хәтта Рәсүлуллаһ безне шушы белән эмер кылганлыктан, шушы гамәлнең хыйляфы эшләнүдә вә гаед булганлыктан, бәгъзе бер галимләр, важиб диб әйтүчеләр бар икән. Хәзрәт Рәсүл бу хакда бик күп сүзләр сөйләб, шушы сафларны тигезләүгә зур әһәмият биргән. Хәтта гаскәр башлыгы шикелле сафларны үзе тигезли торган булган. Алда торганны арткарак, артдагыны алга тарткан. Тигез тормасагыз, арагызга күңел төрлелеге, фикер вә сүз башкалыгы керер. Хәзрәт Мөхәммәдне Аллаһының рәсүле диб ышанган һәрбер мөселманга аның һәрбер өйрәтүене кабул итү өчен күңелдән һәр эшләребездә аңа иярергә тырышу безгә лязим булган эш.

Рәсүл вә аның сәхабәләре намазга керешүдән элек як-якка караб, сафларны тигезлиләр икән. Әгәр шушы эшкә салкын караучылар, жиңел караучылар булса, гәмәлән тигезләгәнләр, сафлар тигезләнмичә тәкбир кылмаганлар. Иң дәрәс, иң сәваблысы

الصلاة قامت قد

дигәндә, тәмам сафланыб, тигезләнеб, тәкбир-тәхримгә хәзер булыб тору. Хәзерге вакыт ничекдер, ул вакытларда Мәккә мөкәррәмәдә, Ахшамдан кала, бөтен намазларда мөәззин бөтен халыкка ишеттерәб:

الصَّلَاةُ إِقَامَةٌ مِنَ الصُّفُوفِ تَسْوِيَةً فَإِنَّ , صُفُوفَكُمْ سَوُّوا اللهُ رَسُوْلًا قَالَ

- диб әйтәләр икән. Мәдинә мөнәввәрәдә имам тәкбир-тәхримдән элек: тигезләнегез!

Алланың рәхмәте булсын, диб әйтү гадәте булган.

Инде мөхтәрәм жәмәгать!

Үзебезне чагышдырыб карыйк: мин үзем утыз биш елдан артык шушы мәсҗеддә жомга укыб, гозерсез жомгадан калмаганлыктан үзебезнең халкыбыз арасындагы күңелсез гадәтләрне, әдәбсез хәлләрне жик күрдәм. Сафларыбыз һичбер вакытта тигез булмый, бер-беребезгә сафларны тигезлик. Алгарак яки арткарак барыгыз, диб әйткән кешеләрне яратмыймыз, дәшми калу гына түгел, хәтта әйткән кешене ачуланамыз. Дәрест, жәмәгать, жомга намазларында халык күб булу сәбәбле, заллар тыгыз була, эссе була, унайсыз була. Шушы унайсызлыктарга түзсәк, сабыр итсәк иде. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтләре әйтә:

يسرا العسر مع فان

Һәрбер авырлык белән жиңеллек, һәрбер борчулы хәлләрнең ахыры шадлык була.

Шушы гыйбадәт вакытында булган унайсызлыктарга сабыр итсәң, сабыр, бәла-каза, – кайсы хәсрәткә генә сабыр итү түгел, бәлки начарлыктан тыелуга сабыр итү, гыйбадәт вакытындагы мәшәкәтләргә сабыр итү. Сабырлык белән үткән намазларыбыз беренче – Аллага гыйбадәт кылу сәвабына ирешсәк, икенчедән – сабыр итүчеләр сәвабына

الصّابرين بشر و الصّابرين؛ مع الله ان

дигән адәмләр рәтенә керәб, зур әжер вә сәвабларга ирешербез. Арабызда бер-беребезгә

урын бирешсәк,
لنفسك تحب ما للناس احب

хәдисенә бина (бина: таянып – А.Х.), тагын да пәйгамбәрнең бер сөннәтен үтәгән булырбыз.

Тагын да бер искә алырга тиешле эш булса, ул да – бигрәк тә кыш көннәрендә мәсҗеддә кеше күб булу сәбәбле, һәрвакыт шау-шуларга сәбәб булган форточкаларны ачу-ачмау мәсьәләсе. Мәсҗеддә һәрвакыт саф һава булырга кирәк. Адәм баласының иң беренче сәламәтлегенә кирәк нәрсә - саф һава. Әгәр дә берәүләргә ачык тәрәзә янында утыру зарар бирә икән, ул кеше инде ул якка утырмаска тиеш. Тәрәзәләр ачык булмаса, һава бик начарлана, бик күпләрнең күңелләре әрни, борчый, намазга булган дәртне сүндерә. Тәрәзә янында утырган кеше бөтен җәмәгатьнең теләгенә каршы килеп, тәрәзәне ябса, менә бу кешеләр инде الناس خير – хәйрен нас (яхшы кешеләр – А.Х.) булмый, الناس شر – шәррен нас (явыз кешеләр – А.Х.) булып, бөтен җыелган җәмәгатьне рәнҗеткән булалар. Менә бу эшләрдән бик сак булырга кирәк. Мәсҗеддә генә түгел, башка урынларда да кеше рәнҗетү – хәрам. Менә бу эшләр һәркайсы намаз безнең түбән киметә торган бәлки ифратка китсә, намазларыбызны бөтенләй читкә китүе мөмкин. Ихлас белән укыган намазны Аллаһы кабул итеб, әжер вә сәвабларга ирешергә насыйб булсын.

Әбу һурәйрәдән намаз хакында шундый бер хәдис күчерелә: “Рәсүл мәсҗеддә утырган вакытта сәхрә гарәби кереп намаз укый. Намазын укып бетергәч, рәсүлуллаһ чакырып ала да: “Намазыңны кайтар, син намаз укымадың”. Икенче мәртәбәсендә шулай укыгач, хәзрәт рәсүл чакырып, бу гарәбнең намаз укуның тәртибен өйрәтеб: “Һәркайчан намазга трсаң, түбәнчелек, тәвәззаглык белән тәкбир-тәхрир кыл. Үзең авыр булмаслык, жиңел булырдай Коръән айте укы, рөкуг кыл. Рөкугдан каүмәгә тор тәмам тураеп җиткәнче. Аллага дога кылып сәждә, ике сәждә арасында тәмам утырып житеб (жәлсә) кылып Алладан күңелең белән ярыкануыңны телә”, ди.

Бик искә алырга тиешле эшләрдән, җәмәгать! Бик сак булырга тиешле эшләрдән – җәмәгать белән намаз укыганда имамдан да алда рөкугың, сәждәң имамдан алда колак кагудан бик сакланырга кирәк. Пәйгамбәребез әйтә: “

أما يخشى الذي يرفع رأسه قبل الإمام أن يحول الله رأسه رأس حمار

- ягъни җәмәгать намазында имамдан тәкбир-тәхрирдә рөкуг мәсҗеддә һәм башка рөкенләрдә имамдан элек башлаган адәмләрнең Кыямәт көнендә ишәк рәвешендә кубарылулар куркылган да, курыккан да хас, ди. Женаза намазында имамдан элек колак кагулар бәгъзе адәмләрдә күренә, бу эшләрдән бик сакланырга кирәк.

Кайчандыр безне рәсүлуллаһ шатландыра:

فَضَّلْنَا عَلَى النَّاسِ بِثَلَاثٍ: جُعِلَتْ صُفُوفُنَا كَصُفُوفِ الْمَلَائِكَةِ، وَجُعِلَتْ لَنَا الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدًا، وَجُعِلَتْ تُرْبَتُهَا لَنَا طَهُورًا، إِذَا لَمْ نَجِدِ الْمَاءَ

Мөхтәрәм җәмәгать! Аллаһы Тәбарәкә хәзрәте безне эшрафел әнбия, афзалел әнбия булган Ахры заман пәйгамбәре өммәтендән итеб яраткан. Безнең шәригәтемездә көч җитмәслек эшләр йөкләтелмәгән. Адәм балалары һәрнәрсәне дә белеб бетерә алмыйбыз, килешмәгән, күнелсез гадәтләребезне бер-беребезгә әдәби рәвешдә өйрәткән кешегә һичбер вакытта да ачуланырга ярамый, бәлки, киресенчә – рәхмәт әйтергә генә кирәк. Аллаһы хәзрәте бәндәчелек белән булган хаталарыбызны, кимчелекләребезне гафу итеб, ихласыбыз хөрмәтенә кылган гамәлләребезне кабул итеб, мәңгелек сәгадәткә ирешеп, әжер вә сәвабларын күрергә насыйб итсен.

1967нче ел, 1 сентябрь, жомга көн.

Бисмилляһир Рәхманир Рәхим

Ихлас көңелләребез белән Аллага гыйбадәт кылыр өчен мәсҗедкә жыелган мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтенә сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булса иде.

Мөхтәрәм жәмәгать! Аллаһы насыйб итсә, 5нче сентябрь, сишәмбе көн, Жәмадел ахыр аеның беренче көнне булачак женәбе Раббел галәмин хәзрәте өстебезгә туачак айны жөмләбез өчен мөбарәк кылыб, илләребез, жанларыбыз тыныч, тәнләребез сәләмәт, шадлык белән күрергә насыйб булсын.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте Коръәндә “Жомга” сүрәсендә әйтә:

تَعْمَلُونَ كُنْتُمْ بِمَا فَيُنَبِّئُكُمْ وَالشَّهَادَةِ الْغَيْبِ عَالِمٍ إِلَىٰ تَرُدُّونَ ثُمَّ مَلَاقِيكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُ تَوْرُونَ الَّذِي الْمَوْتِ إِنَّ قُلْ

И, Мөхәммәд. Әйтсен шунда ләин үлем – ул сез андан качасыз. Беркемнең үләсе килми, никадәр генә озак яшәүгә карамасдан, һаман дөнъяда яшисе килә. Ләкин никадәр генә үлмәскә тырышсак да, кайчан гына булса да һәркайсыбыз үлемгә бер йолгачакбыз, очрашачакбыз (تَرُدُّونَ ثُمَّ), күзебез белән күрмәгән пәйгамбәрләр хәбәр биргән Аллаһы хозурына кайгачакбыз. Үзебезнең кылган гамәлләребездән хәбәр биреләчәк сез, ди.

Һәм Коръәндә берничә урында:

الْمَوْتِ ذَانِقَهُ نَفْسِ كُلُّ

- һәрбер жан иясе үлем әчесен татыячак. Моңа һәркайсыбыз ышана, бу һәркемгә киләчәк.

Рәсүл Хода шуның өчен:

اللذاتِ هازِمِ ذَكَرِ أَكْثَرُوا

- ягъни һәрбер ләззәтләрене, рәхәтләрене юкка чыгаручы, кисүче нәрсәне – үлемне күбә искә алыгыз. Тагын да хәзрәт рәсүл:

الموتِ نزولِ قَبْلِ الْمَوْتِ اسْتَعِدَّ

- ягъни үлем килгәнгә кадәр үлем әчүен хәзерләгез, ди.

Үлем өчен хәзерләнү ничек булырга мөмкин? Үлем өчен хәзерләнү һәрвакыт намаз укыб, рәуза (ураза – А.Х.) тотыб, тәсбих тартыб утыру – үлем өчен хәзерләнү диб аңларга мөмкин. Үлемгә хәзерләнү, үлемне искә алу, һәр эшләребездә тугъры, бозык эшләрдән, начар гадәтләрдән саклану, һәр кылган эшләребездән Аллаһы хозурына барыб, хисаб бирәчәк эш кылу – һәркайсы үлем өчен хәзерләнү булачак. Әмма берәү намаз да укыр, “Истигъфар” кәлимәләрен дә укыр, теле белән: һай, үләсе бар диб, үлемне дә һәрвакыт зикер итәр. Үзе гамәли рәвешдә кеше рәнҗетүдән дә тартынмас, кулы белән, яисә теле белән башкаларны рәнҗетер. Менә бу эшләр үлемне искә алу түгел, киресенчә, үлемне оныту, үз-үзеңне алдау. Хәзрәт рәсүл бер хәдисендә әйтә:

اسْتَقِمْ ثُمَّ بِاللَّهِ أَمِنْتَ قُلْ

Аллага иман китердем, диб һәр эшдә тугъры бул, алдама, һичвакыт хыянәт кылма, ялган сөйләмә, сүз йөртмә, көнчелек кылма, гайбәт сөйләмә, менә истикамәтле булу шушы рәвешле була икән.

Әгәр бер адәм сау-сәләмәт булыб да, өстебезгә бурыч фарыз булган кәсебне куеб, башкаларга йөк булыб, хәлендән килә торыб да башкалар көчәндән файдаланыб халәл кәсебне куйса, бу үлем өчен хәзерләнү булмый, бәлки киресенчә, – үлемне оныту була, үлемне искә алмау була.

Инде берәү халәл кәсебне безгә Аллаһы Тәгалә фарыз иткән кеше өстендән файдалану дөрест түгел диб, аның шушындый ният белән кирәк кайда гына булса да, завод-фабрикаларда, колхозда, совхозда халкыма, ватаныма файдалы эшләр, хезмәтләр күрсәтим

диб, шушынды ирге ният белән халәл кәсеб итүе Алла кашында үлем әчен хәзерлек булырга мөмкин.

Хәзрәт рәсүлнең:

الْحَلَالُ طَلَبٌ فِي مِئْتَةِ أَجْزَاءِ عَشْرَةِ الْعِبَادَةِ

дигән сүзенә бинаә (бинаә – таянып А.Х.). Ягъни гыйбадәт – ун кисәк, шуның тугызы – халәлдән кәсеб итү дигән сүзенә караганда, кәсебең эшләргә яше, сәламәтлеге була торып, фарыз булган кәсебне ташлап, ялкаулык юлына керү булып, халәл кәсеб итү нәфел гыйбадәтләрдән күб сәваблы булып, үлемне искә алу булырга мөмкин.

Хәзрәт рәсүл әйтә:

الْأَجْرَةُ تُدَكَّرُكُمْ فَإِنَّهَا الْقُبُورُ زُورُوا

каберләргә зиярәт итегез, зиярәт итү Ахирәтне искә төшерү, үлемне искә төшерү, ди.

Каберләрне зиярәт кылудан төб теләк – үлемне искә алу. Зиратларга барып да, Ахирәтне искә алмасак, Аллаһы хозурына баруны онытсак, монда һич файда юк.

Инде жәмәгать! Хөтбә дә укымас

مسفرون انكم اعلموا الناس ايها

- И, адәмләр, белегез сез, без һәркайсыбыз бу дөнъяда мөсафирләр генә.

Бер агач күләгәсендә, күләгәдә утырып, ял итеп кешеләр шикелле генә:

داخلون الدنيا رباط في و

Мөсафирханәйә кереб, кунып чыккан адәмләр генә.

محشودون العرصات في و

Гөрсат мәйданына кубарылып, кырылып барачакмыз.

محاسبون الميزان عند و

Әхкамел хакимин булган Аллаһы кашында бөтен гамәлләребез хисаб кылыначак. Шушы гөрсат мәйданында Мәхшәр көнөндә Адәм балалары әйтерләр, ди:

مرقدنا من بعثنا من وبلنا يا قالوا

ягъни ятагъмыздан (яткан урыннан – А.Х.), каберләремездән кем кубарды, кем торгызды, шул вакыт Аллаһы тарафындан нида кылыныр.

المُرْسَلُونَ وَصَدَقَ الرَّحْمَنُ وَعَدَ مَا هَذَا

Пәйгамбәрләр аркылы сезгә Алла тарафындан вәгдә ителгән көн диб әйтерләр, ди.

Үлемдән максуд, үлемгә һәркайсыбыз ышанабыз. Иң дикъкәт итәргә тиешле нокта,

Аллаһы тарафындан әйтелер:

الْمُجْرِمُونَ أَيُّهَا الْيَوْمَ وَامْتَأَرُوا

Яхшылар, яманлардан аерылыгыз.

السَّعِيرِ فِي وَفَرِيقَ الْجَنَّةِ فِي فَرِيقٍ

диб әйтелде.

Һичкайсыбыз белә алмасбыз, шушы көндә кайсы фиркадән вә кайсы сыйныфдан булачагымызны.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтләре барчаларыбызга дөнъяда яхшы юлда йөрөб, яманлыктардан тыелырга, мөселман булып үләргә, салих адәмләр белән бергә булырга насыйб итсен.

مفتونين ولا خزايا غير بالصالحين وأحقنا مسلمين وأحيانا مسلمين توفنا اللهم

67нче ел 8нче сентябрь, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Жомга намазына жыелган мөселман кардәшләрем!

Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкәтуһу!

Жәнабе Раббел галәмин хәзрәте жомга көнебезне, жомга көнөндә кылган

гыйбадәтләребезне вә башка изгелекләребезне мәкбуль гыйбадәтләр жөмләсендән кылып,

бүгөндән сонда Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте барчаларыбызгы саулык-сәламәтлек, тынычлык белән хәерле гомер биреп мөбарәк йортына килеп, гыйбадәт кылырга вә догалар кылышырга Аллаһы насыйб итсен.

Картлар вә мөтәвәллият әгъзалары дога үтенәләр.

2. Әстерхан шәһәре мөселманлары вә имамлары бер мәхәллия картыбыз аркылы безгә сәлам табшыралар. Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Мөхтәрәм жәмәгәт! العلمين رب الله الحمد

Аллаһы Тәгалә хәзрәтләренә никадәр хәмде вә шөкранәләр кылсак да, аз булып. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте безне әшрафел мәхлукат булган әдам баласы итеб яраткан. һәм безгә гакул нигъмәте биргән. Шушы гакул аркасында яхшы белән яманны, ак белән караны аерырга ирешкәнмез. Инде зур нигъмәтләр өстенә Аллаһы хәзрәте безгә хак булган, тугры булган Ислам динен, пәйгамбәрләр жибәреп, безгә өйрәткәнләр. Менә шушы биргән кадәрле нигъмәтләренә ни кадәр шөкранә вә шушы Ислам динен безгә түкми-чәчми ирештергән пәйгамбәребезгә ни кадәр салават әйтсәк тә, аз булып. Менә шушы Алланың хөрмәтле дуслары, Алланың илчеләре безгә дөнья Ахирәт бәхәтле, тыныч, рәхәт яшәвебезгә сәбәп.

Һәрбер гали сыйфатларны аермачак аңлатканнар, һәм әдәм балаларының дөньяда вакытта ук һәртөрле бәхәтсезлекләргә дөнья Ахирәт үкенчек калдыра торган һәртөрле начар гадәтләрдән безне тыйганлар. Менә шушы пәйгамбәрләр өйрәткән яхшы гадәтләр (хәснә әхляк вә мөкаддәм әхляк) әхляк хәмидә диб аталалар.

Женабе Хак бәндәләренә үзләренә һәм башкаларга дөньяви һәм ахирәви файда бирерлек гадәтләр, сыйфатлар һәркайсы әхляк хәмидә өндәб һәм үзенә вә башка зарар киләчәк начар, явыз гадәтләрдән (әхлякун зәммим)дән тыелырга кушып пәйгамбәрләр жибәргән. Безнең пәйгамбәребез Мөхәммәд (гс) шушы хакында бик күб сүзләр сөйләгән.

الاخلاق مكارم لاتمم بعثت

“Мин күркәм халыкларны өйрәтүне тәмамламак өчен жибәредем”, - ди.

Тагын да: Күркәм халыкның фазыйләтләре хакында, аның Аллаһы каршында ни дәрәжәдә зур, сәваблы эш икәннән белдереп,

القائم الصائم درجة خلقه بحسن ليبلغ العبد إن

ягъни күркәм халыкны кеше шул гүзәл холкы сәбәбле көндәзләрдә нәфел рәузалары тотып, кичәләрдә төн йокламый, гыйбадәт кылып, намаз укып үткәрүчеләр дәрәжәсенә ирешә алып, ягъни шуларга булган әжер вә сәваблар аларга булып, ди.

Күркәм холык турында Коръәндә аятләрдә, зикерләрдә күб әйтелә. Күркәм холык хәзрәт рәсүлнен:

الامان من الخلق حسن الدين؛ نصف الخلق حسن

ди. Менә шушы күркәм холыкның төрләре, санлары бик күб булып, шулардан: һәркемгә якты чырайлы булу; тәмле телле булу; ата-анага изгелек кылу, аларны хөрмәт итү; картларны, карчыкларны хөрмәт итү; күршеләрең белән тату тору, аларга яхшылык итү; сабырлы булу; юмарт булу; бөтен әдәм балаларына, хәтта зарары тими торган бөтен жан иясенә шәфкәтле булу; остазларны, галимләрне, гыйлем әһелләрен хөрмәт итү; гыйлемне сөю; аманәткә хыянәт итмәү; йәрвакыт дөрест сүзле булу, ялган сөйләмәү; гадел булу, һич беркемгә жәбер-золым итмәү вә бөтен кеше хакында хәснә фикерле булу; кешедән көнләшмәү; һәркемгә тәвазыйг, түбәнчелекле булу – тәкәббер күнелле булмау; кешеләренә гыйбәт сөйләмәү; икейөзле, мөнафик булмау; дуст әдәмләрнен, туганларның хәлләрен белү; сүз йөртмәү; ике кеше арасын бозмау; мөмкин кадәр үбкәләшкән әдәмләрнен арасын төзәтү, аларны килештерергә тырышу; әдәбле, инсафлы

булу; тәммаглы булмау вә ягъни һич беркемдән һичнәрсә өмед итмәү; яхшылык кына түгел, яманлыкка да яхшылык итү; иһрафдан саклану; үч алмаска тырышу; һәр эшдә сабырлык белән итү; һәркемгә өлфәт, мәхәббәт итү; ачык йөз, татлы, тәмле сүз белән күрешү; кычкырыб, кыһ-кыһлаб көлмәү; һәркемгә көчөң житкән кадәр ярдәм итешү; һәрвакытта да пакълеккә ригаять кылу; балаларны әдәбкә, тәртибкә өйрәтү; ялкау булмау, тырыш булу; батыр булу, куркак булмау; хәзрәт рәсүлнең сөннәтләренә гадәт итү, иярү; эшсезлек, ялкаулык, теләнчелекдән саклану; исерткеч эчүдән саклану; гыйффәтле булу, зинадан саклану. Менә шушы сөйләнгән гадәтләр, сыйфатлар – һәркайсы “әхляк хәмидә” жөмләсендән булыб, шушы сыйфатлар, шушы гадәтләргә исендә тотыб, шулар белән гадәтләнергә тырышса, дөньяда ук халык арасында абруе артыб, дәрәжәсе күтәреләб, Аллаһы Раббел галәмин хозурында да зур әжер вә сәвапларга ирештерә торган дөнья Ахирәт бәхеткә, сәгадәткә сәбәб булган изге гамәлләр булыб, шушыларның киресе, каршы гадәтләр, сыйфатлар – һәркайсы әхляк зәммим (зәммим – начар, порочный А.Х.) пәйгамбәребез, динебез тарафындан каты рәвешдә тыелган начар, кабах гадәтләр булыб, адәм баласын дөнья Ахирәт үкенәчәк, хәсрәткә калдыра торган сүз (сүз – начар А.Х.) әгмал булыб – бозык вә начар гадәтләр.

Шушы югарыда әйтелгән гадәтләр, сыйфатлар – һәркайсы хәзрәт рәсүлнең гадәтләре булыб “Нун” сүрәсендә мөбарәк пәйгамбәребез хакында:

عظيم خلق لعلی انک و بالله استعین

ягъни син гали, олуғ булган күркәм холык үзрәндә син, ди.

Хәзрәт Гайшәдән хәзрәт рәсүлнең Холкы, гадәтләре турында.

Хәзрәт Гайшә ул сораучыга: “Аның холкы Коръән иде. Син Коръән укысаң, “Мөэминун” сүрәсендән:

خَاشِعُونَ صَلَاتِهِمْ فِي هُمُ الَّذِينَ الْمُؤْمِنُونَ أَفْلَحَ قَدْ

ун аять укыб жаваб биргән иде.

Инде киләчәкдә, Аллаһы насыйб итсә, шушы күркәм холык хакында аерым-аерым өйләргә тырышырмыз.

Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте барчаларыбызга динебез кушканча, пәйгамбәребез өйрәткәнчә күркәм холыклар белән холыкланыб дөньяда вакытта бөтен адәм балалары белән өлфәт, мәхәббәт, тынычлык белән гомер кичерәб Ахирәтдә мәңгелек сәгадәткә ирешүне насыйб итсен.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

14нче сентябрь, жомга көн, 1967 ел.

Жомга намазына жыелган мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенең сәламе вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

Мөхтәрәм жәмәгать! Боһарада укучы шәкертләренең хаты. Мәгълүм итү: Мөхтәрәм жәмәгать! Адәм балаларын иң түбән дөньядан югары ашыра торган иң гали, күркәм сыйфатлар белән матурлый, бизи Аллаһы кашында, динебез каршында иң мөкатдәс булган дөнья – Ахирәт. Адәм баласын бәхеткә ирештерә торган нәрсә – гыйлем, белем, галим булу, гыйлем өйрәнү, гыйлемне өйрәтү, гыйлем әһелләрен, гыйлемне сөю: Ислам дине шул кадәр гыйлемгә әһәмият бирәб, дөньяның иң беренче сүзе – اقرأ сүзе белән башланыб, укы, галим бул, адәм балаларын укырга, язырга, гыйлемгә өндәб башлана:

يَعْلَمُونَ لَا وَالَّذِينَ يَعْلَمُونَ الَّذِينَ يَسْتَوِي هَلْ

النُّورُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا وَالْبَصِيرُ الْأَعْمَى يَسْتَوِي وَمَا

Коръәндә һәм башка аятьләрдә бик күб урында гыйлемне, галимләрне зикер әйтә. Ягъни:

бәлки адәмләр белән, яғни галимләр белән наданлар тигез булырмы? Һич юк. Һәм суқыр кеше белән күзле адәм бер булырмы? Һич юк. Яктылык белән, нур белән караңгылык һичвакытта да бер булмас. Гақыллы адәм һәрвакытта да караңгылыкта булырға теләмәс, яктылыкка, нурга омтылыр. Һәм пәйгамбәрәмез бу хакда бик күб хәдисләр сөйләгән:

مسلمة و مسلم كل على فريضة العلم طلب

اللحد الى المهد من العلم اطلبوا

بالصين العلم اطلبوا

Мөхтәрәм жәмәгать! Аңларга тиешле булган, игътибар итәргә тиешле урын – Ислам дине каршында һәртөрле гыйлем кирәк, дин гыйлеме кирәк. Дөнья гыйлеме, һәртөрле фән гыйлемләре һәм фәннең белгечләре, галимләр – һәркайсы мөкаддәс санала, һәркайсы мөхтәрәм вә ихтирам ителергә тиешле. Бу сүземә куәт, дәлил – хәзрәт рәсүлнең:

خرجت و عاء أي من يضرك ولا الحكمة خذ

Сәләмәтлеккә вә дөнья тормышында файда бирерлек нинди генә хикмәтле, файдалы сүз барсын, аны алырға тырыш, ул сиңа һичвакытта зарар бирмәс, кирәк кедмән генә ишетдергән дин вә милләт вә аермасына карамасдан, һәркемдән гыйлемне өйрәнергә куша. Икенче бер хәдисендә: “Гыйлемне өйрәнү, гыйльме хикмәт мөэминнең югалткан нәрсәсә кебек”, ди. Яғни бөтен кешегә караганда аны алырға хаклырак диб, без, мөселманларны гыйлем алырға, өнди.

Дин галимләрәбез безне дөнья Ахирәт бәхетле булуыбызгы сәбәб булган, яхшы булырға өндәб дөнья Ахирәт үкенчек калдырудай, начар гадәтләрдән тыеб, Ахирәтдә әжер вә сәвабларга ирештерә торган дин гыйлемнәрен рухани табиблар, фән галимләр өйрәтсәләр, саулыгыбызны саклау юлларын күрсәтеб, һәртөрле авырулардан дэвалаб, инженерлар, агрономлар, биологлар, педагоглар, астрономнар – һәркайсы халык бәхете өчен, адәм баласының дөньяда рәхәт яшәвә өчен тырышучы галимләр булыб:

للناس انفعهم الناس خير

бөтен кешелек дөньясына жиңеллек китерергә тырышучы, һәркем тарафындан ихтирам кылынырға тиешле мөхтәрәм затлар. Менә безнең динебез шулай куша.

Үзәбезне бик артык суфига санаб халык файдасы өчен тырышыб хезмәт итүче фән галимләрән тышкы кыяфәтләре белән хөкем итеб, шуларны мәкруһ күрсәк, алар хакында һәртөрле сүз зөнндә (сүз зөнндә – начар карашта А.Х.) булсак, бу безнең гыйлемгә дошман булуыбызның галәмәте. Шушындый рәвешдә йөргән адәмләр арасында Алланы чын тану белән таныб, хакыкый иман әһелләре булырға бик мөмкин, чөнки к\уқыган адәмләрнең гақыллары, зиһенләре куәтле була. Алар һәрнәрсәне яхшы аңлыйлар. Чын галим кеше вакытның кадере яхшы аңлай, сәләмәтлеген сакларға тырыша, һәрвакыт уку, язу белән шөгыйльәнә. Инде кирәк дин галимләрән, кирәк фән галимләрән яратмаска, мәкруһ күрсәк, аларга күнелләребездә дошманлык сакласак, хәзрәт рәсүлнең :

فَتَهُلِكَ الْخَامِسَةَ تَكُنْ وَلَا ، مُجِبًا أَوْ مُسْتَمِعًا أَوْ مُتَعَلِّمًا أَوْ عَالِمًا اغْدُ

Хәдисенә бинаә дөнья Ахирәт үкенәчәк калырбыз. Хәзрәт рәсүлнең икенче бер хәдис: وأحبهم عرفهم لمن طوبى والأخرة الدنيا في أمك سراج هو فقال العلم صاحب عن جبريل وسلم عليه الله صلى النبي سأل وأبغضهم معرفتهم أنكر لمن والويل

Жәбраиль (гс) әйтде: алар галимләр, сиңең өммәтенәң якты утлары, якты йолдызлары, дөнья һәм Ахирәтдә (طوبى) ны сөенеч, шул адәмләргә галимләрне таныдылар, белделәр, аларны хөрмәт итделәр, алар күрсәткән якты, дөрест юл белән бардылар.

ابعضهم و انكرهم ويل و

Ни үкенеч, шул адәмләргә, алар галимләрне мәкруһ күрделәр, аларны дошман күрделәр, ди. Галимләрне дуст күрү, аларның гыйлемендән файдалану, кирәк нинди генә милләтдән,

кирәк нинди генә диндән булуына карамастан, алардан гыйлем алу хакында тарих сәхифәләре шаһид: дин беренче көнләрендә, беренче гасырында рәсүл Алла (сгс) мөшрекләр белән булган беренче сугышда әсир алынган (планный) әсирләрдән, уку-язу белгәнләрдән, һәркайсына ун баләгә уку-язу өйрәтмәс илләрдән башка диндәге галимләрден шул заманындагы фәнләрдән, телләрдән сабак алулары, укулары, һәркайсы тарих белән сабит.

Гасыр сәгадәтдә, андан соңгы гасырларда яшәгән мөселманлар (Коръәнне) яхшы аңлаганлар:

الدنيا من نصيبك تنس لا و

Аять буенча һәм хәзрәт :

وَهَذِهِ هَذِهِ مِنْ أَخَذَ مَنْ وَلَكَ، لِلدُّنْيَا الْأَخْرَةَ تَرَكَ مَنْ وَلَا ، لِلْآخِرَةِ الدُّنْيَا تَرَكَ مَنْ خَيْرُكُمْ لَيْسَ

ягъни сезнең Ахирәте өчен дөнъясын, дөнъясы өчен Ахирәтен куйганы түгел, бәлки һәр ике дөнъядан цлеш алган, ди. Ягъни вакытына урынына, заманына гыйлем һөнәре өйрәнү һәм халәлдән кәсеб итү кеше көчәндән файдаланмый, үз кул көче белән көн күрү мөселман булган кешенең беренче бурычы.

Менә мондан мең ел элек яшәгән мөселманлар шушы мөбәрәк сүзләр белән гамәл итеб, бөтен дөнъяга остаз булырлык әдәби, мәдәни тормышка ирешкәннәрдер. Мөтәрәккый милләт булып яшәгәнләр. Чын галим кирәк дин гәләми, кирәк фән бервакытта да файдасыз, кирәкмәгән сүз сөйләмәс. Хәзрәт рәсүлнең:

فسكت فالأ الحكمة و الخير قل

Хикмәтле, файдалы сүз булса, сөйләб булмаса, тик торганда сүзе белән гамәл итәрләр.

Хәзрәт рәсүлнең тагын да бер мөбарәк сүзе:

مثل جنة كل جنّتين تعالى الله أعطاه خطوتين معه مشى أو كلمتين منه سمع أو لقميتين معه أكل أو ساعتين العالم عند جلس من مرتين الدنيا

Чын галим гыйлемнең нәрсә икәннен аңлаган кеше, һичбер вакыт үзен галим диб әйтмәс. Гыйлем – чиксез дингез ул (عميق بحر), төбсез дингез. Шунуң өчен зур галимләр һәрвакыт гомер буена гыйлем арттыру юлында гомер үткәрәләр.

Исламның зур хаким, философлары һәм хәзерге зур адәмләр, академик, профессорлар үзләренең белгәнләрен башкаларга өйрәтәләр, үзләре һаман үлгәнче белемләрән арттыралар.

Мөхтәрәм жәмәгать! Без хәзер бик бәхетле. Гыйлем, мәгърифәт, мәдәният дәверендә яшимез. Безнең балаларыбызга һәртөрле урта белем, югары белем бирә торган мәктәпләрнең ишекләре барыбызга ачык. Менә шушы зур бәхетнең кадере белеб, балаларыбызның мәктәпләрдә укуларына шадланыб, кулыбыздан килгән кадәр укытучыларга ярдәм итәргә кирәк. Аларга ничек ярдәм итәргә? Күбрәк балалар хәзерге вакытта дү әтиләр, дү әниләр, әбиләр, бабалар кулында була. Сабый балаларыбызны мәктәбкә вакытында барамы? Вакытында кайтамы? Начарлыкларга, начар гадәтләргә өйрәнмиме? Өйгә кайткач дәрәсен хәзеллиме? Үзендән зурларга һәрвакыт ихтирамлы булырга, һәрвакыт пакълеккә, чисталыкка өйрәтү, аш алдындан кул юарга, аш артынна кул юарга, барындан бигрәк ана телен оныттырмакка һәм башка яхшылык гадәтләргә өйрәтү, шушы эшләргә өйрәтәргә тырышсак, бездән укытучыларга ярдәм итү, икенчедән, әдәбкә, әхлякка өйрәтү булып, хәзрәт рәсүлнең:

حسن ادب من افضل لولده والد نحل ما

сүзе буенча гамәл иткән булып, өстебездән беркадәр бурычны төшергән булырбыз.

Аллаһы Раббел галәммин хәзрәте барчаларыбызга галәмгә мэхәббәт итеб, галимләргә

хөрмәт-ихтирам итеб Ахирәтдә пәйгамбәрләр һәм аларның варислары аталган галимләр белән бергә булырга насыйб булсын. Амин. Йә Мөҗиб.

Жомга көн, 22нче сентябрь 1967нче ел.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Ихлас күңеләребез белән Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенә ризалыгын истәб (истәб – теләп А.Х.), жомга намазына килгән мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Аллаһы Тәбарәкә хәзрәтенә сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын. Амин. *السّالين محيب يا*

Күбләребез күңелдән белә торган “Кәлам шәригъ”да мөбарәк сүрә бар:

بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا*الصَّالِحَاتِ وَعَمِلُوا آمَنُوا الَّذِينَ إِلَّا خُسْرٍ لِّفِي الْإِنْسَانِ إِنَّ وَالْعَصْرِ

Ягъни адәмләренә хәрәкәтләре вә һәр эшләре вакыйг була торган:

وقت زمان عصر مطلق

Белән Икенде намазы ваҗиб булган, Икенде намазы вакыты белән *جاهليت* (Жаһилия) заманында Икенде вакытын мәкруһ күргәнләр, чөнки ул вакытта мөшрикләр үзара жыелышып кемне гайбәт кылып, кемне хурлап утыра торган начар гадәтләре булган.

Моның өчен Икенде вакытын яхшырак, күңелле адәмләр бу вакытны яратмаган. Шуның женәбее сезнең начар гадәтләрегездә вакыт заман гаебле түгел, бәлки сез үзегез, ант итеб әйтәмен, ди.

خسر لفي الانسان ان

- ягъни дөрестлекдә һәрбер гакул балигъ булган кеше, һәркайсы үзенә зарар итүче һәм зарар итеб үкенчек калучы (*آمنوا الذين الا*) мәгәр шундый кешеләр генә үзләренә зарар итүче түгел. Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенә чын күңелләре белән иман китерделәр, изгелек белән явызлык, күркәм сыйфат белән начар сыйфатны, ягъни шушыларны дөрест аера белеб, дөрест игътикад кылдылар, һәр эшләрендә әхкамел хакимин булган Алла хозурына барып, хисаб бирүне, жаваб бирүне истә тотдылар: *الصالحات عملوا و*

Болар телләре белән әйтеб кенә калмадылар, бәлки шушы иманларына, игътикадларына мөафикъ рәвешдә бөтен адәм балалары һәм дин Ислам өчен файдалы булган изге гамәлләр кылдылар: *بالحق تواسوا و*

- һәрвакытта да берсенә хаклык, дөрөслек, тугърылыкда булырга, бер-берсен диләштеләр, васыять итешделәр: *بالصبر تواسوا و*

- һәр эшләрендә һәрвакытта бер-берсенә сабырлы булырга, сабырсыз булмаска димләшделәр һәм васыять әйтешделәр.

Мөхтәрәм жәмәгать! Бу сүрәне укудан морад (максат- А.Х.): Ислам динендә иң гали, күркәм сыйфатның, алардан шушы әхляк хәмидәнәң берсе булган – сабырлы булуны гадәт итсәк (*صالحين سلف*) узгандагы изге адәмләребезнең юлы белән барган - булып дөнъя Ахирәт үкенчек калудан котылып, дөнъяда ук бер-беребез белән тау, тыныч яшәб, Ахирәтдә бәхәтле булыр идек. Сәлфә салихин сәхабәләр бер-берсе белән очрашканда “Гасыр” сүрәсен укудан морад (һәрвакыт берсен-берсе сабырлык белән хаклыкка өндәү булган)да Кәлам шәригъдә “Бәкарә” сүрәсендә:

الصّابرين مع الله ان الصلوة بالصبرو استعيزوا آمنوا الذين ايها يا

диб, Аллага иман китергән бәндәләр, ягъни күркәм кешеләргә, изге гамәлләргә ирешү өчен сабырлык белән, намаз уку белән ярдәм өстәгез, ди. Авырлыкларга сабыр итеб, тәхәммел булып, күркәм эшләренә хасыйль итәргә булдырырга тырышса, әлбәттә ул сабыр

Һәм күркәм тәдбирләре аркасында үзенә теләгән максатына ирешми калмас. Һәм ихлас белән укылган намаз бөтен начар сыйфатлардан ерак калачак диб, намазны зикер кыла: ان الصابرين مع الله – Аллаһы Тәгалә сабыр кылучылар белән бергә.

Сабыр турында һәртөрле авырлыкларга, кайгв-хәсрәтләргә сабыр иткәнләр хакында: بشر و الصابرين – аларга син сөенеч шадландыр.

راجعون اليه انا و لله انا قالوا مصيبة اصابتهم اذا الذين

Ягъни шундый адәмләргә сөенеч бир. Алар, нинди генә борчу, кайгы-хәсрәт ирешсә дә, сабыр итеб: راجعون اليه انا و الله انا

Рәсүл Алланың бервакытда яна торган уты сүнгәч (шушы аятыне укыганда сәхабәләр: йә рәсүлулла, ут сүнү мусыйбәтеме (кайгысымы – А.Х.), Рәсүл Хода һәрбер мөминне рәнжетә торган нәрсә – мусыйбәт, димеш.

ربهم من صلوات عليهم اولئك

Менә ул адәмләргә хәбәр итүчеләргә Рабблары тарафында шәфкать булудыдыр. هم اولئك و المهنتون

Менә шушы рәвешле сабырлы булган адәмләр хаклыкка, тугъры юлга күнелгән адәмләр, ди. Бу сыйфатларның киресенчә булу хаклыктан читкә киткән адәмләр булыб, дөнъя Ахирәт үкенчек калулары мөмкин. Бу хакда хәзрә рәсүлнең мөбарәк сүзләрен искә алыык. Хәзрәт әйтә:

الشيطان من العجلة و الله من الانات

– ягъни һәр эштә тәдбирле, викарлы, сабырлы булу – Алладан, ашыгу – шайтандан.

الاولى الصدمة عند الصبر

- сабыр – кайгының иң әүвәл килеб бөрелүендә, ягъни кайгы килеб тә сабыр итү – чын сабыр.

Иң беренче кайгы-хәсрәт килгәндә, якаларын ертыб, сакалларын, чәчләрен нух кылыб, тавышланыб елаулардан саклану – менә шушы чын сабыр булыб, Алланың вәгъдә кылган әжер вә сәваблары шушы адәмләргә булачак. Әмма тавышсыз елау, күзнең яшьләнүе, күнелнең сызлануы бу сабырга хиляф түгел. Хәзрәт рәсүл угълы Ибраһим ...

Инде жәмәгать! Күркәм сыйфат, күркәм гадәт билә казаларга гына сабыр итү түгел, әжер килгән вакытда үз-үзенә хужа булу, үзебезне кулга алу, ачу йоту, тау йоту дигәндер.

Хәзрәт рәсүлнең мөбарәк сүзе:

الغضب عند لنفسه أملككم أشدكم؟ على أدلكم ألا

сүзнең иң көчлегез кем икәннен хәбәр бирмиме? – Ачу вакытында үзен тотта белер һәм сәлфә салихиндән булган табигатендән мәшһур фикһадан Гурвәт б. әз-Зәбир хәзрәтләренең бер вакыйгасын әйтеб үтә...

Сабыр – иң гали сыйфатлардан булса да, ничә урында ашыгуны мәмдух санаганлар: беренче хаталык белән генә барадыр булса, тизрәк тәүбә кылу, берәүне рәнжеткән булсак, тизрәк гафу үтенү, бәхилләшү. Житкән кызың, яки угълың булса, начар юлларга китү куркынычы булса, тизрәк өйләндерү (никяхландыру) .

Мөхтәрәм жәмәгать! Рәсүлнең:

تَوَزُّوا أَنْ قَبْلَ أَنْفُسِكُمْ وَزُّوا

- үзебезне үлчәб карыйк, тикшерерб, кайсы шушы мактаулы сыйфатар бездә бармы? Сабыр итү, ачуга хужа булу... Бөтен кешеләрне бер үлчәү белән үлчәб булмый. Арабызда шул кадәр күркәм, сабырлы, ни кадәр авыр борчуларны, зур кайгы-хәсрәтләре Ватан сугышында бер генә түгел, икешәр, өчәр матур, батыр жегетләре, кайтмаган кешеләр булды. Аллаһы Тәбарәкә әжерен насыйб итсен.

(0620) Гурвәт б. Әз-зәбир б. Әл-Гәввам хәзрәтләре:

Гурвәт б. Әз-зәбир б. Әл-Гәввам хәзрәтләре Мәдинә мөнәвварәдә житешкән фукаһә сабгәдән бере булыб, мөжтәһид мотлак иде. Атасы Гашәрә мөбәшәрәдән булыб, анасы хәзрәт Абу Бәкернең кызы Әсма (рғ) һәм ата тарафындан әбисе – рәсүлулланың атасы белән бертуган хәзрәт Сафия иде. Ибн әз-Зәбир хәзрәте гаять зәки зирәк, тәкъва, салих, галим адәм булыб, һәм ифрат дәрәжәдә сабырлы булыб, башына килгән зур кайгы вә борчуларында жиңел генә уздырыб жибәрә булган, бер вакыт, шамидә вакыт аягына бертөрле авыру ирешәб, табиблар һәркайсы кисәргә киңәш бирәб, ахырда разый булыб кисдермәк булгач кисү алымыны ачы хисен белдермәс өчен исерткеч эчәргә тәкъдим итсәләр дә: сәламәтлек өмөд иткән нәрсәдә Аллаһы харәм иткән нәрсә белән ярдәм истәмәм (теләмәм) һәм һәш жибәрә. Йоклата торган, хисне югалта торган дәва бирик, дигәнләренә каршы: әгъзаларымнан бер әгъзамнең мин сизмәстән югалуыны, юк булуыны сөймим, чөнки мин аның ачысы, сызлавы берә-беренә Аллаһыдан сәваб өмөд итәмен, дигән. Тубкына кадәр пычак белән, сөяге пычкы белән кисәб, үзе һаман тәқбир вә тәһлил әйтүендә дәвам иткән. Сөякне кисәб, кайнаб торган зәйтүн маена тыккан шактый вакыт. Нушсыз булыб киселгән аякны кулына алыб, мине аяк үзрендә йөрткән Аллаһы хәзрәте беләдер, мин һичвакыт бу аяк белән генә юлында юлмадым (йөрмәдем – А.Х.), димеш. Һаман шул хәлендә Коръән укуыб, (0621) гамәл гыйбадәтенә һич кимчелек китермәгән. Шул ук сәфәрәндә тәмам кәмаләткә ирешкән. Мөхәммәд исемле бер угълын ат тибәб үтергән. Шушы кадәр зур хәсрәт-кайгылар күрсә дә, “уф” диәб тә әйтми, һич кемгә шикаят кылмаган. Менә сабырның әгълә дәрәжәсе.

Аста тагын бер язма (карандаш белән язылган):

Хәдис шәриф:

لِلْمَوَدَّةِ أَوْصَلُ فَإِنَّهُ؟ هُوَ وَمِمَّنْ أَبِيهِ وَاسْمُ اسْمِهِ عَنِ فَلْيَسْأَلُهُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ أَخَى ذَا شَهْدَتِهِ مَاتَ إِنْ وَعَدْتَهُ مَرِيضًا كَانَ إِنْ وَحَفِظْتَهُ عَائِبًا كَانَ إِنْ فَانِ ابْنِ أَبِيهِ اسْمٌ وَاسْمُهُ عَنِ فَسْأَلُهُ رَجُلًا أَضِيَّتْ إِذَا

Каба мәсҗеде.

Инде бәгъзе кешеләребез бар, хәтта сафларыбызны тигезлик, яки мәсҗеддән чыкканда кимләребезне алганда, инде башка жирне әйтмим, мәсҗед эчендә дә зәзер кайтып китәргә торган кешеләр бар. Менә бу эшләр һәркайсы, жәмәгать, күнелсез хәлләр, динезбәз һәм пәйгамбәр тарафындан мәкруһ булган начар гадәтләр. Сабырсызлык һақында адәм баласының башына әллә һинди күнелсез хәлләр була, гаилә белән бозыла, хәтта үзенә тормышын юкка чыгара, үзен-үзе хәраб итә.

Борынгылар әйткәнләр: бер авыр сүзне күтәрмәсәк, күб авыр сүзләр ишетерсәң, дигәнләр. Ягъни берәүдән күнелгә авыр бер сүз ишетәсәң икән, шул вакыт дәшми калсаң, шуның белән тукталыб бетәргә мөмкин. Каршы әйтсәң, берендән-берен катырак әйтеб, тәмам йөрәккә кадала торган авыр сүзләренә әйтеб, яқын дусларың, балаң, туганларың белән күнелсез булыб дөнъяда ук зур үкенчек калырга мөмкин. Кылыч жәрәхәте төзәлә, тел жәрәхәте төзәлми, дигәнләр.

Мөхтәрәм жәмәгать! Безнең күбебез гомеребезнең ахырына житкәнәбез, бүген бар, иртәгә юк. Калган гомеребез һәрвакыт, һәр урында сабырлы һәм күркәм холыклар белән холыкланыб, үбкәләшкән хәтерен калдырган кешеләребез бәхилләшеб, өлфәт, мөхәббәт, дуслык, татулык гомер итеб, Әхкамель һакимин булган Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хозурына ак йөз, камил иман белән барырга насыб булсын. Амин, йә Мөҗибес сәилин би хөрмәти сәййидель мөрсәлин.

4нче рәкымле дәфтәр.

1967 Милядия

1967 нче ел, 13нче октябрь, жомга көн.

Була алмадым. (Ангина белән авырып, температурам югары булды).

Шул сәбәб белән 13нче октябрьдә сөйләнәчәк нәрсәләрем 20 нче октябрьдә жомга көн сөйләнде.

1967 нче ел, 27нче сентябрь, көн

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Үзезнең бәндәчелек бурычымызны үтәр өчен Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенә итәгать кылып, жомга намазына жыелган мөселман кардәшләрем! Эссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Дөнъя Ахирәт сәламәтлек Аллаһының бәрәкәте вә рәхмәте барчаларыбызга насыйб булсын. Амин.

Ай башы хакында (Рәжәб ае) аңлатып үтәргә.

Мөхтәрәм жәмәгать! Рәсүл (сгс) әйтә:

لَا تَمَاتُ لَوْ تَخَفَ لَأَمْرًا كَانَ انْ وَالْحَقِّ قَل

- хак сүзне, ачы булса да, әйт. Төсләтә кылучы ачуланучылар булса да, аларның ачуларындан, шелтә кылуларындан курыкма, ди. Түбәндә сөйләнәчәк сүзләрем бәлки бәгъзе бер кешеләргә авыр тоелыр, шулай булса да: пәйгамбәрәбез тыйган, динебез мәзмүм бөтен гакул ияләре тарафындан мәнфур булган, нәфрәтләнеб каралтырга, начар гадәтләрне аңлатмасак, әйтмәсәк, Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтләре хозурында мәсьулияткә, жавабка калачакмыз.

Пәйгамбәр Хода өметләре өчен шул дәрәжәдә тырышкан, аларны дөнъяда бөтен бәни бәшәр, гакул ияләре тарафындан кабул итәрлек гали халыклар күркәм, матур гадәтләргә өндәб, гакул ияләре тарафындан мәнфур дөнъя бәхетсезлеккә сәбәб була торган адәм баласының дәрәжәсен, игътибарын югалтырга сәбәб булырдай бөтен начар гадәтләрдән тыйган: менә шушы динебез тыйган, пәйгамбәрәбез тарафындан тыелган, арабызда булган начар гадәтләрне сөйләми чара юк.

Калә рәсүлулла (сгс):

تَعْتَذِرُ وَمَا وَإِيَّاكَ، مُؤَدِّعِ صَلَاةٍ وَصَلِّ، الْخَاضِرِ الْفَقْرُ فَإِنَّهُ وَالطَّمَعِ وَإِيَّاكَ، الْغِنَى فَإِنَّهُ النَّاسِ أَيْدِي فِي عَمَّا بِالْيَأْسِ بِالْإِيَّاسِ عَلَيْكَ لِنَفْسِكَ تُجِبُ مَا لِأَخِيكَ وَأَجِبْ، مِنْهُ

Ягъни кешеләр кулында булган нәрсәдән өметсез бул. Башкалардан бернәрсә дә өмет итмә, тамегъ (طمع) кылма, тамегъдан саклан, чөнки тамегъ хәзир булган фәкыйрлекдер.

مَوْضِعِ أَنْتَ وَصَلَاتِكَ صَلَّى وَ

Һәр намаз укыганда ахыргы намазым уйлаб укы (күңелдән шушылай уйлау ихлас белән укуга сәбәб була).

مِنْهُ تَعْتَذِرُ وَمَا وَإِيَّاكَ

Соңыннан гафу үтенелрек эшне эшләүдән саклан. Пәйгамбәрәбезнең кешеләр кулында булган нәрсәне өмет итмә, вә тамегълы булмау башкалардан моңсыз булырга кушуы, дөнъя тормышында һәрбер мөселманның һәр жәһәттән өстен булырга тырышырга тиеш икәнлеген белдерә. Хакыйкәт хәлдә дөнъя тормышында гайрәт итеб тырышу, башкалардан моңсыз булу, кешедән бернәрсә дә өмет итмәү – Исламның рухы, Исламның юлы булып, сәләф вә сәхабәләр заманында кешеләрнең кул көчләренә күз текәб торучы

берәүнең манланыб тире агызыб яки кул көчене сарыф кылыб табкан икмәгенә яки тиенләрен кул сузучы адәм һич булмаган.

Әсхабә вә сәләф заманында каберлекләрдә, зияратларда сәдака вә нәзер корбан вә сәдака көтеб торучыларның, үзләре түгел, аларны шундый кешеләр булыр диб әйтсәләр, алар һич ышанмаслар иде. Ул вакыттагы мөселманларның һәрбере берәр төрле кәсеб вә һөнәр белән шөгыйльләнеб, ризыкларыны үз кул көчләре белән табарлар иде. Балаларын, үзләренә гаиләләрен кеше кулындагы нәрсәне өмет итүдән, кешедән нәрсә булса да бернәрсәне бушка алудан бик нык тыя торган булганнар. Үзләре табкан малларын, эш эшләрлек сәламәтлеге вә бик артык карт булмаган, ялкаулыгы сәбәбле кеше кулына караб, кешедән тартыб алырга торучы кавемсез адәмләргә сәдака биреб, шушы сәдакалары бер-беренә сәваб өмед итү гадәте юк иде. Гәсрә сәгадәтдән ераклашкан саен, Ислам дине гәсрә сәгадәтдәге сафлыгының чыгыб, һәртөрле хәрәфәтләр шаиг була башлаб, зиярәт тирәсендә сәдака жыеб һәм өйдән өйгә Коръән укуыб, үзләрен ялкаулыкка салыб йөрүче кешеләр. Болар һәркайсы башкаларга ялкаулыкны үрнәк итеб, динебезне ямьсез итеб күрсәтүче, Аллаһы сөймәгән, пәйгамбәр тыйган начар гадәт белән гадәтләнгән кешеләр. Дөнъяда булган бөтен бозыклыкларның вә һәртөрле авыруларнаң сәбәбе (ялкаулык) икәнә әхляк галимләрә, тыйбб галимләрә тарафындан расланган, икран ителгән. Шула й булгач, кәсеб итәрлек сәламәтлеге, яшьлеге булган сәдакачыларга: сәдака бирү – ул изгелек түгел, бәлки: эш яратмаган ялкауларга ярдәм булыб Алла каршында жавабка калу куркынычы бар.

Мөхтәрәм жәмәгать! Сез минем сүземне ялгыш аңлаб, муллага сәдака бирүдән дә тыя диб уйламагыз! Сәдака бирү бик тиешле, бик сәваблы эш, ләкин кемләргә бирергә кирәк? Азгына пенсия алыб, тормыш авырлыгы белән алыб баручы, яхшы күңелле картлар, картчыклар, яки кәсеб итәргә көче житмәгән, аяксыз, кулсыз, күзсез гарибләр. Шуну да искә алырга кирәк: жыйган сәдакаларны исерткеч вә башка бозык урынларга иткәнлекләре беленсә, моннан тагын сакланырга кирәк:

العدوان و الاثم على تعونوا لا و التقوى و البر على تعونوا

Аять шәрифкә бинаә, бозык урынларга ярдәм иткән булыб үкенчек калу ихтималыбыз бар.

Тагын да рәсүл (гс)нең бер мөбәрәк сүзен сөйләб үтик:

كثرة بها الله زاده الا صلة بها يريد عطية باب رجل فتح ما السلام عليه قال

Ягъни бер адәм сәдака вәсыйле берлә-бер ишегене ачды исә, Аллаһы Тәгалә аның малының бәрәкатене арттырыр.

قلة بها الله زاده الا كثرة بها يريد مسألة باب رجل فتح ما

Ягъни бер кеше баю юлы теләге белән сорау юлына китсә, Аллаһы аның мохтажлыгыны, фәкыйрьлегене арттырыр, ди, малың бәрәкатен хәйран бетерер, ди. Берәүнең малы күб булыр да, хәерсез булыр, бәрәкате булмас. Аз малың, күб бәрәкате булсын. Үзеңә житәрлек тормышыңны алыб барырлык малың булыб, сәламәтләгең, тынычлык булса, менә бәрәкатле, хәерле мал шушы була.

السفلى يد من خير العليا اليد

- бирүче кул алучы кулдан хәерлерәк, ди. Иң беренче Аллаһының дустлары, пәйгамбәрләр, һичбер вакыт сәдака алмаганлар, үз кул көчләре белән табкан малдан гаиләләрен, үзләрен тәрбия кылганлар. Әсхабә әкрам, сәләф салихин, һәркайсы, халәлдән кәсеб иткәнләр. Соңгы заманыбызда да бәгъзе бер галимләрәбез нинди дә булса бер кәсебкә шәрик булыб, сәдака алмаган кешеләрәбез булган.

Хасыйлель кәлам, жәмәгать! Сүземне ахыры итеб, авыр булса да, шуну әйтергә кирәк.

Мәет озатучы яшьләребез тарафындан еш кына ишетелә: машина утырыб барырга да урын

калмады, бу бабайлар бары сәдака жыярга гына киләләр икән, дигән сүзләр бик күб ишетеләб тора. Ул да, ничек булгандыр соңгы көннәрдә, жәмәгать. Шушындый күңелсез гадәтләр көннән-көн көчәб бара. Сүз юк, зур яшыкә житкән, аз гына пенсия алган кешеләребез бар, яки бездә пенсия алмаган кешеләр булырга мөмкин. Арада яхшы гына киёмле, яхшы гына тормышда яшәүче адәмләр дә көннән-көн күбәя бара. Бу адәмләргә, жәмәгать, бу эш зур күңелсезлек, динез тарафындан мәкруһ күрелгән, начар гадәт (әхляк зәмин). Без, мөселман булган адәмләр, киләчәк буынга, яшьләргә һәр жәһәттән үзенең булырга тырышырга кирәк. Ничә гасырлардан бирле шушындый начар гадәтләр безнең хәзерге вакытта да бөтен картларыбызны балаларга ямьсез итеб күрсәтергә сәбәб булган аналар кечкенә балаларын: “Әнә, бабай килә. Аның капчыгы зур”, ягъни ул нәфесле бабай, бирсән дә, бирмәсән дә, тартыб алырга тора, дигән мәгънәне алдатыб, хәзер капчыгына салыб китәр, диелә. Безнең нурлы йөзле, нурани картларыбызны яшьләренә күңелләренә кечкенәдән аларга начар күз белән карарга, аларга мәхәббәтсез, начар кеше диб карарга гадәтләндерәләр. Вә халән ки, безнең картларыбыз, картчыкларыбыз һәркем тарафындан ихтирам ителергә тиешле мөхтәрәм затлар булырга тиеш иде.

Хәзрәт рәсүлнең бер мөбарәк искә алыык: сезнең берәвегезнең урманга барыб, утын жыеб, аркасына күтәрәб китерәб, сатыб, шуның акчасы белән ризыклануыгыз кешедән сәдака сорауга караганда сезнең өчен хәерлерәк. Хәзрәт рәсүлнең бу хакта әйткән сүзләре бик күб. Гыйбарәләрен укысак, вакытны күб алганлыктан, хасыйль мәгънәләрен генә әйтергә тугъры килә. Ат өстендә чавыб (чабып – А.Х.) барган вакытта камчың төшә, янында жәяү адәм була, камчың күтәруне андан сорама, үзең төшеб ал, ди.

Ислам дине буенча балалар тәрбиясе хакында да, балаларыбызны кече яшьдән кешедән файдаланмаска өйрәтү: үз киёмләрен үзе салыб торыб куйсын, урынларын үзе жыйсын, үзе жәйсән, кече яшьдән кешедән бер нәрсә дә өмед итмәскә, сорамаска, һәрвакытта, һәр урында үз тырышлыгы, үзенә генә ышаныб эш итәргә гадәтләндерергә кирәк. Кечкенәдән өйрәнгән гадәт зурайгач да һәрвакыт күңелдә нык саклана. Кешедән бер нәрсә өмед итеб, беркадәр тормышы әвешкән кешегә кул сузыб сәдака алу, кешенең кадерен югалта, абруен бетерә, башкалар аңарга саилче (сораучы – А.Х.) рәвешендә генә карарга сәбәб булганлыктан, чын мөселман булган пәйгамбәрнең һәр сүзен дөрест диб, аның сүзен тотыб, аның гадәтләренә, сөннәтләренә иярергә тырышкан кешегә мондый күңелсез гадәтләрдән саклану тиеш. Гыйбрәтләнү өчен зияратка бару, мәетләргә Коръән уку бик тиешле, күркәм, сәваблы эшләр. Мәеткә ияреб, кабер тирәсендә сәдака алулар – күңелсез.

1392 нче Хиҗри, 24 нче Жәмадиль ахир.

1972 нче Миляди, 4 нче август, жомга.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Ихлас күңел белән ерак вә яқын жирләрдән жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселманлар! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Хөрмәтле жәмәгать! Жәмадиль ахир аеның ахыргы, соңгы жомгасы. Барчаларыбызга мөбарәк, күб елларга кадер, сәййидель әййам булган мөбарәк көнләргә (жомга көнләрен) шадлык белән күрергә насыйб булсын. Киләсе атна кич (пәнжешәмбе көн) Рәжаб аеның башы булыб, шул ук көн – жомга кичәсе пәйгамбәрәбез Мөхәммәд Мостафа (сгс)ның дөнъяга килүенә сәбәб булган мөбарәк киче Рогазиб (رغائب) бәйрәме булачак көне – жомга

көн (10 август).

Шушы мөбарәк кичәне шадлык белән каршылаб, сәгадәт дарәйнгә сәбәб булган мөбарәк пәйгамбәргә өммәт булганыбыз өчен зур шөкрәнә кылыб, дин Исламга чын мәхәббәт белән пәйгамбәребезнең күрсәткән юлы белән гамәл итү насыйб булсын.

الْجُنُبِ وَالْجَارِ الْفُرْبَى ذِي وَالْجَارِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْيَتَامَى الْفُرْبَى وَبِذِي إِحْسَانًا وَيَأْلُو الدِّينَ شَيْئًا بِهِ تُشْرِكُوا وَلَا إِلَهَ وَاعْبُدُوا فَخُورًا مُخْتَلًا كَانَ مَنْ يُحِبُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْ أَيْمَانُكُمْ مَلَكَتْ وَمَا السَّبِيلِ وَابْنِ بِالْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ (النساء سورة) 36)

(0633) Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте безгә бу аенда күб хакларны ачык итеб сөйләде.

1) Бәндәчелек робубият;

2) ата-ана хакларын, исән булсалар, - тәрбия кылу, үлгән булсалар, - истигъфар белән дога кылу;

3) кардәшлек, туганлык хакында;

4) ятимлә, мескенлә хакын ригая кылу;

5) күршелек хакында. Күрше өч төрле: туган, диндәш, күрше. Өч хакы бар: күршелек канында, өченчесенең башка диндә булыб, күршелек хакы, дүртенче: яхшы, дөньяви терекләребездә иң якин - хатын хакы. Шәригәтебез тарафындан ирләренә хатын өстендә хакы булган кебек, хатынларның даирәләре өстендә күб кенә хаклары бар. Күршелек аш урынларында күрше булу, юлда, сәфәрләрдә күрше булу, мәсҗеддә утырган вакытларда күрше булу кебек һәр урында күршеләр булыб, шуларның хакын ригая кылу хакында;

6) мөсафиргә һәм кунакка изгелек кылу, хөрмәт хакында;

7) кул ашындагы хезмәтчеләр куллар белән тиешенчә мөгамәлә хакында күбтөрле хакларны бәян, шушы хакларда ригаяле булыб, шушы гали булган күркәм сыйфатларны үтәү – һәр мөселманның изге бурычы булыб, шәригать хөкемләрән, Коръән сүзләре белән гамәл итү иманымызның – мөселманлыгымызның камил бөтен булуына сәбәб булачак. Начар гадәтләрдән булыб барча мөэмин мөселманларга бу күңелсез гадәтләрдән сакланыб, һәр жәһәттән яшьләребезгә матур, күркәм, гали халыклар белән үрнәк булырга Аллаһы насыйб итсен. Амин.

1967 нче ел, 6 нчы октябрь, жомга көн, 2 нче Рәжәб:

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Ихлас күңелләребез белән жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Эссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенең сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

Рәжәб ае жомгабыз өчен мөбарәк булыб, динез без боерганча, пәйгамбәребез кушканча изге гамәлләр кылыб, әжер вә сәвабларга ирешергә Аллаһы насыйб итсен. Амин.

Мөхтәрәм жәмәгать! Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтләре сүрәи “Ниса”дә шушы мөбарәк аятне иңдерә:

وَالْجَارِ الْفُرْبَى ذِي وَالْجَارِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْيَتَامَى الْفُرْبَى وَبِذِي إِحْسَانًا وَيَأْلُو الدِّينَ شَيْئًا بِهِ تُشْرِكُوا وَلَا إِلَهَ وَاعْبُدُوا بِاللَّهِ اسْتَعِذْ فَخُورًا مُخْتَلًا كَانَ مَنْ يُحِبُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْ أَيْمَانُكُمْ مَلَكَتْ وَمَا السَّبِيلِ وَابْنِ بِالْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ الْجُنُبِ

Ягъни (اللَّهُ وَاعْبُدُوا) Аллаһа гына гыйбадәт. (شَيْئًا بِهِ تُشْرِكُوا وَلَا) – Дәхи Аллаһы Тәгаләгә гыйбадәтдә һич нәрсәне шәрик кылмагыз, (نَسْتَعِينُ إِيَّاكَ وَنَعْبُدُ إِيَّاكَ) диб, (إِحْسَانًا وَيَأْلُو الدِّينَ) – ата-анага изгелек кылыңыз, (الْفُرْبَى وَبِذِي) - якинлык иясе булган кардәшләрегезгә, нәсел

жәһәтендән, яки дустлык жәһәтендән булсын, – һәркайсына яхшылык, изгелек кылыгыз, ди. (وَالْمَسَاكِينِ وَالْأَيْتَامَى) - ятимләргә, мескенләргә, ягъни бик мохтаж кешеләргә изгелек кылыгыз. (0635) (الْفُرْبَىٰ ذِي وَالْجَارِ) – Дәхи йорт якын булган кешегә яки кардәш булган күршегә изгелек кылыгыз, ди, (الْجُنُبِ وَالْجَارِ) – дәхи кардәшлеге булмаган, фәкәт күршелек хақы булган күршегә изгелек кылыгыз, (بِالْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ) – дәхи яхшы, күркәм эшләрдә юлдаш, иптәш булган кешеләргә изгелек кылыгыз. Гыйлем өстәүдә иптәш күрше булган кеше эш урынларында күрше булган кеше яки зәужиятдә (ирлек-хатынлык) жәһәтендән күрше булган кешегә һәм сәфәрдә юлдаш күрше булырга тугъры килгән кешеләр һәркайсы күрше булыб, шуларга изгелек кылыгыз, ди. (السَّبِيلِ وَأَبْنِ) – дәхи юл угълына, мөсафиргә яки кунакка изгелек кылыгыз, ди. (أَيْمَانِكُمْ مَلَكْتُمْ وَمَا) – кул астыгызда эшләүче хезмәтләргә изгелек кылыгыз, яхшылык кылыгыз, ди. (يُجِبُّ لَا اللَّهُ إِنَّ فَخُورًا مُخْتَالًا كَانَ مَنْ) – менә шушы югарыда сөйләнгән кешеләргә яхшылык, изгелек кылмаган, бәлки киресенчә, ул кешеләр белән тәкәбберлек кылыб, алар белән начар мөгамәлә булган кешеләрне Аллаһы Тәгалә сөйми. Ягъни Аллаһы Тәгалә сөйгән эшләрне, гадәтләрне кылган булыб, Аллаһының ачуына юлыгырга мөмкин.

Мөхтәрәм жәмәгать! Бу югарыда укылган аятьдә Ислам дине тарафындан кылынырга тиешле беренче төрле гали, күркәм сыйфатлар сөйләнсә дә, без бүген бер генә мәдугъны (теманы – А.Х.) искә алыб үтәбез. Ягъни күршеләр белән күркәм мөгамәләләр кылу, пәйгамбәребез кушканча, алар белән күркәм сыйфатда, аларга яхшылык, изгелек кылу, алар белән тыныч, тату тору, Ислам динендә иң мактаулы булган күркәм холыкларның берсе булыб, алар белән пәйгамбәр кушканча, Аллаһы кушканча, татулык, дустлык, ярдәмләшеб, (0636) күршеләргә мөмкин кадәр яхшылык, изгелек итәргә тырышыб, алар белән матур итеб яшәсәк, жаныбызның тынычлыгына, тормышыбызның күңелле булуына сәбәб булыб, дөнъяда ук бәхетле булыб, Ахирәттә әжер вә сәвабларга ирешергә насыйб булсын. Рәсүл (сгс) әйтә:

جاره الى فاليحسن الآخر اليوم و بالله يؤمن كان من

Ягъни бер кеше чын ихласдан Аллага вә Кыямәт көненең булачагына чын-чыннан ышанса, күршесенә изгелек, яхшылык итсен, ди. Икенче бер хәдисендә:

بواقفة جاره يأمن لا الذي المؤمن ليس

Ягъни күршесе – ул кешенең шәррендән, явызлыгындан, усаллыгындан әмин булмаса, ул кеше камил мөәмин булмас, ди. Рәсүл (сгс) хәзрәтләре һәрвакыт күрше белән яхшы тору хақында бик әсәрле вәгазь, нәсыйхәтләр сөйли торган булган.

Мөхтәрәм жәмәгать! Аятьдән аңлануына күрә, күршелек йортлар янәшә булу, фатирлар янәшә булган кешеләр генә булмыйча, сәфәрдә булган вакытта, параходларда, поездларда йөргән вакытта да күрше булган кешегә изгелек, яхшылык итәргә тиеш була. Шулай ук мәсҗедкә килгәч, урынларыбызга утырган вакытта күршелек хақын онытмаска кирәк. Намаз укыган вакытларда урын тарлык сәбәбле шәригатемез рөхсәт бирә торыб да, алдыбызда яки артыбызда утырган адәмләргә уңайсызлаб намазлыкка сәждә азабланулар, күршеләребезгә уңайсыз кылу булганлыктан, менә бу эшләрдән сакланырга тиешле эшләр һәрвакыт рәсүл (сгс)нең:

لنفسه تحب ما لالناس احب

дигән сүзен (0637) һәрвакытта кагыйдә итеб, һәрвакыт, һәр урында жанымыздагы күршебезгә изгелек, яхшылык кылырга, күршеләребезне ничек кенә булса да рәнжетүдән саклан – иманымызның камил булуына һәм дөнъя тыныч, сәламәт яшәвезгә сәбәб булган күркәм холыкларның берседер. Рәсүл (сгс) тагын бер хәдисендә:

الطريق قبل الرفيق الدار قبل الجار

начар күршәдән саклану юлларында безгә аңлатып куйган. Уйламаган рәвешдә начар күршеләргә очрыйбыз икән, начар күршеләребез безне хаксыздан нахакдан рәнжетәләр икән, болар тарафындан күрелгән начар гадәтләргә сабыр итү, тәхәмелле булу. Үзенсез начарлык кылган – аңар гөнаһысы булып, сабыр итсәк – әжер вә сәвабы безгә булачак. Хәзрәт рәсүлгә Йәмән патшасы тарафындан килгән илче хәзрәт рәсүлдән 5 төрле нәрсә хакында сораган: әгәр син хак пәйгамбәр булсаң, шушы сөзәлләремә дөрөст җавап бирерсең, дигән. Беренче: иң батыр кем?; икенче: шундый ялган ки (ялган сүз), хак дин каршында андый ялганны сөйләү гөнаһ булмас, бәлки сәваб булып. Ул нинди ялган?; өченче: шундый кеше намаз да укый, руза да тотса, әмма үзе камил, чын мөселман түгел, ди; дүртенче: иң зур байлык – нинди байлык?; бишенче: дәва табылмый авыру нинди авыру?

Беренче сөзәлгә: иң зур батыр – бик каты ачуы килгән вакытта үзен-үзе тыя алган кеше (ягъни ачуны хөлем белән каплаган кеше). Икенче: шундый ялган ике кеше арасын төзәткән кеше, яки ир белән хатынны килештерү өчен беркадәр ялган сөйләсәң дә дөрөст икән. Әгәр шушы ялганлаб (0638) булса да, аларны килештерүең өчен сиңа сәваб булачак. Өченче: намаз укыса да, руза тотса да, күршесен рәнжетсә, ул камил мөмин түгел, ди. Дүртенче: зур байлык – кәнагәт байлыгы. Әгәр адәм баласы комсыз булса, аңа бөтен дөнья байлыгы аз күренәчәк. Бишенче: авыру табылмаган дәва – каты саран (النم) булу. Үзе дә файдаланмый, кешегә дә файда итми.

Рәсүлүлла шушы рәвешле җавап биргәннең соңында, бу илче гакыл иясә булса кирәк, тәмам кәнагәт хасыйль итеб, хәзрәт рәсүлгә ихлас күңеле белән иман китереб мөселман булган.

Мөхтәрәм җәмәгәт! Канун Илаһи булган Коръән аятьләребез, рәхмәт лил-галимин булган Аллаһы рәсүле без адәм балаларына дөньяда бер-беребез белән татулык-дустлык, бер-беребезгә рәхимле, шәфкатьле, ярдәмле булып, яшәүнең юлларын бик ачык белдергәнләр. Шулар җәмләдән күршеләребез белән тату-дуст торы, аларга һәрвакыт яхшылык итәргә – Ислам динендә иң гали сыйфатларның берсе булып саналган. Һәр кайсыларыбыз бу эшләргә тормыш тәҗрибәләре белән күреб, татып беләбез.

Күршеләр хакында хәзрәт рәсүл әйтә Җәбраиль:

سَيُورِثُهُ أَنَّهُ ظَنَّتْ حَتَّىٰ بِالْجَارِ يُوصِيَنِي جِبْرِيلُ زَالَ مَا

Хәзрәт Җәбраиль күрше хакында шулкадәр васыять әйтте, хәтта тиздән күршегә күрше-күршенең малына варис булачагы хакында Аллаһы тарафындан әмер киләчәкдер дигән уйлады, ди. Китаблар безнең Ислам диненең өйрәтүе буенча, күрше өч төрле: берәү – кардәш булган мөселман күрше; икенче – кардәш булмаган мөселман күрше; (0639) өченче берәү – мөселман булмаган күршеләр. Һәркайсының күршелек хаклары булып, шушылар һәрвакыт яхшы торы, тыныч-тату яшәү, аларга ярдәм итү, йомышларын үтәргә тырышу – динебез тарафындан кушылган күркәм холыкларның берсе булып, динебез, пәйгамбәремез кушкан шушы күркәм гадәтләргә үтәсәк, дөньяда да рәхәт, тыныч яшәб, Ахирәтдә дә зур әжер вә сәвабларга ирешәчәкбез.

Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте барчаларыбызга чын мөселман булып гомер итеб, ахыр сулуыбызда мөмин булып, дөньядан үтәргә насыиб булсын.

1967 нче ел, 13 нче октябрь, җомга көн (9нчы Рәҗәб).

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Аллаһының ризалыгын истәб (теләп – А.Х.), ерак вә якын жирләрдән җомга намазына килгән мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Җәнәбе Раббел галәмин хәзрәтенең сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыиб булсын иде. Бүгеннән соң да илләребез тыныч булып,

барчаларыбызга саулык-сәламәтлек, тәуфыйк, һидаять биреб, күб елларга ихлас күнәлләребез белән изге гамәлләр вә гыйбадәтләр кылырга Аллаһы насыйб итсен. Мөхтәрәм жәмәгать! Бәгъзе бер кешеләребез, хосусан яшьрәкләр арасында: “Без намаз укый белмибез, Коръән укый белмибез. Без һичбер изгелек, гыйбадәт кыла белмибез”, - диб, Ахирәт тереклегенә өметсез караучылар бар. Һәм шактый гына олы яшьтәге кешеләребез дә Аллаһы кашында зур әжер вә сәвабларга ирештерә торган, ягъни Аллаһы ризалыгына, Алланың (0640) мөэмин колларына вәгъдә кылган әусаг (иң киң – А.Х.) нигъмәтләре, ождама сарайлары, бүләкләнү – намаз укыб, руза тоткан бәндәләргә генә булачак диб уйлаулар булырга мөмкин. Болай уйлау – хата. Дөнъя тормышында һәр ике дөнъяда адәм баласын бәхеткә ирешдерә торган, Аллаһының дуслары жөмләсенә ирештерә торган сөекле һәм фарыз гамәлләренә берсе: тырышыб нинди генә булса да үз кул көчәң белән, көч, тир чыгарыб ризык истәү, тормышыңны алыб бару. Пәйгамбәребез (сгс) әйтә:

المحترف المؤمن العبد يحب تعالى الله ان

Ягъни: Аллаһы Тәгалә һөнәрле, мөэмин бәндәсен сөядер, ди. Һәм икенче бер хәдисендә:

الفارع الصحيح يبعض تعالى الله ان

Ягъни: Аллаһы Тәгалә сәламәтлеге кәсеб итәргә мөмкинлеге булыб да, эш эшләми, эш сөймәгән, ялкау кешеләргә Аллаһы Тәгалә ачуланадыр, ди. Димәк, мөмкин була торыб, ялкаулыгы сәбәбле хатыны жилкәсендән яки башкалар көчәндән файдаланыб, эшләми йөргән кешеләр – болар жәмәгать төбәндә, кешеләр боларның дошманы. Нитәк Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте бик күб Коръән аятләре белән кәсебнең фарызлыгын безгә аңлата:

الله فضل من ابتغوا و الارض في فانتشروا الصلوة قضيت فاذا . بالله استعيز

Ягъни жомга намазын үтәгеннең соңында жир йөзәнә таралыгыз, Аллаһы фазлындан киң ризык истәгез (теләгез), кәсеб итегез, ди.

الدنيا من نصيبك تنسى لا و

Ягъни дөнъядан олешеңне онытма, тырышыб кәсеб ит, ди.

سعى ما الا للانسان ليس

Ягъни адәм баласына үзе тырышкан кадәр булыр диб, (0641) югарыда сөйләнгән һәм башка бик күб аят вә хәдисләр белән адәм балаларына үз көнен үзе күрү фарыз булыб, тырышыб кәсеб иткән кешеләр Аллаһының әмерен, кушуын үтәгән булыб, зур әжерле вә сәваблы булыр. Һәм хәзрәт рәсүлнең:

البدر ليلة كالأقمر وجهه تعالى الله لقي ، الجار على وتعتظا ، العيال على وسعيا ، المسألة عن استغفأا خلا لا الدنيا طلب من

Ягъни: бер кешедән моңсыз булу, кешедән, сораудан саклану өчен халәлдән дөнъяны истәсә (теләсә), нинди генә эшдә булса да, кәсеб итсә (العيال على وسعيا), тәрбиясе тиешле булган гаиләсен, балачагасын, ата-анасын туйдыру, тәрбияләү өчен (الجار على وتعتظا) якын туганларына, тирә күршеләренә ярдәм, шәфкать кылу теләге белән, нияте белән, (الله لقي) Кыямәт көнендә бу кеше айның 14 нче кичәсе кебек, нурлы йөзле булган хәлдә Аллага йолыгыр, ди. Бу хакда рәсүлүлланың сүзләре бик күб булыб, тагын берничәсен искә алыык:

الحلال من الكسب الاعمال افضب

Гамәлләрнең артыграгы Аллаһы кашында, сөекләргә – халәлдән мал табу.

الله سبيل في كالمجاهد فهو حلال من عياله على سعى من

Ягъни берәү үзенең хажәтләрен туйдыру, тормыш алыб бару өчен халәлдән кәсеб итсә, бу кеше Аллаһы юлында, Аллаһы ризалыгы өчен сугыш кылучы кеше шикелле, ди.

معفورا بات الحلال طلب من كالا بات من

Бер кеше халәл ризык эстәүдән арыб-талыб кичкә керә икән, ул кеше гөнаһлары гафу ителгәнә хәлдә кичкә керер, ди.

(0642) Мөхтәрәм жәмәгать! Хәзрәт рәсүлебезнең бик игътимадлы, ышанычлы сүзләренә, хәдисләренә таяныб, әйтә алабыз ки, бер кеше, кирәк кем генә булмасын, Алланың барлыгына, берлегенә, Кыямәт көненең булачагына чын күңел белән ышанганның соңында изге ният, яхшы теләкләр белән бөтен адәм балаларына яхшылык, изгелек итү нияте, теләге белән бөтен халыкка, ватанына (الايمن من الوطن حب) сүзне исдә тотыб, завод-фабрикаларга эшкә барамы, яки совхоз-колхозларда эшлиме, йә булмаса пенсиягә чыккан картларыбыз, үзезбегә караган яшелчә-алма бакчаларында, йә булмаса тавык-чебеш асрауларыбыз – һәркайсы халәлдән кәсеб итү булыб, һәркайсы Аллаһыга зур гыйбадәтдән санала. Зур, сөөкле гыйбадәтдән санала, дидем. Гыйбадәт булуына, зур булуына пәйгамбәр сүзе шаһид, дәлил. Хәзрәт рәсүл әйтә:

طلب في الهموم: قال الله؟ رسول يا يكفرها فما قالوا، العمرة ولا الحج ولا الصيام ولا الصلاة يكفرها لا ذنوبا الذنوب من إن المعيشة

Ягъни гөнаһлардан шундыен гөнаһлар бар ки, ул гөнаһларга намаз уку, руза тоту, хаж, Гомрә хажы (Кече хаж) – бере көфрийәт була алмас. Ягъни ул гөнаһларны жуя алмас, бары аңа көфрийәт ялгыз үзе һәм гайәли мәгыйшәте өчен мәшкәт вә кайгылар гына, ул гөнаһның бетүенә сәбәб булыр, ди. Дигән: тормыш өчен тырышыб халәлдән кәсеб Аллаһы кашында сөөкле, изге гамәл-гыйбадәтдән саналмаса, гөнаһларга көфәрәт булуда башка гыйбадәтләрдән артык эсәр итә алыр идеме? Юк, әлбәттә, булмас иде.

الحلال طلب في منها تسعة اجزاء عشرة العباداة

Гыйбадәт ун өлешдән тора, унның тугыз өлеше халәл кәсебдә.

(0643) Гыйбадәт ике төрле булыб: берсе гыйбадәт ләзимә; икенче гыйбадәт мөтәгаддийә. Гыйбадәт ләзимә: намаз уку, руза тоту, нәфел гыйбадәтләр. Боларның файдасы дөнъяда да, Ахирәтдә дә үзезбег өчен булачак, әмма гыйбадәт мөтәгаддийә: файдасы үзезбегә генә түгел, башкаларга да үтеб китә. Зәкят, гашер һәм башкаларга ярдәм итү рәхимле, шәфкатле булалар һәм халәлдән кәсеб итүезбег, тормыш кирәкләрен кайгыртыб, кешедән моңсыз булудан, кешедән сораудан саклану өчен эш эшләүләребез – һәркайсы гыйбадәт мөтәгаддийә булыб, гыйбадәт мөтәгаддийәнең башка гыйбадәтләргә (сәләф салихин) караганда сәвабы күбрәк, дигәнләр. Нитек башка гыйбадәтләр бетерә алмаган гөнаһларыбызның да бетүенә сәбәб булганлыктан.

Инде жәмәгать! Хасылел каләм: һәркайсыларыбызның эш урынларына барыб эшләүләребез, пенсиядәге картларыбызның базарга, кибеткә барыб, сөтме, икмәкме алыб кайтыб үз гаиләбезгәме, яки күршеләребезгәме, шулай ярдәм итүезбег һәм йортда утырган картчыкларыбызның эшдән кайтучыларга аш хәзерлә, бала караб, өй саклаб торулары – һәркайсы югарыдагы хәдисләрдән аңлашылуына вә янә караганда нәфел намаз, нәфел рузалар тотуга караганда зур сәваблырак, изге гамәлләр жөмләсендән икән.

Инде тагын да үземнең сөйләгән сүзләреме куәт-дәлил итеб, гыйбарәсен укуыб гына хәзрәт рәсүлнең мәбарәк сүзләрен әйтәм: бер рәсүл Аллаһы хозурында әсхабе кирам жылыбы утырган вакытта бер таза, матур егет ашыгыб үтеб бара икән. Сәхабә куәтле рәвешдә ашыгыб йөрүе Аллаһы юлында булса ни, никадәр гүзәл эш булыр иде дидекләрендә, хәзрәт рәсүл аларга каршы алай әйтте: эгәр бу егетнең болай ашыгыб йөрүе үзене фәкыйрлек сорану хурлыгында коткару, саклану өчен, ягъни кәсебкә ашыкса, бу Аллаһы юлында сәгый итүчеләрдән булыр. Яки карт ата-анасын тәрбияләү, яки кәсеб гаҗиз яшә балаларын тәрбияләү өчен булса, һаман да Аллаһы юлында (الله سبيل في) иҗтиһад итүчеләр юлында булыр, диб жаваб биргән. һәм Гайсә (гс): бер гыйбадәт кылучы ирне күреб, ни

кәсеб итәсен, диб сорады. Жавабында бу кеше: мин гыйбадәт кылам, диде. Сине кем тәрбия кыла диб сорады. Жавабында: минем туганым тәрбия кыла, диде. Хәзрәт Гәйсә: алай булгач, синең туганың гыйбадәт кылучы икән, диб жаваб бирде. Бу сүзләрдән аңлана ки, кәсеб итәргә көче житәрлек эш яшендәге ялкаулыкка салынып, никадәр гамәл-гыйбадәт кылсалар да, кеше кулына карап торулары сәбәбле (الله جيب الكسب), бу кешеләргә ярдәм итүебезнең изгелек булмаенча, бәлки кешеләрне ялкаулыкка, начарлыкка өйрәтү булып, Аллаһы каршында жавабка калуыбыз мөмкин. Кәсеб итү Аллаһы каршында изге гамәл булып, пәйгамбәрләр балта остасы булган. Ибраһим пәйгамбәр сәүдә кылган, Идрис (гс) тегүче булган, Дауд пәйгамбәр дөньяга патша булса да, үзе тимерче булган, тимердән сугыш кораллары ясаган. Муса пәйгамбәр көтү көтегән, мал-туар асраган. Әюб пәйгамбәр дә мал-туар асраган. (0645) Аллаһы дуслары – пәйгамбәрләр – һәркайсы үз кул көчләре белән табкан ризыктан ашаганлар, гаиләләрен тәрбия кылганлар. Һәркайсыбызга халәл кәсеб итү фарыз булган. Күзәбез алдында яшә вакытларында тырышып хезмәт иткән мөхтәрәм картларыбыз торыш, хезмәтләре берә-беренә дөньяда ук мөкәфәтләрен күрәп, тормышларын әвештерерлек хөкүмәтебез тарафындан пенсия алалар. Менә тырышлыкның дөньяга күрелгән җимешләре. Бу тырыш хезмәтебез берә-беренә Аллаһы каршында тагын да зуррак әжер вә сәвабларга, зур дәрәжәләргә ирешәчәкбез. Аллаһы насыйб итсен.

Кәсеб хакында. Сәләф салихиннең сөйләгән сүзләрен беркадәр искә алсак, тагын да файдалырак булыр. Хәзрәт Гомәр: Мөхәммәд бин Салим дигән сәхабәнең бакчада агач утыртканны күрәп: мин синең бакча эше белән мәшгуль булуыңны күрәп шадланам. Әһле (عياالك) өчен тырышып кәсеб итү, шул кәсеб иткән хәлдә үлү Аллаһы юлында сугышда үлүдән дә шәрәфәтләрәк, дигән. Олугъ сәхабәләрдән Габдулла ибн Сәгүд: бер кешенең ялкаулыгын ишетсәм, бик кайгырам. Үгет-нәсыйхәт кылып да, ул кешене ялкаулыгындан биздерә алмасам, андан нәфрәт кылам, дигән. Ибраһим бин Әдһам (зур мәшаихлардан) көймәдә вакытларында зур дулкынга очрап, хәл берничек булып, зур бәлагә очрадык дидекләрендә бу – бер нәрсә түгел, иң каты бәла, зур кайгы – ялкау белән фәкыйрлеккә дучар булу, кешегә кул сузу, дигән. Әбу Кылаб хәзрәтләре (зур галимләрден) бер дустина: сине дини кәсебе белән мәшгуль итеп күрүем мәсҗеддә күрүемә караганда артыграк шадланам, чөнки халәл кәсеб яхшы ният белән булса, (0646) гыйбадәт мөтәгаддиейә булып хисаблана, димеш.

Ахыр сүз итеп шуны әйтәм, мөхтәрәм җәмәгать! Бу сөйләнгән сүзләр, вәгазьләр бәгъзе берләре хата аңланырга мөмкин. Шундый хәлләр булса, имзасыз хатлар язып гөнаһлы булмыйк. Әгәр дә хаклык ул тарафында була икән, ник ул үзе, мөселман була торып, хаклыкны әйтүдән курыкмасын. Мәсҗедкә килсен, керсен, мулла диб мине чакырып алып, икәүдән-икәү калып, хәлне аңлашырга мөмкин. Кабка артындан эреб җаткан кәрлә көчек (кечкенә эт баласы – А.Х.) кебек имзасыз хатлар язучу – бу мөселманлыкка хыйляф гадәтләр. Ул кәрлә көчек беркемдән дә курыкмый, үзенә зыян итсә, итәргә мөмкин, ул башкаларга зарар итә алмый.

Адәм баласы берсе дә хатадан хали түгел, кирәк мулла булсын, мөәззин булсын, мөтәвәлли булсын: житешмәгән жире, кимчелекләре була икән, аулакта үзенә әйт. Менә чын дөрест жул (юл – А.Х.) – әсхабе шулай булу. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтләре үзәбезне, балаларыбызны дөнья Ахирәт хурлыкка төшерә торган ялкаулык авыруына дучар булудан саклап, Аллаһы каршында гыйбадәт мөтәгаддиейә дәрәжәсенә ирешдерә торган изге дин белән кәсеб итәргә – Аллаһы ризасына ирешдерә торган гамәлес салихат җөмләсендән булып, Кыямәт көнендә йөзәбез ак булырга сәбәб булсын. Амин.

(0647) 27 нче октябрь 1967 ел, “33 нче Рәжәб, жомга көн”.

Әгузу билләһи минәш шәйтанир рәжим. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Аруланыб, пакьләнеб, Аллаһының рәхмәтен өмед итеб, саф күнел белән жомга намазына килгән мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенәң сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

Бүгеннән соң да илләребез, жанларыбыз тыныч булыб, сәләмәтлек белән Аллаһының мөбарәк йортына килеб, гыйбадәт кылырга, догалар кылышырга насыйб булсын.

Мөхтәрәм жәмәгать! Аллаһы насыйб итсә, дүшәмбе көн кич, 27 нче Рәжәб кичәсе Ислам тарихында зур хадисә (вакыйга)лардан булган хәзрәт рәсүлнең бик аз вакыт эчендә Мәккә Мөкәррәмәдән мәсҗедель Хәрамдан Шам илендәге мәсҗед Акса, Бәйтель мөкаддәскә баруы вакыйгы булган кичәдер. Бу хәл вакыйгы булган кичәгә Мигъраж кичәсе диб атала. Бу хәлнең булуы Коръән белән сабит. Коръәндә “Исра” сүрәсендә:

هُوَ إِنَّهُ آيَاتِنَا مِنْ لَدُنْهِ حَوْلَهُ بَارَكْنَا الَّذِي الْأَقْصَى الْمَسْجِدِ إِلَى الْحَرَامِ الْمَسْجِدِ مَنْ لَيْلًا بِعَبْدِهِ أَسْرَى الَّذِي سُبْحَانَ بِاللَّهِ اسْتَعِذَّ النَّبِيُّ السَّمِيعِ

(الَّذِي سُبْحَانَ) – Бөтен кимчеләкләрдән пакь вә һәртөрле күркәм сыйфатлар белән сыйфатланган Аллаһы Тәгаләне искә аламын. (بِعَبْدِهِ أَسْرَى) – Шундалаен кодрәтле Аллаһы, Ул Үзенәң колы бәндәсен, ягъни Мөхәммәд (сгс)не сәйр кылдырды (сәфәргә жиберде мәгънәсендә – А.Х.), жөртдә, гиздердә. (لَيْلًا) – Кичәләренәң бер кичәдә, ягъни төшдә түгел, уяу хәлдә сәйр кылдырды. (0648) (الْأَقْصَى الْمَسْجِدِ إِلَى الْحَرَامِ الْمَسْجِدِ مَنْ) – Ягъни: Мәккә шәһәрәндә булган мәсҗед Хәрамдан Кәгъбә Аллаһыдан сәйр кылдырды. Шам илендә булган Бәйтель мөкаддәскә мәсҗедә Аксага йөртдә. (حَوْلَهُ بَارَكْنَا الَّذِي) – Шундалаен мәсҗед ки, Мәсҗед Акса аның әйләнәсен, ягъни Шам илен дөнъя Ахирәт бөркетләре илән мөбарәк кылдык, хөрмәтләдек. Чөнки хәзрәт Муса заманындан бирле бик күб пәйгамбәрләренәң гыйбадәт кылган урыны һәм пәйгамбәрләргә вәхи килгән урын (Шам илендә бик күб пәйгамбәрләр килеб, пәйгамбәрләр бишеге диб аталган урын). Бу пәйгамбәрләр күб адәмләренә азгынлыктан коткарыб, Аллаһы каршында зур әҗер вә сәвабларга ирештергәнләр. Һәм бу урында агым сулар, елгалар һәм төрле адәмләргә файдалы жиләк-жимешләр күб булыб, адәмләргә торыр өчен, яшәр өчен файдалы жирләр булганлыктан, дөнъя Ахирәт өчен Бәйтель мөкаддәс тирәсендәге шәһәрләренә мөбарәк кылдык, ди. (آيَاتِنَا مِنْ لَدُنْهِ) – Ягъни: Үземезнең галәмәтләребезне шушы мөбарәк урынларны күрсәтү өчен сәйр кылдырдык. (النَّبِيُّ السَّمِيعِ هُوَ إِنَّهُ) – Дөрестлекдә Ул Аллаһы һәр нәрсәне Ишетүче, Күрүчедер. Менә шушы хәзрәти рәсүлнең Мигъраж вә Аксасы һижрәтендән бер ел элек Рәжәб аеның 27 нче кичәсендә өммәһәтәл (өммәһәт – төгәл мәгънәдә: ана китап; өммәтнең житәкчесе А.Х.) мөэминин булган хәзрәт өммәһәни (хәзрәти Галиның кыз кардәше, ягъни сеңлесә – А.Х.) өендә Ястү намазындан соң йокылы-уяулы яткан бер хәлдә Жәбраиль фәрештә килеб: “Йә Мөхәммәд, сиңа Аллаһы Тәгалә сәләм укыды. Синнән әвәлгә һичбер пәйгамбәргә булмаган зур хөрмәт белән хөрмәтләб, Үзе теләгән урынларны сәйр кылдырыб, Үзенәң күб гажәб вә гарәйбләрен күрсәтмәк теләде”. Хәзрәт рәсүл хәзрәти Жәбраилнең шушы сүзләрен ишеткәннең соңында торыб тәһарәт алды. (0649) Хәзрәт рәсүлнең Мәккә Мөкәррәмәдән Бәйтель мөкаддәскә баруы жисмани булыб, Коръән яате белән сабит. Мөэминдән соңгы Аллаһының югары галимләргә сәйр кылуы хәбәре мәшһүр вә хәбәре вахид белән сабит булыб, соңгы, ягъни югары галимләргә сәйр кылуы ихтиляфлы мәсәлә булыб, ягъни жисмани һәм рухани булуы хакында безгә артык сүз озатуының кирәге булмыйча, сәйидель әнбия булган пәйгамбәрәремез Мөхәммәд (сгс)не башка пәйгамбәрләргә булмаган зур хөрмәт белән хөрмәтләб, Аллаһы Раббел галәмин Үзе

теләгән югары галимләрне сәйр кылдырыб, гажәибләрне күрсәтүе – һәркайсы хак булыб, шушы вакытта без бәндәләрнең дөнъя Ахирәт сәламәтлегезгә сәбәб булган биш вакыт намаз шушы вакыт безгә фарыз кылган.

Узган жомгада сөйләнгән сүзләремә аңлатма итеб беркадәр намаз хакында әйтеб узыйм. Ягъни бер адәмләр халәл тырышыб иткәндә намаз укымасаң да ярый, дигән кебек аңлашулар мөмкин. Ни кадәр тырышыб, яхшы ният белән халәлдән кәсеб итсәң дә, фарыз намазларыбыз һич өстөбездән төшми, халәлдән тырышыб кәсеб әйтүебез зур әжерле, сәваблы гамәл булса да, биш вакыт фарыз намазларыбызны үтәмәү белән зур гөнаһлы юлыбыз.

1. Дөнъяви файдалары: намаз укыган адәмнең тәне, киеме һәм башка урынлары – һәркайсы пакъ булганлыктан, бу пакълек безнең сәламәтлегезгә өчен иң беренче, иң зур сәбәпләрнең берсе;

2. Намаз – ихласдан Аллаһыны искә алу, зикер (المنكر و الفحشا عن تنهى) булыб, бөтен начар-бозык сыйфатлардан тыйганлыктан, үзара тату-тыныч яшәвебез, дуслык белән яшәвебез өчен иң зур сәбәб булыб, гамьсез авыруларыбызга шифа булачак. Шул сәбәпле биш вакыт намазыбызны үтәргә тырышу, (0650) эшдәге адәмләрнең иртә-кич булса да үтәргә тырышу бәндә жилкәбезнең иң кирәкле бурычыдыр. Инде ахирәви (башка –А.Х.)

файдаларындан сүрәи “Хаж”дә:

تُفْلِحُونَ لَعَلَّكُمْ الْخَيْرَ وَأَفْعَلُوا رَبَّكُمْ وَعَابَدُوا وَاسْتَجْبُوا أَرْكَعُوا آمَنُوا الَّذِينَ أَيُّهَا يَا بِاللَّهِ اسْتَعِذْ

- И, иман китергән бәндәләр, рөкүгъ, сәждә кылыгыз. Ягъни намаз укыб һәм башка изгелекләр дә эшләгез, шәед ки, Аллаһы Тәгаләнең төрле газабларындан котылырсыз, ди. Инде мөхтәрәм жәмәгать! Максадка кайтыйк. Мигъраж вакыйгасын “Сөбханә” диб башлавы, чөнки гарәбләр бик артык гажәб сүз булганда: “Сөбханә Аллаһ”, – диләр икән. Бу Мигъраж вакыйгасын “сөбханә” диб башлавы бу вакыйганың харикель гадә (гадәттән тыш – А.Х.) булган, галәттә булмый торган гажәб эш икәннен белдерә. Чөнки Мәккә Мөкәррәмә белән Бәйтөл мөкаддәс арасы гарәбләрнең ул вакыттагы йөрүләре белән чагыштыргын вакытта кырык көнлек юл икән. Менә шушы кырык көнлек араны (үтмәде керпек (керфек – А.Х.) кагыб та, күз ачыб йомган заман, Мәккәгә кайтты, түшәгә жыб-жылы ирде һаман). Бу рәвешле тизлек белән сәфәр кылдырудан Аллаһы гәззә вә жәллә хәзрәте максуды: фәкәт хәзрәт рәсүлне мөгжиза белән генә куәтле булмыйча, бәлки аның да өстәвенә Коръән Кәримдән бу аятьләре зикер, искә алуда бөтен өммәтләр өчен ниндидер бөек хикмәтләр вә иршадларга юнәлдәрү булачагы әлбәттә бәдиһидер (аксиома, хак – А.Х.). Коръән Кәримдә бу аятьнең зикер ителүе бәни мөхтәрәм, ягъни хәзрәт рәсүлнең өйрәтүе белән башланган гыйләмә тәрәккый итә-итә, гаять үзен ерак араларны кыска гына вакыт эчендә үтәрлек дәрәжәгә кадәр тәрәккый итәр дигән сүзләре аңларга мөмкин.

(0651) Исламияттә булган бөек хәдисләрдән булган Мигъраж вакыйгасында бик зур сер вә хикмәтләр бардыр. Бәниләр кулында булган харикель гадәләр – гадәттә булмаган хәлләр садир булу (барлыкка килү – А.Х.), бәниләрне тәэкид, ягъни аларга ышандыру өчен генә дәлил булыб калмыйча, бәлки киләчәктә гөлүмнең, мәгарифнең сәнаигъ ирешә алачак дәрәжәләренә мисаллар күрсәтмәк һәм мәдәният гайәләренә инсанлар фикерләрен уятмак вә юнәлдермәк булуы шиксездер. Ягъни адәм балалары мәдәният, гыйләмә, сәнаигъ аркасында бик кыска вакытта үзен ерак араларны бик тизлек белән үтә алырлар дигән сүз.

Безнең жиребез гыйләмәгә нисбәтән караганда зәррә (кечкенә генә бер кисәкчә, частица – А.Х.) кадәр генә булса да, шул жир хәлифәсе булган (әшрафел мәхлукат) адәмгә хикмәт

илаһия , гадәт, бөек куәт табиғияларны ихсан итмеш инсан: гыйлем, сәнаигъ, ижтиһад аркасында шул бөек куәтләрне үзенә мөсәххәр итсә, буйсындырса, шушындый харикель гадә (хыял кебек) хәлләрдә һич гажәб юк, адәмгә гади булыб калыр. Мәшһүр мөфәссирләрдән: шушы “Исра” сүрәсендәгә “Борак” сүзенәң дә электрик (яшен) мәгънәсендәгә (برق) мәбалигә сыйгәсе булса кирәк дигән заманымыз да мәгълүм: табиғый куәтләр арасында иң бөеге барк – яшен куәте булса, Алланың яраткан табиғый куәтләр арасында (барк куәте). Андан ничә мәртәбә куәтләрәк булыб, Аллаһы адәм балаларының гақыллары ирешмәслек ерак араларны бик тиз үтә алуларына ишарәләр бар дигәнләр. Мигъраж вакыйгәсына наданларга караганда галимләр тизрәк ышанганлар һәм ышанаячаклар. Коръән Кәримдә: (العلمين رب من تنزيل) улган китаб һәрбер аятьләре генә түгел, (0652) жәнәбе Хак безгә шушы аятьдә иң кирәкле булган хакларыбызны сөйләб, шушы сөйләнгән хак ияләре белән күркәм мөгамәлә кылуны шушыларга кылудан сакланьрга куша. Шушы эшләребездә игътибарсыз булыб, шушыларның хакларын үтәүдән саранлык кылган адәмләренән (нинди генә сәбәпләр белән булса да) Аллаһы дуслар күрмәс, ди. Ул Алланың рәхмәтендән мәхрум була дигән сүз.

1. Шәрике-тиндәше, ярдәмче юк. Камил сыйфатлар белән сыйфатлаб, Аллага гыйбадәт.
2. Ата-анага изгелек кылу, истигъфар кылыб дога.
3. Туган кардәшләребезгә изгелек кылу.
4. Ятим, мескенләр рәхим-шәфкать белән, нинди юллар белән булса да ярдәм итү.
5. Күршеләребезгә изгелек-яхшылык. Күршенәң өч хақы бар.
6. Күркәм эшләрдә эш урынларында, сәфәрдә үтәр эш булган жирләребездә, хосусан – зәүҗиятдә, ир белән хатынлыкда, иң якин түшәкдә ир хатынга, хатын иргә яхшы, күркәм мөгамәләдә булу. Гомер иткән ирне, гомер иткән хатынны рәнҗетүләр бәхилләшми торыб, гафу итми торган гөнаһлардан генә өч төрле: ширк, кеше хақы, Аллаһы белән бәндә арасында булган гөнаһ. Карт көнәндә үзенәң нәфсенә ияреб, шәригат дүртене алырга кушкан диб, әллә ничә хатын алмакчы. Шәригать ике-өч хатын алырга кушмый, бәлки шундый сәбәпләр килеб чыкса, рәхсәт кенә бирә.
7. Мөсафирләргә кунакчыл булу, изгелек кылу, хөрмәт итү (واجب حق ضيف حق).

8. Кул астында булган хезмәтчеләр, яки ул шушы хакларны ригаять кылмаучылар Алла сакласын.

فخورا مختالا كان من يحب لا الله ان

(0653) Мөхтәрәм мөселманлар! Үз-үзебезне хисаблаб, тикшереб, үлчәб карарга тиешбез.

Аллаһының безгә күрсәткән әмер-боерыклары белән гамәл итә алабызмы, юкмы?

Сөйләнгән вәгазыләр әсәр итәме, юкмы? Кыямәт көнәндә безгә Аллаһы тарафындан хыйтаб кылынса, әйтелсә:

عليكم تتلى آيتي تكن لم ا

сезгә минем аятьләрем укылмадымы, шәригать хөкемләрән сөйләүче вәгыйзләр, хатыйблар булмадымы? – диб әйтсә, ни җаваб бирербез. Ул көндә ялганлаб котыла алмабыз.

صوابا وقال الرحمن له اذن من الا يتكلمون لا صفا والملائكة الروح يقوم يوم

Ул Аллаһының фәрештәләре, Жәбраиль саф-саф булыб торырлар. Аллаһы тарафындан рәхсәт бирелгән кеше генә сөйли алыр. Ул да һич ялганлый алмас, бәлки Хак сүзгә генә сөйләр. Бу көн һичшиксез хак булган Кыямәт көнәдер. Һәркайсыбызның башыбызга киләчәк.

Жәнәбел галәмин жәмлә мөәмин мөселманны шушы йөзләребез кара булудан саклаб,

Аллаһының дуслары жәмләсендән булырга мөяссәр кылсын.

(0654) Бәлки аның һәрбер аятләре сансыз, хисабсыз хикмәт вә мәслихатләре шамильдер.

Мәккәненң жаһил, надан гарәбләре Мигъраж вакыйгасын ишеткәнненң соңында: Мөхәммәд аз гына вакыт эчендә Шамга барып кайтдым, диб сөйли. Рәсүлулланы ялганчы, хыялый диб, төрле начар исемләр тагыб, Ислам зарарына әллә ниләр сөйләб бетергәнләр. Шушы вакытда хәзрәт Әбу Бәкергә килеб: менә синең дустиң нинди ялганлар сөйли диб житкеренгәнләр. Шул вакыт хәзрәт Әбу Бәкер: хәзрәт Мөхәммәд шул сүзне әйтәме? Әйтсә, һичшиксез дөрест диб, иман китерә (ышана). Шуның өчен хәзрәт Әбу Бәкергә Сиддыйк (дөрөслекне, хаклыкны сөйләүче – А.Х.) исеме бирелгән. Шуның өчен Ислам дине гыйлем, укуга шул дәрәжәдә әһәмият биреб, гыйлем хакында, белем хакында Коръән дә һәм рәсүлненң хәдисләре бик күб булыб, гыйлем аркасында хыял дәрәжәсендә булган эшләргә ирешергә мөмкин икәнлегенә кыска гына ишарәләр белән юллар күрсәткән.

Гыйлем хакында гомуми рәвешдә:

وبال الجهل وكمال العلم. عذاب الجهل و ثواب العلم. محنة الجهل و حكمة المعلم. نار الجهل و نور العلم

Һәм заманыбызда вакыйг булган гажәб күренгән хәлләргә, Коръән әһелләренә, галимләргә һич гажәбләнәрлек хәлләр түгел һәм хәзрәт рәсүлненң: “Әбнау фарсыдан шундый үткен галим адәмләр булыр, алар галимлекне Сөрәййә йолдызындан булса да алырлар” сүзләре киләчәкдә адәм балалары гыйлем аркасында йолдызларга менүләре дә гажәб булмас.

Аңлаткан һәм мәшһүр галимләрдән бер галим гыйлем хакында: “Камәт үстерсәк, жиһанда һичшиксез фил булу мөмкин, укыб рухың гали итсәк, Жәбраиль булу мөмкин”, - ди.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә укучы яшләребезгә тәуфыйк, һидаять биреб, хәерле, файдалы гамәлләр насыйб итсен. Тиздән булачак шушы мөбарәк кичәләре шадлык белән күреб, гамәл, гыйбадәт һәм сәйеделә бәшар, шәфигель өмәм булган пәйгамбәребезгә күб салават әйтеб, хәзрәт рәсүлебезненң шифагәтенә ирешергә барчаларыбызга насыйб булсын.

(0656) 5нче номерлы дәфтәр

1967 нче Милядия

1. Аракы хакында сөйләнгән.

2. Кәсеб хакында.

3. Сәлам хакында.

Шәгъбан аенда сөйләнгән вәгазь.

1967 нче елда Казанда, мәсҗед Мәрҗани хозурында.

Имам Габделхәбир бин Жәруллаһ тарафындан сөйләнгән вәгазләр.

(0657) Бисмилләһир Рәханир Рәхим

1967 нче ел, 3 нче ноябрь

30 нчы Рәжәб, җомга көн.

(Тиздән искә алырга тиешле булган зур, истәлекле көн булган – Бөек Октябрь бәйрәме).

(0658) Җомга намазына жыелган мөселман кардәшләрем!

Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенен сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

Мөхтәрәм җәмәгать! Бүгенге җомга көн Рамаздандан кала фазыйләтле, айларның берсе булган Шәгъбан аеның беренче көне булачак. Барчаларыбызга шушы мөбарәк айны ихтирам итеб, кадерен белеб гамәл-гыйбадәт белән уздырырга Аллаһы насыйб итсен.

Мөхтәрәм җәмәгать! Тагын да алдымызга килеб баскан, тагын да дөнъяви бәйрәмебез бар.

Ул да булса – бөтен изелгән вак милләтләргә тигез хокук вә матур тормыш биргән Бөек Октябрь бәйрәмененң илле еллыгы. Шушы бөек бәйрәм барчаларыбыз өчен мөбарәк булыб,

илләребез, елларыбыз тыныч булып, мөкаддәс, пакь булган Ислам динебезгә Аллаһы ярдәм биреп, шушы ирекле, бәхетле тормышыбызда күб елларга кадәр саулык-сәламәтлек, тынычлык, хәерле тормыш, хәерле гомер насыб итсен .

Мөхтәрәм жәмәгать! Шушы бөтен халыкның уртақ бәйрәме булган бөек бәйрәмне, адәм баласын дөнья Ахирәт хурлыкка, бәхетсезлеккә төшерә торган, дөнья Ахирәтдә үкенечкә калдыра торган, Ислам дине тарафындан катгый рәвештә тыелган, бөтен гакул ияләре һәм медицина галимнәре тарафындан адәмнең сәламәтлегенә зур зарар, тормышына куркыныч, һәлакәт китерә торган агу икәнчелеге исбат кылынган исереклекдән сакланып, аеклык белән үткәрергә Аллаһы насыб итсен.

(0659) Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтләре “Мәйдә” сүрәсендә 91-95 нче аятьләрдә:

عَمَلٍ مِّنْ رَّجْسٍ وَالْأَرْزَاقُ وَالْأَنْصَابُ وَالْمَيْسِرُ الْخَمْرُ إِنَّمَا آمَنُوا الَّذِينَ آيَاهَا يَا بِاللَّهِ اسْتَعِذْ

تُفْلِحُونَ لَعَلَّكُمْ فَاجْتَنِبُوا لَشَيْطَانَ

Ягъни: И, Аллага иман китергән бәндәләр! Адәм баласын исертә торган, гакулын жиберә торган, хәмер, аракуы, автомат уенлары, нинди генә булса да һәм потларга, тәреләргә табыну – һәркайсы нәжес булган шәйтән гамәлләредер. Шушылардан, ягъни нәжес булган шәйтән гамәлләрендән сакланыгыз (تُفْلِحُونَ لَعَلَّكُمْ), шушы нәрсәләрдән сакланыгыз. Инша Алла дөнья Ахирәтдә һәлакәткә төшүдән котылып, фәлах табарсыз, ди.

وَالْمَيْسِرُ الْخَمْرُ فِي وَالْبَعْضَاءِ الْعِدَاوَةِ بَيْنَكُمْ يُوقِعُ أَنْ الشَّيْطَانُ يُرِيدُ إِنَّمَا

مُنْتَهُونَ أَنْتُمْ فَهَلْ الصَّلَاةَ وَعَنِ اللَّهِ ذَكَرَ عَنْ وَيَصُدُّكُمْ

Ягъни: шәйтән бары отыш уенны һәм исерткечләр аркулы сезне сугыштырып, ачуланыштырып, арагызга дошманлык салырга тели һәм Аллаһыны зикердән, Аллаһыны искә алудан тыюны тели һәм намаз укудан тыелынуны тели. Бәс шулай булгач сез үзегез мөселман була торып да, шушы начар эшләрдән тыелыгыз, ди.

Шәригәт Исламда аракуы, исерткеч – иң бөек хәрамләрдән берседер. һәрбер исерткеч Коръәннең хөкеме белән хәрам булып. Имам Мөслим риваятендә:

حرام خمر كل و خمر مسكر كل

Һәм әһле сөннәт риваять әймеш:

حرام فقليله كثيره اسكر ما

Ягъни күбе дә исерткән нәрсәнең азы да хәрам, дигән.

Зур хәдис имамларындан Ноғман бин Бәшир һәм Әбу Дәвуд хәзрәтләрендән (0660)

риваять:

خَمْرًا الْعَسَلِ وَمِنْ ، خَمْرًا التَّمْرِ وَمِنْ ، خَمْرًا الزَّبِيبِ وَمِنْ ، خَمْرًا الشَّعِيرِ وَمِنْ ، خَمْرًا الْحِنْطَةِ مِنْ إِنَّ : عهه اسول قال قلنا

Ягъни: адәм баласының гакулына зәгыйфлек исертә торган нәрсә кирәк бодайдан, кирәк арпадан, кирәк һәртөрле жимешдән: хөрмәдән, балдан, сөтгән булсын, башка китә торган булса, - һәркайсы аракуы булып, һәркайсы хәрам булып, каты рәвешдә тыелган.

Мөхтәрәм жәмәгать! Бәгъзе адәмләр тарафындан шундый сүзләр ишетелә: Коръәндә аракуының хәрамлы хакуында аять юк, дигән сүзләр. Аракуы – искелек калдыгы дигән сүзләр булса, болар һәркайсы зур ялган. Чөнки Ислам дине мең ярым еллар элек аның хәрамлыгы, аның зарарлары хакуында, дөнья Ахирәтдә хараблыкка төшерә торган куркынычлы агу диб сөйләнәб килгәннәр. “Бәкара”, “Ниса”, “Ма’идә” сүрәләрендә аракуының хәрамлыгы хакуында хикмәтләре сөйләнгән.

1) Зур гөнаһ булуы, кешелек дөньясына китергән зур зарарлары, гакул кебек адәм баласына бирелгән зур нигъмәтнең китүе (الاحان من الحيا) ятның (оятның – А.Х.) качуы, гакулы беткән адәмнең телендән, кулындан нинди зур кабәхәтлекләр эшләве, аракуы сәбәбле бөтен гаиләсе, өй жәмәгатләре, дуст ишләре белән дошманлашуы. Адәмләр арасында нинди шау занжәлләре кубуы, аракуы аркасында үзенең тормышына, завод-

фабрикада эшләренә зур кимчелекләр китерүе, прогул, брак эшләүләр... Аракы эчкән адәмнең ничә көнләргә кадәр авыру булыб, иштиһәсе, аппетиты бетеп, йөзөндән нуры китеб, ахыр чиктә – “белая горячка” (хыялланыб) авыруы. Гомерем эчендә эшлэгән жиремдә “белая горячка” авырган кешеләрне үз күзем белән күрдем. (0661) Менә был гына, жәмәгать, эчү аркасында никадәр яшь кенә адәмләребез вакытсыз жир куынына керде. Никадәр кешеләрнең балалары ятим, хатынлары тол калды.

Мөхтәрәм жәмәгать! Шулай ук Ислам динендә аракыдан кала әфйүн салу, тәмәке тарту, борынга иснәү кебек начар гадәтләр – һәркайсы Ислам дине тарафындан каты тыелган, хәрам булган нәрсәләр. Менә бу нәрсәләр һәркайсы адәм баласының сәламәтлегенә зур зарар китергәнлекдән галимләрәбез хәбискә (начар; бозык; нәжес) кертеб (عليهم يحرم و الخبائث), диб хәрам булуы белән хөкөм иткәнләр. Менә шушы начар гадәтләр егерменче гасырның гакыл ияләре тарафындан һәм сәламәтлекне саклаучы медицина галимләрә тарафындан сабат (исбат – А.Х.) кылынган.

Бу хакда газета-журналларда күб нәрсәләр язылыб, исереклек хөкүмәт тарафындан да каты тыелган нәрсә. Яхшы гына олы яшьтәге адәмләребез тарафындан мин үз колагым белән: аракы икмәкдән ясалган, яки жимешдән генә ясалган дигән шушы (الخبائث ام) булган, аракыны бик жиңел санаучылар бар. Жәмәгать! Бу хакда бик сак булырга кирәк (Өгәр берәү: аракы халәл диб эчсә), бу кеше шиксез гөнаһлы була. Бу адәмдән иман чыга, зарарлы хәрам икәнчелегенә ышаныб, нәфсенә хужа була алмый. Эчә икән, бу кешедә ят кача, иман нуры кача (الاران من الحيا). Бу кабәхәт дөнья Ахирәтдә бәхәтсезлек китерә торган нәжагәтдән тыелу, башкаларны тыю – бөтен мөселманларның изге бурычы.

رسوله حليفة و الله حليفة المنكر فهو من نهى و بالمعروف امر من :م عه قال

(0662) Жаһилият заманында исерткеч эчәү бик күб таралыб, бик күб адәмләр шушы начар агу белән мөбтәлә булганлар. Хәзрәт рәсүлгә пәйгамбәрлек килгән вакытта [андый очраklar] никадәр күб булганлыгы түбәндәге вакыйгадан аңларга мөмкин: Мәккәдә яшәүче бер Агша исемле мөшриккә күңелендә дине Ислам (Ислам диненә – А.Х.) мөхәббәт уяна: дөясенә атланыб, рәсүлүллага иман китерү өчен диб Мәккәдән Мәдинәгә юлга чыга. Юлда моңар башка мөшрикләр очрыйлар.

— Мондан кая барасың? – диб сорыйлар. Жавабында :

— Мөхәммәдкә барам. Аның диненә керәм, – ди. Мөшрикләр аңа каршы:

— Мөхәммәд, ул Аллага гына гыйбадәт кылырга, тәреләргә гыйбадәтдән тыелырга куша, – диләр. Моңа жавабында Агша:

— Бик дөрест әйтә. Жандан да гыйбадәт бөтен нәрсәне юкдан бар кылган бер Аллаһыга гына булырга тиеш. Потларга, тәреләргә гыйбадәт кылу, әлбәттә, начар. Чын гыйбадәт – бер Аллаһыга гына булырга тиеш, - ди. – Мөхәммәд (сгс) ятимләргә, фәкыйрләргә, юксылларга ярдәм итәргә куша, диләр. Фәкыйрләргә, ятимләргә ярдәм итү бәлки күркәм эш? – ди. Дәхи әйтделәр:

— Мөхәммәд (сгс) зинадан тыя ул, – диделәр.

— Бик яхшы, зина – фәхиш вә бозык эш. Мин карт кеше, зинага якын бармам, – диде.

Тагын әйтделәр:

— Мөхәммәд исерткеч эчүдән, аракы эчүдән тыя, – диләр. Шушы вакыт Агша беркадәр уйланыб тора да, әйтә:

— Һай, менә монысы бик авыр эш, мин аракы эчми түзә алмам. Кайтыйм да, бер ел буена туйганчы рәхәтләнеб аракы эчим дә, бер елдан килеб Мөхәммәдкә (сгс)гә килеб иман китерермен.

Кире борылыб кайтыб барганда дөясе сөртенеб егыла да, бер ташка тугры килеб, муены

сыныб һәлак була. Аракы эчүгә бирелүе хакында исерек хәлендә дөнъядан үтә. Мөхтәрәм жәмәгать! Хәзерге көнебез шушы иреклек аркасында һәркөн диярлек фажигалы, кызганычлы хәлләрне күреб торабыз. Менә шушы адәм баласын дөнъя Ахирәтдә бәхәтсезлеккә китерә торган, үкенечкә, хәсрәткә төшерә торган шушы агу белән көрәшү, ата-аналарның, хөрмәтле дәү әти, дәү әниләрнең, хөрмәтле бабаларның, әбиләремезнең – барыбызның уртак булган, изге бурычыбыз. Кече яшьдән үк балаларыбызның колакларына, күңелләренә сала бару һәм яшьләребезнең колакларына, исләренә төшерә тору: урамда йөргән вакытта вә башка урынларга барганда әдәбле, инсафлы, тәрбияле, ибтәшләр белән катнашыб, начар, исерек ибтәшләрдән ерак булырга. Тәмле телләребез, матур сүзләребез белән шушы юлларга өндәсәк, инша Аллаһ, һәр мөселманның (المنكر عن نهى بالمعروف امر) булган зур бурычны үтәгән булыб, Аллаһы Раббел галәммин хозурына барган вакытта йөзөбез ак булуга сәбәб булыр.

Аллаһы Раббел галәммин хәзрәте үзөбезгә, балаларыбызга тәуфыйк, һидаять бирәб, дөнъя Ахирәтдә үкенечкә калудан барчаларыбызны сакласын (المستقيم صراط اهدنا).

(0664) Шәгъбанның 14 нче атна кич, пәнжешәнбе көн, Бәра'әт кичәсе булачак. Аллаһы насыйб итсә, беркадәр аңлатма.

16нчы ноябрьдә булачак.

(0665) Мөхтәрәм жәмәгать! Бүген жомга көн. Рамазан аендан кала иң фазыйләтле айларның берсе булган – Шәгъбан аеның беренче көне. Жәнабә Раббел галәммин хәзрәте өстебезгә туган Шәгъбан ае жөмләмез өчен мөбарәк кылыб, шушы хөрмәтле айның кадерен белеб, бөтен начар, бозык гадәтләребезне ташлаб, гамәл гыйбадәт вә башка изгелекләр белән уздырырга насыйб булсын. Жир шарында искитәрлек зур тарихи вакыйгаларның да иң зурысы булган, тиздән булачак – бөтен изелгән вак милләтләргә тигез хокук биргән Бөек октябрь бәйрәменең илле еллыгы мөбарәк булсын! Илләребез тыныч булыб, мөкаддәс, пакь булган Ислам динебезгә Аллаһы ярдәм бирәб, шушы ирекле, бәхәтле тормышыбызда саулык-сәламәтлек белән күб елларга кадәр тыныч яшәргә Аллаһы насыйб итсен. Амин. Бихөрмәти сәййидель мөрсәлин.

(0666) 15 нчы ноябрь 8 нче Шәгъбан, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Ерак вә якын йирләрдән пакь киём, саф күңел белән жәнабә Халик вә Раббел галәммин хәзрәтенең ризалыгын истәб, жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Жәнабә Хакның сәламе вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларымызга насыйб булсын. Бүгеннән соң да Аллаһыны чын күңелдән истә тотыб, ихлас белән гыйбадәт кылырга Аллаһы насыйб итсен. Амин.

لَعَلَّكُمْ كَثِيرًا اللَّهُ وَادْكُرُوا اللَّهَ فَضْلًا مِنْ وَابْتَعُوا الْأَرْضَ فِي فَنَنْتَشِرُوا الصَّلَاةَ فُضِيَتْ فَإِذَا الرَّجِيمِ الشَّيْطَانِ مِنْ بِاللَّهِ اعْوِذْ تَفْلِحُونَ

(сүрә “Жумга”, 9 аять). Ягъни жомга намазындан бушансагыз, йир йөзенә таралыгыз да Аллаһы Тәгаләнең ризалыгыны, рәхмәтене истәгез, кәсеб итегез, мал артындан йөрегез. Фәкать мал артындан гына йөрәб, бөтенләй дөнъяга бирелеб китеб, Аллаһы Тәгаләне хәтердән, истән чыгармагыз. Әгәр шулай Аллаһы кушканча, Аллаһыга гыйбадәт кылыб, Аллаһыны һәрвакыт искә алыб (эш вакытында да), Аллаһыны хәтердән чыгармасагыз, инша Алла, Аллаһының газабындан, ачуындан котылырсыз, ди. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте бу аять Кәрим белән өч нәрсәгә ишарә кылган:

1) Үзене юкдан бар кылыб, төрле нигъмәтләр белән тәрбияләгән, Аллаһыга һәрбер нигъмәте өчен шөкрәнә кылыб, ихлас белән гыйбадәт кылырга, бигрәк тә намаз укырга тиешлеккә.

2) Кешегә мохтаж булмый, рәхәт гомер итәр (0667) өчен, йир йөзәнә таралыб, ризык табарга, кәсеб итәргә.

3) Һәрвакыт, Аллаһыны истә тотыб, кирәк гыйбадәт вакытында, кирәк дөнья кәсебләре вакытында, һәрвакытда Аллаһыны хәтердән чыгармый, ягъни бөтен эшләребездән Аллаһы хозурына баруны, Кыямәт көнендә хисаб бирүне истән чыгармаска, хәтердә тотуны ишарә кылган.

Аллаһы Тәбарәкә “әл-Гыймран” сүрәсендә 12 нче аятьдә әйтә: “Сезгә нәфес теләгән нәрсәләрегез һәркайсы сөекле, матур кылынды. Һәртөрле дөнья маллары: менә адәм баласы шушы дөнья малын бик сөйгәнгә күрә, шушы малы кулга төшерү өчен күб ялгышыб китә бәгъзан нәфескә ияреб, хәрамын, халәлен дә тикшерми алдарга тырыша, ант итә, ялганлай. Менә шуның, шушындый вакытларда адәм баласы Аллаһыны чын-чынлаб исендә тотса, ягъни Аллаһы хозурына барыб, хисаб бирүне уйласса, алдау, ялган, хыянәт кебекләрдән, әлбәттә, һичшиксез саклана ала. (كثيرا الله اذکر و) Аллаһыны зикер итү, жәмәгать, үзе һәрвакыт кулында тәсбих булыр, ә үзе кеше рәнжетүдән дә, гайбәт сөйләүдән дә, сүз йөртүдән сакланмас, менә бу, жәмәгать, кулда тәсбих тотыб кына Аллаһыны искә алу булмый, чын Аллаһыны искә алу, чын зикер һәрбер дөньяви, һәр ахирәви эшләребездә һәрвакыт Аллаһыны истә тотыб: минем һәрбер эшләремне Аллаһы хәзрәте күрәб, белеб тора, әгәр мин һәр эшемдә тугърылыкда, дәрәсләкдә булсам, Женабе миндән разый булыб, Аллаһының яхшы бәндә вәгъдә кылган: әжер вә сәвабларга ирешермен, әгәр мин Аллаһы кушканча булсам, Аллаһының газабына, ачуына йолыгырман, очрарман, диб курку вә уйлау.

(0668), (0669) – алдагы битләргә кабатлайлар

(0670) Менә чын Аллаһыга зикер истә тоту шушылай булырга тиеш. Бигрәк тә намаз, гыйбадәт вакытында Аллаһыны истә тоту намазыбыз, гыйбадәтләребезнең кабуллыгы сәбәб булганлыктан: әгәр гыйбадәт вакытында Аллаһыны хәтерәбездән чыгарсак, кылган гыйбадәтләребезнең кабул булмавы ихтимал, Аллаһы сакласын! Хәзрәт рәсүл бу хакда әйтә:

غافل قلب عن يقبل لا الله ان

Ягъни: гафил булган, ягъни кирәк гыйбадәт вакытында, кирәк дога вакытында телләребез укыб да, күңелләребез әллә кайда булса, менә бу гафил булу була. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә әйтә:

سأهون صلاتهم عن هم للمصلحين فويل

Ягъни: ни үкенеч, һәлакәт шундаен намаз укучыларга, алар үзләренә намазларыннан гафилләргә, ди.

Рәсүлүладан намазда гафләр итүчеләр кемләргә диб сораганда, алар намазны вакытында укымаучылар һәм намазның рөкәнләрен ригаять итмәүчеләр, рөкүгъ-сәждәләрен тиешенчә үтәмәү, гозерсез каумә вә жәлсәләргә ригаять итми, рөкүгдән тәмам тураб житмичә сәждәгә китү һәм ике сәждә арасында тәмам утырыб бетмичә икенче сәждә китү. Менә болар һәркайсы тәгдил ирканни ригаять итмәүләргә, һәркайсы гафләр булырга мөмкин. Бәгъзебер мөфәссирләргә намаздан гафләр итү, гафил булу, мәсжед эчендә сакланьрга тиешле булган, мәкруһ булган эшләрдән сакланмау – һәркайсы вә һәркайсы гафләр була, дигәнләр.

Иң әүвәл, жәмәгать! Хәзрәт рәсүләбезнең:

لنفسه تحب ما للناس احب

Башкаларга урын бирү шәригәтәбез рөхсәт итсә, торыб (мәсагыйд), кыла торыб, урын тыгыз булу сәбәбле, кеше аркасына сәждә кылу (0671) һәм ишарә белән сәждә кылулар

зарурәт вакытда дәрест була торыб да, һаман да үзсүзләнеб, үзебезнең артыбыздагы мөселманларга аякларыбыз белән уңайсызлаб, башкаларга жәбер итә-итә, намазлыкка сәждә кылуларыбыз – болар һәркайсы гафләт булырга мөмкин. Боларның һәркайсындан сакланьрга тырышыйк.

Мөхтәрәм жәмәгать! Гозерсез намаз укымаучылар хакында Коръәндә бик күңелсез, куркынычлы вә гайре аятьләре бар. Жәмләдән берсе “Мөдәссир” сүрәсендән:

المُصَلِّينَ مِنْ نَكَ لَمْ قَالُوا سَقَرًا فِي سَلَكَكُمْ مَا الْمُجْرِمِينَ عَنْ يَسَاءَلُونَ جَنَاتٍ فِي اللَّهِ اسْتَعِذْ

Ягъни жәннәт әһелләре сакр тәмугсында газаб кылынуучылардан сорарлар (سَقَرًا فِي سَلَكَكُمْ مَا):

ни сәбәбле сакр тәмугсына кертде сезне диб, (المُصَلِّينَ مِنْ نَكَ لَمْ). Шушы вакыт тәмугъ әһелләре әйтерләр: без дөнъя вакытда намаз укымадык диб. һәм “Мәръям” сүрәсендә:

عَبَا يَلْقَوْنَ فَسْوَفَ الشَّهَاتِ وَأَتَّبِعُوا الصَّلَاةَ أَضَاعُوا خَلْفَتْ بَعْدَهُمْ مِنْ فَخَلَفَتْ

Ягъни ул пәйгамбәрләрдән соң шундаен кавем килер, алар нәфселәренә ияреб, һәртөрле бозык эшләренә эшләб, намаз укымадылар (عَبَا يَلْقَوْنَ فَسْوَفَ). Тиздән бу кешеләр тәмугъда газаб кылынырлар, ди.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә әйтә:

يسرا العسر مع ان يسرا العسر مع فان

Аллаһы Тәгалә хәзрәте һәрбер авырлыкка бер йиңеллек икәннән белдерә. Шушы гыйбадәт авырлыкларына, мишкәтләренә мәсәждәгә уңайсызлыктарга сабыр итсәк, инша Алла, моның ахыры Аллаһы каршында зур әжер-сәвабларга ирешү булыр. Шулу ук “Мәръям” сүрәсендә Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә безгә вәгъдә ...

(0672) (әл-Иман).

Иман шулу була:

احكامه جميع قبلت و صلعم الله رسول محمد تعالى الله عند من به جاء بما بالاركان عمل و ،بالقلب تصديق و باللسان اقرار

(0673) Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкәтуһу!

Шәгъбан аеның 15 нче кичәсе (Бәрәат) кичәсе. Жәмләбезгә мөбарәк булыб, шушы мөбарәк кичәгә моафыйк рәвешдә хата вә кимчелекләр чын күңелдән үкенеб, тәүбәбез вә истигъфар кылыб, исемләребез жәнәбе Хакның сөйгән бәндәләре, мөмин вә мөселман коллары – жәмләсендән язылыб, бөркетелеб, күңелләребез иман-Ислам үзренә карарланыб, мөселман булыб яшәб, ахыр сулуларыбызда иман-Ислам белән дөнъядан күчү насыйб булсын.

Жәнәбе Хак “Духхан” сүрәсендә:

عَدْنَا مِنْ أَمْرًا حَكِيمًا كُلُّ يَفْرَقُ فِيهَا مُنْذِرِينَ كُنَّا إِنَّا مُبَارَكَةٌ لَيْلَةٌ فِي أَنْزَلْنَا إِنَّا

диб, мөбарәк аталган кичә – Кадер кичәсе һәм Шәгъбанның 15 нче кичәсе, дигәннәр. Ул кичә мөбарәк, мокаддәс булуы белән мөбарәк: күб хәер, күб файда-рәхмәт сәбәб булчы дигәннәнә, ул кичәдә рәхмәт фәрештәләренә Кадер кичәсе кебек жир йөзенә иңүләре, мөминләргә сәлам, истигъфар кылулары – һәркайсы безгә дөнъяда вә Ахирәттә файда бирә торган шадлыклы хәбәрле эшләр. Шуның өчен Мөбарәк кичә диб атала.

(0674) Сүрәи “Фөжер”дә Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә:

عشر ليال و الفجر

Таң вакыты вә хөрмәтле ун кичә берлән дигән сүздән морад. Мөхәммәд аеның әүвәлге ун көне, Рамазанның соңгы ахыргы ун көне һәм Шәгъбан аеның уртасы икенче уны, 15 ндә Бәрәат кичәсе булган урта уны, дигәннәр.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтенә бу кичәләренә аерым рәвешдә Коръән Кәримдә зикер әйтүбез адәм балалары өчен хәерле, мөбарәк сәгадәткә сәбәб булган кичә булуына зур дәлилдер.

(0675)

(عمل و أمن و تاب من الا) الجنة يدخلون فاولئك صالحا عمل و

Мәгәр бер кеше чын күңеле белән тәүбә кылыб, бөтен начар гадәтләрен ташлаб яхшылыктар кылса, ошбу кешеләр жәннәткә керерләр, ди.

تقيا كان من عبادنا من نورث التي الجنة تلك

Ягъни: шундаен жәннәтләр – бөтен бозыктардан сакланыб, яхшы эшләр кылган тәкъва колларыбызга боерылды һәм хәзрәт рәсүлнең бер мөбарәк сүзен ишетеп шатланып:

له ذنب لا كمن الذنب من التائب
Бөтен кылган начарлыктарга чын күңелдән үкенеп, тәүбә кылган кеше – гөнаһсыз кеше, ди. Мөэмин булган кеше һәрвакыт (الرجاء و خوف بين) – курку белән Алаһының рәхмәтендән өмед итү арасында булырга тиеш. Ни кадәр яхшы булса да, жәннәтлек диб, Аллаһының газабындан әмин булу ярамаган кебек, никадәр начар булса да, Аллаһы рәхмәтендән өмед кисәргә ярамай.

Хәзрәт рәсүлнең:

قَبْلَ وَغَنَّاكَ ، هَرَمِكَ قَبْلَ وَشَبَابِكَ ، شُغْلِكَ قَبْلَ وَفَرَاغِكَ ، سَقَمِكَ قَبْلَ وَصِحَّتِكَ ، مَوْتِكَ قَبْلَ حَيَاتِكَ : خَمْسَ قَبْلَ خَمْسًا اغْتَنِمْ قَفْرَكَ

Исдә тотыб, сау-сәламәт вакытта мөмкин [кадәр] яхшы гамәлләр кылырга тырышу, кулыбызда хужалык бар вакытта хәлебездән килгән кадәр тиешле урынларга малыбыз белән ярдәм итү, үлгәнә кадәр тәүбә итеп итәргә Аллаһы насыйб итсен.

Узганда бәндәчелек белән булган хата вә гөнаһларыбызга тәүбә кылыб, бер-беребезне рәнжетүдән сакланыб, хәлебездән килгән кадәр яхшы гамәлләр кылыб, Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгаләнең яхшы бәндәләренә вәгдә кылган оҗмах нигъмәтләре вә дийәре шәрифләре белән мөшәrrәф булырга насыйб булсын.

(0676) Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Аллаһының йортына (Бәйтуллага) намаз укыр өчен жыелган мөхтәрәм мөселманлар! Рамазан аендан кала Аллаһы кашында мөбарәк булган Шәгъбан ае, аның мөбарәк кичәләрдән саналган Бәраәт кичәсе мөбарәк булсын!

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә шушы мөбарәк көнләрдә кылган догаларыбызны кабул итеп, барчаларыбызга хәерле гомер биреп, киләчәк елларында шадлык белән күрергә насыйб итсен.

(0677) Шәгъбанның 15 нче кичәсенә Бәраәт аталуы хакында шундый риваятьләр бар: الاتقياء و للاصفياء يعطى و رسوله و الله من برأة الجنة من برأة للاعداء الليلة هذه فى يعطى تعالى الله لان برأة سميت انما النار من برأة

Ягъни Бәраәт аталуына сәбәб бу көндә, бу кичдә Аллаһының дошманлары кяферләр, мөшриклар бизгүчедер, оҗмаздан, Аллаһыдан, рәсүлдән һәм Аллаһы дуслары, тәкъвалар өчен тәмуғдан бизмәгән.

Хәзрәт рәсүлнең хәдисе:

شعبان نصف ليلة من افضل القدر ليلة بعد ليلة من ما

Кадер кичәсендән кала Аллаһы кашында кадерле, әфзал кичәләренә Шәгъбан аеның 15 нче кичәсе, ди. Икенче бер хәдис:

كلب بنى اعنام شعر بعدد الليلة هذه فى امتى يرحم الله ان

Шушы Шәгъбан аенда һәм Бәраәт кичәсендә шул кадәр кешеләрне рәхим-шәфкать итәр, ул кешеләрнең саны бәни кәльб куйларының төкләре-йөзләре сансыз булырлар, ди.

(Өвәл заманда Бәни кәльб кабиләсе куйларының күбеге һәм жөнларының куелыгы белән мәшһүр булган). Тагын да бер хәдисендә үйтә:

الزنا المصحح على او الوالدين عاق او المشاحن او الساحر او الكاهن اللالليلة هذه فى يعفر الله ان

Өгәр дә бу кичәдә ихлас белән дога вә гыйбадәт кылсалар, ягъни Рамазанның күршесе

булган Шәгъбан аенда һәм мөбарәк кичәдә бөтен кешеләрне ярлыкар, ди. Иллә мөгәр гөнаһларына үкенми, тәүбә кылмыйча, һаман да багучылык, күрәзәлек итүчене, сихерчене, озак дошманлык саклаб тотучыны, туктаусыз эчүчене, ата-анасын рәнжетүчене, һаман да зина артындан йөрүче – (0678) шушы кешеләрне ярлыкамас, ди. Менә жәмәгать! Шушы Рамазанны каршылау алдында булган Шәгъбан аен шушы мөбарәк кичәләрдә чын ихласдан бәндәчелек, хаталык белән булган гөнаһларыбызга чын-чыннан үкенеп тәүбә кылсак, бөтен гөнаһларыбыз ярлыканычак икән. Нинди зур сөнеч, шушынды йхшы айларны каршылау алдында шушынды зур сөнечләр вәгъдә ителә икән, шушынды Аллаһының зур рәхмәтдән мөхрүм калмаска тырышык. Форсатны, вакытны ганимәт булу диб, бер-беребез белән упкәләшкән икәнбез – бәхилләшик, телләребез белән, яки ничек кенә булса да берәүне рәнжеткән икәнмез, - бәхилләшеб дуслашырга кирәк. Туганлар безнең хәлен белергә, ата-аналарыбыз бар икән, хатерләрен табарга, догаларда искә алырга тырышык, үлгәнләр икән, - аларга изге дога кылык. “Йә Рабб, ата-анамның гөнаһларын ярлыка”, - диб. Аллаһыдан аларның мәгъфирәт кылынуын, ярлыканынын сорыйк. Сүзебез үтәрдәй рәвешләребезме? Балаларыбызмы?

Оныкларыбызмы? Мөмкин кадәр аларны йхшылык.

Хәзрәт рәсүл әйтә: Шушы кичәләрдә Аллаһы тарафындан бер фәрештә:

الليلة هذه في يركع لمن طوبى
 ،الليلة هذه يسجد لمن طوبى
 ، الليلة هذه في للذاكرين طوبى
 ، الليلة هذه في ربه دعا لمن طوبى
 ، الليلة هذه في تعالى الله خشية من بكى لمن طوبى
 الليلة هذه في خيرا عمل لمن طوبى
 ، الليلة هذه في القرآن قرأ لمن طوبى
 سؤله فيعطى سائل من هل ، الملك ذلك ينادي ثم
 دعاؤه له فيستجاب داع من وهل
 له فيغفر مستغفر من وهل ؟ عليه فيتاب تائب من وهل

(0679) Ягъни: «Ни сөнеч рөкүгъ кылучыларга, Ни сөнеч сәждә кылучыларга, Ни сөнеч Аллаһыны зикер итүчеләргә, Ни сөнеч дога кылучыларга, Ни сөнеч Аллаһыдан куркыб елаучыларга, Ни сөнеч йхшы эшләр кылучыларга, Ни сөнеч Коръән укучыларга, Моның соңында Аллаһы хан хәжәтләрен сораб, Дога кылучылар бармы? – Сораган теләкләре кабул булып, Тәүбә кылучылар бармы? Гөнаһлары ярлыканымыш булып диб әйтелер, ди. Мөхтәрәм жәмәгать! Бәгъзе бер вәгаз китабларымызда шунды риваятьләр бар, шушы кичәдә барлык кылган йхшы, яман гамәлләремез исәбкә алыныр. һәм киләчәк елда һәрбер күрәчәкләребез, ризыкларыбыз, гомерләребез билгеләнер. Шуның шушы кичәдә Аллаһыга түбәндәгечә дога кылырга тәусыя кылганлар:

ديوان في سعيدا اسمي كتبت كنت وان السعداء ديوان في واكتبني فامحه الأشقياء ديوان في شقيا اسمي كتبت كنت ان اللهم
 الكتاب ام وعنده ويثبت يشاء ما الله يمحو الكريم كتابك في قلت فإنك فأتبته السعداء

Ягъни: Аллаһы, әгәр минем исемемне явызлар дәфтәрендә язсаң, ул начарлар, явызлар дәфтәрендән минем исемемне бетер, алыб ташла. Әгәр минем исемемне йхшылар, изгеләр дәфтәрендә язган булсаң, шунда бөркет, шундан аерма. Нитәк Коръән Кәримдә теләгән адәмләрне жуясың, бозасың, теләгән адәмләрне беркетәсең. Аның хозурында Ләухель Мәхфуз.

(0680) Мөхтәрәм жәмәгать! Кыскача гына тәүбә догасын укыйк:

الله استغفرو - өч мәртәбә

انت انك اعلم لا الذى الذنب من و اعلم الذى الذنب من اليه اتوب و علانيه او سرا او خطأ او محمد اذنبته ذنب كل من تعالى

الذنوب عفار العيوب علام

Иляһи, әгәр минем телемдән вә күнелдән вә барча әгъзаларымдан олугъ вә кечкенә гөнаһлар садир булса, барчасындан кайтдым, тәүбә итдем, икенче эшләмәм, дибкасед вә гаһед итдем.

شره و خيره القدر و الآخر اليوم و رسوله و كتبه و ملائكته و بالله آمنت . اسوله و عبده محمدا ان اشهد و الله الا اله لا ان اشهد الموت بعد البعث و تعالى الله من

Мөхтәрәм жәмәгать! Тәүбә кылу хақында гафил булырга ярамый. Рәсүлулла (сгс) әйтә: Мин һәркөн Аллага йөз мәртәбә тәүбә кылам, дигән. Аллаһы дусты, сәййидел әнбия булган мөбарәк пәйгамбәр Аллага һәркөн шул рәвешле тәүбә кылса, безгә ни калды? Сирәк була торган Бәраәт кичәсе вә Кадер кичәсен генә көтеб гафил булырга ярамый. Бәлки һәр көндә, һәр кичәдә үзезнең кимчелек вә хаталарыбызга чын күнелдән үкенеб, тәүбә кылу һәркайсыларыбызга бик тиешле булган күркәм эш.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә ихлас белән кылган тәүбәләребезне кабул итеб, касдән вә хаталы булган гөнаһларыбызны гафу итеб, Үзенең изге вә салих бәндәләре жөмләсендән кылыб, Үзенең белән кубарылырга насыйб итсен. Амин.

(0681) Мәгънәсе: Аллаһы Тәбарәкә хәзрәтләренә (Аллаһыга иман китердем), ышандым, фәрештәләренә, Аллаһы китабларына, Аллаһының пәйгамбәрләренә, Ахирәт көненең булачагына һәм булачак эшләренә, тәкъдирнең һәркайсы Аллаһының теләве белән диб ышандым һәм үлгәндән соң терелеб, Аллаһы хозурына барыб, хисаб бирәчәгебезгә ышандым, иман китердем.

Аллаһы Раббел галәммин барчаларыбызга хақыи иман насыйб итеб, Аллаһыга, пәйгамбәргә итагать кылыб, холәфә рашидин, сәләф салихин, голәмә гамилин юлы белән барыб, мөселман булыб үләргә, Аллаһының дустлары булган нәбиләр, садык шәһидләр белән бергә булырга насыйб итсен. Амин.

Аллаһыга итагать итү, фарыз важибләренә үтәү вә пәйгамбәрәрем сөннәтләренә да’имчелек һәм дини эшләребездә һәм дөнъяви эшләребездә рәсүл Хоша шулай булырга кушкан диеб, шундый ният белән булса, инша Алла, Аллаһыга, пәйгамбәргә итагать иткән адәмләр жөмләсендән булырмыз. Сүрәи “Ниса”, 67 нче аятдә:

رَفِيقًا أَوْلِيًّا وَحَسَنًا وَالصَّالِحِينَ وَالشُّهَدَاءَ وَالصَّادِقِينَ النَّبِيِّينَ مَنْ عَلَيْهِمُ اللَّهُ أَنْعَمَ الَّذِينَ مَعَ فَأَوْلِيَّاكَ وَالرَّسُولَ اللَّهُ يُطِيعُ وَمَنْ
Бу аятнең сәбәбе нөзүле хақында Кубан (рг) рәсүл әкрамә мәхәббәте гаять зур булыб, рәсүлулладан аерылуга һич такать кылмас иде. Һәркөн рәсүл әкрам янына килеб, бик кайгылы рәвешдә күренде. Миңа нә улды? – диб. “Сезне бервакыт күрмәз исәм, кайгым, хәсрәтем арта, сезне мөштак булам (сагынам – А.Х.), Кыямәтне, Ахирәтне уйласам, хәсрәтем тагын да арта. Сез әнбияләр белән бергә булырсыз, мин сезнең белән була алмам. Әгәр, әлгыяз билләһи, жәһәннәмдә булсам, сезне бер дә күрмәм”, - диде. Бу турыда рәсүлнең хәдисе күвәтле:

زمرتهم في تعالى الله حشره قوما احب من

(0682) Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. (Шәгъбанның әүвәл яртысында)

Хәзрәти Гайшә (рг) риваять кылына:

في صياماً منه أكثر شهر في رأيتّه وما ، رمضان شهر إلا قط شهر صيام استكمل وسلم عليه الله صلى الله رسول رأيت ما
شعبان

Рәсүл (сгс)ның Рамаздан башка тулы ай руза тотканын күрмәдем, ди, һәм Шәгъбанаендан башка айларда Шәгъбандан күбрәк руза тотканын күрмәдем, ди. - Башка айларга караганда күбрәк Шәгъбан аенда нәфел рузалары белән мәшгуль булган икән. (Әүвәлге яртысында Шәгъбанның соңгы яртысына руза тоту кирәкле).

Инде мөхтәрәм жәмәгать!

Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте күңелләребезне иман белән нурландырыб, Ислам дине үзрә сабит кылыб, ахыр дәмдә, ахыр сулуларымызда иманларыбызны юлдаш кылыб, Кыямәт көнөндә Аллаһының дуслары, Аллаһының сөйгән коллары, пәйгамбәрләр, сәдыйклар белән мәжлестдәш булырга Аллаһы насыйб итсен.

Мөхтәрәм жәмәгать! Күбчелек белән иман кәлимәләре укыб, иманларыбызны жаңартыйк. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

الموت بعد البعث و تعالى الله من شره و خيره القدر و الآخر اليوم و رسوله و كتبه و ملائكته و بالله أمنت

Габделхәбир Ярулла.

(0683) 1392 нче һижри, 14 нче Шәгъбан

1972 нче Миляди, 22 нче сентябрьдә, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Ихлас күңел белән дога-гыйбадәт кылу өчен мәсҗед шәрифкә жыелган мөселманлар! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Женабе Хак барчаларыбызның жомгага килүләребезне мөбарәк кылыб, Рамаздан кала мөбарәк ае Шәгъбан аен ихласлы гамәл-гыйбадәт белән уздыру насыйб булсын.

Хосусан Ислам галәмендә күб еллардан бирле мөбарәк кичәләрдән саналган Шәгъбан аеның бүгенге кичәбезгә тугъры килгән Бәраәт кичәсе вә бәйрәме жөмлөбезгә мөбарәк булыб, шушы кичәбезгә моафыйк дөшдә хата вә кимчелекләребезгә чын күңелдән үкенеб, тәүбә-истигъфар кылыб, исемләребез женабе Хакның сөйләгән мөәмин-мөслим коллары жөмлөсендә күңелләребез иман-Ислам үзренә карарланыб, мөселман булыб яшәб, ахыргы сулуларыбызга саф иман белән дөнъядан күчү насыйб булсын.

Мөхтәрәм мөселманлар! Миңа аз гына вакыт белән Уфага Диния нәзарәтенә барыб кайтырга тугъры килде. Аллага шөкер, сез мөселман кардәшләремезнең догасы берлегендәдер, юлларыбыз бик уңышлы булыб, сау-сәламәт әйләнеб кайттым. Мөфти вә казый хәзрәтләре һәм башка Нәзарәт хәдимләре белән күрешәб-утырышыб һәм мәсҗеддә булган кадәр Уфа мөселманлары белән күрешәб, сезнең тарафындан дога укыб, сәлам табшырдым. Шулай ук сез, мөселман кардәшләребезгә мөфти-казый һәм башка Нәзарәт хәдимләре һәм мәхәллә мөселманлары дога укыб, сәлам табшырырга кушдылар.

(0684) Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Хәзергә Нәзарәтдә тыныч кына мөттәфәт рәвешдә эшләрен дәвам итдерәләр. Нәзарәтдә зур гына ремонт эшләре, шулай ук мәсҗедләрдә төзекләндерү-төзәтү-тәгъмир эшләре алыб барыла икән. Мөфти хәзрәт белән утырышыбызда динебезне дәвам итдерү хакында, дин хәдимләрен хәзерләү хакында иҗтиһад кылырга, шушы хакында тиешле урынларга мөраҗәгать кылу хакында теләкләребез бар. Аллаһыны язгандыр: гомерләребез мөсагәдә (ярдәм – А.Х.) кылса диб. Киләчәкдә шул эшләргә тәшәббүс кылу (үжәтлек; инициатива – А.Х.) теләгебез бик зур диб сөйләде. Казан мәхәллясе, Казан мөселманларында Нәзарәт бик разый. Хәзергә хәлдә бөтен мәхәлләләр арасында Казан мәхәллясе бөтен мөселманларга үрнәк булырлык беренче урында тора. Киләчәкдә дә шушылай өлфәт, мәхәббәт, иттифак белән динебезне дәвам итдерү насыйб булсын диб, догалар кылды. Нинди күңелле, шадлыклы хәлләр, тагын да киләчәкдә динебезне куәтләб, динебез мәсҗедебезгә мәхәббәт итеб, матди-мәгънәви ярдәмләребезне арттырыб, һәр шәһәрдә яшәүче мөселманлар хәер дога вә рәхмәтләр ишетүгә моафыйк булырга насыйб булсын. Мөхтәрәм мөселманлар! Шәгъбанның фазыйлеге әүвәлге яртысында руза булу хакында хәзрәти Гайшәдән шушы хәдис риваять кылына:

شعبان في منه صياما أكثر شهر في رأيتُه وما رمضان إلا قط شهر صيام استكمل وسلم عليه الله صلى الله رسول رأيت وما
Ягъни: рәсүл (сгс) не Рамаздан башка тулы ай руза тотканын күрмәдем, ди. Һәм

Шәгъбаннан башка айларда Шәгъбандан күбрәк фазыл рузасы белән мәшгуль булганын күрмәдем, ди.

(0685) 27 нче М., 17 нче декабрь

15 нче Шәгъбан, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Аллаһының гыйбадәтенә жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенә сәламе вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

Мөхтәрәм мөселманлар! Хөрмәтле Шәгъбан вә Бәраәт бәйрәме көне мөбарәк булсын!

Дөнъя Ахирәт сәләмәтлеккә, тынычлыкка сәбәб булган мөкаддәс Ислам динендә яшәб, чын мөселман булыб, дөнъядан үтәргә насыйб булсын.

فَأَجِبْهُ دَعَاكَ وَإِذَا عَلَيْهِ فَسَلِّمْ لَفَيْتَهُ إِذَا (قَالَ : اللَّهُ رَسُولٌ يَا هُنَّ مَا قِيلَ (سَبِّتُ الْمُسْلِمَ عَلَى الْمُسْلِمِ حَقُّ سَلَامٍ و عَلَيْهِ اللَّهُ رَسُولٌ قَالَ فَاتَّبِعْهُ مَاتَ وَإِذَا فَعُدُّهُ مَرَضٌ وَإِذَا فَسَمِّتُهُ اللَّهُ فَحَمِدَ عَطَسٌ وَإِذَا لَهُ فَأَنْصَحْ اسْتَنْصَحَكَ وَإِذَا

Ягъни: мөселман булган кешенең икенче бер мөселман өстендә алты хақы бар, ди. (لَفَيْتَهُ إِذَا) Очрасаң, сәлам бир. (فَأَجِبْهُ دَعَاكَ وَإِذَا) һәрвакыт зыяфәткә, кунакка чакыра икән, бар.

(فَسَمِّتُهُ اللَّهُ فَحَمِدَ عَطَسٌ وَإِذَا) Нәсыяхат кылуыңны үтенсә, насыйхат кыл. (فَأَنْصَحْ اسْتَنْصَحَكَ وَإِذَا)

Төчкереб, Аллаһыга хәмде әйтсә, жаваб бир. (فَعُدُّهُ مَرَضٌ وَإِذَا) һәркайчан авырса, хәлен сора.

(فَأْتِبِعْهُ مَاتَ وَإِذَا) Вафат итсә, жөназасына бар, озат.

“Хакдан” морад (шул эшне эшләү тиешле, матлуб) дигән сүз. Шуның өчен бу сүзнен астына вәжебләр дә, сөннәт вә мөндүбләр дә керә. Беренче хак сәлам бирешү сөннәт гамәл булыб, һәр ике тараф берьюлы бирсә, шуның белән сөннәт хак (0686) үтәлгән була. Бер тараф соңга калса, соңга калган тараф сәлам алу, сәлам кайтару, жаваб бирү исемендә булыб, фарыз хөкеменә керә. (السّلام) сүзе, Аллаһы Тәгалә исеменнән булыб, сәлам бирү. Аллаһының исеме сезнең берлә, сез Аллаһының хифезендәсез (хәтерендә – А.Х.), димәктер. Вә бәгъзе галимләр: “сәлам” сүзе “сәләмәт” сүзеннән алыныб, сезгә сәләмәтлек, минем тарафымдан сезгә һич зарар юк, тыныч булыгыз диб, һәр ике сүздә күб аерма булмыйча, һәрхәлдә бер-береңә дога кылышу булыб Ислам диненә күркәм гадәтләрендән булган бер шигардыр. Сәлам бирү: әссәләму галәйкум, сәламун галәйкум, әссәләму галәйк, сәламун галәйк. Шушы кайсы белән әйтелсә, сәлам бирү гадәте табыла. Соңга калган тараф сәлам кайтаручы, алучы, жаваб бирүче (Вә галәйкумус сәлам, вә галәйкәс сәлам) рәвешендә үтәү – һәр икесе дөрест булыб, сәлам кайтару табыла.

Иң яхшысы – безнең арабызда әйтелә торган “Әссәләму галәйкум”, “Вә галәйкумус сәлам” сүзләр булыб, кирәк күб кешеләргә, кирәк аз, кирәк ир кеше, кирәк хатын кыз булсын, шушылай әйтү иң матуры, иң гүзәле. Жәмгы сыйгәсе белән әйтү ирләрнең ирләргә, хатынларның хатынларга һәм мәхрәм, кардәшләргә. Ягъни туганларыбызга барыб керәбез икән, өй эчендә бер дә ир булмаса да, сәлам бирү тиеш икән, сәлам бирүнең тәртипләре: олы яшьтәгеләргә яшьрәкләр, утырыб торучыларга узыб баручылар, атланыб яки утырыб баручылар жәяүлеләргә, аз кешеләр күб кешеләргә, наданрак кешеләрнең галимләргә бирүе тиеш. (0687) Күб кешеләр арасындан бер кеше сәлам бирсә, шуның белән дә үтә ала, әмма һәрберсе бирсә, яхшырак була. Һәм кайтаруда шулай ук. Факиһләр: шушы вакытларда, шушы урынларда сәлам бирүне мәкруһ күргәнләр: хөкем залына кергәндә, хөкем барса, дәрәс мәжлесенә, Коръән уку вә зикер мәжлесләренә, хотбә, азан, камәт укылган вакытларда, мунча вә каза, хажәт кебек урынларда, гомумән берәр төрле нәрсәләр белән мәшгуль, шәгъильлә адәмләр янына кергән вакытта.

(0687) Хәзрәт рәсүлгә бер ир килеб: “Әссәләму галәйкум!” – диде. Рәсүлулла сәлам кайтарыб: “Синә ун изгелек булды”, - диде. Икенче ир килеб: “Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһ” дигәннең соңында рәсүл сәлам алыб: “Синә егерме изгелек язылды”, - диде.

Өченче бер ир килеб: “Әссәламу галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу”, - диб сәлам биргәннең соңында хәзрәт рәсүл сәлам кайтарыб: “Сиңа утыз изгелек булды”, - диде. Ибн Габбас (р)гә килеб бер ир: “Әссәламу галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу” дигәннең соңында Ибн Габбас (р): “Сәламнең ниһаятенә житдек”, - диде. Әгәр бер кеше “Әссәләму галәйкум” диб сәлам бирсә, алучы: “Вә галәйкумус сәлам вә рәхмәтуллаһ”, диб “рәхмәтуллаһ” сүзен артдырса мөстәхыйб гамәлне арттырган булыр. Әгәр “Әссәламу галәйкум вә рәхмәтуллаһи” диб сәлам бирсә, “Әссәламу галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу” диб әйтү мөстәхыйбне арттырган сәламнең чиге шул. Моның өстенә башка, үз өеңгә кайтып керәсеңме, яки башка туганларың, мәхрәм кардәшләрең өенә барасыңмы, ирләр булмаса да, хатын-кызлар гына булса да, сәлам бирү – сөннәт. Өйгә кергәндә: ата-анаң яки балаларың, кызларың, мәхрәм, кардәшләрең булса, (0688) шуларга сәлам бирү – сөннәт. һәм шул хатын-кызларның сәлам алулары тиеш. Өеңгә яки мәсҗедгә кергән вакытта һичкем булмаса, яки намаз укучылар булса, шул вакыт: “Әссәләму галәйна вә галә гыйбәдилләһис салихин” диб тиеш икән.

Шулай ук, жәмәгать! Очраганда сәлам бирү сөннәт булган шикелле, аерылышкан вакытта да сәлам биреб алышу – сөннәт икән. Хәзрәт рәсүлнең:

الكبر من براء بالسلام البادي

дигән һәм:

تحابوا ببيكم السلام افشوا

Арагызда сәламне фаш кылыгыз, мәхәббәтегез артыр дигән сүзләре – бик хикмәтле сүз. Әгәр дә берәү кычкырыб, я каты чырай белән сәлам бирә икән, чындан да бу жанларны рәхәткә күтәреб жибәрә торган бер яхшы гадәт. Тагын да хәзрәт рәсүлнең бер мөбарәк сүзен-гыйбарәсен әйтми генә, искә алыык: “Әгәр ике мөселман бер-берсенә йолыксалар, очрасалар, сәлам биреб, кул биреб күрешсәләр, бу кешеләрнең гөнаһлары бармак араларындан коелган кебек, боларның хаталарын, гөнаһларын гафу итәр”, - ди. Ислам дине һәрвакыт дуслыкка, тынычлыкка, бер-берең белән өлфәт-мәхәббәтле булыб яшәргә чакыра торган дин.

Шулай ук, жәмәгать! Хатларга каршы язылган сәламләргә бер-беребезгә сәламәтлек теләб язылган хатларга каршыда җаваб бирү тиешле, ваҗиб булган гадәт. Хәзрәт рәсүл әйтә:

الموكل الملك قال لأخيه دعا كلما، به موكل ملك رأسه عند، مستجابة الغيب بظهر لأخيه المسلم المرء دعوة

(0689) Мөхтәрәм жәмәгать! Ислам дине адәм балаларын татулыкка, тынычлыкка, бердәмлеккә чакыра, дидек. Бу сүзәбезне инде беркадәр дәлилләр белән исбат кылырга кирәк. Ислам сүзенең төб мәгънәсе: “сәламәтлек” сүзендән алыныб, Аллаһы Тәгалә “Мәйдә” сүрәсендә әйтә:

دينا الاسلام لكم رضيت و

Ягъни: сезгә дин итеб Ислам динен кабул итдем. Ислам динендә булуыгыздан разый булдым.

الاسلام الله عند الذين ان

Дөрестлектә Аллаһы кашында хак дин – Ислам дине генә, ди.

“Бәкара” сүрәсендә 112 нче аятдә әйтә:

يَحْزَنُونَ هُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ خَوْفٌ وَلَا رَبِّهِ عِنْدَ أَجْرُهُ فَلَهُ مَحْسِنٌ وَهُوَ لِلَّهِ وَجْهٌ أَسْلَمَ مَنْ بَلَى

Бәлә (Әйе – А.Х.), берәү вә изге эшләр эшләб дә үзене Аллаһыга тапшырса, ул кешегә Раббысы каршында зур әҗере булыр һәм Кыямәт куркыныч юк, һәм кайгырмаслар, ди. һәм хәзрәт рәсүл әйтә:

يده و لسانه من المسلمون سلم من المسلم

Ягъни: мөселман – шул кеше, кем мөселманлар белән телендән дә, кулындан да

исәнләшсә, кем кулы белән дә, теле белән дә кешене рәнжетмәсә, ди.

Һәм “Юныс” сүрәсендә, 25 аятдә әйтә:

السلام دار الى يدعوا الله و

Ягъни: жәнәбе Хак сезне дөнъя Ахирәтдә тынычлыкка, сәләмәтлеккә, татулыкка, бердәмлеккә чакыра. Һәм Аллаһының газабындан амин булыб, рәхәт йорты булган Жәннәт йортына чакыра, ди. “Әссәләму галәйкум” диб, бер-беребезгә сәләм бирешүләребездә мәгънәсе: татулык, сәләмәтлек сиңа, без тату булырга тиешбез.

(0690)

ذلك بمثل لك و آمن الملك قال

Ягъни: Ир кешенең кардәшенә читдән торыб хәер дога кыла икән, ул кешенең догасына фәрештә “амин” диб торыр, һәм кардәшенә ничек дога кылсаң, сиңа да шулай ук булсын.

يرد لا بظهر الغيب لآخيه الا دعاء

Кардәшенең кардәшкә, бер адәмнең икенче адәмгә артында кылган догасы һичшиксез кабул булыр, ди.

Хасыйләл кәлам, жәмәгать! Бер-беребезгә очраган вакытта сәләм бирешү бер дә авыр эш түгел. Исламның күркәм гадәтләрендән булган шушы гүзәл, күркәм холыкны таныш булганларга да, таныш булмаганларга да сәләм бирергә гадәт итик.

Бөек адәмләрдә, гали холыклы кешеләрдә зур бәйрәмләрдә сәләмәтлек, тынычлык белән хәерле гомер теләб, хатлар язу, телеграм жиру гадәтләре бар. Безнең мәсҗедебезгә дә бөтен мөселманларыбыз исеменә бик күб жириләрдән телеграмлар килде һәм үзебездә, Мәрҗани мәсҗедендә гыйбадәт кылучы бөтен мөселманлар исемендән шуларга җаваб йөзендән телеграмлар бирелде. Берсен генә укыб күрсәтим.

“Аллаһы Тәбарәкә бер-беребезгә артыбызда кылган догаларыбызны кабул итеб, барчаларыбызга сәгадәт дарәйн (ике дөнъяда бәхетенә) ирешергә насыйб итсен.

(0691) 1967 нче ел, 1 нче декабрь. Шәгъбан ае, 29ы.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Мөхтәрәм мөселман кардәшләрем!

Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкәтуһу! Аллаһы Раббел галәммин хәзрәтенә сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

Шәгъбан аеның ахыры жомгасы мөбарәк булсын!

Мөхтәрәм жәмәгать! Мөбарәк Рамазан аеның ишек төбенә, кабкасына аяк бастык. Аллаһы Раббел галәммин хәзрәте барчаларыбызга тәуфыйк, һидаять биреб, шушы мөбарәк, хөрмәтле аеның кадерен, хөрмәтен белеб ихтирам итәргә, үлем килмәсдән ул тереклегебез, авыру-сырхау килмәсдән элек сәләмәтлегебезнең кадерен белеб, ганимәт (уңыш, бәхет – А.Х.) белеб, киләчәгебез өчен өләш алыб, әжер вә сәвабларга ирешергә Аллаһы насыйб итсен. (Амин).

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтләре Коръәндә “Бәкарә” сүрәсендә әйтә:

تتقون لعلكم قبلكم من الذين على كتب كما الصيام عليكم كتب آمنوا الذين ايها يا

Ягъни: И, иман китергән бәндәләр! Сезгә руза фарыз кылынды. (قبلكم من الذين على كتب كما) Ул руза сездән әүвәлдәге өммәтләргә дә фарыз кылынган иде. (تتقون لعلكم) Шәед ки, сез Аллаһының руза тоту белән кушкан, боерган жиренә җиткереб, ягъни руза тотыб, Аллаһыга тәкъвалык кылырсыз.

Мөхтәрәм жәмәгать! Руза гыйбадәте бездән элек килгән өммәтләргә дә фарыз булган.

Адәм (гс)гә (بيض ايام) көнләре, айның унөчәнче, ундүртәнче, унбишенче көнләрендә руза тоту фарыз булган. Муса (гс)гә Гашурә көнендә руза тоту фарыз булган. Әмма Мөхәммәд (гс)нең өммәтенә (معدودات اياما) мәгълүм булган сан белән һәр елда Рамазан рузасы фарыз кылынган.

(0692) Сүрәи “Хәжер”, 9нчы аять:

الرحيم الرحمن الله بسم

لِحَافِظُونَ لَهُ وَإِنَّا الذِّكْرَ نَزَّلْنَا نَحْنُ إِنَّا

Мөхтәрәм мөселманлар! Руза тоту мәкруһ вакытлар, көнләр бар. Жомга көнендә генә хаслаб ли-каулиһи (гс):

بَعْدَهُ أَوْ قَبْلَهُ تَصُومُوا أَنْ إِلَّا تَصُومُوهُ فَلَا عَيْدُكُمْ الْجُمُعَةِ يَوْمَ

(Сахихин). Шимбә хаслаб руза тоту хакында:

عليكم افترض فيما الا السبت يوم تصوموا لا

) Тирмизи хәзрәтләре).

اذا تصوموا فلا شعبان انتصف اذا – Шәгъбанның икенче яртысында.

القاسم ابا عصى فقد الشك يوم صام من (Бохари).

Хатын кешенең ире ризалыгындан башка.

(0693) Руза фарыз булуның хикмәте нәфесне газаблау, жәзалау түгел, бәлки Аллаһыга тәкъвалык кылу, нәфескә хужа булырга өйрәнү күнегү өчен. Аллаһының бәндәләрен фарыз, важиб әмре вә нәһиләрендә – һәрберендә тәгъзыймел Өлүһият вә тәһзиб инсаният кебек мөһим мәслахатләрене искә алыб, шуларга нигезләнмешдер. Нәфес, һәва, шәйтән – һәркайсы, әгәр аларга хужа була алмасак, адәм баласын дөнья Ахирәт һәлакәт-хәраблык чокырына, үкенечкә калырга сәбәб була торган куркынычлы дошманлар. Зур галимләр нәфес – һәва – шөһрәтне адәм баласының атланган атына охшатканлар. Өгәр дә атланган атың яхшы, таза жөгән (узdechка – А.Х.) белән нык авызлыкланган булса, син аңа чын-чын хужа булыб, теләсәң – уңга, теләсәң – сулга, теләсәң – чабтырасың, теләсәң – туктатасың. Шуның нәфсеңгә син хужа була алсаң, яхшы авызлыкланган атка атланган кебек, бөтен-бөтен яхшылыкларны кылу, яхшы юлда йөрү, бөтен бозыклыклардан тыела ала, әгәр адәм баласына нәфсенә хужалык булмаса, ул нәкъ жөгәнсез, усал атка атланган шикелле, ул аны теләгән жиренә алыб бара алмый, кирәк вакытта туктата алмый, ул сине һәртөрле начар-ялганда сөйләтә, гайбәтдә сөйләтә, адәмләр арасына һәр фетнә салырга котырта, араларын бозыштырыб, бер-берсенә дошманлаштырыб, гөнаһ сазлыгына батырыб, дөнья Ахирәтдә үкенечкә калдырыб, һәлак итә. Бәгъзе вәгазь китабларыбызда шундый риваятьләр бар:

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә гакулны яратканның соңында гакулдан хыйтаб кылыб сорый: (انت؟ من انا؟ من) Мән ана? Мән әнта? – диб. Гакул шул Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгаләгә жаваб бирәб:

العلمين رب انت و الضعيف عبدك انا

(0694) – диде. Нәфесне яратканның соңында хыйтаб кылыб әйтә:

انت - انت، انا - انا، انت - انت، انت؟ من انا؟ من - диб. Шул нәфес: انا - انا، انت - انت، انت؟ من انا؟ من - диб. Шул нәфес: انا - انا، انت - انت، انت؟ من انا؟ من - диб. Шушынның соңында нәфес:

العلمين رب و خالق انت و الضعيف عبدك انا

Мөхтәрәм жәмәгәт! Аллаһының мөэминләргә рузаны фарыз кылудан мақсад – үзеңнең нәфсеңгә хужа булырга гадәтләндерү, күркәм холькларга, яхшы эшләргә гадәтләнү, начар, бозык эшләрдән үзеңне тыярга өйрәнү. Рәсүл (сгс) әйтә:

إِنِّي ، صَائِمٌ إِيَّيْ : فَلْتَقُلْ ، عَلَيْكَ جَهْلٌ أَوْ أَحَدٌ سَابَّكَ فَإِنَّ ، وَالرَّفَثَ اللَّغْوُ مِنَ الصِّيَامِ إِنَّمَا ، وَالشَّرْبَ الْأَكْلَ مِنَ الصِّيَامِ لَيْسَ

صَائِمٌ

Ягъни ашау-эчүдән тыелыб тору гына руза булу түгел, бәлки руза моның өстендә, ягъни сез файдасыз сүзләрдән гайбәт сүз йөртү, бөтен начарлыктардан тыелу. Әгәр бер кеше сине сүксә, берәр төрле наданлык күрсәтсә, син аңар әйт: “Мин рузада” – ике мәртәбә, яки күңелеңнән шулай уйла да, дәшмә! Тагын да рәсүл (сүс) әйтә:

وَالْتَصَبُ السَّهْرِ إِلَّا قِيَامِهِ مِنْ حَظِّ لَهُ لَيْسَ قَائِمٌ وَرُبَّ ، وَالْعَطَشُ الْجُوعُ إِلَّا صَوْمِهِ مِنْ حَظِّ لَهُ لَيْسَ صَائِمٌ رُبَّ

Ягъни: күб адәмләренң рузалары ач торудан гыйбарәт. Кичәләрдә намаз укучыларның, йокы калдырыб гыйбадәтләре йөкламаудан гына гыйбарәт, ди. Хасыйлель кәлам, руза тотудан теләк һәрвакыт Аллаһының ризасын истәб, бөтен бозыклыктардан тыелыб, бөтен яхшылыктарны кылырга гадәтләнү. Рамазан чыкканның соңында да шушы гадәтләренә ташламау, үлгәнче (0695) әмер вә нәһиләрне үтәргә тырышу – бөтен мәэмин мөселманларның бурычы.

Аллаһы Раббел галәммин барчаларыбызга тәуфыйк, һидаять биреб, күңелебезгә килгән һәртөрле шик-шөбһәләрдән вә һәртөрле шәйтән вәсвисәләрендән (нашәптываний, наушәний – А.Х.) саклаб, өстебезгә бурыч булган әмер вә нәһиләрне үтәргә тырышыб, Аллаһы тәкъва бәндәләре жөмләсендән булырга насыиб итсен. Амин.

Имам-хатыйб: Габделхәбир Ярулла әл-Казани.

(0696) “Бәкарә” 220: الخمر عن يسئلونك

“Ниса’ ” 50 нче аять: لا الصلوة تقربو لا

“Ма’идә” 155 аять: منتهون انتم فهل

“Әлгыймран” 19 нчы аять; “Әнбия” 45 нче аять; “Ганкәбут” .

(0697) 6 нчы рәкымлы Дәфтәр

1967 нче ел, декабрь. (Вәгазь дәфтәре). №6

Рамазан рузасы хакында жомга вәгазләре.

(0698) Мөхтәрәм жәмәгәт! Бүген дә сөйлөнөчөк сүзләребез инсанят галәменәң, кешелек дөнъясының яртысын тәшкил иткән хатын-кызларыбызга Ислам динә тарафындан бирелгән хокуктар, Ислам динә аларны кимсетмәве, бәгъзе бер урынларда ирләрдән артыграк дәрәжәләр бирелүе хакында булачак.

وَرُبَّاعٍ وَثُلَاثٍ مَثْنَى النِّسَاءِ مِنْ لَكُمْ طَابَ مَا فَانِكُحُوا

диб әйтелгән икән. Бу яшь ятимләренә картларның рәнжетәб никяхлануы хакында әйтелгән.

(فواحدة) - гаделлек кыла алмасагыз, (تعادلو لا ان حفتم فان

تقولوا لا ان ادنى ذلك – гаделлек кыла алмабыз диб курыксагыз, иң артыгы гаделлеккә иң якыны, ди.

Сәфәр хакында.

صَدِيقًا سَبْعِينَ كَعْمَلِ الْمُؤْمِنَةِ الْمَرْأَةِ بَرًّا وَإِنَّ ، فَاجِرٍ أَلْفِ كَفَجُورِ الْفَاجِرَةِ الْمَرْأَةِ فَجُورَ إِنَّ

дигән хәдисдә бар.

Күб хатын алу хакында төрле сәбәбләр белән рөхсәт кенә: авырулык, бала табмау:

بالنكاح الرزق التمسوا

Габделһади хәзрәт Газыймжан угълы.

(0699) Ирнең хакы: киemen юар, урынын қыяр, малын саклар, ир рөхсәтендән башка чыгыб йөрмәс, иренә матур, ямьле күренергә тырышыр. Ашын пешерер, балаларын тәрбия кылыр. Белмәгән нәрсәләрен өйрәтү.

Хатынның хакы: дәрәжәсенә кием кидерү, ризыкландыру. Тату тору, урын жирләре булдыру, диндә кирәк нәрсәләргә өйрәтү, жәбер-золым итми, сабырлык белән булу.

ساقط وشقه القيامة يوم جاء بينهما يعدل فلم امرأتان الرجل عند كان إذا

Әгәр бер ирнең ике хатыны булыб та, араларында киём-салым, ашау-эчү – бөтен тормыш

кирәкләрендә тигезлек кылмаса, Кыямәт көнендә ярты ягы корган (паралич суккан) хәлдә кубырылыр, ди. Шундый рәвешле.

Ниндидер сәбәбләр белән авыру яки бала китермәү сәбәбле икенче хатын алынган икән, бу кешегә рәсүлүлла тарафындан әйтелгән: нәсыйхәтләрне һәрвакыт хәтердә тотыб, Кыямәт көнендә хурлыклы хәлгә калудан саклану өчен мөселман мөселман адәмнең иң беренче бурычы булырга тиеш.

(0700) 1967 нче ел, декабрь. 6 нчы Рамазан, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Аллаһының ризалыгын истәб, руза булган булыб гыйбадәт йортына жыелган мөселман кардәшләрем!

Рамазан шәриф аеның беренче жомгасы барчаларыбыз өчен мөбарәк булыб, барчаларыбызга саулык-сәламәтлек, тынычлык белән Рамазан рузасын үтәб вә башка изглекләр кылыб, бәндәчелек бурычымызны үтәб, Аллаһының ризасына ирешергә насыйб булсын.

مَنْكُم شَهِدَ فَمَنْ وَالْفُرْقَانَ الْهُدَىٰ مِّنَ وَبَيِّنَاتٍ لِّلنَّاسِ هُدًى الْقُرْآنُ فِيهِ أَنْزَلَ الَّذِي رَمَضَانَ شَهْرُ الرَّجِيمِ الشَّيْطَانِ مِنَ اللَّهِ اعْوِذِ الْعِدَّةَ وَلِتُكْمِلُوا الْعُسْرَ بِكُمْ يُرِيدُ وَلَا الْيُسْرَ بِكُمْ اللَّهُ يُرِيدُ أَحْرَ أَيَّامٍ مِّنْ فَعِدَّةٍ سَفَرٍ عَلَىٰ أَوْ مَرِيضًا كَانَ وَمَنْ فَلْيَصُمْهُ الشَّهْرَ تَشْكُرُونَ وَلَعَلَّكُمْ هَذَاكُمْ مَا عَلَى اللَّهِ وَلِتُكَبِّرُوا

(сүрә “Бәкарә”).

(الْقُرْآنُ فِيهِ أَنْزَلَ الَّذِي رَمَضَانَ شَهْرُ) – ягъни шундаен ай – Рамазан ае, ул айда Коръән индерелде, Аллаһы тарафындан Коръән күндерелде.

(وَالْفُرْقَانَ الْهُدَىٰ مِّنَ وَبَيِّنَاتٍ لِّلنَّاسِ هُدًى) – арганлык юлындан һидаять юлына күндерә торган ачык галәмәтләр һәм хак белән батыйнны аера торган заһир галәмәтләр булганы хәлдә. (شَهِدَ فَمَنْ)

(فَلْيَصُمْهُ الشَّهْرَ مِنْكُمْ) – Бәс бер кеше сезләрдән Рамазан аена хәзер булса, ягъни руза тотарлык хәлдә Рамазанга ирешсә, руза тотсын. (سَفَرٍ عَلَىٰ أَوْ مَرِيضًا كَانَ وَمَنْ) – Бер кеше авыру булса яки бик мәшәкәтьле сәфәр хәлендә булса, (أَحْرَ أَيَّامٍ مِّنْ فَعِدَّةٍ) – бәс ул кешеләргә, авыру һәм сәфәрдәгә кешеләргә Рамазан аендан башка көнләрдә булыр, ягъни терелгәннең соңында яки сәфәрдән кайткач (0701) каза кылыр. (الْعُسْرَ بِكُمْ يُرِيدُ وَلَا الْيُسْرَ بِكُمْ اللَّهُ يُرِيدُ) – Аллаһы

Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтләре сезгә бер вакытта да авырлыкны теләми, һәрвакыт йиңеллекне тели, ягъни авыру кешеләргә, мәшәкәтьле сәфәрдә, юлда булган кешеләргә руза тоту белән көчләми. (تَشْكُرُونَ وَلَعَلَّكُمْ هَذَاكُمْ مَا عَلَى اللَّهِ وَلِتُكَبِّرُوا) – Үзегезне юкдан бар кылган Раббыгызны олылыкламагыз (?), тәгъзыйм өчен сезне Үзе разый булган һидаять юлына күндерде. Шәед ки, шушы Аллаһының сезгә күрсәткән юлларына, һәртөрле нигъмәтләренә шөкер кылырсыз, ди.

Мөхтәрәм жәмәгать! Руза гыйбадәте адәм балаларына үз-үзен газаблау, жәбер-золым диб уйларга ярамый. Сүрә “Бәкарә”дә 286 нчы аятыдә Аллаһы Тәбарәкә ә Тәгалә:

وسعها الا نفسا الله يكلف لا

диб әйтеб тора, ягъни Аллаһы Тәгалә һичкемне көчләмәс, мәгәр көче җиткән кадәр белән генә боерыр.

Сүрәи “Ниса”дә 27 нче аятыдә:

ضعيفا الانسان خلق و عنكم يحفف ان الله يريد

Ягъни: Аллаһы Тәгалә сезгә әхкам шәрифне, шәригать хөкемләрән инсанияткә җиңеләйтергә тели: (ضعيفا الانسان خلق و). Адәм баласы зәгыйф яратылгандан, табигатенә авыр килгән эшләргә китерә алмый. Бу аятыләрдән аңлана ки, Рамазан рузасы чын сау-сәламәт кешеләргә фарыз була. Әгәр бер кеше авыру булыб, руза тоту сәбәбле авыр кичерсә, шәригать рөхсәт бирә торыб та, шул эшне эшләсә, Аллаһы кашында мәсүл булырга мөмкин. Ислам шәригате авыру кешеләргә, бала имезүче хатыннарга, әгәр баласына зарар килерлек булса, шулай ук йөкле хатыннарга, корсагындагы баласына зарар

килерлек булса, бик артык карт кешеләргә, бик каты авырса, (0702) эшләб сәламлегенә зарар килерлек булса, шәригать рөхсәт итә. Авыруларга, юлдагы кешеләргә, бала имезүче, йөклә хатынларга рөхсәт итеб, соңындан казасы тиеш була.

Мөхтәрәм мөселманлар! Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгаләнең мөселманларга рузаны фарыз итүнең бик күб сәбәпләре бар: рузаның беренче сәбәпләрендән тәннең сәламәтлеге, эгъзаләрнең ял итүе. Аллаһының биргән нигъмәтләренә шөкер әйтеб, нәфсә (нәфескә – А.Х.) сабырлыкны өйрәтү һәм нәфескә хужа булырга гадәтләнү. Бай, фәкыйрь, патша, вәзир, түрәләр һәм хезмәткәр – бар да Аллаһы кашында бертигез, бер дәрәжәдә икәнлекне искә төшерү, нәфсеңә хужа булыб, инсаният галәменә файдалы булган бөтен гадәтләргә күнектөрү, инсаният галәменә зарар китерә торган жәбер-золым, исреклек, бер-берең белән бәйләнү, кычкырышу, талашу кебек бөтен начар гадәтләрдән үзеңне биздерү, пакъләү, һәрбер яхшы гадәтләргә фәкәть Аллаһы ризасы өчен диб эшләргә, бөтен начарлыклардан Аллаһы ризасы өчен тыелырга, үзеңне гадәтләндерү. Менә шушы эшләр, һәркайсы, Ислам диненең чын күрсәткән юлы, рухы, рузадан мақсад булган тәрбиянең нигезе.

Мөхтәрәм жәмәгать! Хәзрәт рәсүлнең мөбарәк сүзе:

به فارق الله إلى مطيتك نفسك

Нәфсең – синең атланган атың, аңа йомышак кыл, ягъни аны дөрест тәрбияли белеб, сәгадәт дарәйн өчен файдалана бел. Ягъни нәфесебезгә дөрест хужа була белсән, ул безне дөнъя бәхеткә, рәхәткә ирештерәчәк. Чөнки безнең Аллаһы кашында сәваблы булуыбызда нәфес аркасында халәл кәсеб итүебез, мал табуымыз – бар да нәфес сәбәбле. (0703) Нәм өйләнәб гаилә тормышы коруыбызда – һәркайсы нәфес сәбәбле. Фәрештәләр дә нәфес юк, ирлек-хатынлык, кәсеб итү дә юк. Менә без шушы үзебезнең дөнъяви тормышыбызда Аллаһы хозурына барыб, хисаб бирүне һәрвакыт исдә тотыб, нәфесебезгә хужа булыб, һәрвакыт дөрестлекдә булыб, ялган, хыянәт, алдау, жәберләү кебек инсаният галәменә зур зарар китерә торган начар гадәтләрдән саклансак, руза тоту – безнең жимеше хасыйл булыр. Әмма руза тотыб да, һаман да начар гадәтләремезне ташламасак, менә без бу рузабездә зур файда итә алмабыз.

Имам Бусыйри хәзрәтләре нәфесне тәрбияләү хакында түбәндәге матур сүзләргә әйтә:

ينفطم تقطمه وإن الرضاع حبّ ... على شبّ تهمله إن كالطفل والنفس

Нәфес яшь бала кебек, ирек бирсәк, жегет булганчы, ягъни шабб (яшь егет – А.Х.) булганчы ими имәр. Әгәр имидән аерсак, туктар, ягъни имидән бизәр.

النهيم شهوت يقوي الطعام ان

Тамак туклык (туклыгы – А.Х.) комсызның шәһвәтене көчәйтә генә.

شهوتها كسر بالمعاصي ترم فلا

Көтмәмен андан эгәр гөнаһ кылырга ирек бирсән,

Начарлык кылырга шәһвәте, теләве киселер, диб.

Шулай булгач, нәфескә теләгәнчә ирек бирәб, бөтен начарлыклар, гөнаһлар белән төязәб өйрәтсәк, аны жиңгәрәм (жиңгәрмен – А.Х.) диб уйлама, ул сине дөнъя Ахирәтдә хурлыкка өстери һәм бәхетсезлеккә этә. Гақыл ияләре әйткәнләр: эгәр нәфес ач булса, гақыл тук була, өстен була, хақим була. Әгәр нәфесне йөртсәк тук, гақыл мәхкүм була, нәфес хақим була, - дигәнләр.

Мөхтәрәм жәмәгать! Сәййидел әнбия булган мөбарәк пәйгамбәребезнең мөбарәк сүзләре белән сүземне тәмамлайым: (0704)

السهر الا قيامه من له قائم رب، الجوع الا صيامه من ليس صائم رب: السلام عليه قال

Ягъни: бәгъзе бер кешеләр бар, аларның рузалары бары ач тору гына. Шулай ук бәгъзе бер

кичләрдә намаз укучылар бар, бары аларның намаз укулары жоқы калдыру гына. Менә бу хәдис намаз укыб да, руза тотыб да, начарлыктан тыелмаган кешеләр хакында әйтелгән сүз.

Мөхтәрәм жәмәгать! Руза тотыб да, намаз укыб да, телләребезне гайбәтдән, ялгандан, сүз йөртеб адәмләр арасында бозышдырыб, һәртөрле күңелсез хәлләргә, фетнәгә сәбәб булган эшләр белән мәшгуль булсак, Алла сакласын, тоткан рузаларыбыз, укыган намазларыбыз жилгә очар.

Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте барчаларыбызга бөтен начар гадәтләремезне ташлаб, тоткан рузаларыбыз, укыган намазларыбыз утдан пәрдә булыб, чын мөселман булыб яшәргә, чын мөселман булыб үләргә насыиб итсен.

(0705) 1967 нче ел, 15 нче декабрь. 13 нче Рамазан, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! 68нче елда беренче жомгада Рамазан шәриф аеның 2нче жомгасы барчаларыбызга мөбарәк булсын. Рамазан мөбарәкдә илләребез, жанларыбыз тыныч, тәнләребез сәламәт, бердәм булыб, кылган гамәлләребез, теләгән теләкләребез кабул булыб, сәгадәт дарәйнгә ирешәргә насыиб булсын.

Мөхтәрәм жәмәгать! Исламның бинасы, рөкене, нигезе булган руза гыйбадәте безнең пәйгамбәребез Мөхәммәд (гс)гә генә хас гыйбадәт түгел. Безнең пәйгамбәребез Мөхәммәд (гс) гә кадәр килгән, бөтен сәмави динләрдә мәшругъ, ягъни тиешле гыйбадәт булмыш.

“Бәкарә” сүрәсендә Аллаһы хәзрәте әйтә:

قيلكم من الذين على كتب كما

Ягъни: бу руза гадәте, руза тоту сездән әүвәлдә килгән өммәтләргә дә фарыз ителгән иде, ди. Адәм пәйгамбәрдән башлаб безнең пәйгамбәребез Мөхәммәд (гс)гә кадәр күб пәйгамбәрләр булса, һәр кайсының шәригатендә руза гыйбадәте булган. Руза гыйбадәтенең рәвешә бөтен сәмави динләрдә һич үзгәрешсез. Ягъни таңдан кояш баеганга кадәр, ягъни барлык нәфескә бик моафыйк булган ләззәтләрдән тыелыб тору булган, әмма үзгәреш шунда, бәгъзеләр айның төрле көнләрендә 3 яки 4 көн, бәгъзеләре айның башында һәм ахырларында беренче көн руза тота торган булганлар. Һәркайсы Аллаһыны берләб, фәкәть Аллаһы ризалыгы өчен генә шушы гыйбадәтне үти булганлар. Менә рәсүл (гс) дә Рамазан рузасы фарыз булганга кадәр һәр айда Мәдинәгә күчкәнче, һәр айда 3-4 көн һәм Гашурә көнләрендә руза тота торган булган.

(0706) 1968 нче елның 22 нче ноябрәндә Рамазанның беренче жомгасында сөйләнде (1388 нче һижри, 3нче Рамазан). “Узган ел сөйләнгән вәгазь”.

(0707) Һәм Мәдинәгә килгәч, беренче иңгән сүрә – “Бәкарә” сүрәсе 1185 сәнадә назел булгач сөйләнгән:

فليصمه الشهر منكم شهر فمن

аяте белән Рамазан аенда руза тотучы мөгәйәт өчен фарыз булыб, рәсүл (гс) һәм сәхабәләр белән берлекдә бөтен жәмәгать бердәм рәвешдә руза тота башлылар (разый Аллаһ ганһум вә рәхмәһум Аллаһ Тәгалә).

Аллаһының бу әмерендә Аллага вә рәсүленә генә булган хикмәт вә маслихәтләр вә серләр әлбәттә булырга тиеш.

Коръән Кәримнең тәгълиме өйрәтүе буенча: жәмәгать һәм жәмгыять булыб бердәм рәвешдә эш кылу гаять дәрәжәдә мактаулы бер сыйфат вә дәрәжә булыб тора. Шунлыктан Ислам дине буенча һәрбер хәер эшне, яхшы эшләрене, дөнъя Ахирәт инсаният галәменә фәйда китерердәй эшләрене жәмгыят белән эшләү зур мактаулы эш санала.

Хәзрәт рәсүл (гс):

هُدَى عَلَى إِلَّا أُمَّتِي يَجْمَع لَنْ اللهُ فَإِنَّ ، بِالْجَمَاعَةِ فَعَلَيْكُمْ ، ثَلَاثَةٌ مِنْ خَيْرٍ وَأَرْبَعَةٌ ، اثْنَتَيْنِ مِنْ خَيْرٍ وَثَلَاثٌ ، وَاحِدٍ مِنْ خَيْرٍ ائْتَانِ
 Ягъни: бер кешегә караганда ике кеше хәерлерәк, ди. Ике кешегә караганда өч кеше хәерлерәк, ди. Өчкә караганда дүрт кеше хәерлерәк, ди. Шулай булгач, һәрвайт җәмәгать белән бергә булыгыз, күбчелекдән, җәмәгатьдән аерылмагыз. Минем өммәтемне җыймас, иллә мәгәр җиде нәрсә, алар һидаяткә, тугърылыкка дәрәслек тарафында гына булалар, ди.

Тагын да хәзрәт рәсүл (гс) әйтә:

الجماعة مع الله يد

Аллаһы рәхмәте – җәмәгать үзрә, ди. Аллаһы кәламе, Аллаһының рәсүле һәрвакыт, һәр урында иттифакка, берлеккә, дуслыкка, татулыкка, тынычлыкка чакыра.

(0708) Мөселман булган кеше, исламча яшим, исламча эшлим, исламча гыйбадәт кылам дисән: بالجماعة فَعَلَيْكَ

Һәрвакыт җәмәгать белән бергә бул, җәмәгәтдән аерылма!

النار الى شد شد من

- ди. Бер кеше җәмәгатьдән аерылса, ул утка, җәһәннәмгә аерылды, ди. Ягъни җәһәннәм юлына таба атладың. Гафил булма! Бөтен мөселманларның һәркайсы бер иттифакта, бердәм рәвешдә, бөтенесе бер вакытта, бер айда ягъни Рамазан аенда руза тотарга чакыруы, шушы айда бөтен мөселманларның кичләрендә җәмәгать булыб тәравих намазлары укулары, бөтенесенә күңелләре ихлас белән Аллага юнәлеп, дога кылулары, дөнъя Ахирәтдә максадларын сораулары, шушы җыелган җәмәгать арасында әллә нинди Аллаһының якын дуслары булырга мөмкин. Җыелган күб җәмәгать арасында яхшылар белән берлекдә догаларыбыз һичшиксез Аллаһы кашында кабул булачагы зур өмедле. Ничә йөз миллион мөселманларның бер вакытта Аллаһы ризалыгын истәб сәхәр ашаулары, бер үк вакытта ифтар кылулары. Ифтар вакытларында зарилык кылыб (зарилык кылу – Аллага зар кылу, күңелен бушату мәгънәсендә – А.Х.), Аллаһыдан дөнъя Ахирәт хәҗәтләрен сораулары, һәм бердәм иттифак белән тәравих җәмәгать намазлары укулары – һәркайсы дуслыкка, тынычлыкка, татулыкка, бөтен инсаният галәменә бәхеткә сәбәб булган күркәм, гали сыйфатлар булыб, моннан башка дәхибез белән алмаган хикмәт вә маслихәтләргә мәбнә (төзелгән – А.Х.) булуына һич шик-шөбһә юк.

(0709) Мөхтәрәм җәмәгать! Ислам дине, Ислам шәригате, шулай ук руза гыйбадәте, әллә кемләр уйлаганча, хәзрәт Мөхәммәд тарафындан гына чыгарылган дин түгел, бәлки Адәм пәйгамбәрдән башлап һәрбер пәйгамбәргә Аллаһы тарафындан җибәрелгән бер дин.

Илаһи һәм Аллаһыны берләү, тәүхид динедер.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә Қоръәндә, “Шүрә” сүрәсендә әйтә:

تَتَقَرُّوْا وَلَا الدِّينَ أَقِيْمُوا أَنْ تُؤَسِّسُوا وَمُوسَىٰ إِبْرَاهِيمَ بِهِ وَصَّيْنَا وَمَا الْإِلَهِكَ أَوْحَيْنَا وَالَّذِي نُوْحًا بِهِ وَصَّيْنَا مَا الدِّينَ مِنْ لَكُمْ شَرَعٌ يُنْيَبُ مَنْ إِلَيْهِ وَيَهْدِي يَشَاءُ مَنْ إِلَيْهِ يَجْتَبِي اللهُ إِلَيْهِ تَدْعُوهُمْ مَا الْمُشْرِكِينَ عَلَىٰ كَبْرٍ فِيهِ

Ягъни: (تَوْحًا بِهِ وَصَّيْنَا مَا الدِّينَ مِنْ لَكُمْ شَرَعٌ) – Аллаһы Тәгалә сезгә бер шәригать, бер дин (тәүхид дине) бәян итде ки, ул дин белән Нух пәйгамбәргә әмер итмеш иде. (الْإِلَهِكَ أَوْحَيْنَا وَالَّذِي) – Сиңа шушы тәүхид дине, Ислам дине вәхи итдек. (تَوْحًا بِهِ وَصَّيْنَا وَمَا) Ягъни: ул дин берлә Ибраһим, Муса вә Гайсә (гс) ләргә әмер иткән идек, ягъни аларда шушы тәүхид дине булган Ислам дине белән мәәмур булдылар, халыкны шушы Ислам диненә өндәделәр. (فِيهِ تَتَقَرُّوْا وَلَا الدِّينَ أَقِيْمُوا أَنْ) – Ягъни: шушы динне торгызу, халыкка ирештерү тәблиг итәргә тиешмез, диде. Менә шушы аятькә бинаә галәйһи (таянып – А.Х.), Ислам дине тәүхид дине булыб, пәйгамбәребез Мөхәммәд (гс) дән әүвәлге пәйгамбәрләр шул Ислам динен өйрәтер өчен булыб, безем пәйгамбәребез Мөхәммәд (гс)гә, шул динне камилләб, кәмәләткә ирешдерәб, халыкка табшыру өчен бәшир һәм нәзир булыб, хатимен

набийин булуы да шундан гыйбарәт.

(0710) Рәсүл (гс) нең 74 көн гомере калган вакытда хәжжәтел видагъдә (الوداع حجة)

түбәндәге аять нәзел булды “Ма’идә” сүрәсендә:

دِينًا إِسْلَامًا لَكُمْ وَرَضِيْتُ عَلَيْكُمْ وَأَتَمَمْتُ دِينَكُمْ لَكُمْ أَكْمَلْتُ الْيَوْمَ

Аяте нәзел булыб, пәйгамбәр (гс)нең динендә, шәригатендә бәгъзе бер кәмаләтләр кушылыб, диннең тәмам камилләнеб, бөтен дөнья өчен ярарлык, бөтен мәдәният гыйлем заманын кәнагәтләндерерлек, башкача үзгәртүләргә һич ихтыяж калмаслык бер дин табшырылганын рәсүл (гс)гә белдермешдер.

Нәкъ бүгүндәге руза гыйбадәтемездә шулай булды. Рәсүл (сгс)нең гомеренең әүвәлендә һәм пәйгамбәрлегенең әүвәлге 14 елында рузаны әүвәлдәге пәйгамбәрләр динендәге кебек үтәсә дә, Мәдинәгә күчәб барыб ел ярым узгач, сүрәи “Бәкарә”дә 182-185 нче аятьләреннән күрсәтүе, әмере кушуы буенча, руза гыйбадәтенен үтәлүе кәмаләткә ирешкән исламдагы рәвешле үтәлгә тиешлеге хакында аять киләб (нәзел булыб), инде руза гыйбадәте таркау үтәлүдән (ягъни һәркем үз теләгән вакытында түгел), бердәм рәвешдә, жәмәгать белән, ягъни Рамазан аенда гына үтәлгә тиеш диб әмер кылына (фарыз кылына). Әүвәлге өммәтләр – һәркем үзе теләгән вакытда руза тотарга маэмур булса, Мөхәммәд (гс) өммәтенә Рамазан аенда гына, жәмәгать булыб руза тотарга фарыз булуы әлбәттә Аллаһының зур рәхмәте булыб, монда безнең гақылыбыз ирешмәгән зур хикмәтләр вә мәслахәтләр булуында шик-шөбһә булырга мөмкин түгел.

(0711)

الجنة له و جب بخروجه حزن و رمضان شهر بدخول فرح من

(0712) Бөтендөнья мөселманларының Рамазан шәрифне бердәм рәвешдә, шадланыб каршы алулары, бөтендөнья мөселманларының бер вакытда, жәмәгать булыб тәравих укулары, бөтенесе бер гаилә кебек таң алдындан сәхәр ашаулары, бөтен мөселманларның көндөзләрендә, бөтен начар, күңелсез гадәтләрдән тыелыб, сакланыб, гел яхшы ниятдә, изгелек теләге белән булулары, кояш баеганның соңында ифтар кылулары, бер-берсенә гаибәнә дога кылулары, гақыл салыб уйлаб карасак, мөселманларны шулкадәр иттифак белән гамәл итәргә, эш итәргә юнәлдергән, – бу гыйбадәткә хәйран калмаска мөмкин түгел. Әгәр дә руза гыйбадәте таркау рәвешдә үтәлсә, бу хәлләр, бу жәмәгать фазыйләте табылмас иде.

Шушылар өчен генәме? Алай гына түгел. Аллаһы Тәгалә Коръән Кәримдә:

امثالها عشر فله بالحسنة جاء من

Ягъни: бер изгелеккә ун өләш сәваб бирелер, диб әйтәлсә, әмма руза хакында хәдис:

به اجزى انا و لي الصوم

Ягъни: руза тоткан бәндәләргә (معين اجر) юк, ягъни күбме кадәр сәваб бирелүе әйтелми, ягъни руза гыйбадәтенә, руза тотучыларга чикләнмәгән рәвешдә, ягъни үзләре риза булырлык дәрәжәдә сәваб бирермен диб, вәгъдә кыла. Аллаһы насыйб итсен.

Жәнабе барчаларыбызга тәуфыйк, һидаять бирәб, Ислам динен дөрест итеб аңларга, кушканнары белән гамәл итеб, сугыш колларына вәгъдә кылган бөек мөкафәтләргә, зур сәвабларга ирешергә насыйб булсын.

(0713) Мөхтәрәм жәмәгать! Аллаһы насыйб итсә, киләчәк жомгада тагын Рамазан хакында беркадәр сөйләргә тырышырмыз. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә тоткан рузаларыбызны вә кылган башка изгелекләребезне риясыз (риясыз – икейөзле – А.Х.) гамәлләр кылыб, ихлас белән руза тоткан бәндәләргә вәгъдә кылган чиксез әжер вә сәвабларына ирешергә Аллаһы насыйб итсен.

1967 нче ел, 22 нче декабрь, жомга көн. 25 нче Рамазан.

Өгүзу билләһи минәш шәйтанир рәжим. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенә чын күңелебез белән ышаныб, Аллаһы рәхмәтендән өмед итеб, гыйбадәт йортына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенә сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыб булсын иде.

Күңелләребездә булган бозык, начар игътикад вә начар гадәтләребездән пакьләнеб, сафланыб, күркәм вә яхшы холыклар белән холыкланыб, гыйбадәт йортына, хосусан жомга гыйбадәтенә дәвам итәргә Аллаһы насыб итсен.

السالكين دعائنا تقبل مجيب يا

Мөхтәрәм жәмәгать! Бүгенге сөйли торган нәрсәм – Ислам диненә эмер вә нәһиләре хакында, ягъни: Аллаһының безгә кылырга кушкан эшләре һәм тыйган эшләре хакында булачак. Ихлас белән тыңлагыз! Бәлки рәсүл (гс)дән шундый хәдис, шундый сүзләр сөйләнә:

تنتهكوها فلا ، أشياء وحرم ، تعتدوها فلا حدودا وحد ، تضيعوها فلا ، فرائض فرض الله إن

(0714) Ягъни: сезгә күб нәрсәләренә хәрам кылды, аларны кылмагыз. Алардан ерак булыгыз, сакланыгыз, диде. Аллаһының безгә үтәргә кушкан фарызлары нәрсәләр?

Иң зурлары, алар Исламның бинасы, нигезе диб аталдылар. Рәсүл (гс) моны безгә ачык итеб аңлаткан:

وصوم ، البيت وحج ، الزكاة وإيتاء ، الصلاة وإقام ، الله رسول محمدا وأن ، الله إلا إله لا أن شهادة : خمس على الإسلام بني رمضان

Ягъни: шушы биш төрле нәрсәне иман итүебезгә фарыз булды. Шушыларның фарызлыгына ышанмаса, ул кеше мөселман була алмый. Әгәр шушыларның фарызлыгына чын күңеле белән ышанса (гәрчә үти алмаса да), мөселман була (гәрчә фасик була).

1. Ул – Аллаһының барлыгына, берлегенә чын күңел белән ышану, һәм Мөхәммәд (гс) Аллаһы тарафындан бәндәләренә хак булган Ислам динен өйрәтер өчен жибәрелгән (илче пәйгамбәр диб ышану);

2. Биш вакыт намазның фарызлыгына ышану;

3. Рамазан рузасының фарызлыгына ышану.

4. Тиешле байлыгы булган адәмләргә закят бирүнең фарызлыгына;

5. Көче житкән адәмләргә гомерендә бер мәртәбә хаж кылу.

Шушы нәрсәләр Исламның бинасы, нигезе диб аталыб, шушыларның берсенә генә ышанмаса, яки шик тотса, ул адәм чын мөселман булмый.

Инде, мөхтәрәм жәмәгать! Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте безне бөтен мәхлукатдән өстен итеб яраткан, безгә акыл биргән, гыйлем өйрәнергә кушкан, һәрнәрсәнең хакыйкатен (0715) эзләнергә, гакулга салыб, үлчәб карарга кушкан, гакул белән уйлаб, үлчәб карау хакында рәсүл (гс)дә шул рәвешле бер хәдис бар:

له عقل لا لمن دين لا وعقله المرء قوام

Ягъни: адәм баласының таяначак нәрсәсе, ышанычы – үзенә гакулы, ди. Гакулы бөтен булган адәмнең дине дә бөтен булмас, ди. Адәм балаларын башка хәйванлардан аера торган нәрсә – сөйләшә белү генә түгел, чөнки хәйванлар да үзара сөйләшәләр, үзләренә теләкләренә аңлашалар. Хәйванларның сөйләшүләре Коръән белән сабит булган шикелле, хәзерге вакытта да бу фән белән дә исбат кылынган хәл (“Нәмел” сүрәсендә кырмыскаларның сөйләшүләре). Бәлки адәмләренә хәйванлардан аера торган сыйфат – гакулдыр. Димәк дөньядагы башка хәйванлар гакулсыз хәйванлар булганы хәлдә адәм баласы гакуллы хәйвандыр. Шуның өчен һәрнәрсәне яхшылаб уйлаб, тәфсилләб карау

адәмчелекнең беренче бурычыдыр.

Бик күбләрнең башына шундый бер сөаль, сорау килә: динләр бик күб төрле. Аларның кайсы хак дин, кайсы дөрөст? – дигән уй килә. Менә инде шушы вақыт безгә беркадәр гақылыбыз белән уйлаб карау тиеш. Кем нәрсә әйтсә, шуның сүзенә иярү – бу гақыллы адәм эше түгел. Шуның өчен иман тәкълиде шәригать кашында зәгыйф иман санала. Ягъни ата-бабалар мөселман булган, без дә мөселман диб әйтү менә ныкъ ышанычлы иман түгел. Чын, дөрөст иманга ирешү өчен динләрнең кушкан вә тыйган эшләрән яхшылаб белергә, тикшерергә тиешбез. Әүвәлән безгә иман, соңында Исламның бинасы – намаз хақында беркадәр (0716) гақыл белән уйлаб карарга кирәк.

Намаз укуның иң беренче шарты – пакълек. Хәзрәт рәсүл (гс) әйтә:

نظيف الا الجنة يدخل لا فانه فتتظفوا نظيف الاسلام ان

- ди. Ягъни: Ислам дине – пакъ диндер. Пакъ булырга тырышыгыз. Пакъ булмаган кеше жәннәткә кермәс, ди.

النظافة على الدين بنى ; الامان نصف الطهور

Һәм пакълек – иманның яртысы. Ислам дине пакъек үзренә бина кылынды, ди.

Инде уйлаб карыйк, хәзерге заманда, гыйлемнән тәрәккый иткән заманда бөтен фән галимләрә, медицина белгечләрә иң беренче адәм баласының сәләмәтлегенә зарур булган нәрсә пакълек, чисталык. Кая барсак – анда пакълек, арулык (чисталык – А.Х.) хақында һәртөрле плакатлар, лозунглар тулыб тора. Хөкүмәтебез тарафындан эшләнган һәрбер яңа йортларда гасел-коену өчен, пакъләнер өчен бассейнлар, душлар булдыра. Әгәр тикшереп карасак, шушы кадәр пакълек һичбер диндә юк. Хәзрәт рәсүл әйтә:

أفنيتمكم فتظفوا ، الجود يحب جواد ، الكرم يحب كريم ، النظافة يُحب نظيف ، الطيب يُحب طيب الله إن

Ислам дине пакълеккә шулкадәр ригаять кылырга куша, мөселман булган адәмнең тәне, киеме һәм бөтен тормышы пакъ булырга тиеш. Ашый-эчә торган савыты, йорты, жире, ишек аллары – һәркайсы пакъ, чиста булырга куша. Тышкы кыяфәте пакъ булган шикелле, аның эче дә, күңеле бөтен начар, бозык сыйфатлардан, нчар гадәтләрдән пакъ булырга тиеш. Хөсед, гайбәт сөйләү, тәкәбберлек (0717) кебек бөтен начар сыйфатлардан аның күңеле дә пакъ булырга кирәк.

Ислам хәкимләрендән: дин нәрсә? – диб сораучыга: дин исламият галәменә, кеше дөнъясына файда китерердәй бөтен яхшы сыйфатлар, күркәм холыклар белән холыклану, бөтен кешелек дөнъясын хәраб итә торган, зарар китерүдәй бөтен начар гадәтләр, начар холыклардан тыелу, диб жаваб бирә.

Ислам дине бөтен адәм балаларын тынычлыкка, татулыкка дустлыкка, бөтен адәм балаларына мәрхәмәтле, шәфкәтьле, файда китерерлек чакыручы бер дине илаһидыр.

Дәлилебез рәсүл хәзрәт әйтә:

للناس أنفعهم الناس خير

Сезнең изгерәгегез – бөтен халыкка файда китергән кеше, ди. Һәм Коръән Кәримдә әйтә:

اتقاكم الله عند اكرمكم ان

Ягъни Аллаһы кашында сезнең хөрмәтләрегегез – тәкъва булганыгыз, ди. Ягъни байлык-фәкыйрьлек, нәсел-нәсеб белән түгел, тәкъвалык белән, ди. Тәкъвалык нәрсә белән була? Бөтен начарлыктан тыелу, бөтен яхшылыктар белән табыла торган сыйфатдыр. Инде тыелырга кушкан, Аллаһы Тәгалә безгә хәрам иткән нәрсәләрдән хәзрәт рәсүл (гс)нен:

تنتهكوها فلا اشياء حرم و

Ягъни: сезгә күб нәрсәләрне хәрам кылды, тыйды. Ул эшләрәгә якин бармагыз, сакланыгыз дигән сүзен тикшереп карыйк жөмләдән. Шушы хәрам булган нәрсәләрне Аллаһы тыйган, якин бармагыз, дөнъя Ахирәтдә һәлак булырсыз. Хәраб дигән олугъ гөнаһларның иң

зурысы (الكباثر اكبر) аталган аракы эчү, спиртлы агулар эчеб, үзебезнең бөтен (0718) хәйванлардан өстен булуыбызга, дөнья Ахирәтдә бәхеткә ирештерә торган Аллаһы тарафындан ихсан ителгән иң кадерле нигъмәт – гақылыбызны югалта торган, дунгыздан да иман хәлгә китереб, нәжес, пычрак урынларда ауната торган, үзендән косыгы, астындан бөле (сидеге – А.Х.) агыб, адәм кәлкесенә калдыра торган, бөтен аек адәмләр кыяфәтендән жирәнеб китә торган хәлгә төшергән, бөтен гақыл ияләре, медицина галимләре тарафындан аның зарарлары хақында өзлексез радиолардан кычкырыб сөйләб торалар. Газета-журналларда, кинотеатрларда исерекләрдән килгән аяныч, кызганыч хәлләрне укыб һәм күзләребез белән күреб торабыз. Шулай булса да, жәмәгать, шушы агу-дошманга шулкадәр бирелгәнбез, күрәләтә шушы явыз дошманның тырнагына барыб керәбез, үзебезнең газабланыб, тир түгеб табкан халәл акчаларыбызны хәрамгә әйләндереб, дөнья Ахирәтдә хәраб булабыз. Мондан килгән аяныч, кызганыч хәлләрне сөйләб бетерерлек түгел. Яшьләребез генә түгел, хәтта олугъ яшьтәге, үзләрен иман әһеле, мөселман диб йөргән кешеләребез дә шушы кәбахәт дошмандан саклана алмыйбыз. Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте барчаларыбызга тәуфыйк, һидаять биреб, шушы куркынычлы агудан жәмләбезне сакласын.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтенә безгә хәрам кылган, тыйган нәрсәләрендән тагын берен әйтеб үтәм. Хәрам булган нәрсәләр ике төрле булыб: бер төрлесе – зольми, икенчесе хәрам – гайре зольми.

(0719) Хәрам гайре зольми булганы: намаз укымау, тәмәке тарту кебекләрне санарга мөмкин. Ягъни бу эшләрне эшләгән адәмнен зарары үзенә генә була. Әмма хәрам зольми булганы: боның зарары белән үзе генә зарарланыб калмый, башкаларга зур зарар китерә. Боларның мисаллары аракы эчеб, хулиганствовать итеб, үзенә гаиләсен, тирә-күршеләрен, туганларын, тагын әллә кемләрне сүгеб, теле белән һәм кулы белән башкаларга зарар китерүләр.

Боларның хәкеме: әгәр башкаларга зарар тидерми торган хәрамләрне, гөнаһларны эшләсә, Аллаһыга чын күңелендән кылган гөнаһларына үкенәб тәүбә кылса, бу гөнаһны Аллаһы хәзрәте гафу итәргә мөмкин. Әмма хәрам зольми: башкаларга жәбере, зарары тия торган хәрам эшләрне, гөнаһларны кылса, бу гөнаһ тәүбә белән генә кичерелми. Жәмәгать, шуны яхшы белергә кирәк, кулың беләнме, телең беләнме берәүне рәнжетәсең икән, әлбәттә шул кеше бәхилләтергә тиеш. Шул вакытта гына бу гөнаһ кичерелергә мөмкин.

Иң әүвәл башлаб ир булган гаилә эчендә семья арасында күркәм мөгамәлә кылырга. Мин ир диб, урынсызга хатынны рәнжетергә ярамый. Әгәр кимчелекләре булса, яхшылык белән әйтергә, өйрәтергә кирәк. Коръән Кәримнен әйткән сүзен, ягъни:

بالمعروف عاشروهن و

Ягъни: хатынлар белән яхшылык нигезендә эш итегез. Бу сүзләрне истә тотарга кирәк.

Шулай ук хатын булган кешедә иргә итәгать итеб, бер-беренә күркәм мөгамәләдә булу – менә Ислам диненә күрсәткән (0720) юлы шул.

Гаиләбездән кала күршеләребез белән күркәм мөгамәлә кылу, аларга жәбер-золым итмәү, мондан кала бөтен дөнья халкы белән эш итү: боларның киресе булган, болар белән начар мөгамәләдә булсак, аларны хақсызга рәнжетсәк – болар һәркайсы хәрам зольми булыб, мәзлумларны бәхилләтми торыб, тәүбәбез дә кабул булмас.

Сүзнен ахыры итеб, жәмәгать, шуны әйтм: Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә безгә бер гамәлне фарыз итде исә мотлак. Ул эш, ул фарыз безнең дөньябыз, Ахирәтебез өчен дә файдалы эш. Әгәр дә безнең дөньябыз тарафындан бер эш безгә хәрам ителде исә, ул хәрам булган нәрсә мотлак безнең дөньябыз, Ахирәтебез өчен зур зарар һәм үкенечкә калдыра торган,

гаять куркынычлы хәлләргә сәбәб булган эшләрдер.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте һәркайларыбызга (һәркайсыбызга – А.Х.) фарызны фарыз диб белеб гамәл кылырга. һәм хәрамны хәрам диб белеб, ул эшләрден сакланыб, безгә вәгдә кылган зур әжер вә сәвабларга ирешергә Аллаһы насыйб итсен.

(0721) 1967 нче ел, 29 нчы декабрь. Рамазан 27 нче көне

Өгүзу билләһи минәш шәйтанир рәжим. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Рамазан шәрифнең ахыргы жомгасы мөбарәк булсын! Киләчәк елда да барчаларыбызга илләребез, жанларыбыз тыныч булыб, тәнләребез сәламәт булыб, шадлык белән күрергә насыйб булсын.

Аллаһы хәзрәте Коръәндә әйтә:

مذکر انت انما فذکر

ди. Ягъни: пәйгамбәрәнә исләрәнә төшерәм: Аллаһы Тәгалә Коръәндә “Тәүбә” сүрәсендә әйтә:

الآخر اليوم و بالله آمن من الله مساجد يعمر انما

Бары мәсҗедне гыймарәт итәр (төзер – А.Х.) чын күңелендән Аллаһыга ышанган һәм Кыямәт көненә иман китергән кеше генә, ди. Төзекләндерер, ярдәм итәр, ди.

Мәсҗедебезгә ярдәм: матди вә мәгънәви рәвешдә ярдәм итү булыб, мәсҗедебезгә мәхәббәт итеб, жомгага вә биш вакыт намазга килүләребез – болар мәгънәви гыймарәт булыб, матди ярдәм: мәсҗедебезнең тышкы төзеклегенә, аның дәвам итүенә, баруына хәлебездән килгән кадәр малларыбыз белән ярдәм итү, аны төзекләндерергә биргән тиенләребез, аны гыймарәт, тәгъмир булыб, Аллаһының чын мөәминләре жөмләсенә керүебезгә сәбәб булачак.

Мөхтәрәм жәмәгать! Мәсҗедебезгә килә торган доходның иң күб өлеше шушы Рамазан аенда булыб, жыл (ел – А.Х.) әйләнәсе сәламәт яшәвебезнең шөкрәнәсе булган фитыр сәдакаларыбызны шушы мөбарәк көнләрдә, бу көнләрдә кылган изгелекләргә бер өлеш, мең өлеш сәваб бирелә торган, важиб сәдакаларыбызны мәсҗедкә табышырыб, (0722) зур сәвабларга ирешик, чөнки мәсҗедебезгә биргән сәдакаларыбыз чын мәгънәсе белән (فی الله سبيل) Аллаһы юлына кылынган сәдака булуында һич шик юк. Инде жылда бер мәртәбә бирелә торган фитыр сәдакаларыбызны тиешсез урынларга биреб, мәсҗедебезне мәхрүм итсәк, мәсҗедкә чын мөселманлар, адәмләр генә ярдәм итәр, аны төзекләндерергә тырышыр дигән Аллаһының сүзендән читкә чыгыб калу куркынычы бар. Рамазанның ахыр көнләренә килеб житдек, ләкин мәсҗедебезгә килгән фитыр сәдакаларыбыз башка елдагы фитыр сәдакалары белән чагыштырганда бик түбән. Елдагының 45 проценты да юк. Бу бик күңелсез хәл. Үзебезнең тирә күршеләребез, мәсҗедкә килә алмаган туган-тумачаларыбыз, дус-ишләребезгә шуны аңлатсак, бу изгелекләребез динебезгә, мәсҗедебезгә зур ярдәм иткән булыб, Аллаһы кашында зур әжер-сәвабларга ирешербез. Мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Рамазан шәрифнең ахырына килеб житдек. Әлхәмде лилләһи Раббел галәмин, Аллаһы хәзрәте ярдәм биреб, рузаларыбызны тотдык, намазларыбызны укыдык. Мәсҗедкә килә алмаганларыбыз да мәсҗедебезгә күб кенә важиб һәм нәфел сәдакаларын табыштырылар. Һәркайсы Аллаһы кашында кабул булган гамәлес салихат жөмләсендән булыб, Ахирәт көнендә әжер вә сәвабларын күрергә Аллаһы насыйб итсен.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтенә

المأوى هي الجنة فان الهوى عن النفس نهى و ربه مقام خاف من اما و

аятенә бинаән, ягъни: күрше үзенә нәфсен тыйса, нәфсенә (0723) хужа булыб, нәфсен начар, бозык эшләрден тыеб, яхшы гадәтләргә гадәтләнәб, шушы эшләренә һәркайсын

Аллаһыдан куркыб, Аллаһы хозурына баруны исдә тотыб эшләсә, менә бу кешенен барачак урыны Аллаһының салих, тәкъва бәндәләренә вәгъдә кылган жәннәт булачак, ди. Мөхтәрәм жәмәгать! Көн саен күбме кадәр туганларыбыз, дус-ишләребез бу дөнъядан китеб торалар. Бу сәфәрдән беребез дә котылыб калачак түгел, бу хәл барыбызга да киләчәк. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә сүрәи “Ниса”да, 31 нче аятдә әйтә:

شهيذا هؤلاء على بك جننا و بشهيذا امة كل من جننا اذا فكيف

Һәркайчан без һәрбер өммәтнең пәйгамбәрләрен өммәтләре каршына шаһид итеб китерсәк һәм сине дә өммәтләрең алдына шаһид итеб китерәбез, ди. Ягъни һисаб мәйданында гарсәат (عرصات) көнөндә барлык пәйгамбәрләренә өммәтләрен һисаб кылган вакытта бастырган кебек, синең өммәтләреңне һисаб кылганда китереб бастырырбыз, ди. Рәсүл (гс) шушы аят килгәннең соңында тыела алмый жылаган (елаган – А.Х.).

Мөхтәрәм жәмәгать! Хәдис буенча өндәб, начар холыклардан, начар гадәтләрдән тыелырга тырышырга сөйләдем шает (бәлки – А.Х.). Кыямәт көнөндә безгә имамлар сөйләмәделәр, аңлатмадылар диб, Кыямәт көнөндә безне тоткын итмәссез. Бу көндәнсоң да нәфесебезгә хужа булыб, Рамазан аенда гөнаһларыбыздан тәүбә кылыб, пакъләнгәннең соңында Рамазан (0724) чыкканның соңында да, һич булмаса, атнага бер мәртәбә жомгадан калмаса тырышыйк. Мунча кереб, пакъләнеб, аруланыб, чиста киёмләр кигәннең соңында пычракка, нәжескә кереб баткан кеше кебек, начар эшләрдән, динебез кушмаган, Аллаһы кушмаган, Аллаһы тыйган хәрам эшләрдән ерак булыйк.

Мөхтәрәм жәмәгать! Мөбарәк бәйрәм көнебез Яңа ел көнөнә тугъры килгәнлекдән, шушы хөрмәтле дини бәйрәмебезне эчеб, исереб каршылаудан сакланык. Үзебез генә түгел, балаларыбызга, оныкларыбызга, тирә күршеләребезгә аңлатык. Рәсүл (гс) нең:

الإيمان أضعف وذلك ، فبقالبه يستطع لم فإن ، فبلسانه يستطع لم فإن ، بيده فليغيره منكرا منكم رأى من

Ягъни: сезнең берәвегез икенче берәүдә бер начар, мөнкәр эшне күрсә, көч-хәл белән туктатсын, я булмаса теле белән әйтсен. Инде теле белән әйтергә көче житмәсә, күңеле белән шуны шушы эшкә разый булмасын, ди.

Инде шушы мөбарәк бәйрәм көнләребездә халәл ризыкларыбыз, яисә хәрам булган аракылар алыб кереб, шушыңар картларыбыз яки ата-аналар риза булыб торсак, бездән Кыямәт көнөндә һәркайсын да соралачак.

Инде жылаб-жылаб, шушы эшләрдән ерак булуларын үтенеб аңлатырга сорау тиешбез. Тыңламасалар, безнең өстебездән бурыч төшәр. Әмма бер дә әйтми калсак, гөнаһының уртак булачагы бар.

Мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Быел ике зур бәйрәм бергә килә. Бәйрәм – шадлык дигән сүз. Быел ике шадлык бергә жыела.

1. Әлхәмделилляһи Раббел галәмин диб, шушы мөкаддәс (0725) Рамазан аена ирешеб, өстебездә бурыч булган Рамазан рузасын тотыб һәм изгелекләр кылыб, бөтен начарлыклардан тыелыб, гөнаһларыбыздан пакъләнеб, руза бәйрәменә ирешү шадлығы
2. Узган елларыбызда халкыбызга, ватаныбызга зур, файдалы хезмәтләр итеб, сау-сәләмәт булганыбыз хәлдә зур, иркен, матур тормышта, илләребез тыныч булыб Яңа елны каршылау бәхетенә ирешүебезнең шадлығы.

Мөхтәрәм жәмәгать! Быелгы Яңа елыбыз, әгәр дә дөрест иттереб инсаният, исламият кушканча матур итеб каршыйлыб белсәк, киләчәк Яңа елыбызда бөтен дөнъя халкына тынычлык, бәхетле, матур тормыш, нурлы киләчәк, зур уңышлар, ватаныбызга, халкыбызга бөтен дөнъяда изелгән, мәзлум халыкларга ярдәм итәргә диб, эш башындагы бөтен дөнъя халкына тынычлык, юлларында файдалы эшләр башкару насыйб иде диб теләгән теләкләрне, Аллаһының безгә вәгъдә иткән кылган догалар, теләгән теләкләр

кабул була торган мөбарәк Гаед фитырына туры килә. Шушы кичәдә инде без зур сынау астында Аллаһының без бәндәләренә имтихан өчен биргән көне бу.

Рамазан аенда кылган тәүбәләребез, Аллаһыга биргән вәгдәләребез ничек булачак, Қыямәт көненә Аллаһыга кашына бараачакларыбызга ышануыбызның дәрәжәләре – һәркайсы мәғлүм санала торган көн. Әгәр без шушы киләчәк елларда бәхет тели торган Яңа ел таңын жандан да бөтен туганларыбызны шадландырырга тырышып, читдәге туганларыбызга бәхетле, уңышлы тормышлар, киләчәктә саулык-сәламәтлек белән хәерле гомерләр теләб, (0726) хатлар язсак, телеграммлар бирсәк, халәл ризыклар белән генә балаларыбыз, туганларыбыз, дусларыбыз белән әдәби рәвешдә генә мәжлес ясап, бер-беребезгә киләчәк елыбыз өчен матур теләкләр теләшсәк, менә бу рәвешле каршылаган бәйрәмебез чын мәғнәсә белән шадлыклы бәйрәм булачак. Әгәр дә шушы зур бәхетләр көтә торган, зур уңышлар тели торган Яңа ел таңын, мөкаддәс булган елга бер генә була торган Гаед фитыр таңын (الحبائث ام) бөтен бозыклыкның анасы булган, динез тарафындан каты рәвешдә тыелган, хәрам ителгән, бөтен медицина галимләр тарафындан аның һәртөрле зарарлы исбат кылынган адәм баласын (سافلين اسفل) төшерә торган, гакулны аяк астына салып, табтап, адәм баласын хәйвандан нәжес, хәйвандан да түбән дәрәжәгә төшереп, урам чатларында, алдындан, артындан нәжесләре агып, пычракларда аунарга сәбәб була торган явыз дошман – аракыны өстәл уртасына меңгереп куйсак, менә инде нәфес бүген син теләгәннен эшли, мин сиңа ярдәмче диб, аракыны кулыбызга тотсак, менә бу бәйрәм түгел (шадлык көне кугыл) түгел инде, бу кайгы, хәсрәт, фажигалы, үкенечле хәлләргә сәбәб була торган кайгы көне булачак. Шушындый мәжлеснең ахыры Әллә нинди күңелсез хәлләр булганы турында еш кына күрәп, ишетеп торабыз.

Гакылларын юк итеп, нәфесләренә хужа була алмый шушындый начар юлда булган адәмләп һакында Коръән Кәримдә Аллаһы Тәгалә әйтә:

اضل هم بل كالانعام اولئك

ди. Хәйван дәрәжәсендә, бәлки алардан начарраклар, ди.

Аллаһы барыбызга тәуфыйк бирсен.

(0727) Ахыр сүз итеп 66 нчы елда календарь кәгазендә язган бер галим безнең яшьләргә карата әйткән сүзен искә алмый булдыра алмыйм. Житмешнең югары ягында булган зур галим яшьләр белән чаңгы ярышына чыга, беренче километр барып, бер агачлыкта туктап ут ягалар. Шушы вакыт кайсы тәмәке, кайсы аракы чыгарып, кайсы тартырга, кайсы эчәргә хәзерләнә. Шул вакыт олы яшьтәге гакыл иясе булган галим яшьләргә сүз башлый: “И, газиз балалар! Сөз дөнъяда бөтен кызыкны, бөтен ләззәтне, тәмне аракы белән тәмәке дә зарарлы икәннен беләсез. Дөнъяда шулкадәр кызыклар күб, без ничә йөз еллар яшәмәктә ул кызык, ул ләззәтләренә татып бетерә алмас идек. Менә мин житмешдән югары чыгып да, ничә еллар яшәдем. Минем сәламәтлегем шулкадәр яхшы, хәтта 30-35 яшьләр арасында булган, үземнең оныкларым кебек кешеләр белән ярышта катнашам. Бәлки минем организм сөзгә караганда да әллә ничә өләш сәламәтләрекдәр. Шуның сәбәпле мин гомерем эчендә аракы эчмәдем дә тәмәке тартмадым, гигиена кагыйдәләрен яхшы сакладым”, – диб жавап бирә, – “Мин дөнъяда башка нәрсәләрдән кызык табып яшим”. Мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Эчмәгән кешенең бер вакытта да авызына көчлөп салмыйлар. Сирәк булса да туй мәжлесләренә, Яңа елны каршы алу шадлыклы көнләрен бер дә аракыдан башка да, әдәби рәвешдә (әдәб даирәсендә) (уйныйлар, шадланалар, жырыыйлар, бииләр һәм башкаларны шадландыралар, ләкин агудан ерак торалар. Мин бик күб эчүчеләренә беләм. Мөскенләп, шадланып (0728) бәйрәм итәсе урынында, көн эчәләр, төн эчәләр, мөскенләп, бәйрәм үткәч, кыяфәтәренә карасаң, - төсләре киткән, күзләренен

нуры беткән, авызларында тәм юк, ашдан күнелләре кайткан, кайсының күзе, кайсының авызы шешкән була, әллә каһәрләр белән бәйләнгән, әллә кемләр белән сугышыб-талашыб беткән, житмәсә, мескенләр, шушы хәлләргә үкенәб, кайгырасы урынында, шушы начарлыкларын зур кешелеккә санаб: шул эчкәнемне, кайда жөргәнемне, кайда барганымны, кайда йоклаганымны белмәгәнмен, ди. Хатынын елаткан, балаларын куркыткан... Шушымы шадлыклы бәйрәм көне?

Менә адәмләр хақында Аллаһы Тәгалә Коръәндә әйтә:

المأوى هي الجنة فإن الهوى عن النفس ونهى ربه مقام خاف من وأما المأوى هي الجحيم فإن الدنيا الحياة وأثر طغى من فأما
Аллаһы тыйган эшләрдән тыелмый хәддә чиктән тыш начарлыкка бирелсә, яхшы эшләрдән ерак булса, аның баракак урыны жәхим, тәмуғсы, ди.

Мөхтәрәм кардәшләрем! Ахирәтдә генә түгел, бу кеше әллә нинди бәхетсезлеккә очраб, дөньяда ук әллә нинди газабларга очрый. Эчмәгән кешене кеше арасына керми, керә алмый диб, үзләренчә хурлау бар. Киресенчә – эчкән кеше арасындан чыгып китсә, сөекле гаиләсендән аерыла. Гакуллы кешеләр андан нәфрәт итә. Ахыр чикдә ул мескенгә дөнья тар була, үзен-үзе юк итә, балчык астына барып керә. Шуның өчен пәйгамбәрәбез:

حرام فقيليه كثيره اسكر ما

Күбе исерткән нәрсәнең азы да хәрам, ди. Башда, жәмәгать, аздан башлана. Гадәтләнү белән күбмә эчкәнән дә белми. Гомерем эчендә “белая горячка” белән хыялланып булган адәмләр бу сүзләргә колагына алырлар, инша Алла.

(0729) Ике шадлык бергә жыелган бәйрәм көнләребезне аеклык белән уздырып өчен, мөселман булып яшәргә, чын мөселман булып үтәргә насыб итсен. Амин, йә Мөҗибес Сайлин.

1967 нче елда Казан шәһәрәндә Габделхабир Ярулла тарафындан төзәлгән һәм сөйләнгән вәгазьләр.

(0732) 7нче рәкымлы Дәфтәр

1968 нче елның 1 нче жомгасындан башлана. №7

- 1) Мәржани хақында.
- 2) Коръәнне хөрмәтләү хақында.
- 3) Ганият хақында.
- 4) Кабер, үлем хақында.

(0733) Татар халкы арасындан башлаб дини вә милли бөөк хезмәтләр итмеш Мәржани Шиһабеддин хәзрәтенең тууына бүгенгә көн яңача 3 нче гыйнвардә, иске стиль белән 1818 нче ел, һижри ел белән 1232 нче елда 7 нче Рәбигель әүвәлдә дөньяга килгән. Менә бүгенгә көн чәһаршәнбе 3 нче гыйнварда 1968 нче ел, ошбу мөхәлдә имам вә мөхәллә мэдрәсәсендә дәрес әйткән, мөдәррис булып, дәрес әйтеб 1889 нчы ел 18 нче апрельдә вафат (Һижри 1356 елда Шәгъбан 29 ндә вафат).

Инша Алла аның хақында тулырак мәгълүмат киләсе жомгада сөйләргә тырышырбыз һәм мәрхүмнең рухына һәм башка галимләрәбезнең рухына Коръән багышларбыз.

(0734) 1968 нче ел, 5 нче гыйнвар (5нче Шәввал, 1387ел һижри).

Жомга көн. Әгүзу билләһи минәш шәйтанир рәжим. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенең сәламе вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыб булсын иде. Амин.

Бөтен Казан мөселманларының гыйбадәт йорты булган мәсҗедебез аның исеме белән йөртелә торган, Шиһабеддин әл-Мәржани хәзрәтенең нәселе-нәсәбе: Шиһабеддин бин

Баһа'әддин бин Сәбхан бин Габделкәрим бин Габделтәваб бин Габделгани бин Габделкоддус бин Йәдеш бин Ядкарь бин Гомәрдер.

Мәржани хәзрәтенә бишенче бабасы Габделкоддус Зур Этнә авылы якынында Мәржан карьясенә урынына беренче мәртәбә киләб ултырыб, күчәб киләб, шул карьяне тәәсис итдекендән - нисбәтләрендән атасы һәм бабалары Мәржани дия мәшһүр булмышлардыр. Мәржан карьясе Казандан 55 (“чакрым” сүзе төшәп калгандыр монда – А.Х.) ераклыктадыр. Мәржани хәзрәтләренә ата вә ана тарафлары һәркайсы заманасының бөөк галимләрәндән улыб, нәселләрендә бик күб имам, галимләр булганлыктан, Мәржани хәзрәтендә булган фазыйләт вә кәмәләтнең бер өләше бабаларындан мирас буларак калмышдыр.

Мәржани хәзрәтенә бабасы Сәбхан хәзрәт яшьдән тырыш, ижтиһадлы, гыйлемгә ихласлы булыб, шәкерт вакытында гарәби, фарси буларак алтмышдан артык китаб күчәрәб язмышдыр. Ошбу Сәбхан бабасы халыкның тарихи әхвалләренә бик ихласлы, бик күб борынгы хәлләрдән хәбәрдар булыб, Шиһаб хәзрәт Мәржани дә шушы бабасындан бик күб тарихи мәгълүмәт алмышдыр. Бәгъзе вакыт бабасының бу тарихи сүзләренә: “Әбиемнең (абыемның? – А.Х.) кәәфе китеб, үткән-беткән (0735) хәлләр белән вакыт уздырасың”, дидекдә: “Баһам, мин фәкәт узгандагы хәлләрне генә беләм, киләчәкләрне белмим. Киләчәкләрне белсәң, син сөйлә, без рәхәтләнеб тыңларбыз”, - дия иде. Шушы бабасы Жәки, Коснә карьяләрендә 25 сәналәр имам вә шәкәрд укуту белән, 87 яшендә Коснә карьясендә вафат булмышдыр. Бу бабасы Шиһаб хәзрәтне анадан ятим калганлыктан аны бик кызгана вә ярата торган булыб, күб янында йөртә торган булган. Бу вакыт Мәржани 16 яшендә булмышдыр.

Мәржани Шиһаб хәзрәтнең атасы Бәһа'әддин хәзрәт Боһарага барыб, укучыларның иң мөгътәбир вә алдынгыларындан булыб, Боһарада зур голәма мәҗлесләрендә мәкбул затлардан булыб, әмир тарафындан бүләкләр килмешдер. Шушы Бәһа'әддин хәзрәт Ташкичү карьясендә (Ташкичү Казандан 70 чакрым) имам вә мөдәррис булыб, заманында мәгъруф булганлардан, укутыб, байтак имамлар, галимләр йитешдермешдер (житештергән – А.Х.). (Атасындан укуб чыккан имамлардан 35 кешенә исемләрен саный). Бәһа'әддин хәзрәт Боһарада татарлар арасында житкән галимләрнең тәрҗемәи хәлләрә белән яхшы таныш (белүчеләрдән) булыб, Шиһабеддин хәзрәт үзенә тарихи әсәрләрен язуда атасындан зур истифадә итмешдер.

Мәржани хәзрәтенә анасы – Биһихәбәйбә исемле гакуллы, күркәм холыклы бер хатын булыб, 29 яшендә яшьләй вафат булган. Мәржани хәзрәтләре анасындан 5 нче яшендә ятим калмышдыр. Мәржанинә ана тарафындан бабасы – мулла Габденнасыйр тарафындан Чукалы исемле авылындан булыб, соңра Ашәт карьясенә имам вә мөдәррис булыб, бөтен гомерне гыйлемгә хезмәт итеб үткәрмешдер.

(0736) Мәржани хәзрәтләре (1233 нче сәна һижри 7 Рәбигель әүвәл) 1818 нче ел гыйнвар әчендә 3 кич Ястү вакытында Ябынчы карьясендә дөньяга киләб, Мәржани хәзрәте туган вакытта атасы 32 яшендә, анасы 24 яшендә булыб, Мәржани хәзрәте бишенче яшендә вакытта анасы икенче баладан вафат булыб, Мәржани хәзрәте анадан ятим калмыш. Мәржани хәзрәте 3-4 яшьләрдә вакыт Ябынчы карьясендән Ташкичү карьясенә күчкәннәр. Мәржани хәзрәтдә бала вакытында бик шук булыб, уен вакытларында башлаб йөри, шаяру уенны бик сөя торган булган. Күб вакыт кәгазь битлек ясаб ... бала вакытдан ук укырга күнәл бирәб, үзенә яшьтәшләре арасында һәрвакыт беренчеләрдән булган. Мәржани хәзрәтләренә укуга ихласы белән батырлыгы, кыюлыгы өстенә тән жәһәтендән таза вә куәтле булыб, 17-18 яшьләрендә көрәшкә бик оста булыб, Ташкичү тирәсендә

батырлык белән исем алган көрәшчеләрне жинәб, Янәшә тирә “көрәшче Шиһаби” исеме белән йөртә булганлар . 19 яшьләрендә вакытда шул заманда Ибрай батыр дигән берәү белән көрәшкә тугъры янында булганнар. Көрәшмәскә киңәш бирсәләр дә, көрәшеб шушы мәшһүр Ибрай батырны еккан.

Мәржани хәзрәт бала вакытдан ук дингә ихласлы, диянәтле улыб, намазга даимчылык кыла. Бервакыт бәлагатендән элек тир кыстасы белән авырыб, тирлегенең соңында авыру вакытда калган намазларын һәркайсын каза кылган (үтәгән – А.Х.).

(0737) Атасы Бәһәддин хәзрәт кыска көнләрдә Ястүнең сөкуты (килеп житүе – А.Х.) илән каил (әйтүче; сөйләүче – А.Х.) булганга, кыска төнләрдә Ястү намазы важиб түгел, дигән галимләрден булган. Шушы вакыт атасына ияреб калдырган Ястү намазларын (үзе зур галим булыб, кыска төнләрдә дә Ястү намазының важиб фарызлыгына кәнагать хасыйл итдекендән, Бохарадан кайтканның соңында шул вакытда калган намазларын һәркайсын каза кылмышдыр.

Мәржани хәзрәтләре атасының мәдрәсәсендә нәхү, сарыф дәрәсләрене хәлифәләрдән укыб тәмам итдекенең соңында атасындан укыб, ул заман мәдрәсәләрдә укылмыкда улган дәрәсләрне укыб, хәтме китаб кылмышдыр. Шушы вакытлардан ук гыйлемгә бик ихласлы булыб, атасының көтөбханәсендә булган китабларны тырышыб-тырышыб моталәга кыла торган булган. Нәм шушы вакытда ук тарихка һәм тәржемәи хәлләргә ихласы булыб, укыган китабларының мәснафләренең язучыларның кем икәнлеген – тәржемәи хәлләрен белергә тырышкан. Мәржани хәзрәте ижтиһади, тырышлыгы, гыйлемгә ихласы аркасында мәдрәсәдә булган ибтәшләре арасында бик тиз игътибар казанмыш.

Япъ-яшь көенчә гыйлем илә исеме чыгыб, 17 яшендән башлаб атасының мәдрәсәсендә укыта башламышдыр. Шушы вакытдагы тәртибсез укытуларга эче пошыб, укыту тәртибләрен үзгәртү тиешлеген уйлана башлаб, бәгъзе бер дәрәсләрне атасының рөхсәте белән шәкердләренә үзе языб, укыта башлаган. Яшь вакытындан тарихи нәрсәләр белән кызыксыныб, зияратларда булган ташларны тикшерә башлаган.

(0738) Мәржани хәзрәте Миляди белән 20 яшь, һижри белән 21 яшь булыб, 1838 нче елны май сәфәргә хәзерләнмешләр. Ул вакытларда татарларның Урта Азия белән сәүдәләре бик куәтле булыб, Бохара белән Казан арасында һәрвакыт кәраван йөреб тора, һәрвакыт барыб-килеб йөрүче сәүдәгәрләр булыб, Бохарага сәфәр итүче шәкерд вә муллаларны, аларның әманәтләрене йөрәтә булганлар.

Мәржани хәзрәтләренә дә меңәр сәүдәгәренең Бохарага баручы йөкләре белән сәфәр итәргә тугъры килгән. Бу вакытда Мәржани хәзрәте үз тирәләрендәгә берничә авылдан башканы күрмәмеш. Казанны да бер мәртәбә дә күрмәмеш, ошбу беренче сәфәр Мәржани хәзрәтләренең – Ташкичүдер. Чыгыб, жиде ай чамасы юлда үткәреб, 1838 нче елның декабрендә Бохарага барыб житәләр. Мәржани Шиһаб хәзрәт Бохарада күб галимләрден дәрәс алыб һәм үзе шәкертләр укытыб, Бохарада унбер ел тора. Шул ук вакытларда Сәмәрканд шәһәрендә дә була. Андагы зур галимләр белән катнашыб, алардан дәрәс алыб һәм аларның бик күб китаблары булган көтөбханәләрендән файдаланыб, зур гыйлемгә ия була. Мәржани хәзрәтенең бөтен замандашларындан өстен булырлык тырышлыгы һәм тән жәһәтендә тазалыгы, сәламәтлеге булуы, сәламәтлеген сакларга зур әһәмият бирүе – һәркайсы зур галим булуына сәбәб булган. Бохара халкы арасында таралган әфьүн, вак тәмәке кебек бөтен начар гадәтләрдән бик сакланган.

(0739) Мәржани хәзрәте Бохарада унбер ел торыб, 1849 нчы елда Казанга кайтыб, ата-аналары белән күрешә. Мәржани хәзрәтенең Бохарадан кайткан вакытларында Казанның беренче мәхәлләсендәгә имамы Сәгыйд хәзрәт имаматчанлыгын ташлаб, хажга киткән

булыб, шушы мәхәллә имамсыз калган. Казан байлары, хосусан Ибраһим бай, үзләренә имам сайлаб, Мәрҗанинең зур галим икәнлеген ишетеб, Ибраһим бай зур голәмә мәҗлесә ясаб, Казан имамлары һәм зур галимләрне чакырган. Шиһаб хәзрәтнең гыйльменә зур бәя бирәб, беренче мәхәлләгә имам булырга, моңардан тиешле, лаек адәм булмас диб, шәһадәт бирүләре белән Ибраһим башка мәхәллә халкының теләве буенча Бохарадан кайтканның ике-өч ай соңында беренче мәхәлләгә имам тәгаен кылыныб, 1266 нчы Һижри, 21 нче Мөхәммәдә беренче мәртәбә жомга намазы укыган.

Мөхтәрәм фазыйләтле дамелла Шиһабеддин әл-Мәрҗани хәзрәте шушы мәҗдәдә, шушы мәхәлләдә имам, ахун һәм мөдәррис булыб, дәрәс әйтеб, күб галимләр җитешдереб, күб санда дини-гыйльми фәнни китаблар языб, Ислам динендә зөһур иткән (барлыкка килгән – А.Х.) һәртөрле бидгать гамәлләр вә хәрафәтләр белән көрәшеб, имамлар динен Гасыр сәгадәтдәге пакълегенә, сафлыгына кайтарырга тырышыб, зур галим мөҗтәһид вә мөхәббид (محبب) булыб, 1889 нчы ел, апрель 18 ндә вафат булган. Вафатында иң соңгы сүзләре: (جميعا الامر الله بل) (العلمين رب ربنا الله).

Мәрҗани хәзрәтләре безнең халыклары эчендә генә түгел, үзенә дини, гыйльми хезмәтләре белән Йауропаның зур шәһәрләрендә дә (Лондон) һәм башкалар, Гарәбестан, Һиндестан, Африка илләрендә дә танылган, мәшһүр, зур галим.

(0740) Филология фәннәре кандидаты Х. Хисмәтуллин

Шиһаб хәзрәт Мәрҗани хакында түбәндәгеләрне яза:

“Шиһаб Мәрҗани Казанда мулла булыб торган. Ләкин ул үз чорындагы барлык муллалардан үзгә буларак, Казан, Петербург һәм Лондон галимләре белән бәйләнеш тоткан. Казан университеты янындагы Тарих, этнография һәм археология җәмгыятенә члене булган. Мәрҗани татар халкы тарихын, этнографиясен һәм культурасын өйрәнүгә бик күб көч куйган. Шуның нәтиҗәсендә ул хәзергә татар халкының Урта Идел һәм Кама буенда формалашкан халык икәннен исбат иткән.

Мәрҗани көнчыгыш галимләрә турында “Вафиятель асляф” исемле гарәбчә сигез томлык әсәр. Болгар һәм Казан турында “Мөстафадель әхбар” исемле татарча икетомлык әсәр һәм башка китаблар язган. Аның “Галәләтуз зәман” (الزمان علة) исемле әсәрә рус теленә дә тәрҗемә ителгән. Казанда татар укытучылар мәктәбен ачыга ярдәм иткән. Аның үз карамагындагы мәдрәсәсә дә заманының алдынгы мәдрәсәләрендән булган (саналган). Мәрҗани гыйлем байлыктан өстен, шуңа күрә галимләр байларга баш ияргә тиеш түгел диб караган. Шул карашы аркасында ул күб кыенлыктарга дучар булган.

Шиһаб Мәрҗанинең шул хезмәтләрен исәбкә алыб, татар әдәбияты классиклары: Г.Тукай, Ф.Әмирхан, Г.Ибраһимов аңа зур хөрмәт белән караганлар.

Календарь 1959 нчы ел, 30 апрель “Мәрҗанинең үлүенә 70 ел тулу уңае белән” мәшһүр галим Фазил Гамилбулган Шиһаб әл-Мүрҗани хәзрәтләренә аяк баскан, вәгазь сөйләгән мәҗдәдә намаз укыймыз. Остаз мәрхүм Аллаһының рәхмәтендә булсын, жаны шад булсын. Бер шушы галим эзендән барыб, һәртөрле бидгать вә хәрафәтләрдән ерак булыб, безгә дә мөкаддәс Ислам динен дөрест итеб аңларга, дөрест итеб гамәл итәргә Аллаһы насыйб итсен.

1968 нче ел, 12 нче гыйнварда , жомга көн. 12 нче Шәввал

Өгүзу билләһи минәш шәйтанир рәҗим. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Тәнләребез, киемләребез пакъ булган кебек, күңелләребезне дә пакъләб, саф күңел, дөрест ният белән жомга гыйбадәтенә җыелган мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Мөхтәрәм жәмәгать! Берничә адәм тарафындан миңа хатлар табшырылды. Бу хатларда

мәсҗедебездә намазга килгән адәмләр тарафындан күрелгән тәртибсезлек һәм әдәбсезлек. Гомумән, мәсҗед эчендә генә түгел, башка урынларда да сакланьрга тиеш булган, мәкрүһ булган күнелсез гадәтләр булганлыктан, шушындый күнелсез, ямьсез эшләр хакында беркадәр мәсҗед әһелләренә “тәнбиһ” кылсагыз, аңлатып узсагыз, зур мәрхәмәтегездән булыр иде, диб үтенеб язалар. Моңа кадәр дә бик күб хәзрәтләр тарафындан бу хакда сөйләүләр булса да, тагын да беркадәр аңлатма булса, бердән, шушы мөселманлар-кардәшләребезнең үтенечен үтәгән булсак, икенчедән, - тыңлаучыларга да, инша Алла, файда хали булмас диб беләм. Бер адәм ачыныб яза: “Мәсҗедебездә бәгъзе адәмләр Коръәнләр белән бик игътибарсыз мөгамәлә кылалар. Коръәннең хөрмәтен сакламыйлар. (0742) Коръәнне алалар да, бер почмагындан тотып, ал тарафдан гаурәте тугърысында, я арт дөбере (دبرى) тугърысына тоткан адәмләр бар, диб яза.

Мөхтәрәм жәмәгать! “Әхкаф” сүрәсендә:

الحكيم العزيز من الكتاب تنزيل حم

Һәм “Жа’ийа” сүрәсендә:

الحكيم العزيز الله من الكتاب تنزيل

Һәм “Фәзыйләт” сүрәсендә:

آيته فضلت كتب الرحيم الرحمن من تنزيل حم تعالى الله قال

Ул Китаб Рәхимле, Шәфкәтьле булган Аллаһы татафындан индерелгән Коръән. Аятьләре мәгънәләренә төрле-төрле булуы берлә әхкам вә тарихи вакыйгаларны бәян улынды. Һәм “Сад” сүрәсендә әйтә:

الذكر ذى القرآن و ص

Ягъни: Коръән хакы өчен Ул Коръән гыйззәт, шәрәф ияседер, диндә мохтаж булган гәкаид вә шәригәтләр, зикер Китабыдыр, ди.

Газиз, хәким сыйфатлары сыйфатланган Рәхимле, Шәфкәтьле Аллаһы тарафындан килгән канун илаһи, Кәлам Аллаһ булган Китаб белән игътибарсыз булу, жәмәгать, һәркайсыбыз өчен гафу ителмәслек, күнелсез хәл. Һәрбер мөселман тарафындан зур хөрмәт, ихтирам ителергә тиеш булган мөкаддәс Китабдыр. Һәм Коръән аятьләре укылган вакытта ихлас белән тыңлап тору хакында “Әгъраф” сүрәсендә әйтә:

تُرْحَمُونَ لَعَلَّكُمْ وَأَنْصِتُوا لَهُ فَاسْتَمِعُوا الْقُرْآنَ فُرِيءَ وَإِذَا

ди. Ягъни: һәркайчан Коръән укылса, тыңлагыз, ишетегез, тик торыгыз. Шәет ки,

Аллаһының рәхмәтенә ирешерсез, рәхмәт кылынырсыз, ди. Шулай булгач, мөселман адәмгә һәрвакыт Коръән хакында бик игътибарлы, ихтирамлы булырга тиеш буладыр.

Икенче: мәсҗедебезгә түбәнге катта намаз укый торган урынга кадәр бәдрәфдә йөргән аяк киемләре белән керәләр, диб бер мөселман яза. Шулай ук хаттаязылган: “Бу хакда һәрбер мөселман, (0743) адәм үзе белергә кирәк”. Хәзрәт рәсүл:

الامان نصف النظافة الامان؛ من النظافة

диб, пакълек – иманның яртысы; пакълек – имандан.

Камил адәм булмак өчен һәрвакыт пакълек, нәзавәт – иң беренче кирәкле

нәрсәләрендәндер. Әгәр адәм баласы нәзафәткә, пакълеккә ригаять кылса, аның тәне сәламәт була. Сәламәт тәндә генә сәламәт гакул була, дигәнләр. Чын мөселман адәм түгел мәсҗеддә генә, киеме-салымы гына, түгел, – бөтен тормышында урыны-жире, савыты-сабасы, һәр нәрсәсе пакъ булырга тиеш.

Мөхтәрәм жәмәгать! Без кайсыларыбыз балалар түгел, үзебез белергә кирәк. Шушындый салкын көндә тышкы түбәндәге урынларга намаз укучылар барын истән чыгармаска кирәк. Хәзрәт рәсүлнең:

لنفسك تحب ما للناس احب

Үзең өчен сөйгәнне башкаларга сөй, дигән сүзен һәрвакыт истә тотып әйткән кешеләргә ачуланмыйк.

Иң күңелсез хәлләрдән берсе, жәмәгать, бик еш кына була торган начар гадәт: аяк киемләребез алышыну, алыштыру гадәте бар. Түгел аяк киемләре генә, баш киемләребез, өст киемләребез дә алышынулар бар. Әгәр дә хата булса, шул ук алышынган киемләребезне, кирәк – баш киеме, кирәк – өст киеме, кирәк – аяк киеме, шуларны икенче жомгада алыштырырга мөмкин, я, булмаса, бөтенләй (0744) урынына калдырмый, югала торган хәлләр дә булгалый.

Мөхтәрәм жәмәгать! Менә эшләр касдән булса, һич мөселманлык белән килешә торган исламият тарафындан каты тыелган начар эшләр: хәзрәт пәйгамбәребез (гс) әйтә:

الْقِيَامَةَ يَوْمَ مِنْهُ اللَّهُ أَنْتَقَمَ إِلَّا، مُؤْمِنًا مِنْكُمْ أَحَدٌ يَظْلِمُ وَلَا رَبَّكُمْ اتَّقُوا، النَّاسُ أُيُّهَا يَا

Ягъни: и, адәмләр! Аллаһыга тәкъвалык кылыгыз. Һәрбер гөнаһ эшләрдән сакланыгыз. Валлаһи, мөэмин мөэмингә золым кылмас, ничек кенә булса, мөэмин мөэминне рәнжетмәс, иллә мэгәр шулай булса, ягъни мөэмин мөэминне, мөселман мөселманны рәнжетсә, Кыямәт көнендә Аллаһы Тәгалә ул кешедән үч алыр, ди.

Тагын да хәзрәт рәсүл (гс) әйтә:

دمه و عرضه و ماله حرام المسلم على المسلم كل

ди. Ягъни: һәрбер мөселманның икенче мөселманга малы, гарзе (әйберләре, товары – А.Х.), каны – хәрам, ди. Тагын да әйтә:

ماكره او ضرره او مسلما عش من منا ليس

ди. Бер кеше икенче адәмне алдаса, ничек кенә булса да зарар китерсә, яисә ул яратмаган бер эшне эшләсә, ул бездән түгел, ди.

الله أذى ففد أذاني ومن ، أذاني ففد مسليما أذى من

Ягъни: бер кеше бер мөселманны рәнжетсә, тәхкыйк ул мине рәнжетде, ди. Әгәр бер адәм мине рәнжетсә, Аллаһыны рәнжетде, ди. Тагын да әйтә:

القيامة يوم خصمته خصمه كنت ومن خصمه فأنا ذميا أذى من

Түгел мөселман адәмне генә, бер кеше башка милләтдән булган бер адәмне рәнжетсә, Кыямәт көнендә мин ул кеше дэгъвалашучы, ди.

(0745) Кем дә кем белән мин Кыямәт көнендә Аллаһы хозурында ул адәм белән хөкемдә булсам, әлбәттә, мин ул адәмне жиңәрмен, ди.

Мөхтәрәм жәмәгать! Үзебезне хак мөселман диб йөри торып да, шушындый начар эшләрне эшләсәк, безнең иманыбыз, мөселмаглыгыбыз, мәсҗедгә килеп намаз укуларыбыз кайда булырга кирәк (кая китәчәк) белә торып да, берәүнең аяк өсте киemen киеб китсәк, намаз укырга килгән бер мөселманны шушы рәвешле рәнжетсәк, борчуга салсак, үзебезне ничек диб уйларга кирәк? Бәйтулла – мәсҗед адәмләрне рәнжетә торган, кычкырыш, талаш, гау-га, хыянәт, алдау, ялган урыны түгел, бәлки тынычлык, дуслык, тугърылык, гаделлек, тигезлек, дөнья Ахирәтдә бәхетле булырлык, әхлакый тәрбия алырлык, адәм баласының рухани авыруларына шифа бирерлек мөкаддәс бер йортыдыр. Мәсҗедгә килгән адәм - адәм түгел касдән шундый начарлыкны эшләсә, аяк астындан табылган тиенләргә кадәр хужасына бирергә ашыгырга тиеш. Бөгъзе адәмләребез акчаларын югалтдылар, бүрекләрен алдырдылар, пәльтәләрен алдырдылар, яки алыштырдылар, аяк киемләре югалды. Шушындый адәмләр касдән белә торып, бу эшне эшләгән булсалар, үлем килмәсдән әүвәл, әгәр үзләрен пәйгамбәргә өмет булуны, чын мөселман булуны теләсәләр, моңа кадәр булган эшләре өчен жылый-жылый үкенергә, тәүбә кылырга, мондан соң андый эшләрдән ерак булырга, үзләренә гәһед, сүз бирергә тиешләр.

(0746) Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте барчаларыбызга бөтен адәм балалары белән душтату, тугърылык, дуслык белән яшәргә, башкаларга жәбер-золым кылудан, ничек кенә бер-беребезне рәнжетүдән сакланыб, Кыямәт көнөндә рисвай галим булудан, барчаларыбызны сакласын. Амин, йә Мөжибес-сайлин.

1968 нче ел, 19 нчы гыйнвар. 1387 нче һижри, Шәвваль 17. Жомга көн.

Өгүзу билләһи минәш шәйтанир рәжим. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Аллаһының рәхмәтен өмед итеб гыйбадәт йортына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Безне юкдан бар кылган Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә вә хәзрәтләренң сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте Коръән Кәримдә әйтә:

اثم الظن بعض ان الظن من كثيرا اجتنبوا آمنوا الذين ايها يا بالله استعيز

Аллаһы хәзрәте әйтә: И, иман китермәгән бәндәләр! Күб гөман кылудан сакланыгыз, дөрестлекдә гөманның бәгъзе Аллаһы кашында зур гөнаһ, ди. Гөман бер адәмнең икенче адәм хакында уйлавы. Менә гөман икетөрле булыб, берсе хөсне зөнн (шик – А.Х.), икенчесе сүз (начар – А.Х.) зөнн.

Хөсне зөнн: башка кешеләр хакында яхшы кеше диб уйлау. Менә бу әхлак хөснәдән саналган күркәм. Матур сыйфат. Әгәр дә бер адәмне якыны начарлыгын күргәнәң юк икән, яки бер дә белмәгән, яңа танышкан кеше хакында шушылай уйлау, динезбез кушкан матур гадәт. (0747) Үзара дуслык, мәхәббәткә сәбәб булыб Аллаһы кашында сәваблы эш. Әмма икенчесе бер дә белмәгән кеше хакында, я булмаса бер адәмнең адәм хакында, ачык белми торыб, аның: ул шулай – начар эш булырга кирәк. Аның яман уйда яман исәптә булу – менә бу шәригәтебез хакында хәрам булган, үзара дуслык, татулыкны жимереб, дошманлык тудыра торган әллә нинди фетнәләргә юллар ачу булыб, иң начар, сүз холькларның берседер, начар гадәтләренң берседер. Хәзрәт пәйгамбәр (гс) әйтә: إخواناً لله عباداً وكونوا تباغضوا ولا تدابروا ولا تحاسنوا ولا تحسبوا ولا الخديث الكذب الظن فإن والظن إياكم Ягъни сүз зөндән сакланыгыз, зира (чөнки – А.Х.) бер-берең хакында сүз зөнн кылу сүзләренң хәбәрләр ялганрагыдыр.

Холькның хәлләрене вә күзгә күренмәгән гайберләрене тикшерешмәгез, ягъни тырнак астындан кер эзләмәгез, яшерен рәвешдә бер-берегезне тыңламагыз, бер-берегезгә хөсед-көнчелек кылмагыз, кылышмагыз, бер-берегезгә ачуланышмагыз, ачу сакламагыз, бер-берегезгә ачу тотыб, үбкәләшеб йөрмәгез:

اخوانا الله كونوا عباد و

И, Аллаһының бәндәләре, бөтенегез бертуган кардәш кебек булыгыз, ди. Бер-берең хакында явыз гөман, сүз зөнн кылу, бер-беребезнең гасбләрен тикшерү, көнчелек кылу, бер-берең белән ачуланышыб үбкәләшеб – менә бу эшләр һәркайсы Ислам дине кашында тыелган, арада дуслык, татулык, иттифакны бетерүгә сәбәб булган начар нәтижәләргә сәбәб була. Әхлак замиме – начар гадәтләр булыб, мөселман булган адәм бу сыйфатлардан бик ерак булырга тиеш.

(0748) Гөманның важиб дәрәжәсе бар һәм мөстәжиб булганы, хәрам булганы бар. Важиб – тиеш булганы. Аллаһы Гәззә вә Жәллә хәзрәте хакында: ягъни ни кадәр начар булсаң да, Аллаһының рәхмәтендән өмед кисмәү вә Аллаһының рәхмәте минем кимчелек-гөнаһларымдан киңрәк, диб уйлау.

Бөтен адәмләр хакында хөсне зөннле булу – монысы һәркайсыбызларга мөстәжиб. Әмма башкалар хакында сүз зөнн кылу – бу хәрам, Аллаһы тыйган, начар сыйфат.

(0749) Явыз гөман төрлечә булырга мөмкин. Бер адәм һич явыз нияте булмаенча,

шушынды берәр урынына кердегене күрдекдә, Рамазанда берәр ашханәгә керер. Ул анда бөтенләй икенче бер йомыш белән керер: я берәр адәмне күрергә, я берәр эчемлек кибетенә керер, я, булмаса, ялгышыб анда керер. Менә шушынды хәлләрдә ул адәмгә ашыгыб сүэ зөнн кылырга ярамый. Инде берәү шунды юлда йөри икән, ул кеше хакында явыз гөман кылырга юл.

Суфьян әс-Сәүри хәзрәте әйтә: гөман ике төрле: берсе гөнаһ булган гөман бер мөәмин кардәш хакында сүэ зөнн кылыр да, шуны башкаларга да сөйләр. Менә бу гөман газабка мөстәхыйк булган гөман . Икенче гөман кылурда – башкаларга сөйләмәс, шулай уйлаб кына калыр, ди

Мөхтәрәм мөселманлар! Башкалар хакында сүэ зөнн, явыз гөман кылу – Аллаһы кашында тыелган, начар гадәт булыб, мондый начар хәлләргә гәрифтар булыб, Аллаһы газабына очраудан Аллаһы барыбызны да сакласын. Мәсҗедебездә хезмәт итүчеләребез хакында төрле начар уйлаучыларыбыз бар. Тәгаен хакыйкатне белмәенчә күңелебезгә килгән һәртөрле начар уйларны сөйләүдән Аллаһыдан куркыйк. Башда укыган аятың ахырында Аллаһы Тәбарәкә әйтә:

رَحِيمٌ تَوَّابٌ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ وَاتَّقُوا فَكَّرْهُنْمُوهُ مَيْتًا أَخِيهِ لَحْمٌ يَأْكُلُ أَنْ أَحَدَكُمْ أُيْحَبُ بَعْضًا بَعْضَكُمْ يَغْتَنِبُ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا

(0750) Ягъни: и, мөселманлар! Бер-берегезне тикшерешмәгез, бер-берегезне гайбәт кылышмагыз! (Гайбәт кешенең артында, әгәр ул сүзне ул адәм ишетмәсә, аның турында начар сүз, начар фикер әйтү, шул гайбәт була). (Әбу һөрәйра) Рәсүл (гс) әйтә: “Бер вакытта бездән сорады: гайбәт нәрсә ул, диб. Без шул вакыт Аллаһы вә Аның рәсүле белгүчерәк диб, жаваб бирдек”, – ди. Мөселман кардәшеңне үзе яратмый торган эше белән искә алсаң, шул гайбәт була, диде. Әбу һөрәйра (рг) әйтә: “Мин әйтдем: йә рәсүлулла, чындан да ул начар эш анда булсадамы, диб сорадым, ди. Әгәр мин әйткән начар эш анда булса, син тәхкыйк гайбәт кылдың, әгәр анда булмаганны сөйләсән, ул вакытта бөһтан (яла, русча: клевета, наговор – А.Х.) белән яктың. Монысы тагын да хәрам, ди”.

فَكَرْهُنْمُوهُ مَيْتًا أَخِيهِ لَحْمٌ يَأْكُلُ أَنْ أَحَدَكُمْ يَحِبُّ

Әйа, сезнең берегез карәндәше итене мәет булдыгы хәлдә ашауны сөярме? – ди. Әлбәттә ашамас идегез, мәкруһ күрерсез, ди.

Әнәс бин Малик (рг) дан шунды бер хәдис кылына: рәсүл (гс) әйтә, ди: Мигъраж кичәсендә шунды бер кавем янындан уздым, аларның корычдан үткән тырнаклары бар ки, шушы тырнаклары белән йөзләрене, итләрене вә күкрәкләрене тырнылар. Жәбраил фәрештәдән сорадым: болар кемләр? – диб. Жәбраил фәрештә әйтде: бонлар адәм ите ашаучылар (ягъни гайбәт сөйләүчеләр) һәм адәмләр йөз суын түгүчеләр, диде.

(0751) Сәләф салихиндән Мәймун бин Ясар дигән адәмдән риваять кылына: төшемдә бер зәнжи (кара тәнле адәм) уләксәне күрдем вә бер кеше миңа шушы үләксәне, мәетне ашарга куша, ди. Мин һич үләксә ашамыйм, дидем. Юк, ашарсың, син – фәлән адәмнең гайбәтне ашадың бит, диде. Валлаһи, мин ул адәмнең начарлыгын һәм изгелеген дә сөйләмәдем, дидем. Мәзкүр адәм әйтде: дөрест, син сөйләмәдең, ләкин башкалар сөйләгәнне тыңладың һәм разый булыб тордың, диде.

Ошбу вакыйгадан соң һич гайбәтләмәдем һәм башкаларга гайбәт сөйләргә ирек бирмәдем, дигән.

رَحِيمٌ تَوَّابٌ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ اتَّقُوا و

Шушы хәрам булган гайбәт кылу хакында Аллаһыга тәкъявалык кылыгыз, Аллаһыдан куркыгыз, Аллаһыга тәүбә кылыгыз, хакыйкатдә Аллаһы Тәбарәкә ихлас тәүбә кылучыларның тәүбәләрен кабул кылгучыдыр, ди.

Шушы югарыда Аллаһының каләме, пәйгамбәрәремезнең мөбарәк сүзләре белән гамәл

кылсак, шуларны хәтердә тотсак, инша Алла, күнелләребезне әхлак замимидән пакъләргә, Аллаһы кашында йөзөбез ак булуга сәбәб булыр иде.

Инде үз хәлләребезгә күз салсак, жәмәгать! Аллаһы газзә вә жәллә вә Аның рәсүле безне сүз зөнндән (начар, тискәре караштан – А.Х.) тыйган икән, безнең арабызда сүз зөнндән күб нәрсә юк, кеше гаебен тикшерүдән безне тыйган икән, үз гаебез башдан ашкан, аны күрмимез, кеше гаебен тикшерәбез. Гәйбәт сөйләү Аллаһы вә рәсүле тарафындан катгый тыелган бер хәрам эш (0752) икән, хәтта без аларны хәрам диб дә белмибез, мөбәх гамәл кебек итеб рәхәтләнеб, тәмләнеб сөйлибез.

Дин вә дөнъяның төреклеге (тәһзиб әхлак) аркасында гына хасыйл була. Шуның өчен әхлак китаблары диндән мәксуд да тәһзиб әхлак дигәнләр. Хәзрәт рәсүл (гс) әйткән:
الاخلاق حسن لاتمم بعثت

Мин изге холыкларны тәмам өйрәтү өчен жибәрелдем, ди. Димәк, Аллаһы тарафындан һәрбер пәйгамбәр күркәм холыкларны өйрәтүне, начар, бозык гадәтләрдән пакъләү өчен Аллаһы тарафындан жибәрелгән булсалар, Хатимель әнбия хәзрәтләре шуларны тәмамлау өчен жибәрелгән. Шулай булса, чын күнелләребез белән хәзрәт рәсүлгә өмет булуны теләсәк, Аллаһының салих, тәкъва бәндәләренә вәгдә кылган, ождама нигъмәтләренә ирешүне теләсәк, үлем килгәнгә кадәр динебез тыйган бозык гадәтләребезне ташларга тырышу – мөселман адәмләргә изге бурыч.

Аллаһы хәзрәте барчаларыбызга инсаф биреб, кимчелекләребезгә тәүбә кылыб, хәснә хатимә белән дөнъядан үтәргә насыиб булсын. Амин.

1968 нче ел, 25 нче гыйнварда / 1387 һибри, 25 Шәввал, жомга көн.

Өгүзу билләһи минәш шәйтанир рәжим. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенә сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыиб булсын иде. Жомга көнебез, жомга гыйбадәтебез, Аллаһы кашында мәкбул булыб, жөмләбез өчен (0753) мөбарәк булгай иде. Пәйгамбәребез Мөхәммәд Мостафа (гс) әйтә:
مَوْتِك قَبْلَ حَيَاتِكَ وَ شِعْلِكَ قَبْلَ فَرَاعِكَ وَ فُقْرِكَ قَبْلَ غِنَاكَ وَ سُقْمِكَ قَبْلَ صِحَّتِكَ وَ هَرَمِكَ قَبْلَ : شَبَابِكَ : خُمْسٌ قَبْلَ خَمْسِ أَغْتَنِمُ
Пәйгамбәр Хода биш нәрсә килми рәддән. Ул биш нәрсәнең кадерең бел, ди. Ганимәт санады, үлем килүдән тереклегенә, авыру килгәнгә кадәр сәләмәт булыб жөрүенә, буш вакытыңны шөгылыңдән, әүвәл тыныч вакытыңны тынычсызлык килгәнгә кадәр, яшь вакытыңны картлык килгәнгә кадәр, бай вакытыңны фәкыйрлекдән. Ягъни үз кулыңда хужалык бар вакытны хужалыгың китүдән ул кадерең бел, ганимәт бел. Бу биш нәрсәнең кыйммәтләре үзләре китеб, анлар урынына зыйдалары (антиподлары – А.Х.) килгәндән соң беленәдер. Моңы һәркем үз тәжрибәсен аңларга була. Шушы эшләренә булачагың беләбез, шулай булса да һаман алданыб, мәгърур булыб йөрибез. Менә шул жәһәттән хәзрәт рәсүл өммәтләренә хәтерләренә төшерә, гафләт итмәү хакында тәнбиһ кыладыр. Гарәб шагыйрьләрендән бер шагыйрь әйтә:

الأمل طـــــــول غره قد***أشتغل بدنياه من يا
العمل صنــــدوق والقبــــر*** بغتة يأتي المــــوت
الأجل منك دنــــا حتى***غفلة في تزل ولم

(0754) И, дөнъя белән мәшгуль мескен адәм, киләчәккә һәртөрле бәлалар кору белән мәгърур булыб, алдагы аны шул алдануы белән гафил булды, гафләттә булды үлем якынланганга кадәр, үлем килгәнгә кадәр. Вә халән (хәзер – А.Х.) ки, аңар хәбәр китергән иде, чәчләре, сакаллары агарды. Шулай ук кабернең гамәлләре сандыгы, гамәлләр урыны икәнән дә исәбкә алмады, ди. Локман хәкимдән риваять кылына:

للدود هو ما وأما فعمله لنفسه هو ما وأما فروحه لله هو ما فأما للدود وثلت لنفسه وثلت لله ثلث أثلاث ثلاث الناس إن بني يا

فجسمه

Локман хаким үзенең вәгазь фәсыйхат кылыб, әйтә адәм балалары өч кисәкгә бүлеб: өч кисәге өч нәрсә өчен, ди. Ул – җаны Аллаһы хозурына барачак, Аллаһыга кайтачак. Ягъни өчдән бере Аллаһы өчен, өчдән бере үзе өчен, өчдән бере картлар өчен, ди. Аллаһы өчен булганы – җаны Аллаһы хозурына кайтачак, үзе өчен булганы – изге гамәл булса да, начар, явыз гамәл булса да, - гамәлләр ди. Әмма картлар өчен булганы – тәне, жисме, ди. Мөхтәрәм кабер – дөнья йортарының иң соңгысы, Ахирәт йортларының әүвәлгесе, дигәнләр.

Хәзрәт Госман (рғ) каберлекгә барган вакытта каты жылый торган булган. Бервакытта сораганлар: Ахирәт хәлләре сөйләнгән вакытларда да бу кадәр (0755) еламыйсың, диб. Әмма каберләрдә шулкадәр әсәрләнәб жылайсың, дигәнләр. Шул вакыт хәзрәт Госман: Адәм баласының ахирәви хәяте шушы көндән башлана. Шушы кабергә куелган көндә аның хәле яхшылык белән башланса, аның бөтен ахирәви хәяте яхшы булачак. Шушы көндә беренче мәртәбә төб йортка кайткан көнебез ничек булачак – һич беремез моны ачык белмибез, диб җаваб биргән.

Сәләфләрдән бер галим дөньяда яшәвезне, анда яхшылыктар кылуыбызны, үлгәннең соңында иң беренче мәртәбә яхшы гамәлләребезнең адәм баласына файда бирүен, ягъни ахирәви тормышыбызның матур булып башланып китеб, Аллаһының газабындан булуы хакында шушындый мисал китерә: дөньяда бер адәмнең өч дустан була: беренче дустан шул дәрәжәдә ярата, хәтта мөмкин булса, аның өчен җанын да кызганмас иде. Икенче дустан, анысын тегенең кадәр яратмады, азрак ярата. Әмма өченче дустан теләр-теләмәс кенә дуст булып йөри. Бер заман аның башына нахак бәла белән хөкемгә бирәләр. Бу адәм дусларын чакырып, бик кайгырып, үзенең башына килгән нахак бәлане, кайгысын сөйли. Миңа бу нахак бәладән котылу өчен сиңа бик ышанычлы шаһидлар, яклаучылар кирәк. Валлаһи, минем эшем хәраб, ди. Дуслары моңа һәркайсы вәгдә бирәләр: Тыныч бул, без сине бу бәладән коткарабыз, бу эшдә синең һич гөнаһың юклығыңны сөйләб, шәһадәт бирәб, сине бу бәладән коткарырбыз, диб вәгдә бирәләр. (0756) Вәгдә кылынган көн – хөкем көне киләб җитә: болар дүртәүләб мәхкәмәгә казый, хаким хозурына китәләр. Урамдан беркадәр баргач, иң яраткан дустан төрле сәбәпләр, гөзәрләр күрсәтеб, аерылып кала. Өчәүләб мәхкәмәгә хөкем залына җиткәч, ишекдән кергән вакытта гына моның икенче дәрәжәдәге дустан да ишекдән керми, ишек төбәндә кала. Әмма моның өченче дустан, бу адәмнең теләр-теләмәс кенә дуст булып йөргән адәме моның белән хаким хозурына барып, суд залында моның хакында шундый ышанычлы дәлилләр белән бу адәмне яклай, химайә калуы аркасында бу адәмне гаебсез тавып, котылдырып чыгаралар. Дөньяда яшәгән вакытта дөнья дагы шушыңар охшый, иң беренче адәм баласының сөйгән дустан – дөнья малы, дөнья безгә шулкадәр матур, дөнья малы шулкадәр сөекле булып күренә, дөнья малы өчен бик күбләренң жанларындан да аерылалар. Дуслары белән дошман булалар, туганларынан аерылышалар, ата-аналарын рәнҗетәләр, мал өчен әллә нинди хыянәтләр, ялганлардан да курыкмый шулкадәр малны сөб. Әмма икенче дәрәжәдәге дустан – туганлары, балалары, дуслары. Әмма өченче дәрәжәдәге, нәфсенә бик авыр булган, теләр-теләмәс кенә эшләгән изге гамәлләре, яхшылыктары. Нәфeskә намаз уку да бик авыр, руза тоту да бик читен, тиешле урынларга мал белән ярдәм итү дә бик авыр. Шушы рәвешле адәм баласы дөньяда яшәб (الموت ذائقة نفس كل) мөҗебенчә (0757) дөнья белән аерылыша. Гакыйбәт Әхкамель хакимин булган Аллаһы хозурына кайтырга вакыт килә. Суд залына барган кебек, Аллаһы кашында дөньяда кылган эшләребезгә җаваб вакыт киләб җитә. Хаким хозурында җаваб биргән вакытта яклаучы, гадел

шаһидлар кирәк булган кебек - безгә үлгәннең соңында үзебезне аклау өчен Аллаһының гадел хөкеменә тугъры килерлек чын дуслар кирәк булачак. Инде безнең яраткан дусларыбыз – җаныбыз кебек күргән дөнъя малы, бүген күзебез жомылды, ул бездән аерылачак. Урамда аерылып калган иң яраткан кебек, ул дөнъяда ук аерылачак. Икенче дәрәҗәдәге дусларыбыз – туганларыбыз, балаларыбыз, дөнъядагы дусларыбыз, безне чыгып, кәфенләб, кабергә кадәр озата баралар да, суд ишеге төбөндә аерылып калган икенче дусларыбыз кебек, безне кабергә салып күмәләр дә, үзләре кайтып китәләр. Инде дөнъяда вакытта теләр-теләмәс кенә дуст булып йөргән, бик авырлык белән генә нәфсебез белән, шәйтаныбыз белән көрәшә-көрәшә кылган яхшы гамәлләребез үзебез белән кабергә керәчәк. Менә шушы яхшы гамәлләребез генә безне Аллаһының газабындан, Аллаһының ачуындан коткарып калачак. Менә шушы изге гамәлләребез аркасында –

الْبَرِيَّةِ خَيْرٌ هُمْ أَوْلِيَّكَ الصَّالِحَاتِ وَعَمَلُوا آمَنُوا الَّذِينَ إِنَّ
 أَأَبْدًا فِيهَا خَالِدِينَ الْأَنْهَارُ تَحْتَهَا مِنْ تَجْرِي عَذَابٌ جَزَاءُ لَهُمْ

(0758) адәмләр жөмләсендән булып, мәңгелек сәгадәткә, бәхеткә ирешәб, Аллаһының газабындан котылачаклар.

Хәзрәт Әбу Бәкер (р.г) әйтә:

سفينة بلا البحر ركب فكنما، زاد بلا القبر دخل من

Яхшы гамәлләрдән башка кабергә керү көймәсез диңгезгә кергән адәм кебек, ди. Көймәсез диңгезгә керүне кадәр куркыныч булса, яхшы гамәлләрдән башка үлем дә шул кадәр куркыныч икән. Нәфсләребез, шәйтаныбыз белән көрәшәб, кылган яхшылыкларыбыз Аллаһы кашында мәкбул булып, Аллаһы газабындан котылып, Аллаһының рәхмәтенә, Аллаһы дуслары жөмләсендән булырга насыяб булсын. Амин. Йә Мөҗибес саликин.

Казан шәһәре мәсҗед, җамигында Габделхәбир

бин Ярулла тарафындан сөйләнгән вәгазъләр.

(0761) 8 нче рәкымлы дәфтәр

1068 нче ел Миляди, гыйнвардан / 1387 нче һижри Шәввал

Жомга вәгазъләре, шәһри Казан, мәсҗед Мәржани, №8.

1) Мал, балалар хакында.

2) Жумартлык (юмартлык – А.Х.) хакында.

3) Исраф хакында.

4) Ният хакында.

(0762) 1968 нче ел. 2 нче фебраль

Жомга көн, Зөл Кагъдә

1387 һижри, Зөл Кагъдә башы чаһаршәнбе көн, 31 нче гыйнварда булды, 1968 ел.

عظيم اجر عنده الله و فتنة اولادكم و اموالكم انما

Өгүзу билләһи минәш шәйтанир рәжим. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Аллаһының рәхмәтен өмед итеб, пәйгамбәребезгә чын өмед булуны теләб, ихлас белән жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөсәдман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенең сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыяб булсын иде.

Шулай ук өстебезгә туган Зөл Кагъдә ае мөбарәк булып, илләребез, жанларыбыз тыныч булып, сәләмәтлек гамәл гыйбадәт белән яхшы юлда үткәргә насыяб итсен. Амин.

Сәдака бирү жумартлык (юмартлык – А.Х.) белән Миңа якын булып дисәң, бән дәхи рәхмәтем илән сиңа якын булырмын, дигән.

(0763) Мөхтәрәм жәмәгать! Узган жомгада сөйләгән сүзләреме беркадәр өстәмә рәвешдә Аллаһының каләмен вә пәйгамбәремезнең мөбарәк сүзләрен исегезгә төшәреп үтмәк

булам. Женабе Хак дөрест әйтеб аңлатырга, дөрест итеб аңларга ярдәм бирсен.

Аллаһы газзә вә жәллә хәзрәте Каләм Шәрифдә беренче урында әйтә:

عظيم اجر عنده الله ان و فتنة اولادكم و اموالكم انما اعلموا و

ди. Белегез: малларыгыз, балаларыгыз – бары фетнәдер, Ахирәт гамәлләрендән коры калдыручыдыр. Хакыйкатдә Аллаһы кашында Кыямәт көнендә малларыгыз, балаларыгыз сәбәбле сезгә зур әжер вә сәваблар бардыр, ди.

Шушы Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә аятьләрендән безгә ике төрле халь аңлана. Беренче зур мәхәббәт куеб, күб мәшәкатләр белән үстергән балаларыбыз хакында безгә Аллаһының вәгыйде, Аллаһының газабына очрау куркынычы булса, икенче жәһәтдән, - шушы малларыбыз, балаларыбыз сәбәбле Аллаһының зур вәгъдәләре, зур әжер вә сәвабларга ирешүебез мөмкин икәнә аңлана. Әгәр без Аллаһының пәйгамбәре аркылы (әр-Рәхманер Рәхим), Аллаһы тарафындан килгән хак дин өйрәтүе буенча гамәл итә белсәк, менә бу вакытта безнең малларыбыз һәм балаларыбыз фетнә, газаб түгел, бәлки малларыбыз, балаларыбыз безне дөнья Ахирәтдә бәхеткә, сәгадәткә ирешдерүче безнең дусларыбыз булырга мөмкин икән. Әмма инде шушы малларыбыз, балаларыбыз безгә (0764) дөнья Ахирәттә фетнә вә газаб булуы да мөмкин икән. Һәр ике хальгә ирешүебез, иҗтиһад итсәк, без теләкләребезгә ирешергә мөмкинлек үз кулыбызда дияргә була. Һәркайсыбызга бик мәхәббәтле булган дөнья малы, изге ният бәлән халәлдән кәсеб итүне исдә тотып, дөньяви кәсебләребездә һәрвакыт Аллаһы хозурына барып, хисаб бирүне хәтердән чыгармый, алдау, хыянәт, ялган, жәбер-золым кебек начар гадәтләрдән сакланып, дөрестлек белән табкан малларыбызны тиешле урынларга сарыф итә белсәк, исраф булган урынларга тотудан саклансак, бу вакытта безнең малларыбыз безгә дөньяда дуст булып, Ахирәт бәхетенә ирешдерәчәк.

Хосусан рәсүлулла (сгс) нең түбәндәге сүзләрен искә алыб:

كَانَ وَقَدْ كَذَّاءً وَلِفُلَانٍ كَذَّاءٌ لِفُلَانٍ قُلْتَ الْخُفُومَ بَلَعْتَ إِذَا حَتَّى تُمَهِّلُ وَلَا الْعِنَى وَتَأْمَلُ الْفَقْرَ تَحْتَى شَجِيحٌ صَجِيحٌ وَأَنْتَ تَصَدَّقُ لِفُلَانٍ

Ягъни: сәдакаларның әфзале (иң яхшысы – А.Х.), артыграгы, иң сәваблысы – үзең сау-сәламәт, малны бик яратсаң, фәкыйрьлекдән куркасың, байлыкны бик теләгән вакытыңда биргән сәдакадер. Игътибарсыз булма! Дикъкатъ кыл, уйлаб кара! Үлем хәстәлегә килгәндән соң, фәлән нәрсәм фәләнгә, фәлән нәрсәм фәләнгә, диб әйтерсең дә ул вакыт синең хужалыгың киткән булыр. Бу вакытта бу рәвешле васыять әйтү дә күб файда таба алмассың, ди.

Мөхтәрәм жәмәгать! Нәкъ пәйгамбәребезнең шушы сүзе белән (0765) гамәл иткән адәмләребез бар. Алар үзләре исән вакытта мәсҗедебезгә узган жомгада гына да никадәр адәмләр фидия сәдакасы диб табшырдылар. Менә шушы, үзләре сау-сәламәт, бәлки күб еллар гомер сөрүләре дә мөмкин булган. Бер вакытта үз куллары белән мәсҗедебезгә ярдәм итүләр – һәркайсы сәдака жария булып, үзләре белән бергә кабергә барачак, Кыямәт көнендә ярдәмче булачак. Үзләренә дуст булып, Аллаһы хозурында зур әжер вә сәвабларга ирешдергән Коръәндә “хәер”, “фазыл”, “рәхмәт” исемләре белән аталган хәерле мал – менә шушы булачак. Әгәр малны дөрест юллар белән тавып, дөрестлек белән сарыф итә белсәң, менә бу дөнья маллары шәригәтемез каршында мәмдух булган гамәлес салихат жөмләсендән булып, әхкамель хакимин – Аллаһы хозурында безнең йөзебез ак булырга шаһид булып, безне Аллаһының газабындан коткарып, мәңгелек сәгадәткә ирешүебезгә сәбәб булып, инша Алла. Бер фидия сәдакаларыбыз гына түгел, башка тиешле урынларга – фәкыйрьләргә, туганларыбызга үзебезгә нәфкасе тиешле кешеләрне тәрбияләвебезгә, Аллаһы ризалыгын өмед итеб, уздырылган дога мәҗлесләребезгә тоткан

акчаларыбыз һәм укучы балаларга ярдәм, балалар укутуга тоткан акчаларыбыз - һәркайсы файдалы, хәерле мал булыб, Ахирәт көнөндә безгә чын дуст булган, ярдәм итүчеләр булса кирәк.

(0766) Шулай ук газиз балаларыбызны әдәб-тәрбиягә, рәхимле-шәфкатьле булырлар, якты чырайлар, тәмле сүзле булыб, бөтен файдасы тиярдәй кеше идеб тәрбияләргә тырышсак, шушы балаларыбыз безне үлгәннең соңында яхшылык белән искә алсалар. Менә шушындый балалар калдыра алсак иде.

Коръән Кәримдә вәгъдә кылынган:

عظيم اجر عنده ان و

дигән сүзләренә мөсәддак булыб (ышаныч белдереб, ышаныб – А.Х.), инша Алла, зур әжер вә сәвабларга ирешербез.

Инде дөнъяга, дөнъя малына бик артык мәхәббәт кылыб, хәрамын-халәлын тикшерми, Аллаһыны, Аллаһы хозурына баруны исдән чыгарыб, алдау, хыянәт, ялган, жәбер-золымлардан курыкмый, шушы рәвешдә мал жыеб да, шушы табкан малларыбызны хәрам булган урынларга, эшләргә исраф кылмасак иде. Шулай ук газиз балаларыбызны да кечкенә вакытта әдәб, инсаф, күркәм гадәтләргә өйрәтми, укуымый калдырыб, аларның бөтен кешелек дөнъясына зарарлы адәмләр булыб калсалар, без шушы сәбәбенә керешми вә без сәбәбле дөнъя Ахирәт үкенечкә калуыбыз куркынычы бар, Аллаһы Үзе сакласын.

“Мөнафикыйн” сүрәсендә Аллаһы Тәгалә әйтә:

مِنْ رَزَقْنَاكُمْ مَاءٍ مِنْ وَأَنْفُوهَا الْخَاسِرُونَ هُمْ فَأُولَئِكَ ذَلِكَ يَفْعَلُ وَمَنْ اللَّهُ ذِكْرٍ عَنْ أَوْلَادِكُمْ وَلَا أَمْوَالِكُمْ تَلْهَكُمُ لَا آمَنُوا الَّذِينَ أُبْهِيَ يَا الصَّالِحِينَ مَنْ وَأَكُنْ فَأَصْدَقَ قَرِيبٍ أَجَلٍ إِلَى أَخْرَجْتَنِي لَوْلَا رَبِّ فَيَقُولُ الْمَوْتُ أَحَدَكُمْ يَأْتِي أَنْ قَبْلَ

(0767) Аллаһының ирешдерә торган, Аллаһы нигъмәт йорты булган жәннәтгә тоташдыра торган. Дөнъяда яшәгән вакытта адәм балалары арасында татулык, дустлыкны арттыра торган күркәм сыйфат – жумардлык хакында һәм аның нәкъ киресенчә булган Аллаһының рәхмәтендән ераклашдыра, Аллаһы газабына якынайта торган һәм адәмләр арасында өлфәт, мәхәббәтне бетереб, адәмләрдән ераклашдыра торган, динебез һәм пәйгамбәребез тарафындан тыелган саранлык хакында: беркадәр пәйгамбәребезнең сүзләрен сөйләмәк буламын, Аллаһы ярдәм бирсен.

(0768) Һәркайсыбызга мәхәббәтле булган дөнъя малларын дөрест юл белән, халәл юллар белән табканның, шуларны киләчәккә өчен дуст булырлык, үзебезгә ярдәмче булырлык рәвешдә сарыф кыла белсәк, шулай ук балаларыбыз хакында да кече яшәдән үк әдәбле, инсафлы, халыкка рәхимле, шәфкатьле, файдалы адәм итү теләге белән, шуның сәбәбенә керешсәк иде. Инша Алла шушы изге ниятләребез аркасында Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтләренә Коръән Кәримдә “Саба” сүрәсендә зур сөнечләр вәгъдә кылган адәмләр жөмләсенә керүебез бик мөмкин булган сөнечле хәлләрдән булчак.

Алланың колларына вәгъдә кылган зур мөкафәтләренә ирешәчәкбез. Аллаһы хәзрәте “Саба” сүрәсендә әйтә:

زلفى عندنا تقر بكم بالتى اولادكم ولا أموالكم وما

Ягъни: Сезнең балаларыгыз да, малларыгыз да Безгә сезне якин итмәс. (Саба, 34).

Инде, жәмәгать! Бу вакытта үкенү файда бирмәс, гүя Аллаһы хәзрәте әйтә:

اجالها جاء اذا نفسا الله يؤخر لن و

Инде берәүгә әжел вәгъдәсе ирешдеме, инде ул адәмнең гомере һич кичектерелми. Һәр эшнә вакытында кадерен белеб, файдаланыб калырга кирәк.

تعملون بما جبير الله و

Аллаһы хәзрәте безнең һәрбер гамәлләребезне белеб, хәбәрдар булгучыдыр.

Женабе Раббел галәмин хәзрәте үзебезнең малларыбызны үлгәннең соңында үзебезгә

шәфагәтче, ярдәмче булырлык рәвешдә тотә белергә, балаларыбыз үзөбезгә үлгәннең соңында догачы булырлык рәвешдә тәрбия кылырга насыйб булсын. Амин.

عَمَلُوا بِمَا الضَّعْفِ جَزَاءَ لَهُمْ فَأُولَئِكَ صَالِحًا وَعَمِلَ آمَنَ مَنْ إِلَّا (0769)

Мәгәр шундалаен адәмләренә генә маллары, балалары Безгә якында иләр, алар Аллага иман китерәб, һәр эшләрендә Аллаһыны исдә тотыб, маллары, балалары сәбәбле гамәлес салихат кылдылар. Аларның шушы яхшы гамәлләренә каршы мөкафәтләре артдырыб бирелер.

آمنون العرفات في هم و

Менә болар күнелләренә мәкрүһ күрелгән һәрбер күнелсез хәлләрдән әмин булыб, котылыб, жәннәт сарайларында, жәннәт чардакларында булачаклар, ди. Аллаһы насыйб итсен.

(0770) И, иман китергән адәмләр! Сезде малларыгыз, балалар Аллаһының зикерендән мәшгуль итеб, Аллаһыны исдән чыгаруга сәбәбче булыб, сезде һәлакәткә төшермәсенләр. Дөнъя маллары, балалары сәбәбле, аларга артык мәхәббәт итеб тиешле рәвешдә була алмаулары, аларны зур үкенечкә калдырачак. Моңың соңында:

الصَّالِحِينَ مِنْ وَأَكُنْ فَأَصْدَقَ قَرِيبٍ أَجَلٍ إِلَى أَخْرَجْتَنِي لَوْلَا رَبِّ فَيَقُولُ الْمَوْتُ أَحَدَكُمْ يَأْتِي أَنْ قَبْلَ مِنْ رَزَقْنَاكُمْ مَا مِنْ وَأَنْفِقُوا

Ягъни: үзегезнең малларыгыздан, ризыкларыгыздан (болардан морад гәстәр закят кебек важиб сәдакалар диб дә әйткәнләр) үлем килгәнче инфак кылыгыз (сарыф итегез – А.Х.).

Инде үлем килгәннең соңында әйтер: и Алла, аз гына вакытка минем әжәлемне кичектерсәң, үземнең малымдан тиешле урынларга сәдака кылыб, яхшы адәмләрдән булыр идем.

(0771) 1968 нче ел, 9 нчы гыйнварь, жомга көн / 10 нчы Зель Кагъдә 1387 һижри.

Өгүзу билләһи минәш шәйтанир рәжим. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Жомга көнен хөрмәтләб, жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем!

Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Жомгага килүләребез мөбарәк булыб, барчаларыбызга Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенә сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте насыйб булсын иде.

الْغُصْنُ ذَلِكَ فَسَاقَهُ ، أَغْصَانِهَا مِنْ بَعْضِنِ تَعَلَّقَ سَخِيًّا كَانَ فَمَنْ ، الدُّنْيَا فِي مُدْلَاةٍ أَغْصَانُ لَهَا ، الْجَنَّةُ أَشْجَارُ مِنْ شَجَرَةِ السَّخَاءِ
فَسَاقَهُ ، أَغْصَانِهَا مِنْ بَعْضِنِ تَعَلَّقَ بِخَيْلًا كَانَ فَمَنْ ، الدُّنْيَا فِي مُدْلَاةٍ أَغْصَانُ لَهَا ، النَّارُ أَشْجَارُ مِنْ شَجَرَةِ الْبُخْلِ . الْجَنَّةُ إِلَى
النَّارِ إِلَى الْغُصْنِ ذَلِكَ

Пәйгамбәребез Мөхәммәд Мостафа (сгс) әйтә: Жумартлык жәннәт ағачларындан жәннәт эчендә бер ағач, ди. Аның ботаклары жир өстендә, ди. Кем дә кем шушы ағачның бер ботагына тотынса, ябышса, инде ул ботак аны жәннәткә тарта, өстери ди. Шулай ук шушы мактаулы сәгәтнең, күркәм гадәтнең зыйдде булган, капма-каршы, начар сыйфат – саранлык тәмуғ эчендә булган бер ағач, ди. Шулай ук аның да ботаклары жир йөзөнә таралган, жир өстендә, ди. Шушы ук хәдисне безгә тагын да икенче гыйбарә белән әйтә: فمن النار في شجرة والشح، الجنة يدخله حتى الغصن يتركه فلم، منها بغصن أخذ سخياً كان فمن الجنة في شجرة السخاء ان النار يدخله حتى الغصن يتركه فلم منها بغصن أخذ شحياً كان

(0772) ди. Ягъни: Сәха (юмартлык) исеме белән аталган бер күркәм сыйфат, матур гадәт – жәннәт эчендә булган бер ағач ул, ди. Инде кем дә кем күркәм сыйфатга ия булды, ягъни исә инде ул жәннәт эчендә булган ағачның бер ботагына тотынды, ди, инде жумартлык ағачының ботагына тотындымы, ул ботак аны жәннәтгә керткәнче, үзәндән калдырмый, ташлаб китми, һичшиксез аны жәннәткә кертә, ди. Шулай ук жумартлыкка капма-каршы булган начар гадәт – саранлык: тәмуғ ағачларындан бер ағач булыб, әгәр бер кеше бик каты саран булса, ул кеше тәмуғ ағачының бер ботагын тотды инде, ул ботак аны тәмуғга керткәнгә кадәр үзәндән калдырмый инде аны, ди. Мондан башка да

рәсүлебезнең юмартлык хакында сөйләгән хәдисләре бик күб. Жәмләдән берсе: үзебез ана телебезгә әйләндереб, тәржемә кылыб иткәндә болай була: жумарт адәм Аллаһының рәхмәтенә якын, Аллаһының жәннәтенә якын һәм дөньяда вакытта адәмләрнең һәркайсына якын, ди. Жумартлык шундый бер матур сыйфат, ул жумартлык дошманларын да дуст кыла, дошманларның дустлыкны арттыра. Жумарт адәмгә бөтен кеше дуст була, жумартлык бөтен адәм балалары белән тыныч-тату яшәргә сәбәб булганлыктан, бер адәмдә шушы күркәм сыйфат табыла икән, ул адәм дөньяда ук бәхетле була. Инде саранлык, Аллаһы сакласын, дөнья Ахирәтдә бәхетсезлеккә сәбәб булган, дөнья Ахирәтдә хәраблыкка, хурлыкка төшерә торган иң начар сыйфат. Артык саран кешеләр китабларда лә'им атала.

(0773) Лә'им кеше – шундый кеше, үзе дә ашамый, жәмәгәтләрендән, гаиләсендән кызгана. Менә мондый адәмләр нәкъ печән өстендә яткан усал эт кебек. Эт печәнне үзе дә ашый алмый, башка печән ашардай хәйванларны да жибәрми. Шушындый артык ифратка киткән саран адәмләрне күзебез белән күрдөк. Өстләрендә жүнле (июньле – А.Х.) киём кимиләр, тамаклары жүнле ризык күрми, мескен кыяфәтгә жәрәб, аларның маллары кая китде?

Женабе Раббел галәмин хәзрәте менә бу кешеләргә дөньяда ук жәзасын бирде, Ахирәтнең газабы, Аллаһы сакласын, тагын да катырак булачак.

Мөхтәрәм жәмәгәт! Бик яхшы аңларга кирәк, жумартлык кылу – мал белән генә жумартлык кылу түгел, бәлки жумартлык кылу – күңел белән, тел белән, барлык вөжүдебез белән жумартлык кылу бар. Шуширван Гаделдән сораганлар малы булмаган фәкыйрьләр: без бик жумартлык кылыр идек, безнең малыбыз юк бит, диб. Шушы вакыт Шуширван Гадел әйтә: һәркемнең кулындан килә торган, эшли ала торган жумартлыклар да дөньяда бик күб, ди. Күңелең белән бөтен адәмләргә яхшылык, изгелек теләү, бөтен адәм балаларына якты чырайлы булу, бөтен адәм балаларына тәмле телле булу, – менә бу эшләр һәркайсы юмартлыкның эгълә дәрәжәсе булып, һәркемнең хәлендән килә торган, жәннәткә тоташтыра торган, тәмуғдан ерак кала торган изге гамәлләрнең сөеклесе, диб жаваб бирә. Шулай ук үзеңнең бер белгән эшең бар, шул белгән эшеңне шул эшдә яхшы тәжрибән бар икән, менә шушы үзеңнең эшеңне башкалар белән уртаклашу кирәк (0774) динәң өчен, кирәк булган белемлек, кирәк Ахирәттең өчен, кирәк булган файдалы сүзне яки эшне башкалар белән уртаклашуың, башка өйрәүең, – менә шушы һәркайсы синең тарафдан күрсәтелгән жумартлык булып, жәннәтгә тарта торган, алып бара торган яхшы гамәл булачак.

Инде менә нәкъ шушы эшләрнең киресе булган, күңелебездә башкаларга көнчелек кылыб, башкаларга яхшылык теләмәсән, башкаларга начарлык теләб, аларга шушындый күңелле булсак, якты чыраебызны, тәмле сүзләребезне кызганыб, караңгы чырайлы, ачы телле булсак, белгән белемләрәбезне башкаларга өйрәтүдән ерак торсак, менә бу эшләр һәркайсы күңелләребез, телләребез белән саранлык күрсәтү булып, адәмләрдән ераклашдыра, дустлык-тынычлыкны, өлфәт-мәхәббәтне бетерә торган, Аллаһының рәхмәтендән ераклашдыра торган, тәмуғка якынайта торган, дөнья Ахирәтдә бәхетсезлеккә сәбәб була торган, үкенечкә калдыра торган начар сыйфатлар. Мондый эшләрдән ерак булу барыбызга тиешле булган, важиб, сөннәт булган эшләр. Нитек рәсүлулла (сгс) әйтә:

بالسلام بخل من الناس ابخل

сезнең сараныгыз шул кеше, ди, кем сәлам бирүдә саранлык кылды, ди. Икенче хәдисендә әйтә:

علي يصل فلم عنده ذكرت من البخيل

ди. Бер кешенең алдында мине искә алыныб да миңа салават әйтмәгән кеше сезнең иң сараныгыз, ди. Инде пәйгамбәребезнең бу мөбарәк сүзләренән аңлана ки, жумардлык, саранлык мал белән генә булмый икән, бәлки күнел белән, тел белән жумарт, саран булырга мөмкин икән.

(0775) Инде, жәмәгать! Бу саранлык сәлам бирүдә генә түгел, шулай ук сәлам алуда да саранлык булырга мөмкин. Бәгъзе адәмләребездә шундый күнелсез хәлләр сизелә, үзләрен бик артык суфига, тәкъвага санаб, ифратка китеб, кепка кигән яки эшләпә кигән адәмдән дә сәлам алмаган кешеләр ишетелә. Менә бу эшләр һәркайсы, бигрәк дә мөселман адәмләргә, бик сакланырга тиешле булган хәлләр.

Рәсүлулла үзенең башка диндәге адәмләргә хат язган вакытта:

الهدى ابتهع من على السلام

диб яза торган булган. Берәү олылыклаб (олылаб – А.Х.) сәлам бирә икән, ул адәмнең сәламен алмасак, ул нинди мөселманлык булыр. Мәрхүм Аллаһының рәхмәтендә булсын. Казан мәдрәсәсендә күб еллар дәрес иткән, күб мөдәррисләр чыгарган Жиханша хәлифә бар иде. Ул тәмәке тартып жылыб торган адәмләргә һәм дә сәлам бирәб, хәтта хәлифәнен шушы күркәм мөгамәләсен күрәб, бик күб инсафка килүләрен сөйли иде. Менә шушы яхшылык белән үрнәк булырга кирәк.

Аллаһы насыйб итеб итсә, тиздән жәйгә чыгабыз. Тагын да дөнъяның һәр тарафыннан мәсҗедебезне карар экскурсантлар, туристлар, һәртөрле яшьләр килер. Шушы килгән кунакларга, яшьләргә бик игътибарлы булырга кирәк, үзебезне әдәбле, инсафлы, әхлаклы итеб күрсәтергә тырышырга, жакты чырай, тәмле сүз, матур итеб озату һәр инсаният һәм исламият вазыйфасы булачак. Безнең күрсәткән гадәт-холькларыбыз, аларның хатирә дәфтәренә язылачак, хатирә дәфтәренән, тарих сәхифәләренә керәб (0776) калуы да бик ихтимал булган хәлләрдән. Менә шушы вакытларда без телләребез, гадәтләребез белән аларга жумардлык күрсәтсәк, киләчәктә үзебез дөнъядан киткәннең соңында да яхшылык белән зикер кылынырга, искә алынырга сәбәб булыр. Инде үзебез үлгәннең соңында яхшы гадәтләребез белән искә алалар икән, менә безнең һәркайсыбызга дога булыб, безгә әжер-сәваб булачак. Инде кирәк кемдән генә булса да якты чырайларыбызны, тәмле телләребезне кызгансак, караңгы чырайлы, төксә телле булсак, бу күнелсез гадәт дөнъяда адәмләрдән ераклаштырса (чөнки аны беркем дә яратмый), Ахирәтдә жәннәтдән ераклаштыра, Аллаһы Үзе сакласын.

Хөрмәтле бабалар! Шушы күркәм сыйфатны үзебезнең ана телебездә нинди матур итеб сөйләб калдырганлар. Ипи-тоз, якты йөз, тәмле сүз – жан азыгы, яман сүзә баш казагы. Саранның малы үзенә боермас. Шушы хәлләрне һәркайсымыз күзебез белән күрәб торабыз.

Аллаһының рәхмәтендән ерак кала торган начар гадәтләрдән ерак булуга пәйгамбәребез кушкан. Аллаһының рәхмәтенә, Аллаһының нигъмәт йортына тоташтыра торган күркәм хольклар белән холькланыб, Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте барчаларыбызга жәннәт йорты вә жәннәт нигъмәтләре белән мөшәrrәф булырга насыйб итсен.

(٤١٦) الخلق سؤ و البخيل مؤمن في يجتمعان لا خصلتان

(0777) 1968 нче Миляди, 16 гыйнвар, жомга көн / 1387 һижри, 17 нче Зель Кагъдә Ерак вә якын йирләрдән пакъ киём, саф күнел белән женабее Халик вә Раббел галәмин хәзрәтенә ризалыгын истәб, жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Дөнъя Ахирәтдә сәламәтлек, Аллаһының рәхмәте, Аллаһының бәрәкәте барчаларыбызга

насыһб булсын.

Мөхтәрәм мөселманлар! Узган жомгада жумартлак һәм саранлык хакында сөйләгән идем. Узган жомгада ут булмау сәбәбле түбәндә утыручылар ишетмәгәнлекдән беркадәр кабатлау булса да, бәгъзе берәүләрнең теләве буенча әйтә китергә туры килә... Алдагы битләрдән кара...

Мөхтәрәм жәмәгать! Ислам диненең тоткан юлына безгә өйрәткән кагыйдәләрен тикшереп карасак, пәйгамбәребезнең безгә өйрәткән юлы: ифрат-тәфритдән бик пакъ, саф булып, һәрвакыт тәвәсәт (уртача, чамалы; рус.: умеренный – А.Х.) дәрәжәсендә, һәр эшебездә уртача булу белән тәвәсся кылынган хәзрәт рәсүл (сгс) әйтә:

اوسطها الامور خير

Ягъни: хәерлесе: эшләребездә уртача булу хәерлерәгедер, ди. Икенче бер хәдисендә:

اوسطها الله الى الاعمال احب

Һәрбер эшләрнең Аллаһы сөекләргә, Аллаһыга якынайта торган гамәлләр - уртача булганыдыр. Инде шушы рәхмәтенә тоташтыра торган мактатаулы сыйфат, гадәт булган – жумартлык сыйфаты. Әгәр дә тәфрийт тарафында, ягъни тиешле урында малларыбыз, телләребез белән ингам, ихсан, ярдәм һәм телләребез белән кешеләргә төксе телле булып тәмьле телләребезне кызгансак, менә тәфрийт булып, Ислам дине кашында мәзмум булган начар сыйфат, начар гадәт була.

(0778) Инде шушы жумартлык – мактаулы сыйфат да, ифратка артыкка китсәк, менә бу гадәт тагын Аллаһы кашында мәзмум булган, начар сыйфат булып, исафка керергә мөмкин. Гүя Аллаһының каляме шәригәтдә исаф хакында бик күб сүзләр булып, жөмләдән берсе “Әгъраф” сүрәсендә:

المسرفون يحب لا انه تسرفوا لا و اشربوا و كلوا

Ягъни: Аллаһы халәл кылган нәрсәләрдән ашагыз, эчегез. Шушы халәл ризыкларыгызны, халәл малларыгызны исаф кылу белән хәрамга әйләндермәгез. (المسرفون يحب لا انه)

Дөрестлекдә, хакыйкәтдә Ул – Аллаһы Тәгалә хәзрәте исаф кылучыларны сөйми, ди.

Һәм “Бәни Исраиль” сүрәсендә Аллаһы Тәгалә әйтә:

كُفُورًا لِرَبِّهِ الشَّيْطَانُ وَكَانَ الشَّيَاطِينِ إِخْوَانَ كَانُوا الْمُبْذَرِينَ إِنَّ * تَنْذِيرًا تَنْذُرًا وَلَا

ди. Ягъни: малны урынсыз урынга сарыф кылу белән исаф кылмагыл, ди. Урынсызга сарыф итү, исаф кылу мал нигъмәте хакында гына түгел, сәламәтлегебез нигъмәте хакында исаф кылудан аракы эчү, тәмәке тарту, әфьүн – һәркайсы сәламәтлекгә зарар булган нәрсәләр, һәркайсы сәламәтлегебезне исаф кылу була.

الشياطين اخوان كانوا المذرين ان

Менә шушы Аллаһы биргән нигъмәтләрен: кирәк мал нигъмәте, кирәк сәламәтлек нигъмәте булсын, урынсыз урынга сарыф кылучылар – болар шәйтан кардәше булдылар, ди.

كفورا لربه الشيطان فكان

Шәйтан үзенең Раббысына көфран нигъмәт кылучылардан булды, ди. Инде шәйтанның кардәше, ди, шәйтан була. Шәйтан – Аллаһының рәхмәтендән ерак булып, аның төб кайтачак урыны – Аллаһының газаб йорты, тәмугъ булачак.

(0779) Инде тагын да шул ук “Бәни Исраиль” сүрәсендә Аллаһы газзә вә жәллә хәзрәте үзенең пәйгамбәренә хыйтаб кылып әйтә: “Моның хөкеме барчабызга гамъ” булып, без дә шуның белән гамәл итәргә, эш кылырга тиешбез.

مَحْسُورًا مَلُومًا فَتَقَعْدَ الْبَسْطُ كُلَّ تَبَسُّطِهَا وَلَا عُنُقَكَ إِلَى مَغْلُوبَةٍ يَدَكَ تَجْعَلُ وَلَا

ди. Ягъни: Саран булып, башкалар өчен жумартлык ишегенә багъланмыш бикләнемеш кылмады. Шуның белән бергә:

البسط كل تبسطها لا و

Син ифратка китеб, артык жумартланыб, үзеңгә калдырмый, актык нәрсәңне биреб бетермә, ди.

محسورا ملوما فتتعد

Әгәр шушылай ифратка китеб, үзеңгә калдырмый, актык нәрсәңне бирсәң, Аллаһы кашында һәм адәмләр хозурында шелтәләнмеш булырсың һәм үкенечкә калырсың, ди. Бу аятьнең әйтүенә сәбәб – хәзрәт рәсүлгә бер бала килеб: йә рәсүл, анамның өстенә киярлек күлмәге юк, анам күлмәк сорады, ди. Шул рәсүл (гс) берәздән: әйләнеб кил, диб, бала анасына кайтыб, әйткәннең соңында баланы тагын жибәрә: бар, бар, артык күлмәге булмаса, өстендәге күлмәген булса да бирсен, ди. Бала килгәч, рәсүл (гс) өстендәге күлмәкне биреб, үзе ялангач калыб, хәзрәт Биләл намазга азан әйтде. Сәхабәләр намазга китделәр, рәсүл (гс), күлмәге булмау сәбәбле, намазга чыга алмады. Шул вакыт Аллаһы тарафындан шушы аять назел була.

Мөхтәрәм жәмәгать! Безгә бик дикъкат итәргә тиешле нәрсә: Ислам дине безне һичбер вакытта да көч житмәгән нәрсә белән көчләмәгән.

(0780)

وسعها الا نفسا الله يكلف لا

Кирәк гыйбадәт хакында, кирәк малларыбыз белән ингам, ихсан-яхшылык кылу хакында без һәрвакыт һәр эшләребездә уртача булу белән боерган, кушкан һәр эштә уртача булуны Аллаһы кашында сөекле гамәл итеб күрсәткән. Искә алырга тиешле эшләребездән Аллаһы ризалыгы эстәб (теләп – А.Х.), сәваб өмед итеб, уздырган Коръән мәжлесләрендә артык тәкәл्लәфләрдән бик сакланырга тиешле. Шушы сәваблы мәжлесләребездә ифратка китеб, үзебез көндәлек тормышыбызга кимчелек китерердәй бурычка керүләр булса, яки ризыкларыбызны кирәгендән артык, бик мул булсын, мәжлесдә ашалыб бетмичә тәмле, татлы нигъмәтләребез помой чокырларына ташланса, бу күңелсез хәлләр исрафка кереб, көфран нигъмәт булу куркынычы бар. Хәзрәт рәсүл (гс) әйтә:

عليها فتصدق بنفسك ابدأ

Сәдака хакында ул: үзеңгә сәдака кыл, ягъни үз хажәтләреңне тәмам кыл, бурычларың булса, бурычларыңны түләб, үзеңне мәсьүлиятдән коткар, дигән. Шушылай мәжлесләр сәбәбле бурычка керсәң, я булмаса, өстебезгә тәрбиясе тиешле булган балалар безнең тәрбияләренә кимчелек килердәй булса, мондый хәлләрдә Аллаһы каршында жавабка калуыбыз бик мөмкин. Инде тормышыбызда кирәк гыйбадәт бабында, кирәк мөгамәләт бабында ифратка китүдән бик сак булырга. Гыйбадәт бабында ифратка китсәк, бу – тәкъвалык булмаенча, мира'илык (шик – А.Х.) булыб, диндә гөлү (бөек, бөеклек – А.Х.) кылу булырга. Мәсәлән, киём-салым хакында, кыска киёмләр белән намаз дөрест түгел, дисәк, радио тыңлау, телевизор карау, магнитофон кебек нәрсәләр хакында – ярамый, дөрест түгел (0781), диб фәтвалар бирсәк, менә бу эшләр һәркайсы диндә артыкка китү булыб, динебез тарафындан тыелган, пәйгамбәребез тарафындан тыелган, сакланырга тиеш булган эшләрдер. Кайчандыр Коръәннең хөкеме Кыямәткә кадәр бакый хатимен нәби, бөтен пәйгамбәрләрнең соңгысы диб, иман итүебез нәрсә булыб калыр.

Инде шушы адәм баласының гақылы, гыйльме аркасында фәннең тәрәккый итүе сәбәбле шушындый радио, телевизор, магнитофон һәм башкалар хакында шушылай ялгыш карашда булсак, аңлы-белемле адәмләрбез Ислам диненә ничек карарлар. Юк, бу дин искергән икән, бу гақылга, хикмәткә, мәдәнияткә, фәнгә каршы килә икән, диб әйтмәсләрме? Юк, жәмәгать, Ислам дине гақылга, хикмәткә моафыйк булган. һичбер вакытта, һичбер урында гыйлемгә, мәдәнияткә, дөнья тормышында мөгамәләт бабында

киләчәкдә тагын да әллә нинди гажәб нәрсәләр барлыкка килсә дә, Ислам динендә боларның берсенә каршылык, бу ярамый, теге хәрам, мәкруһ дигән күзлекдән карау, гапыл ияләренә диненә ямьсез итеб күрсәтүгә, дингә нәфрәт күзе карауга сәбәб булачак. Нитәк рәсүл (гс):

تنفروا لا وبشروا،تعسروا لا ويسروا

дигән сүзене хыйляф булачак.

Кыямәткә кадәр хөкеме бакый булган Коръән Шәрифтән Коръән хөкемен дөрест аңларга һәм дөрест итеб аңлатырга һәм пәйгамбәребезнең сүзләре белән гамәл итеб, барчаларыбызга пәйгамбәребезнең шифагәтенә ирешергә Аллаһы насыйб итсен. (0782) 1968 нче ел, 23 нче февраль, бомга көн / 1387 हिजри, 24 нче Зөлһәжәдә Әгүзе билләһи минәш шәйтанир Рәжим. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәммин хәзрәтенә сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

Жомга көнебез мөбарәк булып, илләребез тыныч булып, саулык-сәләмәтлек, тынычлык белән күб елларга киләчәк жомгаларны да шадлык белән күрергә Аллаһы насыйб итсен. الله إلى فهجرتة، ورسوله الله إلى هجرتة كانت فمن، نوى ما امرئ لكل وإنما، بالنيات الأعمال إنما: سلم و عليه الله رسول قال إليه هاجر ما إلى فهجرتة، ينكحها امرأة أو يصيبها لدنيا هجرتة كانت ومن، ورسوله

Сахих әл-Бохари. Сахих Мөслим.

Хәзрәт рәсүл (гс) әйтә: мөкәллиф булган бәндәләренә кылган эшләре бары ният белән генә. Аллаһы ризалыгы һәм Аллаһының рәсүле өчен, һижрәт кылган булса, ул кешегә һижрәт кылу сәвабы булып. Әгәр һижрәте дөнъя өчен, яки бер хатынны никяхлану өчен булса, дөнъяви максадларына, яки ул хатынына никяхланудан гыйбадәт булып. Рәсүл (гс) бу хәдисне бу адәмнең күңелендәге ниятен белгәннән соң әйткән иде. Ул адәмнең теләге Аллаһы рәсүле вә мөселманлар белән бергә булу түгел, бәлки бер хатынны никяхлану өчен булган.

Мөхтәрәм жәмәгать! Бу хәдиснең зикер ителү бер адәмгә хаслаб әйтелсә дә, мәксуд (0783) исә бөтенезгә гамь (уртак – А.Х.) булып (кирәк тән гамәле, кирәк тел гамәле, кирәк аз, кирәк күб булсын) нитәк караб булуны белдерәдер.

Ниятләребез төзек булса, бөтен гамәлләребез төзек, ниятләребез бозык булса, бөтен гамәлләребез бозык булуын белдерәдер. Шуның өчен гыйбадәт вакытларында тел белән сөйләүнең вә укуның мәгънәсе, файдасы булмый, дигәнләр. Ният урыны – күңел. Әгәр берәү күңеле белән Икенде укырга ниятләнсә, теле белән Әхшам намазы нияте укыса, яки тик торса, һичнәрсә зарары булмас. Мәсәлән, теле белән Икенде укып, күңеле гафил булса, күңелендән ният итмәсә, намазы намаздан китмәс, дигәнләр. Һәр гамәлдә күңелебез белән ният итеб, Аллаһыга якынаюны, Аллаһының ризалыгы өчен диб, ният әйтү тиеш. Ният күңел гамәле булып, ниткә һич бертөрле рия керергә мөмкин түгел. Адәм баласының мәңге жәннәтдә булуы дөнъяда вакытында мәңге мөмин булуыны ният иткәнлеге өчен диючеләр бар. Бер адәм علق باله العياذ булса, дөнъяда вакытында Аллаһыга гасый булып торуны ният иткәне өчен булырга мөмкин икән. (Үкенү, тәүбә кылу) бөтен гөнаһларны юкка чыгарса, ният эшләмәгән эшләргә дә бар итә.

Рәсүл (гс) әйтә бер сугышда: Мәдинәдә бер кавем бар. Алар газз (عد) сәбәбле безнең белән юлдаш була алмадылар. Әмма алар ниятләре аркасында безгә һәрбер гамәлләребездә уртак булдылар фи сәбилилләһ. Сугыш кылучылар сәвабына, әжренә ирешделәр, диде. (0784) Бәни Исраил кавеме арасында бер фәкыйрьнең нияте аркасында бер дә эшләмәгән эш белән (Муса пәйгамбәр аркылы), ул адәмнең зур әжер вә сәвабларга

ирешүе белдерелгән. Ягъни ачлык вакытында бер тауга караб, шушы тау кадәр игенем булсын иде, ди. Шул игенемне ачларга өләшсәм иде диб, ният кылганы өчен эшләмәгән гамәле өчен зур сәваблы булуын белдергән. Хасыйлел кәлям, минем әйтергә теләгән сүзем. Аллаһы насыйб итсә, бүгенге көн Казан шәһәрәндән бөтен Казан мөселманлары исемәндән (Аллаһының мөбарәк йорты урнашкан сәййидел бәшәр вә шәфигель умам булган пәйгамбәребезнең туган, торган урынына зиярәт итәр өчен сәфәр чыгу алдында торабыз. Аллаһы Раббел галәммин хәзрәте сәфәребезне мөбарәк кылсын, һәркайсыларыбызның һәр урында һәрвакытта Ярдәмчебез Аллаһы хәзрәте булсын. Бу сәфәребез кыска гына сәфәр түгел. Моңың расходы да бик зур. Шушы сәфәрнең чыгымлары, расходлары сез, мөселман кардәшләремнең Аллаһы ризалыгы өчен бирелгән тиенләрегездән, тәңкәләрегездән тотылачак.

Инде, мөхтәрәм кардәшләрем! Хәзрәт рәсүлнең югарыда әйтелгән мөбарәк хәдисенә бинаә, изге ниятегез аркасында (Аллаһы насыйб итсә, киләчәктә кылыначак шушы зур гыйбадәт - хаж гыйбадәтенә сәвабында), әжрәндә, инша Аллахур Рәхман, һәркайсыңыз уртак булачаксыз. Шадланыгыз, туганларым! Изге ният белән биргән сәдакаларыгыз бик урынлы булачак.

(0785) Мөхтәрәм жәмәгәт! Бик аз гына вакыт эчәндә мин сездән, олыларыгыздан, галимләрегездән бик зур хөрмәт күрдәм, турыгызда утырдым, тәмле-татлы нигъмәтләрегезне ашадым. Сезнең тиенләрегез белән алынган машинагызда утырып жәрдем. Аллаһы Раббел галәммин хәзрәте сезнең барчаларыгыздан разый булсын. Бу көндән соң да барчаларыгызга саулык-сәламәтлек, тынычлык белән хәерле гомер биреп, өлфәт, мәхәббәт, дуслык, татулык белән яшәргә насыйб булсын.

Аллаһы Раббел галәммин хәзрәте Коръәндә “Локман” сүрәсенә ахырында әйтә:
 أَرْضٍ بِأَيِّ نَفْسٍ تَدْرِي وَمَا ظَنَّاكَ نَكْسِبُ مَاذَا نَفْسٌ تَدْرِي وَمَا الْأَرْحَامُ فِي مَا وَبَعَلُمُ الْعَيْثُ وَيُنزَلُ السَّاعَةَ عِلْمٌ عِنْدَهُ اللَّهُ إِنَّ
 خَبِيرٌ عَلِيمٌ اللَّهُ إِنَّ تَمُوتُ

Ягъни: Кыямәтнең кайчан булачагы Аллаһыга гына мәгълүм, Аллаһыдан башка һичкемгә мәгълүм түгел. Ул – Аллаһы теләгән вакытта яңгыр яудыра, ана корсагындагы баланы ирме, кызмы, яхшымы, яманмы? – Аллаһы белер. Иртәгә нәрсә эшлисен, ниләр буласын һичкем белмәс, Аллаһыдан гайре, һичкем белмәс. Шулай ук һичбер адәм кайда үләсен, кайчан үләсен Аллаһыдан башка беребезгә дә мәгълүм түгел. (خَبِيرٌ عَلِيمٌ اللَّهُ إِنَّ). Дөрестлекдә Аллаһы Тәгалә хәзрәте һәр эшләребездән хәбәрдар булып, һәр эшләребезне бик белүчедер. Менә шушы югарыда укылган аятдә биш төрле эшнәң (хакыйкәте Аллаһыдан башкага мәгълүм түгел, бәгъзе эшләрдә тәжрибә белән тәхминән чама белән (0786) бәгъзе берләрен вакыт житкәч кенә белсәләр дә, алдан һичкем белми, ягъни киләчәк жәйләр яңгырлымы, яңгырсызмы? Ул булган яңгырлар файдалымы, файдасызмы? Булачак, ягъни дөнъя балаң яхшымы, яманмы? Кызмы, улмы? Киләчәктә ниләр күрәсемез, кайда үләсемез Аллаһыдан башка беребезгә мәгълүм түгел. Менә бу эшләр Галим булган, Хәким булган Аллаһы газзә вә жәллә хәзрәтләренә генә хасыйль гыйлемләер.

Мөхтәрәм жәмәгәт! Тагын бер мәртәбә әйтим: Аллаһы Тәбарәкә сәфәребезне уң кылып, мөбарәк кылып, сез мөселман кардәшләремез шадланып күрешәргә насыйб булсын иде. Гәрчә ул заманлар белән чагыштырганда юл мәшәкәтләре күбә мәртәбәләр жинел булса да, киләчәктә ниләр буласын беребез дә белмибез. Һәркайсыбызга үлем кайда булса да, бер киләчәк. Кайчанга кадәр гомер итәсебез берәүгә дә мәгълүм түгел.

Дөнъя эше дөнъяда бетсен, бер-беребездән бәхил булышык. Кыямәт көнәндә Аллаһы хозурында бер-беребездән разый булмыйча, бер-беребезне тоткан колырдай йөзебезгә каралык килердәй эшләрдән, мәсәулиятле эшләрдән бәхил булышык. Мин сезнең

һәркайсыгыздан риза, бәхил, миңа иткән хөрмәтләрегез берә-беренә, Аллаһы Тәгалә хәзрәте сезнең барчаларыгызны йөзләр кызара торган, үкунечкә калдыра торган куркынычлы көнләрдә барчаларыбызны Аллаһының хөрмәтенә ирешергә насыйб итсен. Амин.

(0787) Мөхтәрәм жәмәгать! Күршеләребез шушы мәсҗед тирәсендә генә булсын, поездга озатырга төшеб йөрмәгез.

Бөтен мөселман кардәшләремнең сәламен пәйгамбәребез Мөхәммәд Мостафа хәзрәтенә ирешергә насыйб булсын. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте барчаларыбызның һәрвакытта, һәр урында яд мөһибез булсын. Сәфәребез мөбарәк булыб, хажларыбыз “мәбрур” булсын. Шадлык белән әйләнеб кайтырга, шадлык белән күрешергә Аллаһы насыйб итсен, йә Мөҗибес сайлин.

العليم السميع انت انك دعائنا تقبل ربنا

Мөхтәрәм жәмәгать! Дини ләвәзимләребезне (кирәклеләрне – А.Х.), Аллаһы насыйб итсә, мулла Сафиулла башкарыр. Тыныч кына, матур гына яшәргә Аллаһы насыйб итсен. Барыгызга да саулак-сәламәтлек, тынычлык белән яшәб, хөсне хатимә белән дөнья куярга насыйб булсын.

(0789) Мөхтәрәм жәмәгать! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте динебезнең бинасы булган, бишенче рөкене булган хаж гыйбадәтен үтәргә Аллаһы насыйб итсен. Аллаһының мөбарәк, мөкаддәс йөрты – Кәғъба мөгаззыймәне зиярәт, догалар кабул була торган мөбарәк урынларны күреб, бөтен мөселман кардәшләремнең, хосусан, ватандашларым исемендән жәнәбе Хакка зарилык кылыб дога кылырга һәм шулай ук шаригъ кәрим, хатимел әнбия, сәййидел әнбия булган пәйгамбәр Мөхәммәд Мостафа (сгс)нең туган шәһәрән, торган шәһәрән Мәдинә Мөнәвварәнә, сөекле пәйгамбәребезнең рауза мөтаһһәрәсен – кабер шәрифне зиярәт кылырга һәм пәйгамбәребезнең хөләфә рәшидиннең һәм әсхабе кирам хәзрәтләренең аяк баскан урынларына кадәм куярга Аллаһы насыйб итеб, бөтен мөселман кардәшләремнең пәйгамбәребезгә догаларын, сәламләрен ирешдерәб, сау-сәламәт, шадлык белән әйләнеб кайтыб, анда күргән шадлыклы хәлләремне, тәәсирәтемне бөтен кардәшләрем белән уртаклашырга Аллаһы насыйб итсен. Амин.

(0790)

إِلَى الْغُصْنِ ذَلِكَ فَسَاقَهُ أَغْصَانُهَا مِنْ بَعْضِنِ تَعَلَّقَ سَخِيًّا كَانَ فَمَنْ ، الدُّنْيَا فِي مُتَدَلِّيَةِ أَغْصَانٍ لَهَا الْجَنَّةُ أَشْجَارٌ مِنْ شَجَرَةِ السَّخَاءِ" ذَلِكَ فَسَاقَهُ أَغْصَانُهَا مِنْ بَعْضِنِ تَعَلَّقَ بِخَيْلًا كَانَ فَمَنْ ، النَّارُ فِي مُتَدَلِّيَةِ أَغْصَانٍ لَهَا ، النَّارُ أَشْجَارٌ مِنْ شَجَرَةِ وَالْبُخْلِ ، الْجَنَّةُ النَّارُ إِلَى الْغُصْنِ

فمن النار في شجرة والشُّحُّ، الجنة يُدْخِلُهُ حتى الغصن يتركه فلم، منها بغصن أخذ سخياً كان فمن الجنة في شجرة السَّخَاءِ ان النار يدخله حتى الغصن يتركه فلم منها بغصن أخذ شحيحا كان

(0791) 1968 нче ел, 5 апрель

“Бөек сәфәрдән” кайту белән башлана.

9 нчы номерлы сан.

Соңгы взгазь 3 нче май. 2 нче сәфәрдә сөйләнә.

(0792) 1968 нче ел, 6 нчы апрель / 1388 нче Һижри 7 Мөхәңрәм, жомга.

Жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенә сәламе вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

Мөхтәрәм жәмәгать! Аллаһының ярдәме, Аллаһының теләве белән сез – мөселман кардәшләребезнең догасы аркасында (сәясендә) Ислам диненең бөек рөкене булган хаж гыйбадәтен үтәб, бөтен мөселман кардәшләребез исемендән Аллаһыга зарилык кылыб,

жылаб-жылаб догалар кылырга.

Аллаһы хәзрәте хаж юлдашым Харис Әби белән икебезгә насыйб итде. Хаж гыйбадәбез, кылган догаларыбыз кабул булып, киләчәк елда да Казан шәһәрәндә яшәүче мөселман кардәшләремә дә (сәййидел әнбия булган), Аллаһының йорты булган Кәгъбә мөгазимәнә тәвваф кылырга, раузә мөтаһһәрәнә зиярәт кылып, тагын да бөтен мөселманлар исемәндән пәйгамбәрәбезгә сәлам вә догаларга кылырга насыйб булсын.

Шушы бөөк гыйбадәтләрдән саналган хаж нияте белән ерак сәфәрәбез хакында сезгә сөйләб үтәргә теләм. 23 нче февраль, жомга көн Казандан чыгып китдек. Мәскәүдә берничә көн торып, Мәскәү мөселманлары дога кылып, 28 нче февраль кич сәгать сизгәдә Щербаковский аэродромындан Берләшкән Гарәб Илләрәнә башкаласы Каһирәгә (? – А.Х.) караб юл тоткан 29 нчы февральга каршы төнгә сәгать икедә Каһирәдә, аэродромда булдык. Анда зурлаб каршы алып, бер сәгать аэропортда торып, Каһирәдән кузгалып китдек. Сәгать өчләрдә кузгалып китдек таң алдындан Судан жөмһүриятенә башкаласы Хәртумда булдык. Посольстводан, мөфти янындан баш казый һәм башка галимләр каршы алдылар. Хәртум шәһәрәндә сәгать бишләргә кадәр ял итеб, беркадәр урынларны караб, зиярәт кылып, мәсҗеддә һәм мөфти хәзрәтләре белән күрешәб сәгать бишдә Сәгудия хөкүмәтенә, самолетына утырып, Жиддә шәһәрәнә сәфәр кылдык. Сәгать бишдә кузгалып китеб, Мәскәү вакыты белән жиденче унбиш минутларда Кызыл диңгезне үтеб, Жиддә шәһәрәнә киләб житдек. Аэродромда бөөк адәмләр һәркайсыбызны зур хөрмәт белән каршы алдылар. Жиддә шәһәрәнә аэродромында таможенный адәмләр үзәбезне һәм нәрсәләребезне тәфтиш кылып, аэродромның өченче этажында урын бирәб урнаштырдылар. Шушы көн кич безгә Ихрамга керерсез диб белдерү ясадылар. Иһәм без кичдән кунакларыбызны кисәб, һич сакларыбызны төзәтеб, таң алдындан гөселләр коенып, Ихрам багъладык (хаж киәмләрәбезне кидек) һәм беренче март жомга көн Жиддә шәһәрәндә Иртә намазы һәм Жомга намазы укып, кояш баер алдындан Мәккә Мөкәррәмәгә барыр өчен пассажирский автобусларга төялдек. Караңгы төшкәндә генә Жиддә шәһәрәндән кузгалып киттек. Кузгалу белән бөтен хажилар (0794) (киләчәк хажилар), бездән башка да автобуслар күб иде, кычкырып, тәлбиһ әйтә башладылар:

لك شريك لا ، والملك لك والنعمة ، الحمد إن ، لبيك لك شريك لا لبيك ، لبيك اللهم لبيك
диб.

Сәгать сизгәләр чамасы, булса кирәк, Мәккә Мөкәррәмәгә яқынлашдык. Мәккә Мөкәррәмәне күрү белән тагын ничә меңләр хажилар жылаб-жылаб, тәлбиһ һәм тәкбир тавышларын тагын да көчәйтделәр. Бөтен күңелләребез нечкәрәб, күз яшьләребез белән (рәхмәт лилгаләмин булган) пәгамбәрәбезнең туган урыны, Аллаһы тарафындан Коръән аятләре килә башлаган мөкаддәс Бәйтуллаһ булган Мәккә Мөкәррәмә шәһәрән күрү белән мөшәррәф булдык. Безне мөсафирханәләргә урнашканның соңында, берәз гына тамак ялгаб, Кәгъбәтулланы тәвваф кылырга ашыкдык. Камил таһарәт белән, күз яшьләребез белән Кәгъбәтуллага юнәлдек. Жиде мәртәбә тәвваф кылдык, мәкам Ибраһим аталган (Кәгъбәтулла тирәсендә) урынга туктаб, ике рәкәгать намаз кылдык. Мөлтәзим һәм мөлтәзим дигән (Кәгъбә ишеге белән хөжрәт әсуад арасында) караб, жылаб-жылаб, мөселманлар исемәндән һәм үлгән мөселманларыбызның ярлыкавын һәм Аллаһы рәхмәтен өмед итеб, жылаб-жылаб дога кылдык.

Арасында Сафа –Мәрва сәгый кылдык (әйләнәб-әйләнәб) Сафа тавы, башында һәм Мәрва тавы башында Кәгъбәтуллага караб дога кыласың. һәркайсында бөтенемез өчен дога кылдык, бөтен мөселман-кардәшләремезне күңелләребез белән (0795) күз алдына китердек. Аллаһы кабул итсен.

1 нче мартда, кич. Кәгъбәтулла.

Мәккә Мөкәдрәмәгә килгән идек. 7 мартка кадәр Мәккә Мөкәдрәмәдә булдык. Һәркөн Ирә намазын мәсҗед Хәрамдә укыдык, һәркөн биш вакыт намазны Хәрам Шәрифдә укырга тырышдык. 7 нче март, 8 нче Зөл Хөҗжә хаж гыйбадәтенәң фарыз булган Гарәфәткә чыкдык. (7 нчы март Гарәфәтдә хәбәләр рәхмә (الرحمة جبل) дигән тауга барып, ике рәкәгать намаз укыдык һәм мәсҗед Нәбирә дигән мәсҗедгә барып зиярәт кылдык, ике рәкәгать намаз укыдык. Гарәфәтдә Өйлә берлә Икенде бергә укылды.

8 нче март жомга, Гарәфә көн. Гарәфәтдән Минага китдек. Кичдән китеб, Мөздәлифә дигән урында туктаб, Өхшам вә Ястү намазы укыдык. Мина тавында таш атар өчен, ташлар жыеб, таң вакытына кадәр Мөздәлифәдә тордык. Менә Мөздәлифәдә тору – хажның ваҗибләрендән. Таң аткач, Иртә намазы укып, Мина тавына китдек. Бик акрынлык белән барып, Мина таулары арасына барып җитдек. Мина тавында ял итү, жир шарының бөтен почмакларындан килгән мөселманларның бер-берсе белән күрешәб, бер-беренә догалар кылышу арада дуслык, мэхәббәт, тынычлыкны даир булган вәгаз-нәсыйхатлар кылыша торган урын икән. Без дә шушы урында жир шарының төрле почмакларындан килгән, төрле-төрле төсдәгә күбтөрле халыклар күрдәк. Ләкин бу халыкларның төс-кыяфәтләре, телләре башка-башка булса да, боларның күңелләре һәркайсының (0796) бертөсле булып, бер Аллага гына гыйбадәт кылып, Ислам дине белән гамәл итүче, рәсүлүллага мэхәббәт итүче, саф күңелле мөселманлар иде. Һәркайсы намаз укыганда йөзләре белән Кыйблага, күңелләре Аллага юнәлеб гыйбадәт кылучы мөселманлар иде.

10 нчы март. Мина тавында мәсҗед хәйф дигән мәсҗедгә барып, Иртә намазы укыдык. Минада Мәккә король Фәйсал белән күрешдек.

Шинбә көн иртә белән (الأولى عتبة) Гакабател улә дигән урында җидешәр таш атып, шул Мәккә Мөкәдрәмәгә кайтдык һәм (җидешәр) 21 хаж ич сыер чалдык. Кәгъбәтуллага барып, фарыз тәввафны кылдык, чәч-сакалларыбызны төзәтәб, Өхрамдан чыкдык, гөселләр коенып, үз киёмләребезне киеб, яңадан Минага китдек. Минада күб хажилар, галимләр белән күрешәб, мәсҗед Хәйфгә бардык. Анда иртәнге намаз укыдык.

10 нчы март. Мәккә мөкәдрәмә короле Фәйсал белән күрешдек.

11 нче март. Мәккә мөкәдрәмәгә кайтдык.

12 нче март. Кәгъбәтуллага барып, видагъ тәввафын кылдык һәм жылаб-жылаб Кәгъбәтулла белән аерылышдык.

13 нче март. Иртәдән үк Мәдинә мөнәвварәгә барырга диб, машинада китдек. Мәккә мөкәдрәмәдә Жәннәтәл мәгълән (المعلا جنت) дигән тарихи шаригель Мәгълә дигән урынларда булдык.

(0797) 1968 нче ел, 18 нче апрель, жомга көн / 1388 Һижри, 20 нче Мөхәдрәм.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Ислам диненә мэхәббәт итеб, Аллаһының ризалыгын истәб, жомга намазына җыелган мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәммин хәзрәтенәң сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыиб булсын иде.

Мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Сабый вакытларыбыздан бирле күңелләребезгә керәб урнашкан чын мэхәббәт. Аллаһының дуслы Ибраһим, Хәлилулла, һәм Аллаһының бәни вә рәсүле Исмагыйл пәйгамбәрләре тарафындан бина кылынган, Аллаһыга ихлас күңелләре белән гыйбадәт кылучыларның. Көндә биш мәртәбә юнәлдем Кыйбла тарафына халисан лилләһ диб, йөзләре белән каршы була торган кыйблалары вә Кәгъбәтулла, Бәйтулла,

Кәгъбә мөгазыймә атала торган мөбарәк вә мөкаддәс бинаның дөнъяның кай тарафында, ни рәвешдә икәннен белергә кем генә теләмәс?

Һичшиксез, бу мөбарәк бина хакында һәркемнең белергә теләве бик зур. Менә шушы намаз саен каршы булыб, укый торган Кәгъбәтулла шәб диңгезе – Кызыл диңгездән 75-85 километр еркалыкда. Мәккә мөкәдрәмә шәһәренең уртасына салынган әйләнәсе, мәсҗед Хәрам диб аталган зур мәсҗед белән әйләндереб алынган, бөеклеге 27 аршин (13 метр чамасында), бие 24 (12 м), ташдан салынган бер бинадыр.

(0798)

لِّلْعَالَمِينَ وَهُدًى مُّبَارَكًا بِنَجْوَى الَّذِي لِلنَّاسِ وَضِعَ بَيْتِ أَوَّلِ إِبْرَاهِيمَ مَقَامَ بَيْتَاتِ آيَاتٍ يَه

Ягъни: дөрестлекдә адәмләргә җир йөзәндә гыйбадәт өчен Аллаһы тарафындан куелган йортларның әүвәлгесе Кәгъбәтулладыр. Мөбарәк булган, бәракет иясе йөртдәр амәл һәм бөтен галимне хаклыкка күндөргүче булган хальдә.

أَمَّا كَانَ دَخَلَهُ مِنْ وَ

Мәсҗед Хәрамгә кем генә керсә дә, әмин булды. Малың, җаның саклаган (мөшрик вақытда ук һинди зур дошманы булса да, аны үтермәгәндәр).

(0799) Мәккә Мөкәдрәмә төндән кошлык (бик иртәнге чак; таң аткаг чак – А.Х.) тарафына сузылган бер чокырда як-яклары бөек вә каты ташлардан гыйбарәт булыб, бу шәһәргә керә торган өч кабка булыб, башка урынлардан керергә мөмкин булмаган бу кабкалар хәзер булмаса да, боларның исемләре һаман да телләрдә сөйләнә икән. Бу шәһәр бик борыңгы, иске шәһәр булыб, Ибраһим пәйгамбәрнең угълы Исмагыйл пәйгамбәр заманында Бәни Жәрһәм кабиләсе (Бәни Кахтан Жәрһәм кабиләсе – А.Х.) тарафындан төзелгән бер шәһәрдер.

Бу тирәдә Ибраһим пәйгамбәр үзенең хатыны Хажрәт (Хажәр – А.Х.) һажир белән, угълы Исмагыйл пәйгамбәрне күтәрәб куйганга бу тирәләрдә халык (торучылар) булмаган. Ибраһим пәйгамбәр Аллаһының әмере белән яшь баласы белән хатынын шушы урында калдырыб итә. Аллаһының теләве белән тибәрченеб яткан урынындан (Зәмзәм коесы) хасыйл булыб, су булганның соңында шушы тирәгә халыклар күчәб киләләр. Шушы рәвешле Мәккә Мөкәдрәмә шәһәре барлыкка килә.

Башда бу шәһәрдә (Зәмзәм) коесындан башка су булмый. Габбасийә хәлифәләрендән һарун Рәшиднәң хатыны Зөбәйдә ханым беренче көнлек юлдан Гарәфәткә Мина тауларына һәм Мәккә шәһәренә җир астындан трубалар белән су китертә. Менә хәзерге Мәккә шәһәренең үзәндә һәм Гарәфәтдә һәм Минада шушы сулар һәркайсы (الزبيدة عين) Гайне Зөбәйдә исем алганлар. Безгә Гайне зөбәйдәдән рәхим итегез. Без дә тукталышлар ясадык, без дә сулар алдык, эчдек.

(0800) Мәккә Мөкәдрәмә шәһәренең кыскача тарихы шундан гыйбарәт.

(0801) Беркадәр шушы Мәдинәи Мөнәввәрә шәһәре хакында сөйләб үтәм. Мәдинәи Мөнәввәрә шәһәре Мәккә Мөкәдрәмәдән шимальгә табарак, аралары 500 чакрым, диләр. Гарәбстан әүвәлгесенең иң матур, иң тигез урнашкан бер шәһәр булыб, моның хөрмә бакчалары да күб икән. Шимал тарафында мәшһүр Өхәд таулары булыб, иске исеме – Ясраб исемле булыб, соңындан Мәдинәтер рәсүл, Мәдинәи тайыб, Мәдинәи Мөнәввәрә исемләре белән аталган. Кайчан төзелүе хакында тарихда күб сүзләр булса да, рәсүлүлага пәйгамбәрлек килгәннәң соңында мөшрикләренәң җәбер-золымларындан котылу өчен Аллаһының әмере белән Мәдинәи Мөнәввәрәгә бөтен сәхабәләр һәм хәзрәт рәсүл шушы шәһәргә күчәб, бик тизлек белән Ислам диненең таралуына сәбәб булган мөбарәк шәһәрдер.

Шушы рәвешле, Мәккә Мөкәдрәмәдә вакытыбыз сыйдырганча гыйбадәтләребезне кылыб, догаларыбызны кылыб, тугыз көн торыб Гарәфәт, Мина тауларында булыб, догалар кылыб, 13 нче март Ястү вакытында, кич кенә Мәккә Мөкәдрәмәгә кузгалыб, Мәдинәи Мөнәввәрәгә сәфәр кылдык. Юлда тукталышыбызда (Вадил Газыйм) дигән бер тигез сәхрадә тукталдык. Андан Бәдур исемдәгә урында һәм мәсҗед Гали дигән урынларда һәм башка күб кенә урынларда тукталыб, Икенде алдындан Мәдинәи Мөнәввәрәгә килеб кердек. Шәһәргә кергәч дә безне туктатдылар. һәм уң кул якдагы бер йортка алыб кереб, паспортларыбызны тикшерделәр. Шул вакыт каршыбызда (Рауза Мөһәһәрә) булган пәйгамбәребезнең мәсҗеденә манаралары күренеб тора иде. Мәсҗеден нәбинә манараларын күрү белән күнелләребез нечкәрде, күзләребез яшьләнде. Мәсҗедгә караб пәйгамбәребезгә сәламләребезне табшырыб салаватлар укыдык, догаларыбызны кылдык. Уң якда (урамның икенче ягында гына) мәсҗед Ганбәр дигән ике манаралы мәсҗед бар иде. Шуның ахатәсәндә (ара-тирәдә – А.Х.) Харис Аби белән икәү Икенде намазыбызны үтәдек. Паспортларыбызны тикшергәннән соңында безне мөсафирханәләргә урнаштырдылар. Бу арада инде вакыт үтде. Әхшам намазына мәсҗедгә барырга тугъры (0802) килде. Нәрсәләребезне тәмам урнаштыргач, Ястү намазына Мәсҗеден нәбигә ашыкдык. Никадәр ашыксак да, без рәсүлулла мәсҗеденә эчкә керергә соңга калган идек. Безнең кебек соңгарак калган хәҗиләр белән мәсҗед әйләнәсәндә Ястү намазын үтәб, без шул көнне халыкның мәсҗеддән чыгуларын көтеб, беркадәр халык бушангач, Мәсҗеден нәбигә кереб, ике рәкәгать намаз укыдык һәм Рәузә мөһәһәрә тирәсен әйләнеб, догалар кылыб чыктык.

Икенче көндә Иртә намазындан соң, беркадәр вакыт узгач, тагын да барыбыз жылыб, рәсүлулланың мәсҗеденә бардык. Рәузә мөһәһәрәне зиярәт кылдык. Коръән укыб, пәйгамбәребезгә салаватлар укыб, мәсҗеднең бер тарафында ике рәкәгать намаз укыб чыктык.

Икенче көнне Иртә намазындан соң ук (Рәузә мөһәһәрә булган) рәсүлулланың мәсҗеденнән ерак түгел Жәннәтөл бәкыйг исемдә булган сәхабәләр зияратына бардык. Бу каберләрдә әсхабе әкрамдән хәзрәт Госман, хәзрәт Габбас, Госман бин Мәзгун, Гбдеррахман бин Гауф, Сагъд бин Әби Вәккас, Габдулла бин Мәсгуд, Мәлик бин Әнас хәзрәтләре. Имһәтөл мөәмнин хәзрәтләренә каберләре һәм рәсүлулланың сөт анасы Хәлимә (рә) нең кабере. Хәзрәт Ибраһим кабере һәм башка бик күб әсхабе кирам (рә) ларның каберләре.

Зиярәт кылдык, жылаб-жылаб догалар кылдык. Андан китеб, хәзрәт рәсүлнең Мәдинәи Мөнәввәрәгә һижрәт вакытында (ул вакыт Мәдинәи Мөнәввәрәдән читендәрәк булган) мәсҗед Кыйбланы зиярәт кылыб, эченә кереб, ике рәкәгать намаз укыб, догалар кылдык. (0803) Андан мәшһүр Әхәд тавы итәгенә барыб, шушы итәгендә Әхәд сугышында вафат (шәһид) булган сәхабәләрнең каберләренә зиярәт кылдык. Бу каберләр арасында хәзрәт рәсүлнең атасы белән бертуган кардәше, Исламга зур файдалары тигән хәзрәт Хәмзә кабере дә. Менә шушы тау итәгендә бу сугышда житмешләб сәхабә шәһид булыб, һәркайсы шушы тау итәгендә күмелгәнләр.

Андан кайтышлы Мәсҗедөл кабиләтәйн, Мәсҗед Әбу Бәкер, вә Салман әл-Фариси, Мәсҗед Гомәр, Мәсҗед Хәндак, Мәсҗед әл-Гали исемле. Беренче мәсҗедгә кереб, икешәр рәкәгать намаз укыб, догалар кылыб чыктык.

(0804) 1968 нче Миляди, 26 нчы апрель / 1388 һижри, 28 Мөхәдрәм, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Ихлас күнел белән ерак вә якын жирләрдән жомга намазы укыр өчен быелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә

рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Аллаһы Раббел галәммин хәзрәтенең сәламе вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

28 нче апрель якшәнбе көн 1388 нче һижри ел икенче ае – Сәфәр аеның башы булачак жәнәбе Хак шадлык белән каршы алыб, саулык-сәламәтлек, тынычлык белән үткәрергә насыйб булсын.

Аллаһы Раббел галәммин “Ибраһим” сүрәсендә шушы аятне сөйли:

لَشَدِيدٌ عَذَابِي إِنَّ كَفَرْتُمْ وَلَئِن لَّا زِيدَتْكُمْ مَّشْكُرْتُمْ لَئِن رَّبُّكُمْ تَائِدٌ وَإِذْ

ди. Аллаһының биргән нигъмәтләренә шөкрәнә кылсагыз, без сезгә нигъмәтләребезне, әлбәттә, артдырыб бирербез. Әгәр биргән нигъмәтләрем көфран нигъмәт кылсагыз, нигъмәтләренә кадерең белмәсәгез (لَشَدِيدٌ عَذَابِي إِنَّ), минем газабым бик каты булыр, ди. һәм рәсүлулла (сгс) әйтә:

لزاوالها امان نعمة على الحمد

Аллаһының биргән нигъмәтләренә шөкрәнә кылу – ул нигъмәтнең китмәвенә, имин булуына сәбәб, ди.

Аллаһы безгә сәламәтлек нигъмәте биргән, безгә нинди иркен ризыклар белән, матур тормышлар биргән. Күңелсез, караңгы кышларны үткәреб, якты, матур язларга чыкдык. Менә болар, әгәр уйлаб карасак, һәркайсы Аллаһының безгә биргән нигъмәтләре тагын мондан башка да Аллаһының безгә биргән нигъмәтләре бик күб.

(0805) Тагын Коръәндә “Ибраһим” сүрәсендә Аллаһы әйтә:

كفار لظلم الانسان ان تحصوها لا الله انعمت و تعد ان و

ди. Ягъни Аллаһының сезгә биргән нигъмәтләре бик күб. Сөз аларны санаб бетерә алмассыз, ди. Хакыйкәтдә адәм баласы үз-үзенә бик золым итүче, каты көфран нигъмәт кылучыдыр, ди. Ягъни булган нигъмәтләренә кадерең белмичә, көфран нигъмәт кылыб, ул нигъмәтләренә китүенә сәбәбче булыб, дөнъяда ук бәхетсезлекгә, я булмаса Ахирәтдә Аллаһының каты газабына дучар булыб, үзен кызганмый, үзенә золым итәдер. Мөхтәрәм жәмәгәт! Әлхәмделилләһи Раббел галәммин. Аллаһының ярдәме белән сау-сәламәт, караңгы, салкын кышларны үткәреб, исән-сау, матур, ямьле яз көнләрен күрдәк. Бу бик зур шадлык. Азмы кешеләребез шушы якты дөнъя белән сабуллашды. Бу вакытларда безнең арабызда, безнең кебек үк шадланыб язны каршы алган кешеләребез бүген жир астында яталар. Шул хәлләрне уйласак, искә алсак, бүгенге көн безнең өчен нинди зур шадлык.

Икенче. Әлхәмделилләһ, илләребез тыныч, зур, иркен тормышлар. Бөтен халык бәйрәме булган – май бәйрәме итү алдында торабыз. Шушы матур тормышыбызның шөкрәнәсе һәм сау-сәламәт, матур жәйләрне күрүебезнең шөкрәнәсен онытмыйча, шушы бәйрәм (бәйрәм – шадлык дигән сүз) көнләрен матур итеб каршы алыб, инсаният, Исламият нигезендә чын туганларча, дусларча, шадланыб һәм башкаларны да шадландырыб, күңелле итеб уздыру – безнең адәмчелегебезнең (0806) мөкаддәс, изге бурычыбыз.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә адәм балаларына дөнъя тереклегендә яшәр һәркайсыларыбызга халәлдән кәсеб итүне бурыч итеб куйган. Шунуң өчен сау-сәламәт, гакыллы яшә кешенең эшләми ялкауланыб ятуы Ислам шәригәте каршында хәрам ителгән. Пәйгамбәребез әйтә:

مسلم كل على واجب الحلال طلب

Ягъни: халәлдән кәсеб итү һәрбер мөселманга важиб, ди. Шушы рәвешле халәлдән кәсеб итеб арган-талган адәм баласының атнага бер мәртәбә ял итүе канун һәм шәригат тарафындан тиешле табылган. Ул гына да түгел, инсаният һәм Исламият тарафындан елга

берничә мәртәбәләр бәйрәм итү, ял итү (гаед ясау), шадлану тиеш табылган.

Шәригатынең һәркеме инсанларның мәслихате өчендер.

Менә шушы бәйрәм көнләре, дини һәм милли бәйрәмләр булып, һәркайсы шадлыклы көнләрдәр. Шушы көнләрне без ничек үткәрергә тиеш? Шушы бәйрәм көнләрендә үзебез һәм бөтен гаиләбез генә дә түгел, бөтен туган, дустанлыгыбыз, гариб вә ятимләренең – һәркайсын шадландырырга тиешбез. Ата-аналарыбызның, туганларыбызның вә дустанлыгының хәлләрен белү һәм авыру, кайгы-хәсрәтле, борчулы кешеләренең хәлләрен белү, бер-береңне халәл ризыклар белән кунакка чакыру, мунчалар керү, арулану, пакъләнү, яхшы киёмләр кию, дустанлык-татлык нигезендә ял итү – менә чындан да шадлык һәм бәйрәм булачак.

Инде мөхтәрәм жәмәгать! Безнең арабызда шушындый күңелсез хәлләр дә бик күб. Инде яшьләребезне бер якка куеб, яхшы гына олугъ яшьдәге кешеләребез дә бәйрәм хөрмәтенә диб, хәрам булган (0807) ризыклар белән дә чуалучылар ишетелә, чәчә-сакалы агарып да, шуның катгый рәвешдә Аллаһы тарафындан тыелганын белә торып, шушы олы яшьдәге кешеләребез хакында нәрсә диб әйтәргә кирәк, картаб да инсафка килмәгән адәмләренең хәлләре бик куркыныч, Аллаһы сакласын. Ул гына да түгел, шушы исерткеч аракасында үзенең гомер иткән карчыгын жәберләүче һәм үзенең балаларына тәрбиясез, начар сүзләргә әйтүче кешеләр дә ишетелгәләде.

Мөхтәрәм жәмәгать! Аллаһы Тәгалә тарафындан сачы-сакалы агарган олугъ яшьдәге адәмләргә каралып (караб – А.Х.), шушы адәмләргә көнгә ничә мәртәбә хыйтаб кылынып икән, и бәндәм! Сачың-сакалың агарды, яшең олыгайды, үлмәк (үлем – А.Х.) якыйнайды. Гөнаһ кылырга оял, мин сине газаб кылырга оялырмын, диб.

Шушы аракасы, исерткеч хакында пәйгамбәрәбезнең әйткән сүзләрен гарәби гыйбарәсендә әйтеп күрсәтәм:

1) Сәхих Бохари вә Сәхих Мөслимидә: “Зина кылган кеше мөэмин булганы хәлдә зина кылмас. Исерткеч эчүче кеше мөэмин, мөселман булганы хәлдә исерткеч эчмәс”. Ягъни: мондый эшләргә кылган вакытта ул адәмдән иман аерылган булып.

2) Имам Тирмизи, Ибн Мажи риваять кылалар: “Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә исерткечгә, аны эчүчеләргә, эчертүчеләргә, ясаучыга, сатучыга, алып кайтучыга, хасыль кәлам, – шушы бозыкчыга аз гына катнашы булган адәмләргә ләгънәт әйтер. (0808)

3) Хәдис. Бер кеше исерткеч эчсә, ул кешедән башындан күлмәгә салынган кебек, иман чыгар, суылып, ди.

4) Бер хәдис. Рәсүлдән исерткеч хакында сораганда: уналты кадалы бер савыты исертсә (алты кило чамасында), шуның бер йотымы да хәарм, дигән.

Менә бу күңелсез хәлләребезне искә алу да бик күңелсез, ләкин хаклыкны, ачы булса да, әйтми мөмкин түгел. Аллаһы Раббел галәмдин хәзрәте безне Ислам нигъмәте, иман нигъмәте, сәләмәтлек нигъмәте һ. б. бик күб төрле нигъмәтләргә белән сыйлаган. Әгәр без шушы нигъмәтләргә кадәр белмәсәк, көфран нигъмәт кылсак, шөкрәнә кылмасак, Аллаһы сакласын, дөнъя Ахирәтдә үкенечкә калырбыз.

Ахыр сүз итеп әйтәм. Мөхтәрәм жәмәгать! Үзебезнең дәрәжәләребезне беләп, үзебезне үзебез тотып беләргә тиешбез. Әгәр дә Аллаһы хозурына барасыбызга чын күңелдән ышансак, һәрбер эшләребездә хисаб бирәсебез бар диб ышансак, ир уртасы булган һәм пенсиягә чыккан олы яшьдәге кешеләр, барыбыз да үзебезнең балаларыбызга, оныкларыбызга яхшылык белән үрнәк булырга, адәм баласын дөнъя Ахирәтдә үкенечкә калдыра торган эчемлекдән ерак булып, ямьсез, күңелсез сүзләргә белән сүгенүдән бик сак булырга тиешбез.

Хәзрәт рәсүл (сгс) әйтә:

الْخُلُقُ وَحُسْنُ الصَّمْتِ ! أَلْبَدَنَ عَلَى وَأَهْوَنُهَا الْعِبَادَةَ بِأَيْسَرِ أَخْبِرْكُمْ أَلَا

Ягъни: мин сезгә гыйбадәтләрнең иң жиңеллесен ансатыгн, тәнгә дә жиңгел булганы белән хәбәр бирмәм? – ди.

(0809) Менә ул жиңеллек һич мәшаккате (мәшакате – А.Х.) булмаган гыйбарәт: тик тору, начарлыктан тыялыб тик тору һәм күркәм холык, ди. Күркәм холыкның төрләре бик күб. Үзебезне һич булмаса начар, тәрбиясез сүзләр белән сүгенүдән тыю – һәркайсы Аллаһы кашында гыйбадәтдән булыб, моның өстенә йомшак, тәмле телле булсак, менә бу эшләр Аллаһы каршында гыйбадәт булыб, зур әжер-сәвабларга ирешдерәчәк.

Үзебез шушындый матур сыйфатлар белән яшләрәбезгә үрнәк була алсак, бу вакытта безнең үзебездән түбәнләргә әйткән сүзебез, үгет-нәсыйхәтләрәбез – һәркайсы үтемле булыр. Үзебездән кечеләрәбез арасында йөзебез ак булыр. Бала-чага атасы булыб, олугъ яшыкә житеб, үзебезне мөселман диб жөрөб дә, динемез тыйган начар гадәтләрдән тыелмасак, динемез кушкан күркәм гадәтләрне аяк астына салыб табтасак, Аллаһы биргән, безгә өйрәткән Ислам нигъмәтенә көфран нигъмәт кылган булыб, дөнья Ахирәтдә үкенечкә калырмыз. Үзебезгә-үзебез бик каты золым итәрбез.

“Инсан” сүрәсендә Аллаһы хәзрәте әйтә:

كفورا وإما شاكرا إما السبيل هديناه إنا

ди. Ягъни: без һидаять юлы белән азгынлык юлыны (начар юл белән яхшы юлны) ачык итеб күрсәттек, инде адәм баласының ихтыяры үзәндә: теләсә, Аллаһының биргән нигъмәтләрәнен, кадәрен белеб, яхшылыкка көнләб шөкрәнә кыла, йә булмаса бу нигъмәтләр кадәрен белми, начарлык юлына китеб, көфран нигъмәт кыла, ди.

(0810) Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте барчаларыбызга тәуфыйк, һидаять бирәб, көфран нигъмәт кылудан сакласын. Аллаһының биргән нигъмәтләрәненә шөкрәнә кылыб, барчаларыбызга

الساكرين م الله ان

дигән адәмләре жөмләсендән булырга Аллаһы насыйб итсен.

1968нче ел, 3 нче май, жомга көн / 1388 нче ел, 4 нче Сәфәр.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Аллаһының хозурына барыб хисаб бирүгә ышанган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенә сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте Коръәндә “Хәшәр” сүрәсендә без – бәндәләренә карата түбәндәге аятьләренә бәян итә:

فانتھوا عنه نهاكم وما فخذوه الرسول آتاكم وما

Аллаһы тарафындан сезгә рәсүл нәрсәләр китерде исә, сез аны алыгыз, ягъни: нәрсә белән боерды, (әмер) итсә, аны тотыгыз. Ниндидер эшләрдән пәйгамбәр сезне тыйды исә, эшләмәгез, ярамый диб тәнбиһ кылса, инде сез ул нәрсәдән тыялыгыз, эшләмәгез, ди.

العقاب شدسد الله ان الله اتقوا و

Инде шушылай булса, сез үзегезне пәйгамбәргә иярүче хак мөселман диб белсәгез, пәйгамбәргә каршылык, аның сүзенә хилафлык кылудан сакланыгыз. Әгәр нәфесләрегезгә ияреб, пәйгамбәр кушкан эшләренә кылмаенча, тыйганларындан тыелмасагыз, (0811)

Аллаһының газабы катыдыр, ди.

Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте безгә Үзенә пәйгамбәре аркылы һәркайсын ачык, мәгълүм иткән, белдергән.

بين الحرام و بين الحلال

диб, тагын да:

تضيّعوها فلا فرائض فرض تعالى الله إن

диб, һәркайсын ачык бәян кылды. Рәсүл Хода безгә Коръәннең хөкемләрән ачык бәян кылган, аңлаткан.

Инде мөхтәрәм жәмәгать! Үз-үзегезне хисаб кылыб, тикшереп карыйк. Аның өчен безгә мөбарәк пәйгамбәрәбез әйтә:

تحاسبوا ان قبل انفسكم حاسبوا

Үз-үзегезне тикшереп, хисаб кылыб карагыз. Аллаһы кашына барыб хисаб кылынганга кадәр, ди.

توزنوا ان قبل انفسكم وزنوا و

ди. Үз-үзегезне үлчәб карагыз: яхшылыкларыгызны, яманлыкларыгызны Аллаһы хозурына барыб үлчәнгәнгә кадәр, ди.

Инде без, әлхәмделилләһи, Коръән дә укыймыз, тәфсирләр дә карыйбыз һәм башка китаблар да укыйбыз. Ләкин Коръән хөкемен, пәйгамбәр кушканны тиешенчә үтибездә, юкмы? Кәлям Шәриф Аллаһының рәсүле безгә фарыз важибләребезне үтәгәннең соңында хәрам булган эшләрдән бик каты сакланьрга куша! Менә без шушы хәрам булган өметләрдән саклана алабызмы, юкмы?

Мөхтәрәм жәмәгать! Кызганычка каршы, безнең арабызда Коръән укылыр, китаблар укылыр. Ләкин укыганны үзләре ишетмәүчеләр дә бар. Гайбәт – хәрам, андан сакланмыймыз, (0812) бер өйдән икенче өйгә сүз ташыб, гайбәт сатыб йөри торган ялкау хатынлар кебек халык арасында фетнәгә, тынычсызлыкка сәбәб булган нәммам (гайбәт сөйләү – А.Х.) жәфәте белән жәфәтләнүчеләребез дә бар. Хәзрәт рәсүл әйтә:

نمام الجنة يدخل لا

Ягъни: мөселманлар арасын бозар өчен сүз йөртүче жәннәтгә кермәс, ди.

Бер-беребезгә хөсед-көнчелек итү, көнчеләнәб зарар китерү – пәйгамбәр тыйган начар сыйфатларның берсе. Шулай ук башкаларны кул белән, тел белән рәнжетү, яки кешенәң малын, я нәрсәсен булса да талаб, урлаб алу – менә бу эшләр һәркайсы Шәригать тыйган, хәрам булган сыйфатлар. Һәм нахақдан кеше рәнжетүләр – һәркайсы пәйгамбәр тыйган начар гадәтләр. Рәсүлулла (сгс) әйтә: әгәр бер адәм икенче берәүнең хәрам булган рәвешдә хакына керсә я урласа, Кыямәт көнендә Хисаб мәйданында шушы ике адәм китерелеб, кешенәң бер нәрсәсен талаб яки урлаб алган адәмнең изге гамәлләрендән алыб-алыныб, мәзлумгә яки урланучы, таланучы адәмгә бирелер, ди. Инде ул залимнең яки талаучы, урлаучы адәмнең изгелекләре булмаса, мәзлумның яки урланучы, таланучы адәмнең гөнаһлары ул залимгә йөкләтелер, ди. Коръәндә:

الْمُيْبِنُ الْخُسْرَانُ هُوَ ذَلِكَ أَلَا الْقِيَامَةَ يَوْمَ وَأَهْلِيهِمْ أَنْفُسُهُمْ خَسِرُوا الَّذِينَ الْخَاسِرِينَ إِنَّ

Ягъни: Кыямәт көнендә үкенечкә калучы кешеләр, шул кешеләр үзләренәң золымлары сәбәбле Аллаһының биргән (0813) нигъмәтләрендән мәхрум булдылар, ягъни аларга биреләчәк әжер вә сәваблар, алар тарафындан золым кылынган мәзлумларга бирелеб, алар тәмугъ газабына дучар булырлар, ди.

Хәзрәт рәсүл әйтә:

لسانه و يده من المسلمون سلم من المسلم

ди. Ягъни чын мөселман адәм – шул кеше, башка кешеләр ул адәмнең телендән дә, кулындан да һичбер зарар күрмәсләр. Ягъни мөселман адәм теле белән гайбәт кылмас, теле белән сүз йөртмәс, кулы һичкемгә жәбер-золым итмәс, кеше нәрсәсен урламас вә таламас, ди. Коръән шәригатынең һәм хәзрәт рәсүлнең мондан башка да безгә тыелырга кушкан начар гадәтләр, гөнаһ булган дөнья Ахирәтдә хурлыкка төшерә торган күнелсез

сыйфатлар бик күб булып, Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте жөмләмезне шушы начар гадәтләрдән ерак кылсын.

(0814) Дөнъяда шундый намуслы, инсафлы адәмләр дә бар, хәтта табкан нәрсәләрен дә тиешле урынларга итеб (илтеб – А.Х.) табшыралар. Чын, күркәм сыйфат менә шулай булырга тиеш. Әгәр бер адәмнең югалткан нәрсәсен табыб бирсән, ул адәм никадәр шадланыб, никадәр рәхмәтләр әйтәчәк, нинди зур изгелек булачак. Хәзрәт рәсүл әйтә:

كره ما او اوضره مسلما عشي من منا ليس

Ягъни: бер кешене алдаган, талаган, нәрсәсен урлаган, хәйлә вә мәкер кылган кеше – минем өммәтемдән түгел.

منه انا لا و كهانة لا و نميمة و حسد ذو منى س

Хөсөд кылучылар, сүз йөртүчеләр, багучылар миндән түгел, без алардан түгел, ди.

(0815) Сәлам жибәр шу хақда:

بِمَثَلٍ وَ لَكَ : الْمَلِكُ قَالَ إِلَّا ، الْغَيْبِ بَطْنٌ لِأَخِيهِ يَدْعُو مُسَلِّمٍ عِنْدَ مَنْ مَا

диб. Ягъни: бер мөселман икенче мөселманга ни рәвешле дога кылса, теләк теләсә, ул кеше өчен дә фәрештә нәкъ шулай ук дога кылып.

Хасылел кәлям: Коръәнне һәм башка шәригать китабларын укыб да, үзебез аларның хилафынча булсак, ягъни Коръәнне укыб, пәйгамбәр сүзләрен алар буенча гамәл итмәсәк, моның мисалы шуның кебек: әгәр бер министрның икенче бер шәһәрдә бер кул астында эшләүче икенче бер түрәсе булып, шунгар бер приказ-боерык жибәрсә, берникадәр вакытдан синең шәһәрәңгә барырман, мин барышка менә шушы эшләргә эшләб куй, (0816) берничә төрле задания бирсә, боеру жибәрелмеш тора. Бы министр тарафындан боерыкны, әмерне алганның соңында һәркөн бу боерыкны берничә мәртәбә алыб-алыб укыса, эмма үзе моның әмер-боерыкларын үтәмәсә, билгеләнгән вакытта шушы министр килсә, моның боерыклары һич берсә үтәлмәгән, менә шушы вакыт бу министр кул астындагы башлыкка ни әйтәчәк? Әлбәттә ул аңгар урынындан алыб ташлаб жәза, наказание бирәчәк. Шуның кебек үк әгәр без үзебез канун илаһи булган шәригать китабы булган Коръәнне укыб да, аның хөкеме белән, кушканнары белән гамәл итмәсәк (эш итмәсәк), Аллаһы каршында зур мәсьүлияткә калачакмыз. Кыскасы, хәзрәт рәсүл безгә үзебезне үлчәр өчен кыска гына сүзләр белән зур мәгънәләр аңлатыб, дөнъя Ахирәт бәхетле булуыбыз өчен, матур юллар өйрәткән. Хәзрәт рәсүл әйтә:

مؤمن فأنت , سيئتك ساءتك و حسنتك سرتك إذا

Ягъни: синең башкаларга аз гына изгелек, яхшылык эшләвең шатландырса, начар эшләрең сине кайгыртса, борчуга салса, син үзеңне саф мөселман, халис мөэмин диб бел. Әгәр киресенчә булса, ул вакытта мөселманлыгыңда, әлбәттә, зур кимчелек була.

(0817) Мөхтәрәм жәмәгать! Әгәр башкаларга телебез белән дә, кулыбыз белән дә яхшылык итәргә тырышсак, телләребез, кулларыбыз белән башкаларга зарар итүдән саклансак, гайбәт, нәһим сүз йөртү, ялган сөйләү, хөсөд эшләрдән ерак булырга тырышсак, дөнъя Ахирәтдә жаныбыз тыныч булып, Аллаһы каршында да йөзебез ак булып. Әгәр шушылай булсак, Коръән белән гамәл итеб, пәйгамбәр кушкан юлдан барган булып, Аллаһы хәзрәтенә:

المهتدون هم اولئك و رحمة و ربههم من صلوة عليهم اولئك

Ягъни: Аларга Рабблары тарафындан рәхмәт, шәфкать булып һәм менә шушы кешеләр хак юлга күнелмеш Аллаһы кушкан юлдан баручы адәмләр булып.

يحزنون هم لا و عليهم خوف لا

Ягъни: ул кешеләр хәвеф (курку- А.Х.) хәтәрләрдән, куркынычлардан әмин булдылар һәм аларга киләчәкдә дә кайгы-хәсрәтләр булачак түгел дигән адәмләр жөмләсендән булып,

инша Аллаһур Рәхман, сәгадәт дарәйнгә ирешүчеләр жөмләсендән булырбыз. Амин.

الضَّالِّينَ وَلَا عَلَيْهِمُ الْمَعْصُوبِ غَيْرِ عَلَيْهِمْ أَنْعَمْتَ الَّذِينَ صِرَاطَ الْمُسْتَقِيمِ الصِّرَاطَ اهْدِنَا

(0819) Зәйнәтулла Бикмулла угълының Фатыйма Жиханша кызы Мөгаллимә Зариф кызы

(0820) 1968 нче ел 10 нчы майда башлана. 1388 нче һижри Сафарель хайр.

10 нчы номерлы дәфтәр (Тагын да 1970 нче елның 9 нчы гыйнварь жомгасында.

1) بين الحرام و بين الحلال хәдисе хакында.

2) Мәржани хәзрәт хөтбәсе хакында.

3) Намаз хакында.

Саржуйдан Зыяддин хәзрәтдән һәм мөселманлар Төрөкмәнстандан.

(0821) 1968 нче ел, 10нчы май / 1388 нче һижри, 13 нче Сафарель хайр, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман

кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенең сәламе вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

Мөхтәрәм жәмәгать! Халык арасында, дөнья тормышында һәртөрле хәлләр булыб, кайбер бәхетле гаиләләр, ир белән хатын, йә булмаса, карт белән картчык картлык көнләрендә бер-берләренә зур ярдәмләр күрсәтеб, үзләренең картлык вә картлык сәбәбле килгән авыруларын да онытыб, матур гына, күңелле генә соңгы гомерләрен тыныч кына, дустан кына авыштырган бәхетле адәмләр булган шикелле, дөнья бер генә төрле түгел, шулар арасында шушы (0822) тормышларның соңгы көнләрендә, гомер иткән картчыкның я гомер иткән картның хәтерен калдырыб, хәтта бер-берсен рәнжетеб, холыксызланыб, күңелсез, бәхетсез тормышда яшәүчеләр дә юк түгел. Тормышда шушындый хәлләр дә ишетелә. Менә шушы хакда беркадәр Коръән аятьләрен сөекле пәйгамбәрәбезнең безгә әйткән үгет-нәсыйхәтләрен беркадәр исегезгә төшереб үтмәкче буламын. Аллаһы Тәбарәкә хәзрәте “Бәкарә” сүрәсендә әйтә:

خليفة الأرض في جاعل اني للملائكة ربك قال واذا

Ягъни: Вақытны зикер ит, искә төшер, синең Раббың фәрештәләргә әйтде: Мин жир йөзенә хәлифә хужа яратачакмын, ди.

الدماء ويسفك فيها يفسد من فيها أتجعل قالوا

Шушы вақытда фәрештәләр әйтделәр: И, раббымыз! Син жир йөзендә бозыклык кылучы, кан коючы затны яратыб, жир йөзенә хужа кылмакчы буласыңмы? – диделәр.

لَكَ وَنُقِيسُ بِحَمْدِكَ نُسَبِّحُ وَنَحْنُ

Бер сиңа тәсбих итәбез, хәмид әйтәбез.

تَعْلَمُونَ لَا مَا أَعْلَمُ إِنِّي قَالَ

Шушы вақыт Аллаһы Тәбарәкә вә Тәбарәкә хәзрәтләре фәрештәләргә әйтде: Мин сез белмәгән нәрсәләргә беләмен, диде.

الملائكة على عرضهم ثم كلها الأسماء آدم وعلم

Аллаһы Тәбарәкә хәзрәте шул вақыт адәм баласына бөтен нәрсәләргә исемләрен өйрәтте, белдерде.

صديقين كنتم ان هؤلاء بأسماء انبؤنى فقال

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә фәрештәләргә әйтә: инде әгәр сез әйткән сүзләрегездә растлыкда булсагыз (йир йөзенә хәлифә яратуымны сезнең күңелләрегез мәкруһ күрсә), сез менә шушы нәрсәләргә исемләрендән хәбәр бирегез инде диде, (0823) менә шулвақыт фәрештәләр Аллаһыга әйтәләр инде:

الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ أَنْتَ إِنَّكَ عَظَّمْتَنَا مَا إِلَّا لَنَا عِلْمٌ لَا سُبْحَانَكَ قَالُوا

“И Аллаһ, без син белдергән нәрсәләргә генә беләбез диде, үзләренең хаталарын игътираф

кылалар, Аллаһыга тәсбих итәләр”. Шулкаыт Аллаһы Тәгалә хәзрәте Адәмгә хыйтаб кылыб, менә син шушы нәрсәләрнең исемләрендән хәбәр бирдегенә, Адәм пәйгамбәр шушы нәрсәләрдән, исемләрдән сөйләб биргәннең соңында Адәмнең фәрештәләр кашында дәрәжәсә күтәрелә. Менә шушы хәл адәм балаларының Аллаһының теләве буенча фәрештәләр каршында дәрәжәсә күтәрелүгә сәбәб һәм Адәмнең үзләренә караганда гыйлем жәһатендән артык икәнәнә мәслим булыб фәрештәләр каршында гыйззәтле вә хөрмәтле булуларына сәбәб. Аллаһының әмере белән фәрештәләр Адәмгә сәждә кылдылар, жәнәбе Аллаһының Үзенә генә мәгълүм булган серләргә бина, адәм баласын нигъмәт йорты, шадлык йорты булган жәннәтгә урнаштырганнның соңында, шушындый зур хөрмәтләр белән бүләкләнгәннең соңында, бу хәл фәрештәләрнең дикъкатен тагын да жәлеб итделәр.

Адәм (гс)дә Аллаһы тарафындан бу кадәр наз вә нигъмәтләре ирешдеге өчен Аллаһыга һәрвакыт хәмде вә сәнәларын укыр вә артдырырга тырышыр иде. Шушы рәвешле Адәм пәйгамбәр Аллаһы тарафындан шушындый дәрәжәләргә ирешәб, тирәсендә хур вә гыйльманлар (жәннәтгә яшь хезмәтчеләр – А.Х.) вә фәрештәләр һәрвакыт хазир булыб торсалар да, күз күрмәгән, колак итшетмәгән, адәм баласының хәтеренә дә килмәгән зур дәрәжәләргә ирешсә дә, жәннәт бақчаларында сәйр кылса да, һаман да күңелендә бер житешсезлек сизә, (0824) зира (чөнки – А.Х.) үзе белмәгән жәннәт нигъмәтләрендән кадерлерәк булган.

Бер нәрсәне табигате, күңеле тели иде. Бервакыт Адәм пәйгамбәрне йокы баскан кебек булыб китә. Азмы күбме вакыт узганның соңында күзен ачыб жибәрсә, янында (Аллаһының рәхмәте белән барлыкка килгән) хәзрәти Хауваны (Хаува – һава) күрү зур шадлык булыб, бөтен эч пошулары онытдыра. Шулкаыт Аллаһы тарафындан хыйтаб кылына: И, Адәм! Шушы кадәр жәннәт нигъмәтләре белән дә тулмаган, күңелендә булган эч пошуларыңны бетерер өчен, нигъмәтләремнең ниһаясә итеб үз женесендән булган шушы кызны сиңа һиба (бүләк – А.Х.) итдем. Шуның белән бергә һәрвакыт бер-берегезгә хәсән мәгашрәтдә, күркәм мәгамәләдә булуыгызны тәусыя (васыять – А.Х.) идәрәм, диде. Адәм пәйгамбәр хәзрәти Хауваны күрү белән чын күңелендән мәхәббәт итде, шулай ук хәзрәти Хаува да Адәм пәйгамбәрне чын күңелдән яратды. Менә шулкаыт көндән башлаб адәм балалары кануни илаһи тарафындан һәм табигат тарафындан гадәт сөннәт булыб калды. Адәм балаларында түгел, хәтта бөтен жан ияләренә жир шарында гадәт хәсән булыб урнашды. һәм Ислам шәригате сау-сәләмәт булган тәрбияләргә көчә житкән бөтен адәмләр балаларына никяхлануны фарыз итеб куйды.

Аллаһы Тәгалә сурәи “Нур”да әйтә:

عَلَيْهِمْ وَاسِعٌ وَاللَّهُ فَضْلُهُ مِنَ اللَّهِ يُغْنِيهِمْ فُقَرَاءَ يَكُونُوا إِنِّ وَإِمَانِكُمْ عِبَادِكُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ مِنْكُمْ الْأَيَّامِ وَأَنْكَحُوا

Һәм хәзрәт рәсүл:

القيامة يوم الأمم بكم مباح فإني تكاثروا تناسلوا تناكحوا

Сәләмәтлеге булыб, тормыш итүдән куркыб өйләнми жөрүчеләр хакында хәзрәт әйтә:

عزّابكم شراركم

ди. (0825) Сәләмәтлеге булыб өйләнми йөрүчеләр, сезнең ...

(0826) 1970 нче ел, гыйнварь 9нчы көне / 1389 нчы һижрия, Зөл Кагъдә 1 нче көне, жомга.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгаләнең рәхмәтен теләб, ихлас күңелдән жомга намазына жыелган мөхтәрәм мәселман кардәшләрем! Эссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Барчаларыбыз дөнья Ахирәт сәләмәтлек вә жәнәбе Хакның рәхмәт вә ризасына ирешәб, хәерле вә бәрәкатле тормышлар (гомерләр) насыиб итсен.

Һижри елыбызның 11нче ае булган Зөл Кагъдәнең беренче жомгасы барчаларыбызга

мөбарәк булыб, алдагы булачак күб жомгаларны да ил, жан тынычлыгы, сәламәтлек белән күрергә насыйб булсын.

Мөхтәрәм жәмәгать! Халкыбыз арасында һәртөрле нигъмәтләр, ашау-эчү нәрсәләре хакында күбтөрле сөөәлләр булды һәм була. Дөрестме, түгелме? Дигән, кебек сүзләр. Шушы хакда Коръән аятьләрен пәйгамбәребезнең мөбарәк сүзләренә күз салыб карыйк.

Рәсүл әкрам хәзрәтләре әйтә:

وقع ومن وعرضه لدينه استبرأ الشبهات اتقى فمن الناس من كثير يعلمهن لا مشتبهات أمور وبينهما بين والحرام بين الحلال إن الحرام في وقع الشبهات في

Шөбһәле ризыклар төрләчә булырга мөмкин. Кеше хаклары булыб, шул жәһәтдән шөбһәле булырга мөмкин, (0827) ягъни халәл һәм хәрам булган нәрсәләр ачык рәвешдә бәян кылынган, ачык сөйләнгән, белдерелгән. Менә халәл белән хәрам нәрсәләр арасында шөбһәле нәрсәләр булыб, бу нәһиләрнең хөкемләре бик күбләргә мәгълүм түгел. Әгәр бер адәм халәл, хәрам икәнлегә ачык мәгълүм булмаган нәрсәләрдән сакланса, ул диненә һәм йөз сөрәнә саклаган булыр.

الحرام في وقع الشبهات في وقع من و

Ягъни: бер адәм шөбһәле нәрсәләрдән сакланмаса, хәрам эшләргә мөбталә булуы бик мөмкин. Рәсүл әкрам хәзрәте шөбһәле нәрсәләрдән саклану хакында түбәндәге мисалны китерә:

يواقع ان يشك الحمى حول يرعى كراع

Ягъни: шундайда көтүче шикелле хайванлар керергә тыелган йиргә китүен якын китерүе кебек, гарәбләр хайванлар керергә ярамый торган урынны (حمى) хәми диб атыйлар икән.

Шушы хәми янына якын килгән хайванларның хәми эченә керәб көтүләре бик мөмкин.

Инде хайванларны көтүче бу керергә ярамый торган урынлардан еракрак йөртсә хәмигә керү куркынычы булмый.

حمى مالك لكل وان لا ا

Агәһ булыгыз, һәрбер патшаның хайванларга керергә ярамый торган урыны хәмисы буладыр.

محارمه ارضه في الله حمى ان و لا ا

Агәһ булыгыз, хәбәрдар булыгыз, белеб торыгыз, Аллаһы Тәгаләнең дә жир йөзәндә хәмисы, керергә ярамый урынлары бар. Алар нәрсәләр? Аллаһының без хәрам иткән нәрсәләре – Аллаһының хәмисы. Боларга якын бармау – һәр мөселманның бурычы. Хәрам нәрсәләрдән чын, ихлас күнел белән сакланырга, ерак (0828) булырга телибез икән, инде һичшиксез шөбһәле, сакланырга тиеш булабыз.

Хәдиснең ахырында әйтә:

الْقَلْبُ وَهِيَ أَلَا كُلُّهُ الْجَسَدُ فَسَدَتْ وَإِذَا ، كُلُّهُ الْجَسَدُ صَلَحَ صَلَحَتْ إِذَا مُضِعَّةَ الْجَسَدِ فِي إِنَّ أَلَا

Агәһ булыгыз, хәбәрдар булыгыз, тәндә бу ит кисәге бар, әгәр шул ит кисәге төзек булса, бөтен тән төзек була, дуслык да була. Әгәр ул ит кисәге бозык булса, бөтен тән бозык була. Беләсезме, ул ит кисәге – каләбдер (йөрәк – А.Х.).

Тагын да рәсүл Хода икенче бер хәдисендә безгә әйтә:

يريبك لا ما الى يريبك ما دع

Ягъни: шөбһәле нәрсәләрне куй, калдыр. Шөбһәсез нәрсәләрне ихтыяр ит, ал. Менә хәзрәт рәсүлнең бу сүзе безгә аз суз белән мәгънәне аңлаткан, һәр эшләребездә дөстүрель гамәл (эш конституциясе – А.Х.), (төб кагыйдә, кануны) булырга тиеш. Бу урында шөбһәле я шөбһәсез ашау ризыклары, яки кулга керергә мөмкин булган маллар, яки сүз сөйләгәндә шушындый шөбһәле сүзләр, яки гыйбадәттә сөннәтме, бидгәтме икәнлегә шөбһәле эшләр һәрвакытта шөбһәле нәрсәләрдән тыелуын аңлата.

Менә бу хәдисләрне сөйләүдән мәксуд: кибетләрдә сатыла торган итләр хакында, суелуы хакында һәртөрле шик-шөбһәләргә игътибар итсәк икән. Өлбәтгә, һичшиксез, бу хәдискә бина (таянып – А.Х.), саклану тиеш була. Инде тагын да пәйгамбәребезнең икенче бер хәдисен укып карыйк:

(0829)

مَخِيلَةٌ وَلَا إِسْرَافٍ غَيْرٍ فِي، وَتَصَدَّقُوا وَالْبُسُوا، وَاشْرَبُوا كُلُوا

Ягъни: исраф вә гөжүб итүдән (масаю, тәкәбберләнүдән) саклану шарты белән ашагыз, эчегез, сәдака бирегез, киенегез, ди.

Беркадәр изах кылсак, һәркайсыбызга мәгълүм: ашаудан мәксуд теләгебез – тәнебезнең төзекләнгән сәламәтлеген саклау. Инде сәламәтлегебезгә зарар китерердәй ризыклар гәрчә халәл ризык булса да, исраф хөкеменә керергә мөмкин мисал өчен пешеб, өлгерәб житмәгән жиләк-жимешләр, пешеб житмәгән камыр ризыклары, пешеб житмәгән итләр гомумән ашказанына яки берәр эгъзагә зарар биреб хәстәлеккә сәбәб булса, менә мондый ризыклар исраф хөкеменә керәләр (исраф булдымы, хәрам була). Һәрбер ризыкны тәнебезнең сәламәтлеген, төзеклеген саклау өчен ашасак, ризыкны һәрвакыт ашаган вакытта жаның теләб, нәфрәтләнмичә, жирәнмичә, күңеләңгә, күз алдыңга шушындый нәрсәләрне китермичә, тәмам күңеләң жөкләп ашарга тиеш. Бу рәвешле жаның теләб, жиркәнми ашау табиблар тарафындан да исбат кылынган нәрсә: эгәр бер ризыкны жаның теләми, күңеләң жөкләми, жирәнәб ашыйсың икән, бу ризыктан сиңа сәламәтлегеңне сакларга файда итү түгел, бәлки киресенчә – зур зарар булыб, авыру ясарга мөмкин. Инде нинди генә ризык: итме, яки башка төрле шушындый шөбһәле нәрсәләрдән сәламәтлекне саклар өчен дә сакланырга тиеш була.

(0830) Рәсүлүлланың тагын да бер шушындый сүзе, хәдисе бар:

دواء كل رأس الحمية و الداء بيت المعدة

Ягъни: ашказаны – һәртөрле авыруларның урыны, йорты. Инде ризыкны чамалаб, кирәгеннән артык ашамау һәм жаның теләб, чиркәнми ашау дөваларның башы да. Инде шушындый шөбһәле ризыклардан сакланырга хәзерге вакытта бик күб төрле мөмкинлекләр бар. Ит ашамыймыз, аның урынына бигрәк картлар ризыгы булган сөтдән ясалган ризыклар базарда булсын, кибетләрдә тулыб ята.

Хәзер, дәрәсә генә әйткәндә, без нәфесләребезне бик үзендерәб жибәрдек, бик тәмлегә өйрәндек. Хәлең бар икән, шөбһәсез булган, шәригәтчә суелган ит, хәлең житми икән, нәфсеңне ул кадәр азындырма, сөт ал, катык ал, кефир, шулар белән кәнагәтлән. Нинди авыр вакытлар башыбыздан узмады, мин үзем гомерем эчендә ничә мәртәбә шундый хәлне башымдан уздырдым. Адәм баласы туйганчы кара икмәк ашаса, нинди авыр эшләрендә эшләргә хәле житәчәк икән, диб әйтә идем. Адәм баласының нәфесе бик начар дөньяда да бик рәхәт торуны сөябез, бик тәмле ашарга да яратабыз. Кыямәт көнөндә Аллаһының дуслары, нәбиләре, вәлиләре белән булуны да телибез. Дөньяда алар кебек була алмыймыз, булырга да теләмибез. Аллаһы пәйгамбәрләре күбрәк арпа икмәгә ашаб, бер ашаганда ике төрле ризык да ашамаганлар. Хәзрәт Әбу Бәкернең хатыны хәзрәти Әсма хәлифә (0831) хатыны була торыб, авырлы вакытында хәлва ашарга теләгән. Көндәлек ризык аласы акчаларын кыса-кыса, беренче көндә хәлва алырлык акча хасыйл иткән һәм хәлва алган. Хәлваны хәзрәт Әбу Бәкер белән бергә ашамак булыб китергәннең соңында хәзрәт Әбу Бәкер хәзрәти Әсмәдән хәлваның кайдан килгәннен сере һәм белгәннен соңында Бәйтөл малга барыб, үзенә айлык вазыйфасын киметүне сорый.

Менә жәмәгәт! Хәләфа рашидин, әсхабә кирам ничек булган да без ничек? Коръәндә жәнәбе Раббел галәмин хәзрәте “Әхкаф” сүрәсендә 25 нче аяттә әйтә:

الهُونِ عَذَابٌ تُجْرَوْنَ فَالْيَوْمَ بِهَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ الدُّنْيَا حَيَاتِكُمْ فِي طَيِّبَاتِكُمْ أَذْهَبْتُمْ

Ягъни: Кыямәт көнендә нәфесләренә хужа булмый, берсендән-берсе тәмле, татлы нигъмәтләр нәфесләр азындырган адәмләргә ителерде. Инде сезнең бөтен ләззәтләрегезне дөнъяда кылыб бетердегез, сезгә бу көндә ләззәт алырдай нигъмәтләр юк инде, сез бу көндә хурлык иясе булган, хурлыклы булган Аллаһының газабы белән җәзаланмыш булырсыз, диб әйтелер икән, йә Рабб. Мәңгелек йортта шушындый хәсрәткә, үкенечкә калудан барчаларыбызны сакла.

Вәгазь китабларыбызда шундый сүзләр бар: шөбһәле ризыклар белән ризыкланган адәмнең кылган гыйбадәтләре, теләгән теләкләре кабул булмас, дигән куркынычлы, күнелсез сүзләр дә бар. Хөтбә укыган вакыт хәзрәтләребез шушы хакда безгә исебезгә төшерә килгәнләр (Аллаһының рәхмәтенә булсынлар).

عتاب الشبهات وفي ، عقاب حرامها وفي ، حساب حلالها في

(Женабе Хак ишеткән сүзләребез, вәгазьләребез белән гамәл итәргә насыйб итсен).

(0832) 1970 нче Миляди, 16 нчы гыйнварь / 1389 нчы һижри, 8 нче Зөл Кагъдә, жомга көн. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Ерак вә якын йирләрдән пакъ киём, саф күнел белән женабе Халик вә Раббел галәмин хәзрәтенә ризалыгын истәб, жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенә сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде. Зөл Кагъдә аеның 2 нче жомгасы жөмләбез өчен мөбарәк булыб, киләчәк жомгаларны да тынычлык, шадлык белән күрергә насыйб булсын.

Мөхтәрәм жәмәгать! Дөнъяда булган һәртөрле мәдәниятле милләт вә мәдәниятле кавем вә кешеләр һәркайсы үзләрендән алда дөнъяга килеб киткән халыкка файдалы хезмәтләр күрсәткән, файдалы гамәлләр кылдырган, күренекле кешеләрне, галимләрне туган һәм үлгән көнләрендә аларны зур ихтирам белән искә алыб үтәләр, аларның халыкка күрсәткән файдалы хезмәтләре белән сәңгы буынларны танышдырыб үтәләр. Менә бу рәвешле күркәм гадәт – Коръән тәгълиме буенча, пәйгамбәрәбезнең хәдисе буенча да узганда булган кешеләребезне искә алырга тиешбез.

ايبراهيم الكتاب في اذكار و بالله استعيذ

اسماعيل الكتاب في اذكار و

ادريس كتاب في اذكار و

(0833) һәм башка бик күб аятьләр. һәм хәзрәт рәсүлебез:

موتاكم امحاسن و اذكار

Ягъни: үлгәнләрегезне калдырган күркәм гадәтләре, файдалы хезмәтләре белән зикер итегез, искә төшерегез, ди.

Әлхәмделилләһи Раббел галәмин, шушы Татарстан өлкәсендә яшәүче мөселманлар өчен дә бөек, ихтирамга лаек булган дини, дөнъяви гыйлемләре шамил белгән, хәзерге вакытта да шуларның мөкатдәс хезмәтләре булган гыйльми әсәрләре, китаблары белән файдалана. Һәркайсы Аллаһының рәхмәтендә булсынлар, зур әжер вә сәвабларга наил булсынлар (ирешсеннәр – А.Х.).

Шул жөмләдән шушы мәсҗедебездә имам вә мөдәррис булган, күб дини вә дөнъяви китаблар языб, бөтен Ислам гыйлемендә исеме танылган Шиһабеддин әл-Мәржани хәзрәтләренә бүгенге көн 16нчы гыйнварда дөнъяга килүенә 152 ел туган көн, Аллаһының рәхмәтендә булсын, рухы шад булсын.

Шушы мөнәсәбәт белән Шиһабеддин әл-Мәржани хәзрәтләренә сөйләгән бер хөтбәсен исегезгә төшерәб сөйләмәкче булаам. Гаять дәрәжәдә әсәрле, гыйбрәтле вәгазь, дикъкат

белән тыңлагыз:

“Әмма бугьдә! Аллаһыга хәмде вә пәйгамбәребезгә салават соңында: гомернең сәгатьләре очкан кош кебек үтә, үлем сәгатьләре якынлаша бара. Ирешергә теләгән мәксудлар вә теләкләр булганы булыб, булмаганы булмый калыб, йокыдагы саташу кебек югала тора. Үткен үлем кылычы кынысындан (قنسدان) сөререлгән, кабергә табут (кабык) жөназа (0834) агачларына салынган, дуслар, туганлар, кардәшләр берәм-берәм Ахирәт сәфәренә китә тора, кайда? Юл өчен хәзерләнгән кирәк-яраклар, кайда? Ахирәт азыклары, гафләт йокысындан айнырга вакыт, исереклекдән тукталырга, оялырга вакыт. Үлем сәгәте йитсә, Аллаһы аны кичектермәс. Адәмнең хәле гажәб, ул һич үлемдән котылачак түгел, кабергә керми калачак түгел. Соңра Аллаһы Тәбарәкә хозурына барасы бар, үзенең гомере бие кылган эшләрендән жаваб бирәсе бар. Кеше шулай була торыб да яманлыкны ташламый, дөнъя малына, акчага динен сата, яхшы эшләрне кылмый, һаман кичектерә бара, бозык эшләрне ташламый, куймый, бәлки ашыктыра. Нәфеснең былчырак (пычрак – А.Х.) теләкләрене артындан йөрүне, аны төгәлләүне исендән чыгармый. Әмма кабер хәлләрен – Кыямәт катылыкларын уйламый, исенә дә төшерми. Хәлбуки, үзе үлем тырнагына эләгеб беткән, үлемнең тырнак батыру сәгатьләре килеб житкән.

И, адәм баласы! Уйла, үлем сәгәте йитсә, Аллаһы Тәгалә аны һич кичектермәс. Хәленең авырлыгына, сөякләренең сызлавына караб сырхауны, авырыб ятучыны үлем кызганмый, үтерми алыб китми, калдырмый. Балалары күб дә, вак да, ач да, ялангач да булуга караб, үлем бер фәкыйрьне калдырамы? Зур дәүләт ияләренең, байларның байлыкларына күз салыб ригая кыламы? Залим түрәләренең золымындан, (0835) батшаларның күб гаскәрендән, куәтле коралларындан куркамы? Зур табибларның, һаким-хан колларның дәвалары фәйда, шифа бирәме? Кем үлми кала? Кем кабергә керми кала? Сырхауны караучы, тәрбия кылучы өмеден өзсә, тереклек, кояш сүнсә, сырхау барачак йирен күрсә, шул вакыт бу сүзләргә ышаныр, инаныр. Шул чакда бозык эшләренә, сөйләнгән былчырак сүзләренә үкәнер, оялыр. Адәмләрне рәнжеткәнә, ябкан ялалары-ялганлары, сөйләгән гәйбәтләре өчен тәмам хәсрәт басар, кайгы чолгаб алыр. Шул вакыт хәлен сорасан, жаваб бирмәс.

اجالها جاء اذا نفسا الله يؤخر لنة

Үлем сәгәте йитсә, аны Аллаһы Тәгалә кичектермәс.

Катылыгы белән исертә торган үлем сәгатләре нинди авыр сәгатләр. Сырхау ул сәгәтдә ятагында көеб яна, ауный, тәгәри, әйләнә, үлем ачысындан-катылыгындан сырхауның хәлләре бетә, телләре бәйләнә, шул чаклы авыр-кайгылы ишетүдә, авыр булган бу сәгәтләр бервакыт һәр адәмгә, барчабызга киләчәк:

الموت ذائقة نفس كل

Шул вакыт адәм баласы өстенә тау-тау хәсрәтләр өеләчәк. Андан соңгы хәл исә тар кабергә күмелү, караңгы гүргә керү. Күб адәмләр шушы каберлекдәге хәлләренә күрәб, гыйбрәт алмый, кабер әһелләре үзләре дә башларына килгән хәлләренә сөйли алмый, тел биргән Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә аларны телсез иткән. Юкдан бар кылган Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә аларны туфрак иткән, (0836) юк иткән. Беркөн килер, ул таралган гәүдәләренә Аллаһы Тәгалә хәзрәте кодрәте белән жыяр, әүвәлге хәлләренә кайтарыр, Кыямәт көн Мәхшәр мәйданында һәркайсын Хисаб мәйданына жыеб, дөнъяда кылган эшләрендән хисаб алыр, жаваб алыр. Шул көндә адәм баласына изге гамәле вә яхшы эшләрендән башка һич нәрсә фәйда бирмәс.

الالباب اولى يا فاعتبروا

И, һакыл ияләре! Бу сүзләрдән гыйбрәтләнәгез, дөнъя белән генә мәшгул булыб, Ахирәтне

онытмагыз”.

Шиһабеддин әл-Мәржани хәзрәтләренең сөйләгән хөтбәсенә мөнәсәбәте булганлыктан пәйгамбәр (сгс)нең бер хәдис шәрифен исегезгә төшерәмен. Рәсүл әкрам (сгс) Гаффәр кабиләсендән булган Әбузяр (ذر ابو) исемле сәхабәгә караб әйтә:

أباذر يا

الناقد فإنّ العمل وأخلص , كؤود العقبة فإنّ ظهرك وخفف , طويل السفر فإنّ الزاد واستكثر , عميق البحر فإنّ السفينة أحكم بصير

Ягъни: И, Әбузяр! Көймәңне яңарт, төзек-таза кыл, диңгез бик тирән, куркынычлы, азагыңны, ашау-әчү нәрсәләреңне мул ал, барачак юл бик ерак. Йөгәңне жиңгел кыл, барачак йирең бик-бик мәшәкатле. Гамәлеңне ихлас белән халисэн лилЛәһи кыл. Моңа бәя бирүче, кабул итүче, үтә күрүче, бик караб алучы рәсүл әкрам (сгс) бу хәдисендә, бу нәсыйхәтендә дөньяда яшәүне, тереклек кылуны тирән диңгездә сәфәр кылуга охшаткан. Тирән, зур диңгездә (0838) сәфәр кылу өчен киемең төзек вә таза, ышанычлы булуы кирәк, юкса, һичшиксез, һәлак булуы мөмкин. Бу мөбарәк сүзләр: кешегә гомер сәфәрәндә ин беренче нәрсә пакъ, чын иманлы, саф, сәламәт күңелле булуны аңлату булса кирәк. Чөнки бу рәвешдә булмаган адәмнең тормыш сәфәрәндәгә мәшәкатләреңне үткәрүе читен, һәлак булуы мөмкин (юк кына авырлыкларга да сабыр итми һәлак булулар – иман зәгыйфлекрәк). Азык-телекне мул ал дигән сүзе, чөнки барачак юл ерак сүзе: кешеләрнең дөньяда яшәб Ахирәт сәфәрәнең баруларын озын вә мәшәкатьле юлга, сәфәргә чыгуга охшаткан. Кеше ерак вә мәшәкатьле сәфәргә чыгачак булса, азыкны яхшырак, муллырак алырга тырыша. Дөньяга килгән һәр адәм теләсә дә, теләмәсә дә Ахирәткә сәфәр кылачак. Бу сәфәргә исә адәм баласы дөнья нәрсәләрен алыб бара алмый, бәлки үзенә азык итеб, юлдаш итеб алган нәрсәсе: тәнендәгә куәтне, кулындагы малны Аллаһы Тәгалә ризасы өчен (Аллаһы ризасы булган урынларга) сарыф кылыб, табкан изгелекләре, үзендән соң калдырган яхшы эшләре, яхшы исеме булачак.

Һәм йөгәңне жиңгел ал, юл мәшәкатьле дигән сүзе: гомер сәфәрәндә кеше өстенә йөкләнә торган бозык, начар, гөнаһлы эшләр булыб, Кыямәтдә жәнәбе Хак хозурныда зур мәсьүлияткә, хурлыкка калдыра торган нәрсәләрдән саклануны вә ерак булуны аңлаткан. Жәнәбе Раббел галәмин хәзрәте без-бәндәләренә пәйгамбәрләре аркылы дөнья вә Ахирәт сәгадәтенә ирешү юлларын күрсәткән кебек, дөнья Ахирәтдә һәлакәтле сәбәб була торган нәрсәләрендә безгә ачык бәян кылган.

Гомер юлында булган гакыл ияләре бу әхкам вә тәвсияләреңне кабул итү вә эшкә ашыру белән генә сәгадәткә ирешүне хәтердә тотыб, шундан читкә таелмаска, һидаять вә истикамәт юлындан аерылыб, үзенә вә бөтен кешелек дөньясына жәбер-золым итүгә мәел итмәскә. Андый начар сыйфатлардан ерак булырга тиеш.

Жәнәбе Хак барчаларыбызны хата вә кимчелекләребезгә тәүбә-истигъфар кылыб, шик-шөбһә вә көферлек бычракларындан имин кылыб, жәнәбе Хак хозурына кальбе мәслим белән кайтырга насыиб итсен.

(0840) 1970 нче Миляди, 23 нче гыйнварь / 1389 нчы һижри, 23 нче Зөл Кагъдә 15 нче, жомга.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Ихлас күңел белән бәйт Аллага, мәсжед жәмигъга гыйбадәт кылу теләге белән жыелган мөхтәрәм мәселман кардәшләрем! Эссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Зөл Кагъдә аеның 3 нче жомгасы жөмләбез өчен мөбарәк булыб, кылган гыйбадәтләребез жәнәбе Раббел галәмин хәзрәте каршында дөньяви, ахирәви теләкләребезне теләб, кылган догаларыбыз мәкбуль булыб, сәгадәт дарының дөньяви, ахирәви теләкләребезгә ирешергә

насыб булсын иде.

Бу жомгада була алмадым (авырыб калдым).

(0841) 1970 нче Миляди, 30 нчы гыйнварь / 1389 нчы Һижри, 22 нче Зөл Кагъдә, жомга көн.

Шәһәребезнең һәртөрле почмакларындан жәнәбе Раббел галәмин хәзрәтенә бәндәчелек кальбе ихлас күнелдән гыйбадәт кылырга мәсжед йортына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Барчаларыбызга дөнъя вә Ахирәтдә сәләмәтлек, Аллаһының рәхмәтенә ирешергә хәерле вә бәрәкатле гомерләр насыб итсен.

Зөл Кагъдә аеның дүртенче жомгасы вә жомга гыйбадәтенә килүләребез мөбарәк вә мәкбуль булыб, киләчәк жомгаларын да шадлык белән күреб жәнәбе Хакның ризасына муафыйк рәвешдә уздыруларны насыб вә мөйәссәр кылсын.

Мөхтәрәм мөселманлар! Бүген мин сезгә хәлемдән килгән кадәр Исламның бинасы, мөселманлыкның билгесе, мөэминнең нуры, Аллаһыдан куркунуң, Аллаһының ризасына ирешү теләге белән күнелебездәге иманның заһири (тышкы – А.Х.) билгесе булган намаз гыйбадәте хакында сөйләмәкче буламын. Бу хакда ни кадәр сөйләсәк дә, сүзләр бетмәс. Күнелебез Аллаһыга рәхмәт итсен, Аллаһы кабул итсен. Намазны ихласда бер дә калдырмаска тырышкан адәмләр булган кебек, арабызда намазны бик жиңгел санаб яшибез. Олугъ чәчебез, сакалыбыз агаруга карамастан, биш вакытны укымаучыларыбыз да бик күб. Инде шуның белән бергә арабызда Аллаһының һидаяте белән пенсиягә чыккан яки пенсиягә чыгу алдында торган, гомерләренең соңгы чирегенә житкән кешеләребез арасында (0842), яшә вакытда өйрәнә алмаган яки өйрәнәб дә яшьлек гафләте, дөнъя мәшәкате белән мәшгуль булыб, бөтенләй намаз укый белмәүчеләребез дә бар, яки намаз укыб да күб кенә ялгыш вә хаталарыбыз да бар. Арабызда ихлас күнел белән шушы хаталарыбызны белергә, шушы хаталарыбызны бетерергә тырышучыларыбыз да бар. Аллаһыга рәхмәт итеб, бу сөйләчәк сүзләремдә

1) намазның фазыйләте, тиешлеге хакында. Коръән аятләре хәзрәт рәсүл әкрамнен хәдисләре;

2) намазны жиңгел санаб, намазны калдыручыларга Коръәндә вәгидләр (вәгъдәләр – А.Х.) һәм хәдисләр. һәм намаз уку хакында рәсүл әкрам тарафындан сөйләнгән хәдисләр һәм шәригәте Ислам тарафындан күрсәтелгән рөхсәт вә фәйдалар, инша Алла, ихлас күнелле адәмләргә фәйда бирер.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә Кәлам шәрифдә сүрәи “Бәкарә”дә 21 нче аять шәрифдә:

تَتَّقُونَ لَعَلَّكُمْ فَيَلْكُمْ مِنَ الَّذِينَ خَلَقَكُمْ الَّذِي رَبَّكُمْ اعْبُدُوا النَّاسُ لِيُهَا يَا

Ягъни: и, адәмләр! Сезне һәм сездән килгән адәмләрне яраткан Раббыңызга гыйбадәт кылыгыз. Шәед ки, сезгә, сездән әүвәлдәге өммәтләргә шамил булган тәрбия кылучы, юкдан бар кылучы Халикыңыза тәкъвалык кылырсыз.

Аллаһының бу хыйтабы, әмере бөтен адәм балаларына гамь (уртак – А.Х.) булыб, үзләренең юкдан бар кылучы, халыкларына тәрбия кылучы Раббларына коллык кылу, ихлас күнел белән гыйбадәт кылырга чакыра. Шушы рәвешле ихласдан гыйбадәт кылуыбыз сәгадәт дәрәйндә фәуз вә нәжат вәсилә икәннен ачык бәян итәр.

(0843) Мөхтәрәм жәмәгәт! Без һәркайсыбыз, әлхәмделилләһи Раббел галәмин, әһле иман әһелләредер. Иман нәрсә? Иман – ышану, мөэмин-мөселманларбыз.

(البقرة سورة) الصلوة يؤمنون و بالغيب يؤمنون الذين

Мөэмин кем була? Мөселман кем була? Мөэмин күз белән күрмәгән галәм гәебкә ышанучы (иман китерүче), ягъни Аллаһының барлыгына, берлегенә, Кыямәт көненә

булачагына, фәрештәләргә, пәйгамбәрләргә, кыскасы, - күз белән күрмәгән нәрсәләргә ышану. Мөселман кем була?

يده و لسانه من المسلمون سلم من

Ягъни: мөселман – шул адәм, бөтен кеше аның жәбер-золымындан тыныч булыр, имин булыр. Тәле белән, кулы белән дә һичкемне рәнжетмәс. Икенче төрле итеб әйткәндә, мөэмин мөселман булу шуның белән була: Аллаһының пәйгамбәре рәсүлулла Аллаһы тарафындан (дин, шәригәт хөкемләрән) китергән дин, шәригәт хөкемләрән кабул итеб, шуларны кылырга. Кушканларын кылу, тыелырга кушканларындан тыелу белән, шуңар сүз бирү, гаһед кылу дигән сүз була. Шушы Аллаһынаң пәйгамбәре тарафындан әмер вә гыйбадәтләрне үтәргә өстемә алдым, гаһед кылдым, ант итдем, шуларга вәфа кылырмын (тугърылыклы булырмын – А.Х.), диб сүз бирүдән гыйбадәт. Шулай булгач өсткә алган нәрсәне ида итәргә тырышу – һәр мөселманның бурычыдыр.

Хосусан намаз гыйбадәтен үтәү – мөселманлыкның Аллаһыга ышануның зур билгеседер. Намаз уку жиңел, фәкәт моңар нәфсеңне жигеб гадәтләнергә генә кирәк. Ходала мең-мең шөкрәнәләр кылсак да, аз була. Һәртөрле киём-салымларыбыз (0844) бар. Аруланыр, пакъләнер өчен бөтен мөмкинлекләребез бар. Мунчалар инде күбләребезгә банныйлы жуына торган бүлмәле фатирлар биреб тора. Әүвәлге вакыт авыл жирләрендә 25-30 градус суыкларда лабасда селкәм (?) өстендә гөсел коенган адәмләр була иде. Менә бу эшләр чын иман аркасында үтәлгән гамәлләр. Хәзерге вакытта безнең хосусан пенсиягә чыккан кешеләребезгә намаз калдырырга һичбер гозер юк, фәкәт чын иман, нык ышану гына кирәк.

Мөхтәрәм жәмәгәт! Намазның фазыйләте хақында рәсүлулланың берничә хәдисен исегезгә төшереб узам:

طاهرا يعبدني حتى رقبته عن عبيد ذنوب ارفعوا للملائكة تعالي الله يقول للصلاة العبد كبر إذا صلح الله رسول قال

Ягъни: һәркайчан бер адәм намаз укырга тәкбир итсә, Аллаһы тарафындан фәрештәләргә әйтәләр икән: бу бәндәне мең гөнаһларындан (вак гөнаһларындан) пакъләгез, пакъл булган хәлдә намаз укысын, диб.

Икенче бер хәдис:

الْجَنَّةُ يُدْخَلُهُ أَنْ عَهْدَ اللَّهِ عِنْدَ لَهُ كَانَ ، بِحَقِّهِمْ اسْتِخْفَافًا سَبِيًّا مِنْهُمْ يُضَيِّعُ لَمْ يَهِنَ جَاءَ فَمَنْ ، الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ كَتَبَتْهُنَّ صَلَوَاتِ خَمْسٍ الْجَنَّةَ أَدْخَلَهُ شَاءَ وَإِنْ ، عَذِبُهُ شَاءَ إِنْ ، عَهْدَ اللَّهِ عِنْدَ لَهُ فَلَيْسَ يَهِنَ يَأْتِ لَمْ وَمَنْ

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә бәндәләре үзренә биш вакыт намазны фарыз итде, боерды. Кем дә кем биш намазны хақын белеб ида итсә, үтәсә, Кыямәт көнендә Аллаһы Раббел галәмин хозурында ике арада булган гаһедне, вәгдәне үтәгән булыб, жәнәбе Хак ул бәндәне жәннәткә кертер. Инде биш намазны үтәмәгән булса, вәгдәсен, гаһеден үтәмәгән (0845) булыб, теләсә – газаб кылыр, теләсә – гафу итеб жәннәткә кертер, ди.

Намаз калдыру хақында Аллаһының бик куркынычлы вәгыйдләре бар, жөмләдән берсе:

“Мәръям” сүрәсендә 56 нчы аятдә Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте әйтә:

عَبَا يَلْقَوْنَ فَسَوْفَ السَّهْوَاتِ وَاتَّبِعُوا الصَّلَاةَ أَضَاعُوا خَلْفَتْ بَعْدَهُمْ مِنْ فَخَلَتْ

Пәйгамбәрләр соңында шундый явыз кавем намазны калдырдылар, яки вакытындан кичектерүләр һәм нәфесләренә ияреб, һәртөрле бозык, начар, гөнаһ эшләрне кылырлар. Менә бу адәмләр тиз көндән Аллаһының каты газабы Гай чокырына йолкырлар, ди.

Һәр рәсүл Ходала әйтә:

أَبِي مَنْ إِلَّا الْجَنَّةَ يَدْخُلُونَ أُمَّتِي كُلُّ أَبِي فَقَدْ عَصَانِي وَمَنْ الْجَنَّةَ دَخَلَ أَطَاعَنِي مَنْ قَالَ يَا بِي وَمَنْ اللَّهُ رَسُولَ يَا قَالُوا

Инде пәйгамбәргә өмет булуны дәгъва кылыб да, аның әйткәнләре белән гамәл кылмасак, бу бик күңелсез, мөселманлыкка хилаф булган, Аллаһыга, пәйгамбәргә каршылык кылу

була.

1. Әгәр бер адәм ихлас күңелдән биш вакыт намазга гадәт кылса, беренче аның табкан малы бәрәкатле булыб, гаиләсе эчендә тынычлык, тормышы ямьле булыр.

المنكر و الفحشاء عن تنهي الصلاة ان

Чын намаз күркәм холыклы булуга сәбәб була.

2. Каберендә газаб булмас, гамәл дәфтәре уң тарафындан бирелер, сыйратдән (күпердән – А.Х.) йиңел үтәр.

Белмим диб, моның белән котыла алмыйбыз. Ихлас күңел белән һәр нәрсәне өйрәнергә мөмкин (وجد جهد من). Бер дә белмәүчеләр хакында Рифага бин Малик сәхабә рәсүлулладан күчереб әйтә:

من شيء معه يكن لم ان و فليقرأ القرآن من شيء معه كان يكبر فان ثم تعالى الله امر كما فليتوضا الصلاة الى احدكم قام اذا اليكبر و فليحمد القرآن

(0846) Рәсүлулла вакытында Коръәндән бер аятен дә белмәүчеләр булган икән. Менә шуларга караб рәсүлулла шушы сүзләргә әйткән. Мөселман адәмгә намаз калдырырга һич бертөрле юл юк. Авыру булсак яки су булмаган булыб да, суны истигъмәл кылырга хәлебездән килмәсә, тәммим сугыб укырга, зарурат вакытларда, урын тыгыз вакытларда ишарә белән укырга шәригәтебез рөхсәт иткән. Шәригәтнең бу рөхсәтләрен ганимәт булыб, шулардан файдаланырга тиешмез.

وسعها الا نفسا الله يكلف لا

Яшь вакытта калган намазларыбызны мөмкин булган кадәр укырга тырышырга кирәк. Безнең казага калган намазларыбыз күбрәк гозер белән түгел, намазны жиңелгә санаб калдырылган намазлар. Болар өчен күз яшьләребез белән жылаб-жылаб, Аллага тәүбә кылырга тиешбез, чөнки намаз калдыру хакында:

الدين هدم فقد تركها من و

كفر فقد متعمدا الصلاة ترك من و

Бер кеше гозерсез намазны куйса, көферлеккә якин булды, ди. (Иблис вакыйгасы).

Мөхтәрәм жәмәгать! Намаз, имандан кала, Исламның нигезе вә бөек рөкенедер. Намаз бәндәнең Халикына, Мәгъбүденә, Раббысына булган бөек мөнәжәте. Намаз бәндәнең Аллаһыга булган итагәте, Ислам диненә, пәйгамбәргә мәхәббәтен, күңелендә булган чын иманын заһири рәвешдә, тышкы жәһатдән белдерә торган күркәм гадәт вә сыйфатдыр. Намаз бәндәнең эчен, тышын пакъләб, арулаб, Аллаһыдан, пәйгамбәрдән ераклашдырыб, шәйтанга якынайта торган гөнаһ керләрендән вә көферлек пычракларындан арулаб, иманга куәт биреб, иманны вә мөәмин күңелләргә нурландыра торган, (افضل الاعمال احب الاعمال) булган олугъ гыйбадәт. Иман намаз белән нурлана, иманның ныгуына, Аллаһы хозурында мәкбуль вә мөгътәбир булыб, бәндәнең нәжатына сәбәб була. Намазсыз иман, дин зәгыйфь була, намазсыз иман жимешсез агач кеби бетергә торган нәрсә вә үләргә торган авыру була. Аллаһы Раббел галәмин барыбызның күңелләребезгә тәуфыйк, һидаять биреб, яшь вакытларыбызда укый алмаганларыбызга укытыб, гомеребезнең соңгы чирекләрендә намазларыбызны укыб, чын мөселман булыб, дөнъядан үтәргә насыйб булсын.

(0847) 11.

“Зияратне тазарту хакында”

1968 нче ел, 10 нчы май / 13 нче Сәфәрел хәйр

Соңгы вәгазь 31 нче май / 4 нче Рәбигел әүвәл

(0848) 1968 нче ел, 10 нчы май, бомга / 1388 нче һижри, 13 Сәфәрел хәйр

Сәваб өмед итеб, Аллаһы хозурына баруны искә алыб, жомга намазына жыелган мөхтәрәм

мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенә сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде. Саулык-сәләмәтлек, тынычлык белән алдагы күб жомгаларны күрүгә насыйб булса иде. Амин.

Мөхтәрәм мөселманлар! Шәригъ кәрим нәби, мөхтәрәм хәзрәт, рәсүл (гс) әйтә:

اللذات هادم ذكر اكثر وا

Бөтен ләззәтләрене, рәхәтләрене кисә торган, бетерә торган үлемне күб зикер итегез, күб искә алыгыз, ди.

Үлемне искә алу ничек була соң? Үлемне искә алабыз диб, бәгъзе берәүләребез гел намазлык өстендә генә утырып, тәсбих тартып, үлемне искә алу диб күзаллылар. Алай уйларга ярамай. Үлемне искә алу фарыз гамәлләреңне ихлас белән үтәргә тырышу, халәлдән кәсеб итү, хыянәтдән, ялгандан, кеше хакындан саклану, үзәңдән башкаларга хәләлдән килгән кадәр файда, ярдәм, яхшылык итәргә тырышу, һәрбер эшләреңдә дөнъяви, ахирәви эшләреңдә Аллаһы хозурына барып хисаб бирәсе барын уйлау – менә үзеңне шушы тотарга, булдырырга тырышсак, менә монлар һәрберсе үлемне искә алу була. Үлемне исдә тоту тормышы авыр булган адәмләргә дә беркадәр жиңеллек биреп, үзенең бар кадәр тормышына кәнагәт хасыйль итәргә (0849) мөмкинлек бирәчәк, әмма тормышы иркен, бай адәмләрене, тәкбирлегә бетеп, инсафка килүләренә сәбәб булачак. Үлемне һәркайсыларыбызның күз алдыбызда күрәп торабыз. Уйламаганда кинәтдән генә дә үлемләр була. Бүген сау-сәләмәт йөргән адәмләр беркөн эчендә кабер иясе булалар. Менә үлемне һәрвакыт исдә, хәтердә, күз алдында тотсак, кечкенә генә бер начарлыктан тыелып калсак да, үзәбезгә зур файда бирәчәк. Тагын да хәзрәт рәсүл әйтә:

مو عطا بالموت كفي

Ягъни: гыйбрәт алу, вәгазыләнү йөзендән үлем житә, ди.

Инде, кызганычка каршы, без бертуганбыз, яки бер белгән адәмебез улыб жатканы хәлдә, һич гыйбрәт алмыйча, бәйләнү, низагълашу, ул гына да түгел, шушы үлем, мәет өстендә ялган, хыянәт юлына кереп китеб, үзәбезне бик суфи, бик белдекле галим итеб күрсәтеб, кесәсен тутырып жөрүчеләр дә бар. Менә күптән түгел булган хәл. Мәсҗеддән тәһлил кеше чакырылган бер карт кереп: мәсҗеддән кешеләр килми, килә алмыйлар, - ялганлаб, тәһлил багышлаб, бөтен сәдакаларын жыеб китә. Бу кеше үзе олы яшьдәге бер картдыр. Бәлки сакалы да бардыр, мөселман киеме киенгәндер. Менә шушымы? Үлемдән гыйбрәт алу шушымы? Мөселманчылыкмы бу?

Хәзрәт рәсүлнең тагын бер мөбарәк сүзе искә төшә:

قلوبكم إلى ينظر ولكن، صوركم إلى ولا، أجسامكم إلى ينظر لا الله إن

Аллаһы Тәгалә сезнең малларыгызга, тышкы кыяфәтләрегезгә карамый, күңелләрегезгә, гамәлләрегезгә карый, ди.

(0850) Минем сүземдән аңламагыз, мулла башкаларга сәдака бирергә кушмый диб, бирегез, ләкин яхшы күңелле, хыянәтдән, ялгандан саклана торган ихласлы картларга бирегез. Менә мондый алдакчы, ялганчы картларга бирүдән сакланыгыз, диб әйтүем. Инде бер адәм үлем өстендә ялганлаудан, алдаудан курыкмый икән, башка вакытта бу ниләр эшләмәскә мөмкин. Аллаһы сакласын.

Хәзрәт рәсүл тагын да әйтә:

الأخرة تذكركم فانها القبور زوروا

Каберләрене зиярат кылыгыз, каберләрене зиярат кылу Ахирәтне искә төшерер, ди.

Каберлекләргә бару, аларны тазарту, мәетләргә Коръән укуыб, дога кылулар Ахирәтне искә төшерүгә һәм үлемне искә алуга, без шушында киләчәк диб гыйбрәтләнүгә сәбәб икәнә

аңлана бу хәдисдән.

Хәзрәт Госман каберлекләргә бару белән тыела алмый жылый икән. Бер вакытта хәзрәт Госмандан берәү сорый: йә Госман, жәннәтне, тәмугыны искә алган вакытта да болай жыламыйсың, әмма каберлекләрдә жылайсың. Моның сәбәбе нәрсәдә, – диб сорады. Хәзрәт Госман әйтте: хәзрәт рәсүлдән бервакытта ишетдем. Ахирәт сәфәренең иң әүвәлге туктала торган урыны, мәнзеле – кабердер. Әгәр дә кабердә эшләр яхшы булса, андан соңгылары да яхшы булачак. Әмма кабердә эшләр начар булса, андан соңгылары да начар булачак диб ишетдем, ди. Шушы сүз хәтеремә килеб жылым, диб җаваб биргән.

Каберләргә зиярат итү хакындагы башка хәдисләр күб. (0851) Мәнә шушындый ниятләр белән каберләргә зиярат, мәетләр өчен истигъфар кылу, дога кылу мәшрүгъ, сәваблы эшләр. Әмма алардан ярдәм истәү, алардан хәжәт истәү шәригәт кашында мәмнугъ, ярамаган эш.

Фәлән жирдә изгеләр зиярате бар, шунда барыб корбан чалырга, нәзерләр әйтү, алардан ярдәм истәү, хәжәтләр үтәлүне сорау – болары пәйгамбәр тарафындан тыелган эшләр.

Чын мөселманның гакыйдәсе:

اياك نعبد و اياك نستعين

булырга тиеш. Рәсүлулла үзе дә каберлекләргә барыб, зиярат кыла торган булган.

Бервакытта ул анасының каберен зиярат кылыб, бик әсәрләнеб жылаган, һәм янында булганларны да жылаткан иде.

Инде мөхтәрәм җәмәгәт! Бер кадәр сөз уңаенда хатын-кызлар хакында искә алыб китәргә кирәк. Һәрбер үлгән адәмнең гәүдәсе янында аның туганлары, якинлары жыелу гадәт. Бу яхшы, күркәм гадәт. Шулар жыелган картлар, карчыклар, ничек дә олы яшьдәге адәмләр булмый калмый. Шушы янына жыелган адәмләр һәркайсы яшьләргә, һәркайсына бик яхшы исләренә төшерергә кирәк. Арусыз (чистарынмыйча – А.Х.) булган көйгә зияратка бармаска, исерек килеш зияратка бармаска. Мәнә шуларны искә төшерү барыбызның да бурычы, шуны яхшы аңлагыз. Яшь кенә хатын-кызлар, балалар, бигрәк дә җәйге көнләрдә жиңсез күлмәкләрдән мәетне озата бару, зияратка керүләр – болар барысы да яраган эшләр түгел. Мәетнең якинлары мәнә шушы хакда, аларга яхшылаб аңлатырга (0852) тиеш. Яланаяк, жиңсез күлмәк кию тыела. Әдәб рәвешендә дә хатын-кызлар җеназага иярмәгәнләр, бәлки зарурат вакытта ирләр житешмәгән вакытларда мәетне күмәргә барулары булган. Әмма башка вакытларда пакъләнеб, тәһарәтләнеб, гыйбрәтләнү йөзендән үлемне искә төшерү, якинларына дога кылу өчен әдәби киемләр кииб зияратка барулары – монысы мәмнугъ тыелган эш түгел, моңа дәлилләр хәзрәти Фатыйма һәр жомгада хәзрәт Хәмзәнең каберен зиярат кылуы (Мөхәммәд әл-Кари “Шәрх” Сәхих әл-Бохари шәрхендә) язылган. Һәм хәзрәт рәсүлнең хәзрәти Гайшәгә каберләргә зиярат кылганда укыр өчен догалар өйрәтүе мәнә шушы сүзләргә бина, хатын-кызларын, әдәб рәвешдә тәһарәтләнеб, каберләргә зиярат кылулары дөрест дигәннәр.

Инде мөхтәрәм җәмәгәт! Мәксудка килик. Һәркайсыларыбызның баракак урыны булган, хөрмәтле аналарыбызның, хөрмәтле бабаларыбызның, сөекле балаларыбызны әдәб-тәрбия, гыйлем өйрәткән бөөк остазларыбызның гәүдәләре күмелгән урын булганлыктан зиярат, каберлекләр һәркем тарафындан хөрмәт ителергә тиеш. Каберлекләргә кадерсез итү, каберлекләрдә начар эшләрдән, начар гадәтләрдән саклану исламият җәһатендән генә түгел, һәрбер вәжданлы инсан тарафындан тыелырга тиеш.

Инде мөхтәрәм җәмәгәт! Хәзрәт рәсүлнең безгә васыять итеб әйткән тагын да бер сүзен искә алыб:

ان الله طيب يحب الطيب

Аллаһы Тәгалә һәрбер кимчелекләрдән пакъ, башкаларның да шулай булуын сөя.

ان الله نظيف يحب النظافة

Дөрестлекдә Аллаһы пакъ, таһир, вә пакъ булган эшләрне сөяр. Һәм бәндәләрнең дә һәр эшдә пакълекләрен сөяр.

فانظفوا افئيتكم

Ишек алларыгызны, урамларыгызны да пакъ тотыгыз, ди.

ان الله جميل يحب الجمال

Аллаһы Тәгалә жәмил, башкаларның һәр эшдә жәмил вә матур булуларын сөя, ди.

Пәйгамбәр Хода безнең ишек алларыбызның, урамларыбызның таза-пакъ булуы белән боера икән, инде безнең һәркайсыларыбызның баракак урыны булган зияратларыбыз, каберлекләребез бигрәк дә пакъ, чиста, матур булырга тиеш.

Хәзер жәйгә чыкдык, илебезнең күб шәһәрләрендән, хәтта чит илләрендән сияхлар

(туристлар – А.Х.) килергә мөмкин. Читдән килгән сияхларның искедән калган, килгән гадәтләре: бер жиргә барсалар, тарихи, истәлекле урынларны карау, тикшерү була.

Сияхлар арасында тарихчылар, тагын әллә нинди зур фән галимләрә булып. Менә зур адәмләр үзләренең күргән нәрсәләрен тарих битләренә яза баралар. Безнең Казан шәһәре, бигрәк дә Татарстан мәркәзе, үзгә булганлыктан, татар халкы тарихда бик мәгълүм бер милләт булып, һәр илнең галимләрә Казан белән бик кызыксыналар. Һәр жәһатдән килгән сияхлар кирәк, үз илебезнең башка шәһәрләрендән килсенләр кирәк, чит илләрдән килсенләр, алар күбләре безнең зияратларыбызны, (0854) мәсҗедләребезне караячаклар. Инде безнең бабаларыбыз Казан шәһәрен бөтен галәмгә танытып, тарихи бер шәһәр итеб калдырганлар. Без дә үз буыныбызда тарихи шәһәребезнең иң беренче исдәлекле урыны булган зияратымызны таза, пакъ, матур итү – безнең һәркайсыларыбызның изге бурычы. Менә шуларны искә алып, жәмәгать, килчәк якшембе көн 12нче майда көрәкме, сәнәкме, тырмамы алып барып зияратемезне тазартсак, беренчедән тарих битләрендә матур исемемез калуга сәбәб булса, икенчедән, пәйгамбәребезнең безгә кушкан васыятен үтәгән булып, Ахирәтебез өчен зур, сәваблы эш эшләгән булырбыз. Өченчедән, ата-аналарыбыз, бабаларыбызның, остазларыбызның жанларын шадландырган булырбыз.

Мөхтәрәм жәмәгать! Зур гөзәрләребез булмаса, шушы зур, сәваблы эшдән читдә калмаса тырышыйк!

Женабе Аллаһы барыбызга да хәйрен нас булып яшәргә, үзебезнең үлгәннең соңында да исемләребез яхшылык белән искә алына кешеләр жәмләсендә булырга насыйб булсын.

Казан шәһәре мәсҗедендә Габделхәбир Ярулла угълы тарафындан сөйләнгән вәгазьләр. (0855) 1968 нче ел, 17 нче май / 1388 нче һижри, 25 нче Сәфәрель Хәйр, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Ерак вә якын йирләрдән пакъ киём, саф күңел белән женабе Халик вә Раббел галәмин хәзрәтенең ризалыгын истәб, жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенең сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

Мөхтәрәм жәмәгать! Мәсҗедебезнең мөгътәбир картларыбыздан бер картыбыз Куйбышев (әүвәлге Самара) шәһәренә барган икән. Киткән вакытта безнең белән күрешөб, без дә инде аңар хәерле юл теләб: исән барсагыз Казан мөселманлары барыбызның исемдән дога үтенеб сәлам сөйләргә кушкан идек. Ул безнең тарафдан куйбышев мөселманларына сәламләребезне табшырган. Шулай ук Куйбышев шәһәрендә яңа ачылган мәсҗеддә жыелган шушы картыбыз аркылы безгә дә дога вә сәламләрен әйтеб үтенгәнләр. Инде хәзрәт рәсүлнең мөбарәк сүзләренә бина:

أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَىٰ مَنْ ائْتَمَنَكَ ، وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ

Ягъни: үзеңгә амәнәт ителгән нәрсәне тиешле урынына табыр, үзеңгә хыянәт иткән адәмгә дә хыянәт итмә, дигән хәдисенең бина, бу картыбызның өстендә дә бурыч булыб, һәм минем өстемдә дә бурыч булмасын. Шушы Куйбышев шәһәре мөселманларының сәламен (0856) табырамын: Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Тәбарәкә хәзрәте шушы ачылган мәсҗеднең дәвамын насыйб итеб, Аллаһы ярдәм бирсен.

Мөхтәрәм жәмәгать! Узган жомгада зияратымызны тазарту хақында беркадәр сөйләгән идем. Ни сәбәблеләр, белмим, мин аңлата алмадыммы, халык бик аз булды. Рәхмәт, ниндидер организациялар тарафындан өч ат да бирелгән иде. Кеше аз булу сәбәбле ул атлардан да кирәгенчә файдалана алмадык.

Мөхтәрәм жәмәгать! Мин сезгә үз сүземне әйтмим, Коръәнәбез кычкырып тора. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә әйтә:

تعاونوا على البر والتقوى

Ягъни: ярдәм итешегез һәр яхшы эшләргә вә тәкъвалеккә. Менә бу сүз – Коръән сүзе. Әгәр үзебезне мөселман диб беләбез икән, Коръән сүзен гамәл итәбез дисәк, жомгада иң аз дигәндә 700-800 адәм булса, шуларның бер ундан бер генә булса да 75-85 адәм булырга кирәк иде. Шушы каберлекләребездә күбләребезнең туганлары, ата-аналары, остазлары бар һәм кайсыларыбызның бүген, бүген булмаса иртәгә һәрберебезнең барачак урынымыз, төб йортыбыз. Инде тагын да шимбә, якшәмбе тибрәнәб карасак:

انما الاحسان بالاتمام

дигән сүзгә бина, инде бер изгелек башласак, тәмам итәргә тырышу, изгелек тәмам итү белән була, дигән. (Рәхмәт итсен бу адәмләргә. Бердән, дәгъвәткә иҗабәт итү, икенчедән, – зур, сәваблы эш кылдылар). (0857) Сүзне истә тотып, тагын да берәр мәртәбә барсак, бердән, кабер әһелләре бездән разый булыб, Аллаһының рәхмәт фәрештәләре безгә рәхмәт укырлар иде. Икенчедән, зияратыбызны киләб караучылар рәхмәт әйтерләр иде. Шушы эшдә үзебез генә түгел, тирә-күрше, туган-тумача, яшьләрне дә димләсәк, пәйәмбәрәбезнең

الذال على الخير كفاعله

исдә тотып, ягъни яхшы эшләргә, изге эшләргә өндәүче, башкаларны чакыручы, үзе эшли алмаса да, аның өндәве сәбәбле башкалар эшләсә дә, нәкъ изгелекне эшләгән шикелле, ди. Һәм дә:

همت الرجال تقطع الجبال

Мәфһүменчә, ягъни һиммәт иткән, тырышкан ирләр тау, ташларны күчерәләр дигән сүзләрне хәтергә алыб һәм Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтенә:

ادع الى سبيل ربك بالحكمة و الموعظة الحسنة

Ягъни: яхшы эшләргә Аллаһының юлына хикмәтле сүзләр, күркәм, матур вәгазыләр, тәмле телләр белән чакырсак, бәлки шимбә, якшәмбе көнләрдә яшьләребез дә бәлки берәз булышырлар иде. Инде, жәмәгать, анда барган вакытта беренче дүрт сәнәк һәм көрәк, балта яки кабчыкмы булса, яхшы булыр иде. Эчтәнрәк жәймәләр белән юлларга чыгарып өйсәк, ихтимал, бу якшәмбе машина булуы да ихтимал.

Мөхтәрәм жәмәгать! Зинһар, әйткән сүземне ялгыш аңлый күрмәгез. Ихтимал, (0859) бәгъзе сүзләрне ялгыш әйтергә мөмкин. Бәгъзе берәүләр колакалары начар ишетү сәбәбле, бәгъзе сөйләнгән сүзләр ялгыш аңланса, туб-туры үземә әйтегез.

Узган жомгада бер карт минем сөйләгәнләремне нәкъ киресенчә үзе ишеткәнме? Берәүләр аңа сөйләгәнләрме? Ни дә булса булган, тәһлилгә барган жирдә: хәзрәт, син яшьләрнең,

хатын-кызларның теләсе ничек зияратка баруларын дөрест диб әйткәнсең диб, күземә караб әйтде. (0858) Ялган сөйләү дөнъя Ахирәт харап итә торган, адәмләр арасына фетнә вә башка әллә нинди афәтләргә, дошманлашдыруга, кеше арасында ялганчының абруе, ышанычы бетүгә сәбәб булганлыктан, Аллаһы Тәгалә ялганны каты хәрам кылган. Ялганчылар хакында Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә бер “Мүрсәләт” сүрәсендә генә дә ун мәртәбә зикер кылган.

ويل يوم للمكذبين

Ягъни: ни үкенеч, ни кайгы! Кыямәт көнендә ялган сөйләүчеләргә (ялганның төрлесе була ...)

(0858 битнең дәвамы) Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте барчаларыбызга хаклыкны, дөрестлекне дөрест итеб күрергә, дөрест итеб аңларга, хаклык белән гамәл итәргә насыйб итсен. Батыйлны, бозыкны, гөнаһ эшләргә батыйл, бозык, гөнаһ диб күрергә, шуларны аңлаб, бозык эшләрдән сакланьрга Аллаһы насыйб итсен.

للهم أرنا الحقّ حقًا وارزقنا اتباعه، وأرنا الباطل باطلاً وارزقنا اجتنابه

Сөйләнгән вәгазыләрне моңа кадәр дә ялгыш ишетүчеләр булгалады. Әгәр чындан да ялгыш ишеткән булса, моны яхшылаб тәфтиш кылырга, сорашырга кирәк, уйларга кирәк. Әгәр шуны халык арасында сөйләб йөрсә, ялган тараткан була. Әгәр белә торыб, начар ният белән киресенчә сөйләсә, монысы бәһтан яла ягу булыб, һәр икесе хәрам булыб, бу чын монафыйклык галәмәтен кылган була. Хәзрәт рәсүл әйтә:

إِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصُدَّقُ حَتَّىٰ يَكُونَ صِدْقًا

(0860) Ягъни: дөрестлек һәрвакыт изгелеккә тоташдыра, изгелек жәннәткә тоташдыра. Адәм баласы сүзендә, гамәлендә дөрест булуы сәбәбле Аллаһы каршында сәдыйклар жөмләсендә саналыр, ди.

وَإِنَّ الْكُذْبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ

Мәсҗедгә килеб, намаз укыб жөрүләребездән ни файда, шушы кадәр сөйләнмәгән сүзләргә сөйләб йөргәч, Аллаһы сакласын.

Рәсүлуладан берәү сорый: йә Мөхәммәд, мин иман китерәм, минем берничә төрле начар гадәтләрем бар: ялган сөйлим, урлыйм, исерткеч эчәм. Шуларны барын да берьюлы ташлый алмыйм, берсен генә ташлыйм, берсендән генә тыелама. Кайсындан тыелырга кушасың дигәндә, рәсүлулла бу адәмне ялган сөйләмәскә диб вәгъдә, гәһед ала. Бу адәмгә ялган сөйләүдән тәүбә кылдыра. Көнләрдән беркөн бу адәмгә исерткеч эчәргә туры килә. Бу адәм уйлый: тукта, мин исерткеч эчсәм, бу хәл рәсүлуллага ишетелсә, моның өчен миңа шәригатьчә жәза бирәчәкләр. Әгәр дә эчмәдем диб инкяр кылсам, ялганласам, мин ялган сөйләмәм диб тәүбә итдем, рәсүлуллага вәгъдә бирдем диб, ялгандан саклануы аркасында исерткеч эчүен дә, урлавын да һәм башка начарлыкларындан тыелыб, хак мөселман була. Женабе барчабызга монафыйклык галәмәте булган гайбәт, ялган, бәһтан вә башка начарлыклардан сакланыб, хак мөселман булыб яшәргә, хак мөселман (0861) булганыбыз хәлдә улырга, дөнъядан үтәргә насыйб итсен. Амин.

1968 нче Милядия, 24 нче май / 1388 нче Һижрия, 27 нче Сәфәрел хәйр, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенең сәламе вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде. Жомга көнебез мөбарәк булыб, киләчәкдәге күб жомгаларны шадлык белән күрергә барчаларыбызга насыйб булса иде!

Мөхтәрәм жәмәгать! Аллаһы насыйб итсә, 28 нче сишәмбе көн шәригъ, кәрим пәйгамбәребез Мөхәммәд Мостафа (сгс) нең туган ае Мәүлед аеның, Рәбигел әүвәл аеның

башы булачак. Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте барчаларыбызга шадлык белән күреб, пәйгамбәребезнең сөннәтенә моафыйк рәвешдә гамәл итәргә Аллаһы насыйб итсен. Амин. Мөхтәрәм жәмәгать! Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә Коръәндә, хәтеремдә ялгыш булмасын, 75 дән артык урында намазны зикер кыла. Сүрәи “Ниса”, 157 нче аятдә әйтә:

ان الصلوة كانت على المؤمنين كتباً موقوتاً

Ягъни: намаз уку мөәминнәргә вакытлы фарыз ителде. Ягъни: иртә, көндез, Өйлә намазы, Икенде, Әхшам, Ястү намазлары. Һәм “Таһ” сүрәсендә 13 нче аятдә (0862) Аллаһы Тәгалә хәзрәте әйтә:

واقم الصلوة لذكري

Ягъни: Минә искә алу, зикер өчен намаз укы, ди. Сүрәи “Ганкабут”да 44нче аятдә Аллаһы хәзрәте әйтә:

ام الصلوة تنهى عن الفحشاء والمنكر

Ягъни: ихлас белән намаз укы. Дөрестлектә, чын күңелдән Аллаһыны зикер итеб, Аллаһыдан куркыб, Аллаһы хозурына баруны исдә тотыб укылган намаз бөтен бозыктыктан тыя, ди.

Инде һәркайсыбыз, әлхәмделилләһи Раббел галәмин, намазның фарыз икәнән һәм вакытлы фарыз, ягъни вакытында укырга тиеш икәнән, аларның вакытларын да күбләребез яхшы беләбез. Ләкин әле шулай да арада белеб житкермәгән нәрсәләребез дә ифрат дәрәжәдә. Инде менә шушы белмәгәнләребезгә өйрәнү һәркайсыбызга тиешле эш, моны да яхшы аңлайбыз. Безнең арабызда күбләребезнең эчен пошырган, зөвал вакыты, ягъни тиеш вакыты, кояшның тәмам күтәрелеб туктаган вакытында намаз уку – менә бу вакытта намаз уку мәкруһ булган вакыт. Бу хакда әүвәлге елларда да хәзрәтләр тарафындан күб әйтелгән булса да, һаман бу хакда сораучылар күб. Һәркөнне өч вакытта намаз дөрест булмый: 1) кояш чыкканда; 2) зөвал вакыты: кояшның тәмам күтәрелеб туктаган вакыты; 3) кояш баеган вакыт. Менә бер аерма бар: кояш баеган вакытта фәкәт шул көннең Икендесе, кәрәһәт белән булса да, дөрест. Берәр сәбәб белән кояш баеганчы укый алмый икән, кояш баеганчы шул көннең Икендесен ниятләб калса, шул намазы намаздан китә. Ләкин (0863) мөмкин булган кадәр Икенденә мәкруһ вакытка кадәр кичекдермәскә тиешле. Инде зөвал вакытын белер өчен мәсжедебезнең алдагы бүлмәсендә зөвал вакыты күрсәткән жәдвал куелган, инша Алла. Мәсжедебезнең сәгәте дөрест булса кирәк. Шушы мәсжед сәгәте белән 11 сәгать 40 минутдан 45 минутка кадәр, бер биш минут араны сабыр итеб зикер тәсбих белән үткәрсәк, инша Алла, мәкруһ вакытта намаз укымаган булырбыз. 1нче июндән башлаб 15 нче июньга кадәр 42 минутдан 47 минутка кадәр зөвал вакыты биш минут булмый, ул берничә секундлар гына була, кыскарыб туктый да озая (озыная – А.Х.) башлый. Шушы жәдвал тикшеренүләр идарәсе тарафындан төзелгәнлектән, һич ялгышу булырга мөмкин түгел. Әүвәлге вакытта тиеш вакыты сәгать уникеләрдә булган, хәзер ник алай үзгәргән диб, бу жәдвал Мәскәү вакыты белән күрсәтелгәнчә 45-46 минут алдан күрсәтелә. Әгәр 46 минутны чыгарсак, зөвал вакыты 12 сәг. 25 минутларга туры килә. Менә бу хакда аңлашыб житә алмаган кешеләр булырга мөмкин. Әле хәзерге безнең галимләрәбез бар әле, шулар белән аңлашырга, сорашырга мөмкин. Инде белергә тиешле бер мәсьәлә булса, ул да жомга көнндә төшлек (зөвал) вакытында ике рәкәгать Тәхиятель мәсжед намазыны укуны дөрест күргәнләр. Зур галимләрәбездән Галимхан хәзрәт шушы хакда сәхих хәдисләрдән берничә хәдис риваять кыла. Шушы хәдисләргә бина, (0864) жомга көнндә мәсжедгә килгәннең соңында, зөвал вакыты туры килсә дә, ике рәкәгать Тәхиятель мәсжед намазын укырга тиеш, дигәнләр. Сәләф салихидән, мөжтәһидләрдән байтак адәмләр шушы хәдисләрне дикъкәтә теләб

тикшергәннең соңында фәкать жомга көн, (зөвал) вақытында булса да, ике рәкәгать намаз укырга тиеш табканнар. Хәзрәт Жәбир һәм хәзрәт Әбу һөрәйрадан дөрест хәдисләр риваять кылына.

Инде мөхтәрәм жәмәгать! Тагын да намаз хакында беркадәр искә алыык. “Әгъла” сүрәсендә Аллаһы Тәгалә әйтә:

قد افلح من تزكى و ذكر اسم ربه فصلى

Ягъни: фәлах табтылар, ягъни: Аллаһының газабындан котылдылар, күнелләрен, телләрен гөнаһ пычракларындан пакъләб, Аллаһыны искә алдылар, зикер итделәр һәм ихлас белән намаз укыдылар. Хәзрәт рәсүл әйтә:

الصَّلَاةُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَرَمَضَانَ إِلَى رَمَضَانَ مَكْفِرَاتٌ مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ

Ягъни: биш вақыт намаз һәм жомга намазы. Бер жомгадан икенче жомгага кадәр, Рамазан рузасы икенче Рамазанга кадәр кечкенә гөнаһларыбызның көффәрәтенә кичелүенә сәбәб, ди, эгәр дә олугъ гөнаһлардан сакланса, ди. Тагын да бер хәдис: берәүнең ишеге төбөндә саф сулы бер елга булса, шул суда биш-биш (еш – А.Х.) юынса, тәнәндә кере калмаган кебек, ул кеше гөнаһ керләрендән, гөнаһ пычракларындан да пакъләнер, ди.

Инде жәмәгать! Намазда шушындый зур фазыйләтләр булса, безнең арабызда житешсез якларыбыз да бик күб инде. Менә шул (0865) житешсез якларыбызны искә алыб, шулардан саклансак, намазларыбызның сәвабы күбрәк булыр иде. Азабланыб, ихлас белән укыган намазларыбызның сәвабы бетмәс иде. Намазның фарызлары, важибләре, сөннәтләре, мөстәжибләре булыб, шушыларын ригаять кылсак, безнең намазыбыз камил булыб, сәвабы күбрәк булачак.

Намазга керешкәнче булган сөннәт мөстәжибләрен дә исдә тотарга кирәк. Иң әүвәл – сафларыбызны тигез кылу. Намазга килдек икән, мөезин, йә башка кешеләрнең өндәүләрен көтеб тормыйча, алдагы урынларга, сафларга керәб, торыб утыру. Намазга керешкәндә, жәмәгать намазында имамдан алда колак кагу (жәназа намазында бигрәк дә имамдан алда колак кагулар күрелә) һәм алда рөкугъка китерү, сәждәгә китү, гөзерсез тамак кырулар – менә болар бик каты сакланырга тиешле булган эшләр. Инде тагын да берникадәр итеб дә бәгъзе бер адәмләребез һич колакка да алмыйлар. Бу эшләр хакында авыл жириләрендә дә әүвәл вақытларда мәсҗедләргә гаед вақытларында бәгъзан жомга намазларына жыеша (жыелыша – А.Х.) алмаганлыктан, шундый зарурат вақытларда кеше аркасына сәждә кылу, иша белән укуда дөрест һәрвақыт әйтелә килсә дә, һаман да мәсҗеддә жомга намазларында артдагы кешеләргә аякларыбыз белән комачаулаб, артдагы адәмләрне жәберләб, рәнжетәб, башларыбызны кырыйга бәрә-бәрә намаз укыйбыз. Һаман да шул гадәтне ташлый алмыйбыз. Шәригать исламия шушындый унайсыз вақытларда (0866) безгә мөсагәдәт, иркенчелек рөхсәт иткән эшләрдән без һаман да читкә китәбез. Бу бит, жәмәгать, юк, мин шәригатьне тыңламыйм, мин үз белгәнчә эшлим, диб шәригатькә буйсынма, тыңламау дигән сүз була. Һәм башка эшләребездә дә һаман да хаклыкны ишетми, үз дигәнәбезчә булу, башка гадәтләребез дә бар: галимләрнең сүзен ишетмәү, һаман да шәригать кушканларны игътибарга алмау, Корьәндә әйтелгән шушындый адәмләр жөмләсенә керү куркынычымыз Аллаһы Тәгалә “Локман” сүрәсендә әйтә:

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا

Ягъни: аларга әйтелсә Аллаһының Корьәненә, шәригатенә иярегез диб, алар әйтәләр: инде юк, без үзәбезнең иске гадәт юлларыбызга иярәбез, безнең ата-бабаларыбыз да шул юлда булганнар, диб әйтерләр, ди.

أُولَئِكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

Шәйтан аларны һәртөрле юллар белән вәсвәсәгә салыб, Аллаһы газабына чакырыр булса

да, ди.

Инде без Аллаһының ризалыгын теләб, нәфесебезне жиңгеб, шәйтан белән сугыша-сугыша намазга килгән икәнбез. Шәйтан инде шушы намазларыбызны юкка чыгарырга, инде һич булмаса, шуларның сәвабын киметергә тырыша, һәм намаздан чыкканның соңында да гайбәт, нәмим, көнчелек, сүз йөртү һәм киём-салым алганда бер-беребезне этешү-төртешү кебек бер-беребезгә хәтәр калдырырдай сүзләр әйттерәб, бәйләнеб китүләр, белә торыб икенче адәмнең (0867) аяк киёмен киёб китүләр – болар һәркайсы кылган гыйбадәтләргә юкка чыгара торган, һич булмаса, сәвабын югалта, киметә торган кызганычлы, үкенечкә калдыра торган начар гадәтләр.

Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте барчаларыбызны кылган гыйбадәтләребезнең әжерен жугалта торган начар гадәтләрдән сакланыб, кылган гыйбадәтләребез Аллаһы каршында мәкбуль булыб, Кыямәт көнендә йөзләребез ак булуга сәбәб булсын. Амин.

1968 нче ел Миляди, 31 нче май / 1388 нче һижри, 4 нче Рәбигел әүвәл, жомга.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Ерак вә якын йирләрдән пакь киём, саф күнел белән жәнәбе Халик вә Раббел галәмин хәзрәтенең ризалыгын истәб, жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем!

Сәйидель әнбия вә затимен набийин булган пәйгамбәрәремез туган ае барчаларыбызга мөбарәк булсын!

Рәсүлебезнең сөннәтенә моафыйк рәвешдә гамәл гыйбадәт кылыб, Кыямәт көнендә пәйгамбәрәбезнең шифагәтенә ирешергә Аллаһы насыйб итсен. Амин.

Мөхтәрәм жәмәгать! Узган жомгада 27 нче Сәфәрел хәйрдә Ислам диненең рәважына, ягъни таралыб китүенә, өстенлек табуына иң зур сәбәбләрнең берсе – һижрәт вакыйгасын аз гына искә алыб үткән идем. Шушы һижрәт вакыйгасы мөселманлар өчен зур, шадлыклы вакыйга булыб, шушы вакыйгадан Ислам диненә вә мөселманларга гына хас булган, ел башы саналганлыктан, шушы һижрәт хакында (0868) кыскача гына булса да хәтердә калдыру, үзләренең дини тарихда булу һәр мөселманга белергә кирәкле, тиешле булган вакыйгадыр.

Бүгенгә көнебездән 1387 ел, 2 ай элек Рәбигел әүвәлнең 12сенә кадәр пәйгамбәрәбез сәфәрдә булганлыктан һижрәт хакында беркадәр сөйләб үтмәкче булаам, Аллаһы ярдәм бирсен.

Шәригъ, кәбир рәсүл Хоода 53 вакытта (яшендә – А.Х.) тарих Миляди 622нче ел булганда Аллаһы Тәгалә әмере белән Мәккә Мөхәррәмәдән Мәдинәи Мөнәввәрәгә күб кенә сәхабәләр белән Мөхәррәм аенда күчәб киткәнләр иде. Бу вакытта Мәккә шәһәрәндә рәсүлулла хәзрәт Әбу Бәкер, хәзрәт Гали һәм мөшрикләр тарафындан тоткын булган сәхабәләр генә калган иде. Мәккәдә иман китергән сәхабәләрнең Мәдинәгә барыб урнашулары, Мәдинә халкының араларында Ислам диненә керүчеләрнең күбәюе, бу рәвешле булса, мөселманларның куәт тавыб, бигрәк дә Мәккә хәлифәнең Мәдинә шәһәрә аркылы Шәм иленә йөри торган юллары булганлыктан, әгәр дә мөселманлар куәтләнсәләр, Шәм йиренә сәүдә белән йөрүләренә зур тоткарлык булачагын күз алларына китерәб, бу эшнәң ахыры начар булачак. Моңа ничек дә хәзердән бер чара табарга кирәк диб, мөшрикләр бик зур борчуга төшделәр. Үзләренең киңәш йорты булган дарез зәура (دار الزور)га жыелыб, (0869) төрлечә уйлашдылар, киңәшделәр. Соңра Әбу Жәһелнең фикере буенча һәр кабиләдән берәр кеше жыелыб, иттифак белән бердән һөжүм итеб (басыб керәб), рәсүлулланы үтерергә карар бирделәр: әгәр шушы рәвешле Мөхәммәд (сгс)ны үтерсәк, котылырбыз. Үз урынына пәйгамбәр булырлык баласы юк, Ислам дине сүнәр, диделәр. Сәфәр аеның 27 нче кичәсендә һәр кабиләнең таза-таза егетләре һәм

мөшрикларнең рәисләрендән, зурларындан Әбу Жәһел, Хәкем бин Гас, Әбу Ләһһәб, Вәлид бин Мөгәйрә кебекләр, анлар белән бергә булып, күзәтеб торалар иде. Шул вакыт хәзрәт Жәбраил килеб, мөшрикларнең хәлендән хәбәр бирде. Һәм шушы кичен хәзрәт Әбу Бәкер белән берлекдә Мәккәдән Мәдинәгә күчәргә Аллаһы тарафындан әмер булганын сөйләде. Шул вакыт хәзрәт рәсүл Хода хәзрәт Галине дәшеб, берничә төрле әманәтләрен әйтеб: шушы әманәтләрне хужаларына табшыр һәм соңындан үзең дә безнең артындан килерсең. Хәзәргә минем түшәгемә ят. Мөшреклар мине урынында ята диб белсенләр, диде. Гали (р)ны үз урынына яткырыб, ышанычлы моэррих (مؤرخ) язуына бина, рәсүл шул вакыт урынындан яшел төстәге хиркасын иң башына салыб, жирдән бер уч туфрак алыб, “Ясин” сүрәсендәге

و جعلنا من بين ايديهم سدا و من خلفهم سدا فاعشيتهم فهم لا يبصرون

аять кәримәсене укыб, сакчыларның (0870) янындан чыгыб китде. Мөшриклар нинди сәбәпләр белән гафләтдә калыб, хәзрәт рәсүлнең чыгыб киткәнен сизмәделәр. Хәзрәт рәсүлнең урынына караб, урынында ята диб, уйладылар иде. Беркадәр вакытдан соң белделәр хәзрәт рәсүл урынында хәзрәт ята. Шул абтыраб калалар, йортына басыб керәләр, хәзрәт Галидән сорыйлар. Рәсүлулла шул вакыт хәзрәт Әбу Бәкернең йортына барыб, һижрәтдән хәбәр бирә. Хәзрәт Әбу Бәкер шадлыгындан жылаб жибәрә (ягъни хәзрәт рәсүл белән һижрәт (сәфәр кылу) шәрәфенә ирешүендән. Тиз-тиз генә жыеныб, Мәккә шәһәрәндән бер сәгәтьлек юлда Саур тавына килеб, бер мәгарәгә, тау тишегенә керәләр. Шушы тау эчендә өч көн яталар. Гар чокыр авызына бик каты үрмәкүчләр пәрәвез саралар һәм бер пар күгәрчен килеб, оя ясаб, йомырка сала. Мөшрикларнең хәзрәт рәсүлнең йорты тирәсендәге сакчылары гафләт йокысындан уяныб, ханәгә кереб карасалар, өйдә рәсүлулла шул хәлдә. Шашыныб калалар, һәр якка эзләүчеләр жибәрәб, кем дә кем Мөхәммәд (с)не тавыб китерсә, йөз дөва (дөя – А.Х.) бирәбез диб, вәгъдә кылалар. Һәм мөшрикларнең батыр егетләре малга кызыгыб, һәр тарафка чабышалар. Эзләүчеләрнең берничәсе тау буйларына киләләр. Мөшрикларнең зурларындан булган Өмая бин Халәф (Умайя ибн Халәф – А.Х.) белән гар янына килеб житәләр. Тау чокырына, гарга кермәкче булалар. Шул Исламның зур дошманларындан Өмая бин Халәф әйтә: әллә сез гакулдан (0871) яздыгызмы? – ди. Бу үрмәкүч пәрәвезләре, бу күгәрчен оялары Мөхәммәд туганчы булган нәрсәләр монда ничек булсын, диб китеб баралар. Шул вакыт хәзрәт Әбу Бәкер: мөшрикларнең тавышын ишеттеб, ярсулы: и Алла, мин бер гади адәммен, үтерсәләр, һичнәрсә юк. Хода сакласын, сиңа берәр зарар китерсәләр, бөтен өммәт һәлак булачак! Аллаһы безнең берлә бергә, диде. Чөнки Аллаһы тарафындан кәферләрнең зарарындан саклармын диб вәгъдә бирелгәч, һич курыкма, ди. Һәм хәзрәт Әбу Бәкернең тезенә башын куеб йоклаб китде.

Мәгарәдә ятканда шушы тау тирәсендә Әбу Бәкернең азад иткән колларындан берсе куй (сарык – А.Х.) көтә иде. Кичәләрдә куй савыб, куй сөте китерә иде. Һәм хәзрәт Әбу Бәкер угълы Габдулла кичләрдә килеб мөшрикларнең хәлендән хәер бирер иде. Шушы рәвешле тау тишегендә өч көн ятыб, Рәбигел әүвәл башында Мәдинәгә караб юлга чыгалар. Габдулла бин Арайкат дигән бер юл күрсәтүчене алыб, бәхре Ахмәр сахиләндән (ярыннан – А.Х.) Мәдинәгә караб юл тоталар. Мөшрикларнең хәзрәт рәсүлне тотыб китерүчеләргә йөз дөя биреләчәге янәшә-тирәгә дә таралган иде. Шушы тирәдә. Сәхрәдә яшәүче гарәпләрдән Сурака бин Малик дигән берәү, диңгез сахиләндән үтеб баручы ике дөяне күзәтеб, йөз дөя алу теләге белән аларның артындан куа чыга. Анлар Кадид исемендә бер тукталышдан (мәнзелдән) кузгалыб китүләренә Сурака бонлар килеб житәм дигәндә генә Сураканың атының аяклары тезгә кадәр жиргә бата. Шул вакыт Сурака: йә Мөхәммәд,

дога кыл, мин котылаем һәм сезне (0872) килүчеләрне дә сезнең тарафка жибәрмәм диб, рәсуллулла ялынды, хәзрәт рәсул дога кылды. Хәзрәт рәсулнең догасы мәкбуль булыб, Сурака котылыб юлына китде һәм юлда очраган мөшрикләргә: мин тарафны карадым, алар бу якда юк, диб, икенче тарафка юллады.

Шушы рәвешле рәсуллулла (сгс) хәзрәт Әбу Бәкер белән берлекдә өч гардә ятыб, 8 көн юлда йөрөб, сигезенчә Рәбигел әүвәлдә Мәдинә якынында Куба дигән кечкенә авылга барыб урнашалар. Шушы Куба карьясендә дүрт көн торыб, бер мәсжед бина кылалар. Һәм Корьәндә Аллаһы Тәбарәкә әйтә:

المسجد اسس على التقوى من اول يوم احق ان تقوم فيه

Ягъни: халис ният белән Аллаһы ризалыгы әүвәл көнендән тәкъвалык үзренә бина кылынды. Синәң анда намаз укуың хаклыракдыр, ди.

Шушы Куба мәсжеде Тәкъвалар мәсжеде аталган мәсжедне бина кылалар. Шушы мәсжед хәзер дә саклана, анда биш вакыт намаз укыла. Шушында хажилар хәзер дә зиярат кылалар. Кечерәк кенә манарасының өч ягы өстенә, бер ягы бөтенләй ачык...

Дүрт көн шушы Кубада торыб, жомга көн иртә белән 622 Миляди сентябрь 25 була.

Рәбигель әүвәлнең 12ндә Мәдинә Мөнәвварәгә килеб керәләр. Мәдинә халкы зур шадлык белән каршы ала. Балалар, кызлар, кәнизәкләр шадлыкларындан матур шигырьләр әйтәләр. Бу вакытта рәсуллулла (сгс)гә 53 яшь тулган иде камәре (ай елы белән), ел белән.

Рәсуллулла (сгс)нең Мәдинәгә күчөб килүе, һижрәте бик тизлек белән Ислам диненең таралуына һәм мөһәжирләр белән ансар арасында дуслык, мәхәббәт, иттифакга зур сәбәб була (0873) һәм мөселманлар арасында зур бәйрәм була.

Мөселманларның һәм рәсуллулланың һижрәтендән соң ягъни шушы зур, шадлыклы тарихи вакыйгадан 16 ел үтеб, хәзрәт Гомәрнең хәлифәлеге вакытында Әбу Муса әл-Әшгари (рғ) хәзрәт Гомәргә килеб, бер тәкъдим ясады. Һәртөрле халыкның үзләренә махсус тарихы бар, һәм тарихи зур вакыйгалардан үзләренә тарих башы ясаганлар. Безгә дә Ислам тарихын, мөселманлар тарихын булдыру һәм тарихи ел башы ясау, тәгаенләү бик мәслихәт булыр иде диб, тәкъдим иткәннең соңында Әбу Муса әл-Әшгари хәзрәтләренә бу тәкъдимен хәзрәт Гомәр хәлиф бик хуб күрөб, халыкны жыеб, шушы хакда киңәшә (мөзакәрә) башлады. Сәхабәләр жыелыб, төрлечә тәкъдимләр ясадылар.

1. Бәгъзеләр вилайәт рәсүлдән, рәсуллулланың туган көнендән ел башы ясык, диделәр.

2. Бәгъзеләр рәсуллуллага пәйгамбәрлек килүдән, бәгәсдән ел башы ясык, диделәр.

3. Ахыр кәлям хәзрәт Гали һижрәтдән ел башы тарих башы ясык, чөнки Ислам өчен һижрәт вакыйгасы зур ярмәмче, Ислам диненең алга китүенә сәбәб, Исламның таралуына сәбәб булды диб сөйләгәннең соңында сәхабәләр, мөселманлар бер тавышдан хәзрәт Галинең тәкъдимен дөрөст тавыб, (0874) тарих һижринәң башын күчү башланудан, һижрәт башланудан тәгаен итделәр. Сәхабәләрнең күбрәге Мөхәммәд аенда күчә башлаганлыктан, һижри ел башын 1нче Мөхәммәддән билгеләделәр 622 нче Миляди (кочаш елы белән) жомга көн, Мөхәммәд булыб, шул көндән, шул елдан Ислам тарихы һижри ел башлана. Менә бүгенге көн һижри елдан 1387 ел, ике айда 4нче көн.

Мөхтәрәм жәмәгать! Һәрбер мөселман булган адәмгә үзенең дини тарихын белү, һижри елының кайчан башлануын белү бик тиешле эш. Үзебез, мөселман булыб да, үзебезнең дини, тарихи ел башыбызны белсәк, бу безгә зур файда булчак. Шуның өчен беркадәр хәлемдән килгән кадәр сөйләдем. Аңлашылмаган урынлары булса, соңындан сорарга мөмкин.

Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте барчаларыбызга тәуфыйк, һидаять бирсен, динебезне

дөрест итеб аңларга насыйб итсен. Рәсүл Хода хәлифә рашидин, саләфе салихин күрсәктән юл белән барыб, Аллаһы дуслары жөмләсендән кубарылырга насыйб булсын.

توفنا مسلمين و الحقنا بالصالحين

диб, кылган догаларыбыз мәкбуль булсын.

(0875) 27нче Сәфәрел хәйрдә рәсүлулла (сгс)

Рәсүлулла (сгс) бүгенге көндә Мәккә Мөкәррәмәдән Мәдинәи Мөнәввәрә сәфәр кылган 12нче Рәбигель әүвәлдә Мәдинәи Мөнәввәрәгә барыб житә. Ничә көнләр Саур тавында гардә ятыб, дөяләр белән бәхре Ахмәр сахилендән (Кызыл диңгез яры буеннан – А.Х.) сәфәр итеб 15 көнләр юлда була.

(0876)

12. 1968 нче ел 5 нче июльдән башлана.

“Жомга вәгазьләре”

(0877) 1968нче ел, 5нче июль, жомга көн / 1388 нче ел, 9 нчы Рәбигель ахир (или: Рәбигус сани – А.Х.), жомга.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Аллаһыга иман китереб, Аллаһының рәхмәтендән өмед итеб, жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Женабе Хакның сәламе, рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын. Киләчәкдә дә саулык-сәламәтлек, тынычлык белән күб елларага кадәр гыйбадәт кылырга насыйб булсын.

Мәсҗедебезгә бер адәм намазлыктар алуа зур ярдәм күрсәтде. Транспорт акчаларын да үзянындан түләде. Шушы мәсҗедебезгә зур ярдәм күрсәткән адәмгә дога кылыйк.

(0878) Әстәгыйзу билләһи. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә сүрәи “Ниса”да түбәндәге вәгазь аятьләрен безгә бәян кыла:

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۗ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

Ягъни: Аллаһы хәзрәте сезгә әманәтне әһленә (тиешле кешесенә) табшырырга һәм кешеләр арасында хөкем иткәндә гаделлек белән хөкем итәргә боера, ди. Аллаһы сезне нинди гүзәл хөкем (һәрбер әманәтне иясенә табшыру вә хөкемдә гаделлек кылу) берлә вәгазь кыла. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте сезнең һәрбер эшләрегезне һәм әманәтне тиешле йиренә вә тиешле рәвешдә үтисезме икәнән һәркайсын көтеб, ишетеб тора, ди. Мөфәссирләр: бу аятьнең түбәндәге вакыйга сәбәбле нәзел булуын сөйлиләр. Рәсүлулла Мәккә шәһәрен алгач, Кәгъбәнең сакчы вә йөз аклаучыларындан булган Госман бин Талех Кәгъбәтулланың ишеген йозаклаб, үзе Кәгъбәтулланың түбәсенә менеб киткән (качкан). Ачкычны рәсүлуллага бирүдән баш тартыб, бирмәс өчен: әгәр дә мин Мөхәммәднең (сгс) Аллаһының рәсүле икәнән ачык белсәм, ачкычны бирер идем, кызганмаган булыр идем, дигән. Шул вакыт хәзрәт Гали Госманны тавыб, ачкычны кулындан алыб, Кәгъбәтулланың ишеген ачыб, рәсүл әкрам (сгс) Кәгъбәтуллага кереб ике рәкәгать намаз (0879) укый. Рәсүлулла Кәгъбәтулладан чыккан уңайга хәзрәт Габбас килеб, Кәгъбәтулланың ачкычын үзенә бирелүен һәм Зәм-зәм суы белән сугару һәм Кәгъбәтулланы саклауның үзендә булуын рәсүлулладан үтенә. Менә шул вакыт рәсүлуллага шушы югарыда укыган аять нәзел булыб, хәзрәт Габбасның үтенечен кире кагыб, хәзрәт Галигә, Госманны тавыб, ачкычны табшырырга куша. Шушы вакыт Госман: башта ачкычны миндән талаб алдың да, хәзер гафу үтенгән буласың дидекдә. Хәзрәт Гали: юк, менә синең хакыңда Аллаһы тарафындан шушы аять инде, шуңа күрә рәсүл Хода ачкычны сиңа тапшырырга кушды. Шушы вакыт Госман, Ислам белән мөшәррәф булыб,

Кәгъбәнең сакчылыгы һаман да Госман һәм аның нәселендә кала. Менә аятьнең килүе Госман бин Талех хакында булса да, бу аятьнең хөкеме гамь (гомуми – А.Х.) була барыбызга да. Сәбәб хөкеме хосусый булыб, хөкеме гамь булуга манигъ түгел (каршы килми – А.Х.). Әманәт: һәркайсыбыз белә, бер ышанычлы кешенең кулына сакларга, яки берәр жиргә әйтеб табшырырга бирелгән нәрсәдер.

Мөхтәрәм жәмәгать! Һәрбер адәм баласының мөгамәләсә дөнъяда өч төрле була: яраткан Тәңресә белән, халык белән һәм үзе белән. Менә шушы эшләрнең һәрберсендә зур әманәтләр булыб, һәрвакытта әманәтнең хыянәт итмәү тиешле була.

1. Аллаһы берлә ике арада булган (0880) әманәтләребез (мөгамәләребез)не ригаять кылу, үтәү белән була. Аллаһының кылырга кушкан эшләрне кылу, тыелырга кушкан эшләрдән тыелу белән була. Аллаһының безгә босрыклары бар да безнең өстебездә әманәт була.

Хәзрәт рәсүл әкрам әйтә бәет:

قل أمنت بالله ثم استقم

Аллаһыга иман китердегән, моның соңында һәр эшләрендә тугъры бул, истикамәтле бул (хәерле истикамәт бирсен, диб әйтә идек). Инде истикамәтле булу шуның белән белә Аллаһы белән булган әманәтләрне дә укый, намаз да укый, руза дә тотат, башка изгелекләр дә кылат, бөтен начарлыктардан да тыела, күркәм холыклы да була. Истикамәткә бөтен яхшы эшләрне кылу, бөтен начарлыктардан тыелу – бар да керә. Берәү чындан да истикамәтле булса, Аллаһы белән булган бөтен әманәтләрне үтәгән була. Менә шушы истикамәтле адәмләргә хакында Аллаһы Тәгалә әйтә:

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَتَخَفُوا وَلَا تَخْزُونَ وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ

диб, ул адәмләргә жәннәт белән сөнеч бирелә. Шулай ук Аллаһының безгә биргән бөтен әгъзаләребез дә, һәркайсы безгә бирелгән әманәт, шушы әгъзаләребезне тиешле урында файдалану, куллану лязим (бурыч). Телләребез белән гыйлем өйрәнү, гыйлем өйрәтү, Коръән уку, Аллаһыны зикер әйтү, файдалы сүзләр сөйләү халыкка, тәмле телле булу. Телебезне шушы рәвешдә файдалана белсәк, әманәтне үтәгән булабыз. Әмма телебезне ялгандан, гайбәтдән, сүз (0881) йөртү, кеше белән талашу, кычкырышу, начар телле булсак, менә бу вакыт инде әманәткә хыянәт иткән булабыз. Башка әгъзаләребез дә шулай ук һәркайсында Аллаһы кашында жаваб бирәчәкбез. “Бәни Исраил” сүрәсендә Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәт әйтә:

إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

Ягъни: күзләребез, колакларыбыз, күнелләребез хакында – һәркайсын да Кыямәт көнендә соралачакбыз. Шулай ук “Ясин” сүрәсендә Аллаһы хәзрәтә әйтә:

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Ягъни: ул көндә Безаларның авызларын печатләрбез, Безгә аларның аяклары, куллары кылган гамәлләрендән шәһадәт бирелер, ди.

Шулай ук Ислам динендә бер адәмгә мал-нигъмәте бирелә икән, менә бу малларда һәркайсы Аллаһы тарафындан бәндәгә бирелгән әманәт итеб хисаблана. Ислам дине каршында нинди генә нигъмәт булмасын, һәркайсы Аллаһы тарафындан бирелгән әманәт булыб, һәрбер әманәтне хыянәт кылмаенча тиешле рәвешдә үтәргә кушыла. Әгәр дә һәркем Аллаһы тарафындан үзенә табшырылган әманәтләрне тиешле урынына табшырса иде, жир йөзәндә жәбер-золым, ялган, хыянәт булмый, тынычлык хөкем сөрер иде. Малны, үзеңнең гаиләң сәламәтлеген саклау, хәрам, бозык урынларга исраф итүдән саклану, фәкыйрь-мескенләргә ярдәм итү (0882), тиешле адәмләргә тәрбия итү, шушындый хакларны ригаять кылу, мал әманәтен үтәү.

2. Кешенең халык белән мөгамәләсә бәндә әманәткә ригаять кылуыдыр. Берәүгә ышаныб

табшырылган нәрсәне иясенә табшыру, һәртөрле үлчәүдә хыянәт кылмау, дәрест үлчәү. Бер мәжлесдә сер итеб сөйләнгән сүзләргә башкаларга җиткермәү, кеше гаепләрен тикшермәү, кирәк кайда гына эшләсә дә, халык байлыгына хыянәт кылмау, ир хатынына, хатын иренә хыянәт кылмау, бер-берсенә хакларын ригаять кылу, балалар булса, кечкенә вакытта әдәб-тәрбия, күркәм холькларга өйрәтү, эш башларына әһел булган адәмләргә сайлау, имамәтчелек урынларына, мөһәммәдлек, мөтәвәллият – һәркайсына әһел булган эш башкарыдай адәмләргә сайлау, имам булган яки, имам булмаса да, галим адәмләргә башкаларга гыйләмә белән файда итәргә, вәгазь-нәсыйхәт кылырга тиешле булып, болар һәркайсы үзәндә булган, Аллаһы тарафындан бирелгән әманәт булып, шуларның һәркайсын хәлдән килгән кадәр үтәргә тырышу – һәркайсы Аллаһының биргән нигъмәтләргә тиешенчә үтәү буладыр.

3. Адәм баласының үзе белән мөгамәләсендә әманәткә ригаять итүе, дөнъясы Ахирәте өчен файдалы булган эшләргә генә эшләргә тырышуы. Аллаһы Тәгалә адәм баласына көч-күәт биргән, менә шушы Аллаһыдан (0883) бирелгән көч-күәтне үзенә зарар китердәй эшләрдә кулланмау, үзенә файда китердәй урынларда файдалану, әманәтне үтәү буладыр. Үзенә җанына-тәненә зарар китердәй һәртөрле сырхаулардан саклау, гақылын җуя торган нәрсәләрдән саклану, гақылы белән рухыны тәрбия кылу, начар хольклардан сакланып, күркәм хольклар белән холькларыга тырышу. “Кыямәт көнендә адәм балаларындан Аллаһының биргән нигъмәтләргә әүвәлгәсә сәләмәтлегенә сакладыңмы?” – диб сорарлар. Рәсүлулла. Аллаһының сүзе:

و اذا حكمتم بين الناس ان تحكموا بالعدل

Адәмләргә арасында хөкәм итсәгез, гаделлек белән генә хөкәм итсәгез, ди.

Ислам динендә гаделәт (гаделлек) мәсьәләсе Исламда иң беренчә ригаять кылынырга тиешле иң мөһим бурычыдыр. Коръәндә, рәсүлулланың хәдисләргә гаделәт хакында хисабсыз күб аять, хәдисләргә килгәндер. Галәмнең төзеклегә дә гаделәт аркасында дөвәм итәдер. Әгәр дә кояш, жир вә башка планеталар үзләргә йөри торган юлларындан тузан кадәр генә читкә тайпылсалар да, бөтен галәм һәлак булып иде.

Шуңа күрә гаделәт, тигезлек иң мөһим мәсьәлә булганга хәләфә рашидин, сәләф салихин гаделәтне иң соң дәрәҗәдә ригаять кылганнар.

Хәзрәт Гали белән бер яһуди вакыйгасы: ниндидер юллар белән хәзрәт Галинең сугыш киеме бер яһуди кулына керә. Хәзрәт Гали моны күрә, яһудине (0884) хөкәмгә чакыра. Казый хәзрәт Галигә шаһидләргә китерергә куша. Шуңа вакыт хәзрәт Гали угълы Хәсән белән бер адәмне шаһид итеб куя. Казый хәзрәт Хәсәннең шиһадәтне кабул итми, яһуд файдасына хөкәм итә: яһуд иман китерә. Һәм икенчә мисал. Имам Әбу Йосыф (казый әл-каза) үлем хәлендә: йә Рабб, Үзәң беләсен, мин һичкемне яклаб хөкәм итмәдем, ләкин, шулай булса да, бер нәсрани белән һарун Рәшид белән икесен бертигез урында утыртмадым, шуның өчен Аллаһы кашында ни җаваб бирермен? – каты елаган. Шуның өчен хәзрәт Гөмәр казыларга зур вазыйфалар тәгаен кылган. Хөкәм итүче адәмләргә тормышлары җитеш булсын, тормышлары җитеш булмаса, халыктан ришвәт вә заткә алулары мөмкин диб, томышлары һәр җәһәттән җитеш итәргә тырышкан.

Аллаһы Раббел галәмине хәзрәте пәйгамбәрнең күрсәткән юлын дәрест итеб аңларга, Аллаһының биргән нигъмәтләргә шөкрәң кылып, безгә әманәт итеб бирелгән һәртөрле нигъмәтләргә көфран нигъмәт кылып, хыянәт кылудан ерак булырга, бөтен өммәтләргә хозурында рәсвай (?) галәм булудан саклап, үзәңгә дуслары җөмләсендән булырга насыйб итсен.

(0885) 1968 нче Миляди, 12 нче июль / 1388 нче Һижри, 16 нчы Рәбигел ахир, жомга көн. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!
Аллаһы Раббел галәммин хәзрәтенәң сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

Аллаһы Тәбарәкә хәзрәтләре безгә Коръән Кәримнең 2нче сүрәсендә 3-4нче аятьләрендә мөэмин булу, мөселман булу, тәкъва, мөтыгыый адәмләренәң сыйфатлары турында бәян кыла:

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

Ягъни: Коръән белән көнлеген һидаять табкан тәкъва, мөттакый кешеләр, ишанлар һәм намазны торгызулар вә Без биргән нәрсәләрдән халыкларны файдаландырырлар. Вә шундай кешеләр кем, и Мөхәммәд, сиңа индерелгән Китабка (Коръәнгә) һәм синдән әүвәлдә индерелгән Китабларга ышанырлар, һәм Ахирәтне, Кыямәтне аныкларлар булуына ышанырлар. Аллаһы Тәгалә мөттакыйләрне (яхшыларны) шушы биш төрле сыйфат белән бәян кылган беренче иман билгайб күбрәк мөфәсирләр бәяненә күрә, гайбдән морад күз белән күренмәгән, Аллаһыга вә Аның фәрештәләре, Китаблары, пәйгамбәрләре вә Кыямәт мораддыр.

(0886) Дүртенче, бишенче сыйфатлар искә алу рәсүлуллага пәйгамбәрлек килгән вакытта мөшриклар вә әһле китабның зур ялгышкан урынларыны әйтеб, алар ягъни тәкъва адәмләр чын иман әһелләре, алар сиңа индерелгән Коръәнгә һәм синдән әүвәлдә пәйгамбәрләргә индерелгән Китабларга иман китерер. Чын иман, тәкъвалык шушы биш нәрсәгә (хәввас хәмсә) белән белемәгән нәрсәгә ышану, гакыл сәлим яки пәйгамбәрләр вәсыйтасы белән бергә мөмкинлегенә ышанудыр.

Мөхтәрәм жәмәгать! Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтләре Адәмне яратудан, ул Иблисне яратыб, Адәм сәбәбле үзенәң тәкбирлеге аркасында Аллаһының рәхмәтендән сөрелде, мәрдуд булды (кайтарылды – А.Х.). Шул көндән башлаб та Кыямәткә кадәр адәм баласына дошман булыб:

ان الشيطان للانسان عدو مبين

Аның адәм баласына зур дошманлыгы хакында Коръәндә Аллаһы Тәгалә бик күб урында зикер кылды. Инде шушы адәм баласының зур дошманы булган шәйтән безне һәрвакыт юлдан яздырырга тырыша, һәрвакыт безнең күңелләребезгә төрле вәсвәсә, шик, шөбһәләр салыб, безне хак юлдан яздырырга, үзе кебек Аллаһы газабына дучар итәргә тырыша.

Шушы галәмә гайбкә иманыбыз хакында да күңелебезгә һәртөрле вәсвәсәләр сала. Хәзрәт рәсүл әкрам Кыямәт әхвалләрен бәян иткән вакытта Әби бин Хәләф дигән (0887) бер мөшрик кулына бер жөргән сөяк тотыб, аны ува-ува, менә бу жөргән сөякне: кем моны яңадан әүвәлгә хәленә китерер, кем бу жөргән сөякләрдән, тергезеб (торгызыб – А.Х.), кайсын оҗмахка, кайсын тәмугка кертер дигәннең соңында шушы түбәндәге аять нәзел була:

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

ди. Әүвәл мәртәбә кем соң сезне юкдан бар кылган, Аллаһы аларны яңадан торгызыб, әлбәттә, Кадир вә Галимдер.

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۗ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

Жирләрне, күңелләрне, галәмне юкдан бар кылырга көче житкән Аллаһы инде черегән сөякләрне торгызырга, әлбәттә, көче житәр. Шуның өчен Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә

Коръәндә берничә урында шушындый аятъләр әйтә:

إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِن دَابَّةٍ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ
وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن رِّزْقٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
Сүрәтел Жәсия, 2-5.

Ягъни: Йир вә күкләрдә иманлылар өчен Аллаһының барлыгыны белдерә торган аятъләр, галәмәтләр бардыр. Сәзнәң вә барча хайванларның яратылышларында да.

(0888) Мөхтәрәм жәмәгәт! Ислам шәригәте, Коръән һичбер вакыт һичбер адәмгә көчләб иман такмый, беркемнең көчләб иманлы итәргә яки имансыз итәргә беркемнең дә хақы юк. Ислам динә, Коръән шәригәте бу хақда һәркемгә зур права, зур хоқуқ биргән. Сүрәи “Кәһеф”дә Аллаһы әйтә:

فَمَن شَاء فَلْيُؤْمِنْ وَمَن شَاء فَلْيُكْفِرْ

Теләсә, мөэмин булсын, теләсә, кяфер булсын, теләсә ышансын, теләмәсә – юк.

Һәм “Бәкарә” сүрәсендә:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ

Ягъни: диндә көчләү юк. Адәм баласына зур ихтыяр бирелгән, чөнки бу күңелдәгә нәрсә. Һичбер кемнең күңелендә ни барын беребез дә белә алмыйбыз. Диндә көчләү юклығына тарих шаһид. Хәләфа рашидин һәм башка хәлифәләр тарафындан сугышыб алынган жирләрдә һәртөрле диндәгә халықларга үз динләрендә калырга рөхсәт ителде. Ислам динә һәрвакыт:

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

Күркәм булган вәгазыләр. Хикмәтле сүзләр белән Аллаһының юлына чакырырга куша.

(0889) Әмма хаклыкны эзләргә, тикшерергә һәркемнең хақы бар.

فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

تَتَفَكَّرُونَ

Шуңа күрә һәркем уйларга, фикерләргә тиеш. Моңың соңында һәркемгә зур ирек, ихтыяр бирелгән.

(Өстәмә язма – А.Х.):

Гариф дуст! Сәзгә бирелгән дәфтәр 1968 нче елның 14нче июнендән башланган. Инде бу дәфтәр шундан соңгы булса кирәк, чөнки бу дәфтәр 1968 нче елның 5нче июльдән башлана. Номеры куелмаган.

23.10.70 Мәгълүмәңез (Имза).

Аллаһының рәхмәте сәзләргә һәм балаларыгызга булсын. Диярең. Әссәләму галәйкум белән сәзгә булган чын дустлыгымны аңлатам. Әхмәд Гариф, дустың.

(0890) 5 нче июльдән 26 нчы июльгә дәфтәрегезне табшырам. Мөмкин булса 26 нчы июль дөвамьн бирерсез диб үтенеб калам.

Әссәләму галәйкум дия, сүземне тәмам итәм. Дога, хәерләрегезне үтенеб, Гариф бин Харис.

(0891) Шиксез ышанучылар өчен Аллаһының берлегенә дәлилләр бардыр. Киче вә көндәсләрнең үзгәрешләрендә озаеб (озынаеп – А.Х.), кыскаруында, күкдән яңгыр яурдырыб, ризықлар житешетерүдә, йилләрнең төрле тарафдан исүендә гақыл ияләре өчен Аллаһының кодрәтенә зур галәмәтләр булмақдадыр.

Менә Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә яратқан мәхлуқатларына караб, уйлау, фикер итү Аллаһы каршында ничәшәр еллар нәфел намазлары, нәфел уразалары тотуга караганда саваблырак, ди. Хәзрәт рәсүл:

تَفَكَّرُوا فِي خَلْقِ اللَّهِ وَلَا تَتَفَكَّرُوا فِي ذَاتِ اللَّهِ

ди. Адәм баласының күңеленә килгән начар уйлары, шик-шөбһәләрне бетерүгә сәбәб

булыб, иманның куәтләнүенә сәбәб булганлыктан, Аллаһы хәзрәте безгә әйтә:

فاعتبروا يا اولى الالباب
فاعتبروا و يا اولى الابصار

Шуңың өчен:

من كان له فكرة ففي كل شيء له عبرة

дигән сүзне искә алыб, һәрнәрсәгә уйлаб, фикерләб, гыйбрәт күзе белән карасак, һәрнәрсәдән гыйбрәт алырга мөмкин. Үзезнең кыска гақылыбыз белән генә, әгәр дә кышның көне булыб төнлә кар яуган булса, шул кар өстендән бер кеше яки эт, мәче узыб киткән булса, күзебез белән күрмәсәк дә, ышанабыз, чөнки аның билгеләре: эзе, галәмәте бар. Шулай ук бер болынга яки су буена барыб, балыкчылардан яки печән чабучылар кылган (0892) шалашны яки землянканы күрсәк, һичшиксез ышанабыз – монда шундый адәмләр корган икән диб, күз белән күрмәсәк дә, һичшиксез ышанабыз, чөнки билгеләре, галәмәтләре бар.

Инде дөньяга күз салсак, я булмаса, күзегез белән күргән шикелле, укыб яки ишетеп беләбез. Төс-кыяфәтләре бер-берсенә башка булган хәзердә дә хисабы, саны мәгълүм булыб бетмәгән хайванат (хайваннар – А.Х.) дөньясы, кайсы җир өстендә, кайсылары су астында, кайберләре агач башларында, тау тишәкләрендә яши торган мең миллион төрле жан ияләре, ишетеп яки китаблардан укыб, гақылларны хәйранга калдыра торган мең миллион төрле үсемлек дөньясы, бирнең эчендә булган гажәб төрле мәгдәнләр, бөтен гақыл ияләрен хәйранга калдыра торган һәм андагы хисабы Аллаһыдан башкага мәгълүм булмаган чиксез галәм. Андагы планеталар, йолдыз һәм кояшлар – болар һәркайсы бер Халикның, Галим, Хәким, Мөдәббир бер Затның барлыгына зур галәмәтләр һәм билгеләр. Кечкенә генә бер хужалыкның да идарә итүче бер хужасы булмаса, ул хужалыкның бара алмавы һәркемгә мәгълүм. Без бөтен нәрсәне дөньядагы мисаллар белән чагышдырыб беләбез. Шул рәвешле дөньяга гыйбрәт күзе белән караб, яхшылаб уйлаб карасак, һичшиксез әйтәбез:

ربنا ما خلقت هذا باطلا

И, безнең Раббыбыз, Син боларны юкка гына, бушка гына яратмадың, бар кылмадың диб, жәнәбе Хакны танырга иманымызның куәтле нурына хакыйки (0893) иманга ирешүебезгә сәбәб булачак.

Моның соңында хәзрәт рәсүл әкрам әйтә:

الإيمان بالله والعمل قرينان، لا يصلح واحد منهما إلا مع صاحبه

Ягъни: иман берләп яхшы гамәлләр һичбер вакыт бер-берсендән аерылмый торган иптәшләр, һичбери үз иптәшендән башка була алмаслар, ди.

Чын мөэмин булган кеше бөтен чын иманлы адәм, бөтен начарлыктардан ерак булырга, бөтен яхшы, күркәм сыйфатлар белән сыйфатланучы булыб, үзен юкдан бар кылган Халикына тәгъзым итәргә, коллык, гыйбадәт кылырга бурычлыдыр.

Аллаһы Раббел Галәмин хәзрәте барчаларыбызны шәһәр (явыз – А.Х.) шәйтандан, зөваль имандан саклаб, чын иманлы булыб яшәргә, чын иманлы булыб үләргә насыйб итсен.

(0894) 1968 нче ел, 19 нчы июль / 1388 һижри, 23 нче Рәбигель ахир, жомга көн

Аллаһыга гыйбадәт кылу өчен мәсҗедгә килгән, жыелган мөхтәрәм мөселман

кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالُوا أَلَمْ

أَقْلَ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

Ягъни: ул шундый Аллаһы, йирдә булган нәрсәләрнең бөтенесен сезнең өчен яратды. Шул вакытны Раббың фәрештәләргә әйтде: Мин жир йөзәндә Хәлифә (Хужа), яратмакчы булам, диде. Шул вакытда фәрештәләр әйтделәр: анда түгүче, бозыклык кылучы (0895) залимне яратмакчы буласыңмы? – диделәр. Без һәрвакыт Сиңа тәсбих, хәмде әйтәбез, гыйбадәт кылыб кына торабыз, диделәр. Шушы вакыт Аллаһы Тәгалә фәрештәләргә әйтде: Мин сез белмәгән нәрсәләрне беләм, диде.

Аллаһы Раббел галәммин хәзрәте Адәм (гс)гә бөтен нәрсәләрнең исемләрене өйрәтде дә моның соңында фәрештәләргә әйтде: әгәр дә сез үзегезне Адәмгә караганда артыграк диб дөгъва кыласыз икән, менә шушы нәрсәләрнең исемләрен (шундый гыйлемлекне) сөйләб бирегез алайса, ди. Шул вакыт инде фәрештәләр үзләренең кимчелекләрен беләб: и, безнең яраткан Раббымыз! Без Син белдергән гыйлемләрен генә беләбез. Шул вакыт Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә Адәмгә: ул нәрсәләрнең исемләрене сөйләб күрсәт, диб белдерде. Хәзрәт Адәм ул нәрсәләрнең исемләрен сөйләб биргәч, фәрештәләр үзләренең кимчелекләрен аңладылар. Шул вакыт Аллаһы Тәгалә аларга (اني اعلم): Мин сезгә йир-күктәге серләрен һәм сезнең яшерен эшләрегезне беләм диб әйтмәдемме? – диде. Менә шул вакыт Аллаһы Тәгалә фәрештәләргә: Адәмгә сәждә кылыгыз, диде. Шул вакыт фәрештәләр һәркайсы Аллаһының әмеренә буйсыныб, итагать кылыб, Адәмгә сәждә кылдылар. Мәгәр Иблис тәкбирләнеб Аллаһының әмеренә буйсынмады, тәкбирләнеб сәждә кылмады, баш тартта. Шушы вакыт Аллаһыга (0896) итагать кылмыйча кяферләрдән булды. Менә шушы рәвешле Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә Адәм баласын бөтен мәхлукдан өстен итеб, хөрмәтле итеб, бөтен мәхлукатъка хужа булырлык, бөтен нәрсәләрдән файдалана белерлек гапыл белән хөрмәтләб, нинди генә куәтле жан ияләре, жанварлар булмасын, һәркайсын Аллаһы аларны Адәмгә буйсынучы, итагать кылучы итеб яраткан. Уйлаб карасак, нинди генә куәтле жан иясе булмасын, һәркайсы Адәмнең сүзен тыңлаб, һәркайсы Адәмгә китерәләр филләр, дөяләр, атлар, һәртөрле жырткыч жанварлар. Нинди зур, котычкыч диңгез хайванлары: исән вакыт көчләре белән үтерәб, суеб, итләре, майлары, тиреләре, жонлары, сөякләре белән файдаланалар. Ул гына да түгел, тау ташларны кисәләр, жир асталарына төшеб, Аллаһы нинди файдалы казылмалар, мәгъдәнләр чыгаралар. Ул гына да түгел. Океанларда йөзәләр, һаваларда очалар, бөтен табигатьне, утны, суны, жилне, яшенләренә – һәркайсына адәм баласын хәлифә итеб, хужа итеб, шулардан файдалана белерлек көч, куәт, гапыл, зиһен бирәб, ижтиһадлы, истигадълы итеб яраткан.

Аллаһы Тәгалә “Тин” сүрәсендә әйтә:

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

ди. Ягъни күркәм сүрәтдә, матур итеб, матди, мәгънәви көчләр, гапыл һәм һәртөрле гыйлемгә кабилиятле итеб яратыб һәм бөтен мәхлукатъка, табигатькә хужа була алырлык итеб яратканның соңында аңар (0897) бөтен йир йөзенең хәлифәлеген табшырган. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә адәм баласын Үзенең бөтен жир шарына хужа итеб, шушы Аллаһы биргән бөтен нәрсәләрен адәм файдасы өчен бөтен нәрсәдән файдаланырга кушкан. Шуның өчен адәм баласына халәлдән кәсеб итүне фарыз иткән.

الكَاسِبِ حَبِيبِ اللَّهِ

диб, тырыш, кәсеб итүче кешене Аллаһының дустаны итеб атаган. Һәр эшләребездә тугъры, гадел булыб, һәрвакыт бөтен адәм балаларына файда итәргә боерыб

خَيْرَ النَّاسِ أَنْفَعَهُمْ لِلنَّاسِ

диб, бөтен адәм балаларына файда итәргә, ярдәм итәргә кушкан диб, рәхимле, шәфкателье, файдалы, ярдәмле булсак, Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтләренең:

هل يستو الذين يعلمون و الذين لا يعلمون

дигән аятьләрен истә тотарбыз. һәм пәйгамбәребез:

طلب العلم فريضة على كل مسلم و مسلمة

дигән сүзләрен исдә тотыб, Аллаһының матур, көчле, куәтле итеб яраткан матди көчләрәбезне (тәнләрәбезне) һәм рухани, мәгънәви көчләрәбез булган гакулларыбыз өстенә Аллаһының безгә фарыз иткән һәртөрле гыйлем нуры белән нурланыб, дөрестлек, гаделлек, татулык белән хәзрәт рәсүл әкрамнен:

الدنيا مزرعة الآخرة

дигән сүзен, дөнъя Ахирәтнең игенлеге дигән сүзне исдә тотыб, шуның белән гамәл итсәк иде. һәм тагын да хәзрәтнең бер мөбарәк сүзе:

ليس بخير من ترك دنياه لآخرته و لا آخرته لدنياه

Ягъни: дөнъясы өчен Ахирәтен, Ахирәте өчен дөнъясын куйган кеше сезнең хәерлеге (0898) түгел, бәлки икесен тигез алыб барыб, башкаларга йөк булмый, үз көнен үзе күргәнегез, дигән сүзләрен исдә тотсак, дөнъябызның, динебезнең төзек булуына ижтиһад итсәк, инша Алла, жәнәбе Хакның:

ان الارض يرثها عبادي الصالحون

дигән адәмләре жөмләсендән булыб, дөнъя Ахирәтдә бәхетле булырбыз.

Инде Аллаһы хәзрәтнең безгә биргән матди вә мәгънәви нигъмәтләренең кадерен белмичә, көфран нигъмәт кылыб, гакулларыбызны югалта торган Аллаһы биргән күркәм сыйфатларыбызны, әгъзаләрәбезне һәлак итә торган азгынлык юлына керәб, нәфсебез, шәйтаныларыбыз безгә хужа булыб, һәрбер начарлыкны эшләб, яхшы эшләрдән ерак булсак, нәсел үрчәтер өчен генә яшәсәк, бу вакытта безнең башка хайванлардан һич аермабыз булмыйча, бәлки алардан да яманрак булачакбыз.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте хаклыкны, дөрестлекне уйламаган, хаклыкны күрмәгән, хаклыкны яхшылыкка өндәгәнне, вәгазь-нәсыйхәтне ишетмәгән адәмләре хакында шушындый куркыныч аятьне сөйли:

وَلَقَدْ دَرَأْنَا لِحَبَّتُمْ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آدَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا ۗ أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ

Ягъни: шундый адәмләре, аларның баракак жәһәннәм, ди. Башкалар кебек күнелләре, гакуллары булса да, уйламадылар, фәһемләмәделәре, күзләре булса да, күрмәделәре, колаклары булса да, яхшылыкка өндәгәнне ишетмәделәре. Менә болар (0899) тату тору, ашау, нәсел үрчәтү – хайвандан аермалары юк. Әмма начарлык жәһәтдән болар хайванлардан азгынрак, ди.

Хосусан, жәмәгать, күб кенә исерек адәмләрне күрәбез. Боларның кабахәт сыйфатлары нинди жәрткыч хайванда да булачак түгел. Боларда булган кабахәт: тел куллары, көч куллары белән башкаларны рәнжәтү, нинди генә хайван булса да, үзенә, балаларына зарар тиюдән саклана. Әмма исерек теләсә, кайда нәжес, пычрак урынларда ауный, авызындан косыгы, гаурәтендән бәвелә агыб ята. Шушы хәлгә килгән бер хайванны да күргәнебез юк. Бит инде ахыр чикдә үз-үзенә һөжүм итә, дөнъя Ахирәтдә хур була. Аллаһы сакласын. Аллаһы биргән тән, көч, гакул, гыйлем нигъмәтләреннән файдаланыб, башкаларга изгелек кылырга тырышкан адәмләре хакында:

ان الذين آمنوا و عملوا الصالحات فلهم اجر غير ممنون

диб, гакуллары белән файдаланыб, Аллаһыга иман китергәннең соңында изге гамәлләре, башкаларга файдалы эшләре кылган кешеләргә хисабсыз күб әжер вә сәваблар булачак диб,

вәгдә кыла. Әмма үзләренәң Аллаһының биргән матди, мәгънәви көчләренән файдалана белми. Шушы көчләрен исраф итеб, Аллаһы тыйган начар юлларда булса, менә бу адәмгә дөнъя Ахирәтдә хур, сәфил булыб, Аллаһының газабына дучар булачаклар, ди.

Аллаһы Раббел галәммин хәзрәте динебезне, дөнъябызна тигез алыб барыб, барчаларыбызга сәгадәт дарәйн насыйб итсен. Амин.

(0900) 1968 нче Миляди, 26 нчы июль / 1388 нче Һижри, Жәмадил әүвәл, беренче көне, жомга.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Бәндәчелек бурычын үтәү, Аллаһыга гыйбадәт кылыб, азмы, күбме? Вәгаз-насыйхәт ишетү өчен диб гыйбадәт йортына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Аллаһы Раббел галәммин хәзрәтенәң сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

Мөхтәрәм жәмәгәт! Бүген жомга көн Жәмадил әүвәл аеның беренче көне. Өстебезгә яңа туган ай жөмләбез өчен мөбарәк булыб, илебез, жанларыбыз тыныч булыб, динебез тыйган начар эшләрдән, начар гадәтләрдән ерак булыб, Аллаһы хәзрәте разый булырлык күркәм сыйфатлар, яхшы эшләр белән үткәргә насыйб булсын. Амин.

Узган жомгада Аллаһының кәләме (сүзләре – А.Х.) булган Коръән аяте буенча адәм баласын иң күркәм сүрәтдә яратыб, гакыл нигъмәте белән хөрмәтләб, аны жир йөзәнә хужа, хәлифә итеб, бөтен мәхлукатка өстен итеб, жир йөзән идарә итәрлек көч-куәт, аң-белем бирәб, бөтен жанлы-жансыз нәрсәләр адәмгә итагәт кылыб, буйсынуы хакында сөйләгән идем.

Инде Аллаһы Тәбарәкә хәзрәте адәмне жир йөзәнәң хужасы булырлык итеб яратканның, гакыл нигъмәте белән сайлаб, аның белән генә калмаган, пәйгамбәрләр, Китаблар күндереб, ни рәвешле яшәү юлларын (0901) өйрәткән. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте һичбер нәрсәнә бушка тикмәгә генә яратмаганга, инде шушы гакыл иясе, күркәм сүрәтдә яратылган адәм балаларын юкдан бар кылуда Аллаһының серләре, хикмәтләре бар.

Коръәндә Аллаһы Тәгалә әйтә:

و ما خلقت الجن و الانس الا ليعبدون

ди. Ягъни: жәнләрне, адәмләрне гыйбадәт кылыр өчен яратдым, ди.

Инде шулай булгач дөнъяда адәм балалары йоклаб ятыр, ашаб-эчәр өчен, кәеф-сафа кылыр өчен генә түгел, бәлки үзләренән ничек кенә булса да бер эз калдырырга, Аллаһыны танырга, гыйбадәт, коллык кылыр өчен яратылганлар. Инде бу хакда искә алырга тиешле бер мәсәлә бар. Аллаһыга гыйбадәт кылу, коллык кылу дибез, бу нәрсә? Без гыйбадәт дигән сүздән намаз уку, руза тоту диб кенә аңлаучыларыбыз бар. Ләкин асыл гыйбадәт кылу Аллаһыга коллык кылу, бәндәчелек вазыйфасын үтәү һичбер вакытта болар белән генә табылачак түгел. Дәрест, намаз уку, руза тоту – болар һәркайсы гыйбадәтнең зурысы, Исламның бинасы, нигезе. Шуның белән берә-бер йир йөзәнә килгән бәндәнәң бурычы, вазыйфасы, гыйбадәте булырга гына тукталыб калмый, болар белән генә бетми. Гыйбадәтнең кыскача гына мәгънәсе: һәрвакытта, һәр урында Аллаһы риза була торган бер эш белән мәшгуль булу, Аллаһы риза булмаган һәртөрле начарлыктардан ерак булу, менә шундый яхшы ният белән халәлдән кәсеб итүләребез, тиешле урынларга ярдәм итүләребез, телләребезне бөтен әгъзаләребез белән башкаларны рәнжетүдән саклану – менә болар (0902) һәркайсы Аллаһы кашында гыйбадәтдән санала. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте Коръәндә бик күб урынларда әйтә:

و بشر الذين آمنوا و عملوا الصالحات ان لهم جنات تجري من تحتها الانهار

ди. Ягъни Аллаһыга иман китергәннәң соңында яхшы юлда йөрәб, яхшы гамәлләр кылган

кешеләргә сөнеч бирде. Аларга Кыямәт көнөндә Аллаһы тарафындан мөкафәт ителәб акар сулары, жәннәт бакчалары бирелер, ди.

Тагын да “Бәкарә” сүрәсендә 62 нче аятдә Аллаһы хәзрәте әйтә:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ди. Ягъни: Аллаһыга Ахирәт көнөнә иман китереб, изге гамәлләр кылган адәмләргә Рабблары каршында алар өчен әжерләре шул: аларга ул көндә курку юк һәм узган көнләре өчен көенү, хәсрәтләнү дә булачак түгел. Ягъни алар Аллаһы газабындан котылыб, жәннәтле булачаклар, ди.

Аллаһыга иман китергәннең соңында бәндә намаз уку, руза тоту белән генә жиңелләнәб калмый икән, бәлки бу борычларны үтәгәннең соңында һәрвакыт Аллаһыны исдә тоту бәндәчелегебезнең бурычы икән. Тагын да Аллаһының сүрәи “Ниса”дә безгә әмер иткән бер аяте шуны аңлата:

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ

Ягъни: һәркайчан намазны үтәгәннең соңында Аллаһыны зикер итегез, исегездә тотыгыз (0903), басканыгыз хәлдә, утырганыгыз хәлдә дә жанларыгызга ятканыгыз хәлдә, ди. Кыскасы, һәрвакытыбызда кай урында, нинди хәлдә булсак да, Аллаһыны исдә, хәтердә тотсак телләребез белән дә, бөтен әгъзаләребез белән дә начарлыктан тыелуга сәбәб булачак.

Хасыйләл кәлам, без гафил булыб, Аллаһының газабындан әмин булыб, Аллаһы Гәфурун, Рәхим диеб кенә йөрсәк, без бу вакыт бик каты алданган булырбыз, чөнки мөфәсирләр (Коръәнне тәфсирләүчеләр – А.Х.) “Гәфурун, Рәхим” дигән аятынең тәфсирендә:

اي لمن تاب و آمن و عمل صالحا

диб тәржемә кылганлар. Ягъни Аллаһы Тәгалә хәзрәте шундаен кешеләрне гафу итәр, ул кешеләр ихлас күңелләре белән тәүбә кылдылар, үзләренең начарлыкларына үкенделәр, иман китереб, гамәле салих кылырга тырышдылар, ди. Бер адәмнең күңелендә Аллаһыны зикер итү, Аллаһы исдә булды исә, ул адәм бөтен начарлыктардан ерак булырга тырыша, төрле юллар белән кеше рәнжетүдән, ялган, бөһтан (яла; клевета – А.Х.), гайбәт, кеше араларын бозыштырудан фетнәгә сәбәб булган эшләрдән, һәммәсендән сакланыб, бөтен эшләрендә тугъры булырга тырыша. Менә мондый адәм, кеше күргәндә генә түгел, кеше күрмәгәндә дә бөтен начарлыктан тыела, чөнки ул бөтен хәлемне Аллаһы хәзрәте күрәб тора диб, чын күңелендән ышанган. Шушылай изге теләк белән эшләнгән бөтен дөнъяви кәсебләрдә һәркайсы Аллаһы кашында гамәле салих булыб (хәтта ашау-эчүләребез, йоклауларыбыз да), йә Рабб, хәләл кәсеб итәргә, Үзеңгә гыйбадәт кылырга көч бир диб, ашау-эчүләребез, йоклауларыбыз да әжер вә сәваблы эшләрдән булачак.

(0904) Ватанымызның төрле почмакларына, туганларыбызга, ата-аналарыбызга зиярат гыйбрәт алу, үрнәк алу теләкләребез белән һәр тарафка сәяхәт кылу, чөнки хәзрәт рәсүл әйтә:

سياحة امتي كالمجاهد في سبيل الله

ди. Өммәтемнең сәяхәт кылуы Аллаһы юлында сугыш кылучы кеше кебек, ди. Шулай ук хәрби хезмәтдә булган һәрбер яшьләребез

حب الوطن من الامان

Ягъни: туган илебезгә мэхәббәт итеб ватаныбызда яшәүче халыкларны дошманның шәррендән, явызлыктан саклау өчен военный хезмәтдә булулар, бөтен халыкка файда итү теләге белән колхозда, совхозда, завод-фабрикада эшләрләр, чөнки хәзрәт рәсүл әйтә:

خير الناس انفعهم للناس

ди. Нинди генә эшләрдә, нинди генә юллар белән халыкка файда итәргә тырышкан кеше сезнең иң хәерлегез, иң яхшырагыз, ди.

Мөхтәрәм жәмәгать! Аллаһы Раббел галәммин хәзрәте адәм балаларын яратып, бөтен жир йөзенә хужа итүендә шундый сер-хөкемнәр бар икән: Аллаһыга иман китереб, намаз, руза бурычларыны үтәб, Аллаһының безгә биргән нигъмәтләрендән дөрест юллар белән үзебез файдаланып вә башкаларны да файдаландырып яши белсәк, бондай кешеләр хакында Аллаһы Тәгалә Коръәндә әйтә:

ان الذين آمنوا و عملوا الصالحات اولئك هم خير البرية

Менә бу мәхлукатнең иң изгеләре, хәерләре, ди, менә бу кешеләр: жәннәт йортында мәңге калачаклар, ди.

راضى الله عنهم و رضوا عنه

Менә бу кешеләрдән Аллаһы разый булды. Болар да Аллаһының биргән нигъмәтләрендән разый булдылар, ди. (0905)

ذلك لمن خشي ربه

Менә бу мөкафәтләр, бүләкләр кемгә? Шундай кешеләр, алар һәрвакыт Аллаһыны исдә, Аллаһының газабындан курыккан кешеләргә, ди.

Мөхтәрәм жәмәгать!

و ما خلقت الجن و الانس الا ليعبدون

Без эш дөнъясында торуыбызны хәтердә тотып, динебез, дөнъябыз өчен тырышу исламият кушуы буенча һәркайсыбызның изге бурычы. Бәгъзе бер адәмләребез хакында дөнъяга мәңге килгән кебек жери диб әйтәбез. Бу сүзебез хәзрәт рәсүлнең мөбарәк сүзенә мөафик сүз булмый, чөнки пәйгамбәребез Хода әйтә:

اعمل لدينك كأنك تعيش أبداً ، و اعمل لآخرتك كأنك تموت غداً

Мәңге торыр кебек халәл рәвешдә дөнъя ку, иртәгә үлер кебек Ахирәтең өчен хәзерлән, ди.

Дөрест юл белән дөнъяда кәсеб итүләребез – һәркайсы Аллаһы кашында гыйбадәтдән санала икән. Инде Ахирәтебезне онытып, халәлен, хәрамен тикшерми, гел дөнъя артындан гына чабса, бу исламият юлы түгел. Бу адәм соңгы көндә зур үкенечкә, хәсрәткә калачак. Аллаһының биргән бөтен нигъмәтләрендән файдаланып, дөнъясын, Ахирәтен тигез алып барырга тырышкан адәмләр чын мәгънәсе белән Аллаһының жир йөзендәге варислары булачак.

Аллаһы Раббел галәммин барчаларыбызга хата вә кимчелекләребезгә тәүбә кылып, сәгадәт дарәйнгә ирешергә насып итсен. Амин йә Мөжибес саилин.

(0906) Намаз хакында сүрәи “Ниса”да 153 аять:

إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا

Мөнафикълар хакында – сүрәи “Ниса” 145 аять:

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا

Сүрәи “Маида”дә хәмер хакында 91-95 нче аятьләр.

Сүрәи “Маидә” таһарәт хакында:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ

“Ал-Гыймран”, 152-153 аятьләр.

(0907) 1388 Нижри, Жәмадил әүвәл / 1968 нче ел, 2 нче августдан башлап сөйләнгән жомга вәгазьләре.

1)

2) Мәсҗедкә керү тәртибләре.

3) Жомга гыйбадәте хакында. (Биш вакыт намазга дәлилләр Коръән аяте илә) бу дәфтәрдә. (0908) 1388 нче һижри, Жәмадил әввәлнең 8 нче көне, жомга көн / 1968 нче ел, 2 нче август.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Жомга намазына килгән мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Аллаһы Раббел галәммин хәзрәтенә сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

Жәнабә Хак Үзенәң пәйгамбәре аркылы безгә шушы әмер-боерыкларын белдерә:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Сүрәи “Бәкарә”, 25 нче аятъ.

И, адәм балалары! Үзегезне юкдан бар кылган Аллаһыга гыйбадәт, коллык кылыгыз. Һәм сездән әввәлгеләрне һәм сезне юкдан бар кылган Аллаһыга гыйбадәт кылыгыз, коллык кылыгыз, шаять ки Аллаһыга гыйбадәт кылыб тәкъвалык кылырсыз, Аллаһының кушкан юлына керүегезгә сәбәб булып, ди.

Һәм узган жомгада “Зарият” сүрәсендә Аллаһының бәндәне ни өчен яратканын сөйләгән идем.

ما خلقت الجن و الانس الا ليعبدون

(56). (0909) Аллаһы Раббел галәммин хәзрәте безне гыйбадәт, коллык кылу (бәндәчеләгебезне белдерү, Аллаһыны олугълау) өчен яратты дигән идем.

Инде мөхтәрәм жәмәгәт! Аллаһы Раббел галәммин безне ни өчен гыйбадәт кылырга, коллык кылырга кушкан? Изге ният, яхшы ният белән булса, безнең дөнъяви эшләребез дә – һәркайсы гыйбадәтдән санала, дигән идем. Әгәр тикшерәб карасак, Аллаһының һәрберебезгә кылырга кушкан әмерләре, боерыклары, нәһиләре – болар һәркайсы адәм баласының үз фәйдасы өчен. Бәндә Аллаһыга гыйбадәт кылсын кирәк, кылмасын, дөнъяви эшләрендә Аллаһыны искә алсын, алмасын, Аллаһы Раббел галәммин хәзрәтенә һич кимчеләк, зарар килми. Бәндәләренә гыйбадәтенә, гамәлләренә Аллаһы мохтаж түгел. Бөтен гыйбадәтләр дә, әмер вә нәһиләр дә, дөнъяви вә ахирәви гамәлләребез дә фәкәт бәндәненә үзәң фәйда өчен. Безне гыйбадәт белән гамәлес салихат белән әмер кылган. Гыйбадәтләр ике төрлә булыб, гыйбадәте лязимә, гыйбадәте мөтәгаддийә булыб, икегә бүленә.

Гыйбадәте лязимә – намаз уку, руза тоту, иман китерү – боларның фәйдасы үзәбез өчен.

Инде мөтәгаддийә – үзәбездән үтәб башкаларга фәйда китерә торган гыйбадәтләр! Ата-ананы тәрбия итү, балаларны тәрбия итү, зәкят бирү, фәкыйрьләргә тиешле урынларга ярдәм итү кебек - болар гыйбадәте мөтәгаддийә булыб, Аллаһы кашында дөнъяда ук жаныбыз рәхәтләнеб, күңелләребез шадланыб, үзара тынычлык, дуслык, өлфәт, мәхәббәткә сәбәб булыб, Ахирәтдә зур әжер вә сәваблар вәгъдә кылынган.

Һәрбер гыйбадәтнең ике төрлә фәйдасы бар: дөнъяви һәм ахирәви. Һәр гыйбадәтнең заһири һәм батыйни жәһатләре бар, ягъни тышкы күренешләре, дөнъяви фәйдалары.

Адәм баласы жан, тәндән кушылганлыкдан тышкы күренешендә фәйдасы. Һәрбер гыйбадәтнең, кирәк гыйбадәте лязимә, кирәк гыйбадәте мөтәгаддийә булсын, – һәркайсының ике төрлә фәйдасы, ике төрлә рәвешә бар: дөнъяви һәм ахирәви фәйдасы. Мәсәлән, намаз укучының беренче дөнъяви фәйдалары, иң беренче – аның пакълегенә сәбәб, киеме, тәне пакъ булды исә, сәләмәтлегенә хыйфез, сыйххәткә сәбәб булачак.

Икенчедән, тәнләребезне, әгъзаләрәбезне хәрәкәтләндрү булыб, бу да сәләмәтлегебезгә сәбәб, чөнки Ислам галимләрәндән берәү әйтә: намазның тышкы күренешендән

әгъзаләрне хәрәкәтләндрүнең файдасы – гимнастика файдаларындан да зуррак, ди. Инде болары тышкы һәм дөньяви файдалары булды. Батыйни, ахирәви файдалары: тәгъзийм өлүһият, Аллаһыны олугълау, тәгъзийм кылу вә тәһзиб инсаният – инсаниятне пакъләү, бәндәчелекне үтәү вазыйфасы – һәркайсы табылыб, һәрбер гыйбадәтдә заһири, батыйни, тышкы һәм эчке гыйбадәткә бүленеб, батыйни – эчке гыйбадәт: ният һәм күңелгә бәйләнеб, моңа һич рия катнашу мөмкин түгел. Моның өчен хәзрәт рәсүл әкрам әйтә:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ

Ягъни Аллаһы Тәгалә сезнең (0911) тышкы сурәтләрөгезгә, кыяфәтләрөгезгә карамый, бәлки сезнең күңелләрөгезгә, кылган гамәлләрөгезгә карый диб ачык әйтә.

Икенче бер хәдисдә хәзрәт рәсүл әкрам әйтә:

أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ

Ягъни: агъһ булыгыз, тәндә бер ит кисәгә бар, әгәр ул ит кисәгә төзек, дөрест булса, адәм баласының бөтен тәне төзек булыр. Менә хәдисләрдән аңлана (аңлашыла – А.Х.), кирәк гыйбадәте лязимә, кирәк гыйбадәте мөтәгаддийә булсын, кирәк гыйбадәт булсын, кирәк дөньяви эш кенә булсын – һәркайсы батыйненә, күңеленә караб, күңеле, нияте изгелекдә, яхшылыкта булса, һәркайсы гамәле салихат жөмләсендән әжер вә сәваблы булырга мөмкин. Әгәр гыйфләт, гафиллек сәбәбле, Аллаһы сакласын, намаз, руза кебек гыйбадәтләрәбездә дә әжер вә сәвабдан мәхрум калу куркынычы бар. Рәсүл әкрам тагын да бер хәдисендә әйтә:

اخْلَصْ دِينَكَ يَكْفِكَ الْقَلِيلَ مِنَ الْعَمَلِ

Ягъни: гамәлләрәңдә ихлас күңел белән кылсаң, аз гамәлең дә житәр. Аз гамәл белән дә, Аллаһы кашында мәкбуль булса, зур әжер вә сәвабларга ирешергә мөмкин икән.

Хасыйләл кәлям, адәм баласының гамәл гыйбадәт белән мөкәлләф булуыбыз, һәркайсы дөнья Ахирәттә бәхетле булуыбызга сәбәб. Аллаһы хәзрәтләрә Коръәндә пәйгамбәрәбез хакында:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

ди. Без сине ике дөньяга рәхмәт өчен жибердек, ди.

(0912) Ягъни пәйгамбәрәбезнең күрсәткән юлы, шәригате буенча бара алсаң, әмер-нәһиләрән үти алсаң, дөнья Ахирәттә бәхетле булачакбыз. Безнең гыйбадәт кылуыбыз, яхшы гамәлләр кылуыбыз, яхшы, яман булуыбыз – бар да үзәбез өчен. Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте һич адәмнең гамәл гыйбадәтенә мохтаж түгел. Ләкин без барчаларыбыз Аллаһы рәхмәтенә вә ярдәменә мохтажбыз.

Мөхтәрәм жәмәгать! Үз тарафымдан әйтә торган үтенечем: сөйләнгән сүзләргә дөрест итеб аңларга насыйб булсын. Бәлки тыңлаучылар тарафындан ялгыш аңланылса, ялгыш ишетелсә, бәлки сөйләүче тарафындан хата булырга мөмкин. Шундый хәлләр була калса, күңелләрәбезгә урнашмаслык шик-шөбһәгә сәбәб булырдай сүзләр аңлашса, артда сөйләб йөрәб, гөнаһлы булмыйк. Турыдан-туры үземә әйтегез. Мин сезнең кебек бер гади кеше, сөйләшербез, аңлашырбыз. Шундый хәлләр булды. Мин сөйләгәннең нәкъ киресенчә ишеткән кешеләр һәрвакыт булгалый. Белмим – чукраклык, белмим – хаталык, белмим – касдән юри миңа бәһтан бәла ягу өчендерме. Без һәркайсыбыз Аллаһының рәхмәтен өмед итеб, ихлас күңелдән гыйбадәт йортына жыелган мөселманмыз. Мәшәкәтләнеб кылган гыйбадәтләрәбезнең сәвабын, әжерен бетерә торган бәһтан, гайбәт кебек начар гадәтләрдән Аллаһы барыбызны да ерак кылсын.

Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте киемләребез, тәнләребез пакъ булган кебек, күңелләрәбезне дә пакъ, төзек кылыб, жәнәбе хозурына кылыб, сәлим белән барырга насыйб итсен. Амин.

(0913) 1968 нче ел, 9 нчы август / 1388 нче һижри, 15 нче Жәмадил әүвәл, жомга көн. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Жомга намазына жыелган мәселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкәтуһу! Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенә сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын иде.

Исламның бинасы булган мөәминнәрнең Мигъражы аталган намаз хақында беркадәр сөйләмәкче буламын дөрест итеб. Аллаһы ярдәм итсен. Күб ишеткәнбездә диб, күңелгә тәкбирлек китерергә ярамый. Белгән нәрсәләребез бер булса, белмәгәнләребез менләргә. Ишетеп тыңлау белән генә түгел, моның белән гамәл итәргә кирәк. Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәте Коръәндә “Зарият” сүрәсендә 55нче аяттә әйтә:

و ذكر فان الذكرى تنفع المؤمنين

Пәйгамбәр хәзрәтенә әйтә: вәгазь-нәсыйхәт кыл. Вәгазь-нәсыйхәт мөәминләргә файда бирер. Анлар шул ишеткән вәгазьләребелән файдаланырлар, ди. Ишеткән вәгазьләребез файда бирмәсә, мөәминләр жәмләсенә кермәү ихтималыбыз бар.

Узган жомгада Аллаһының безгә гыйбадәт белән боерган аятдән укыган идем: сездән әүвәлгеләрне һәм сезне юкдан бар кылган Раббыгызга, тәрбия кылучыгызга гыйбадәт, коллык кылыгыз, дигән аятне Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгаләне олуглаб вә бәндәчеләгебезне искә алып, әгәр ихлас белән укылса, бөтен бозыклардан тыелуыбызга сәбәб булган зур (0914) намаз гыйбадәтен Аллаһы безгә фарыз иткән. Шуны үтәү белән безгә әмер иткән. Бу зур гыйбадәттә Аллаһы Тәгалә хәзрәтләре безгә зур сөнечләр вәгъдә кылган, шуның белән бергә бик куркынычлы вәгъйдәләре дә бар. Жәмләдән берсе рәсүлулла (сгс)дән шундый бер хәдис, риваять кылына:

من حافظ عليها كانت له نورا وبرهانا ونجاة يوم القيامة ومن لم يحافظ عليها لم تكن له نورا ولا برهانا ولا نجاة ويأتي يوم القيامة مع قارون وفرعون وهامان وأبي بن خلف

Бер кеше биш вакыт намазга даимчылык (намазны укыса), аның өчен нур була. Мөселман икәнчеләгенә (икәнлегенә – А.Х.), Аллаһының әмерен итагать кылучылыгына зур дәлил була. Менә бу адәмгә Кыямәт көнендә Аллаһының газабындан котылу, нәжат булачак. Әмма инде берәү Аллаһыга, Кыямәт көненә ышанып да намаз укымаса, аның өчен дәлил дә юк, нур да, Аллаһы сакласын, Кыямәт көнендә Аллаһының газабындан котылу да юк. Кыямәт көнендә бу кеше Аллаһының дошманлары булган Карун, Фиргәвен. Убай бин Хәләфләр белән бергә булып, ди.

Инде бер адәм улы яшыкә житеб, пенсиягә чыкды исә, әгәр чын күңеле белән иман китерә икән, биш вакыт намазны калдырмакка тиеш.

Мөхтәрәм жәмәгать! Кыяфәр булу, әлгыяз билләһ, Аллаһыны инкяр кылу, потларга, тәреләргә табыну гына түгел, Аллаһының әмерләренә буйсынмау, кылырга кушканларын кылмау белән дә булырга мөмкин, (0915) чөнки Иблис (عليه اللعنة) ни өчен Аллаһының рәхмәтендән сөрелде? Ни өчен мәңгә тәмугълык булды? Аллаһының әмерен, кушканын тотмау белән Иблис Аллаһыга нык ышана, жәнәбе Хакны күзе белән күргән кебек, чөнки ул фәрештәләренә арасында булды, аның көферлегә Аллаһыга итагать калмавындан гыйсьянындан булды.

Бу хакда кечкенә генә бер мисал-хикәя бар: Бер адәм Иблис белән юлдаш була. Юлда барганда тәүлек эчендә Иблис бу адәмне төрле хәйләләр, вәсвәсәләр белән биш вакыт намазын укытмый, биш намаз укытмый узган соңында Иблис мондан аерыла. Бу аның Иблис икән белмәгән булса кирәк. Бу адәм әйтә: йә юлдаш, бергә-бергә сәфәребез күңелле иде, юл кыска иде. Ник аерыласың? – дигәннең соңында Иблис әйтә: синең гөнаһың сәбәбле миңа нинди Аллаһының каһере ирешүе мөмкин, ди. Мин гөмерем эчендә Аллаһының әмеренә бер мәртәбә буйсынмавым хақында Аллаһының рәхмәтендән мәрдуд

булдым, сөрелдем Иблис исеме алдым. Инде син бер көндә Аллаһының әмеренә биш мәртәбә гасый булдың диб, китеб бара.

Хәзрәт рәсүл әйтә:

ان الشيطان يجري من ابن آدم مجرى الدم

Шәйтан адәм баласының әчендә, кан тамырлары буенча жәри, ди.

Шулай булгач, шәйтан безне ничек кенә булса да намазны укуйтмаска тырыша, ничек кенә булса да шәйтаныбызны, нәфсебезне жиңеб, намаз укырга булсак, инде ул безнең намазыбызны боздырырга, һич булмаса, сәвабын киметергә (0916) тырыша. Һәрбер гыйбадәтдәге намаз гыйбадәтендә, намаз укуда, тәгъзыйм өлүһият, Аллаһыны олугълау, тәгъзыйм кылу, тәһзиб инсаният арулау вә шөкерен нигъмәт намазыны чын күңелебез белән, бирелеб, камил, ихлас белән, хошугъ, хозугъ, дөнья шөгыйльләребезне күңелләребездән чыгарыб, Аллаһы хозурына баруны гына исдә тотыб укысак, шушы намазда тәгъзыйм өлүһият, тәһдиб инсаният Аллаһының нигъмәтләренә шөкер кылу – бар да табылачак. Аллаһу әкбар, колак кагуыбыз, сәна укуыбызның мөмкин кадәр мәгънәләрен искә төшерсәк, моның соңында сүрәи “Фатихә”дә:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ Аллаһыга шөкранә кылу,

بِذِكْرِكَ الْيَوْمَ يَا دِينِ бөтен мәхлукатнең Кыямәт көненең хужасы диб,

يَا نَعْبُدُكَ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

диб укыган аятьләребезнең мәгънәсен хәтерләргә тырышсак, менә шушы сүрәи “Фатихә”дә Аллаһыны олугълау, адәмчелегебезне пакъләү, Аллаһының биргән нигъмәтләренә шөкранә һәркайсы табыла. Әгәр намазларыбыз шушы рәвешле булса, чындан да бу намаз безне

ان الصلوة تنهى عن الفحشا والمنكر

дигән аять кәримгә мисдак булыб, безне бөтен начарлыктан тыячак. Шундый намазыбызны Аллаһының газабындан коткарачак. Шушындый намазны Аллаһының дусларына вәгъдә кылган зур мәкафәтләргә, зур әжер вә сәвабларга ирешдерәчәк. Аллаһы Раббел галәммин барыбызга да шушындый ихлас күңелләребез белән гыйбадәт кылуны насыйб итсен. Амин.

(0917) Инде мөхтәрәм жәмәгать! Авыр булса да, читен булса да, әйтми калу мөмкин түгел:

1. Иң беренче тиешле булган фазыйләтләрдән, намазга килдеңме, мөәзиннең (мәзиннең – А.Х.) яки башка кешеләрнең өндәгәнән көтми, алдагы булмәләргә, алдагы сафка кереб утырырга кирәк. Әгәр үзебезгә караганда галимрәк, әфзалырак адәмләр була икән, аларга урын бирергә тиеш, хөрмәт итәргә. Аларда булган артыклык хасиятләре өчен (чөнки хәзрәт рәсүлнең галимләренә гыйлемләре өчен хөрмәтләргә кушкан хәдисләр күб).

2. Имам артындан колак кагырга тырышу. Мөхтәрәм жәмәгать! Иң куркынычлы хәл, намазыбызны юкка чыгара торган – имамдан әүвәл колак кагу һәм башка рөкенләренә имамдан алда кылу. Болар һәркайсы намазны боза торган, юкка чыгара торган, күңелсез хәлләр. Бик сак булырга кирәк, һәрвакыт моны исдә тотарга тиешлебез.

Китабларда шундый сүзләр бар: намазга килеб, намаз укыб чыгуларыбыз өч төрле булып икән.

1. Берәүләр, нәкъ пәйгамбәребез кушканча, һәрбер көнләрен игътибар кылыб, камил ихлас белән укучылар. Болар чын, дөрест намаз укучы булыб, Аллаһы кашында зур әжер, сәвабларга ирешдерә торган дәрәжәгә лаек булалар, Аллаһы рәхмәтенә ирешчәкләр.

2. Намаз укыб да, үзен гайбәт, бөһтан, ялган, хөсед кебек нәрсәләренә сөйләб, намазларның сәвабын киметүче яки бөтенләй юкка чыгаручылар.

3. Намаз бөтен гамәлләрен ашыгыб, имамдан алда үтәүчеләр. Болар бөтенләй намазсыз кайтучылар, дигәндер.

(0918) Тагын да бергә искә алыб сакланырга, тиешле бер гадәт – гозерсез тамак кырудан сакланырга кирәк. Көчәнәб-көчәнәб тамак кыручыларыбыз бар. Гозер белән – бу башка нәрсә. Беренче минутлык намазыбызда, сәлам биргәнче тамак кырудан сакланырга кирәк. Тагын да бер кимчелегебез булса, бу үзбездән каршылыгыбыздан килгән зур хатабыз. Миндән әүвәлге килгән хәзрәтләр ничә мәртәбәләр әйткәнләр: гозер сәбәбле ярамаган эшләрдә дөрөстгә илән диб, ни кадәр әйтсә дә (шәригәтемез рөхсәт биргән) урынларыбыз тыгыз вакытта ишарә белән сәждәсез уку да дөрөст диб, шәригәтебезнең безгә биргән иркенчелекләрендән файдаланмый, юк, мин үземчә укыйм, сезнең шәригәтегезнең рөхсәтендә минем эшем юк, дигән кебек, үзенә артындагы адәмләргә рәнжетә-рәнжетә, хәтта аркылы ятып булса да сәждә кылу. Менә бу эшләр һаман да бар, жәмәгать. Мәсҗедгә килдең, инде син үзәнән бигрәк башкаларга файда итәргә тырышырга кирәк. Хәлдән килгән кадәр вәгазь-нәсыйхәтне тыңлау-тыңламау сезнең эш. Ишеткән вәгазьләребезне дөрөст итеб аңларга, аңлаган, ишеткән вәгазьләребез белән гамәл итәргә Аллаһы насыйб итсен.

Казан шәһәре мәсҗедендә Габделхәбир Ярулла тарафындан сөйләнгән вәгазьләр.

(0919) 1968 нче ел Миляди, 23 нче августда / 1388 нче һижрия, 29 нчы Жәмадиль әүвәл, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Мөхтәрәм мөселман кардәшләрем!

Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

ن تطهر في بيته، ثم مشى إلى بيت من بيوت الله، ليقتضي فريضة من فرائض الله، كانت خطوتاه: إحداهما تحط خطيئة، والأخرى ترفع درجة

Мөхтәрәм мөселманлар! Пәйгамбәребез Мөхәммәд Мостафа хәзрәтенең бу безгә өммәтләрен шадландырып сөйләгән мөбарәк сүзләре намаз хакында булырга кирәк. Ягъни бер кеше өндә пакъләнәб, таһарәт алыб, Аллаһының йортындан бер йортка, ягъни мәсҗедгә барырга чыкса, аның әүвәлге атлавында, адымында гөнаһлары гафу ителенер, гөнаһлары жыелса, икенче адымында аның сәваб йөзәндән әжерә бирелер, аның дәрәжәсә күтәрелер, ди.

Тагын да пәйгамбәр Ходаның бер мөбарәк, шадлыклы, сөнечле хәбәрен, сүзен искә төшерик:

من اغبرت قدما في سبيل الله حرمه الله على النار

ди. Ягъни: бер адәм Аллаһы юлында (нинди дә булса бер изгелек, яхшылык юлында) ике аягын тузанландырса, аллаһы Тәгалә ул бәндәгә тәмуғ утын хәрам кылыр, ягъни Үзенә газабындан ерак кылыр, ди.

Инде безгә искә алырга, хәтердә тотарга тиешле эшләрдән: (0920) яхшы ният белән намазга баруны ният кылсаң, һәм тәнләребезне, киемләребезне пакъләгән кебек үк, күнәлләребезне пакъләсәң, начарлыкларыбызга үкенәб, тәүбә, истигъфар кылыб, файдасыз сүзләрдән ерак булыб, белгән догаларыбызны, яки Коръән укыб, дөнъяви, ахирәви теләкләребезне теләб, я булмаса, үзәңгә караганда бер өстенрәк галим очраб, гыйлем яки берәр төрле сүз өйрәнсәң, менә шушы рәвешле мәсҗед юлында булсаң, инша Алла, шушы рәвешдә, мәсҗед юлында яки башкача бер изгелек юлында пәйгамбәремезнең хәдисенә мисдак (مصداق – ышаныб А.Х.) булыб, гөнаһ вә хаталарымызның гафу ителүенә, Аллаһының газабындан котылуыбызга сәбәб булыр. Инде юлыбызда берәр очраб, кирәк кем генә булмасын, юл сораса яки берәр урамны

өйрәтүне сораса, я булмаса, берәр туганның яки берәр адәм очраб, сәлам биреб, күрешеб хәл-әхвал сорашу, бер-берең теләкләр теләшү – болар һәркайсы яхшы эшләр. Мондый хәлләр хәзрәт рәсүлнең хәдисенә хилаф сүзләр түгел, болардан зарар юк.

Инде, жәмәгать, намаз юлында һәм башка изгелек нияте белән булган юлларыбызда гайбәт, хөсед, нәмимә, ялган, бөһтан кебек сүзләргә кереб китсәк, бу вакытта инде түгел, бәлки газабланыб кылган гыйбадәтләребез дә юкка чыгу куркынычы бар, Аллаһы сакласын.

(0921) Инде мәсҗедгә кергәндә, чыкканда мөстәхыйб мәндуб фазыйләт булган күркәм, матур гадәтләренә үтәргә тырышсак, менә бу вакыт тагын да хәзрәт рәсүлнең бер мөбарәк сүзенә моафыйк рәвешдә гамәл кылган булыб, нур өстенә нур булыб укыган намазыбызның сәвабы тагын да күбрәк булачак. Бу хакта рәсүл әкрам әйтә:

احب الاعمال الى الله ادوامها

Изге гамәлләрнең Аллаһы кашында сөекләргә – яхшы гадәтләренә, күркәм эшләренә эшләргә гадәт итү, даимчелек кылу, ди. Мәсәлән, мәсҗедгә килгәндә, киткәндә белгәнләренә уку, мәсҗедгә кергәндә:

اللهم افتح لي ابواب رحمتك

Ягъни: дөнъя Ахирәт рәхмәт ишекләренә ачкыл диб сорау. Чыккан вакытта:

اللهم اني اسئلك من فضلك

Ягъни: И, Аллаһы! Фазылың вә рәхмәтенә сорыйм. И, Аллаһы! Дөнъяви һәм Ахирәви эшләребездә ярдәм сорау – искә алырга тиешле эшләрдән тиешләргә. Сөннәтләренә укыдыңмы? Әгәр дә алдагы сафта урын бар икән, һичкемнең өндәвен, әйтүен көтмәскә кирәк.

Мөхтәрәм намазга килүчеләребез! Һәркайсыларыбыз олугъ яшькә житкән кешеләребез, һичберебезнең икенче берәвебездән артыклык юк.

ان اكرمكم عند الله اتقاكم

– Коръән аятә.

Рәсүлулладан шундый сүзләр риваять кылына: әгәр өммәтләрем алдагы сафта намаз укуның хасиятен белсәләр иде (0922), алдагы сафка керер өчен сугышырлар иде, ди. Хәбәрләрдә шул риваять кылына ки: кайчан Кыямәт көне булса, бер төркем нурлы йөзле адәмләр килерләр, ди. Бу кешеләрдән сорарлар икән: бу рәвешле нурлы булыб кубарылуыгызга ни сәбәб? – диб. Соралганның соңында болар әйтерләр: без азан тавышы ишетү белән жәмәгать намазына ашыкдык диб, икенче бер төркем халык килерләр икән. Боларның нуры башка йолдызларга караганда, айның нуры артыграк булган, тагын да нурлырак булыб килерләр икән. Болардан: нинди изге гамәлләр кылыб бу дәрәжәгә ирешдегә? – диб. Соралганның соңында: без азандан әүвәл таһарәт алыр булдык. Өченче бер төркем халык тагын да нурлырак рәвешдә мәйданга килгәннең соңында болардан һәм соралганның соңында болар әйтерләр: моның сәбәбе - без азан тавышын мәсҗеддә ишетер булдык, диб. Әлбәттә бу фазыйләтләр, бу сәваблы эшләр эшдән бушаныб, пенсиягә чыгыб, намазга килергә мөмкинлек булган адәмләр хакында әйтелә. Бу гамәлләр мәндуб, мөстәхыйб кебек (نور على نور) булган сыйфатлар һәм намазга килеб дә имам белән бергә тәкбир, тәхримгә ирешү хакында зур фазыйләтләр, зур әжер-сәваблар вәгъдә кылынган. Сәхабәләр, сәләфе салихин жәмәгать намазында имам белән тәкбир, тәхрим кылырга зур әһәмият биргәнләр. Тәкбир, тәхримгә ирешүдә Аллаһы ризалыгы өчен меңләрчә симез дөяләр чалудан да артыграк зур әжер, сәваблар (0923) барлыгын сөйләгәнләр.

Исламның бинасы булган намаз гыйбадәтен яхшы, нык бер нигезгә утыртылган жуан (юан – А.Х.) бүрәнәдән салынган бер йортка охшатсак, түбәләре мөкәммәл булыб, эчен, тышын

обшивать итеб, буяб да жиберелсә, бу йорт һәркем тарафындан кызыгырлык яхшы йорт булган кебек, мөселманлыгыбызның иң зур билгесе булган биш вакыт камил ригая, ихлас белән фарыз важибләрдән сөннәт, мөстәхыйб, фазыйләтләрен дә мөкәммәл рәвешдә үтәргә тырышсак, әхсанель халикин булган жәнәбе Хак хозурында мәкбуль булып, гарәсат (عرصات) мәйданында Мәхшәр көнөндә йөзләребез ак вә нурлы булып, инша Алла, Аллаһының газабындан котылып, зур мөкафәтләргә ирешүебезгә сәбәб булып. Кыска гына бер мисал: суга барганның соңында һәркайсыларыбызның суны, чиләкләребезне тутырып, мөлдрәтеб алып кайтасыбыз килә. Шуның кебек ерак урынлардан зур мәшәкәтләр белән нәфесләребез, шәйтаныларыбызны жиңгәб, киләчәгебез өчен зур өмөдләр, сәваблар булачагына ышанып, кылган намаз гыйбадәтләребезне әжер вә сәвабларын бетермичә, киметмичә, зур әжерләргә ирешергә насыйб булсын. Шулай ук эшдән бушанып, ялга чыккан картларыбызга да, Аллаһыны искә алып, яшьлекдә булган хата вә кимчелекләребезгә үкенеп, тәүбә, истигъфар кылып, гомеребезнең соңгы көнләрен гамәле гыйбадәтдә уздырырга насыйб булсын. Амин.

اهدنا الصراط المستقيم

(0924) 1968 нче Миляди, 30 август / 1388 нче Хиҗри, 6 нчы Жәмадил ахир, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Аллаһының рәхмәтен өмед итеб, Аллаһының газабындан куркып, ихлас күңелләре белән жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем!

Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Мөхтәрәм жәмәгәт! Сәйидель әйһам булган жомга көнөндә укыла торган жомга намазы, жомга гыйбадәте хакында беркадәр сөйләмәкче буламын. Жәнәбе Хак дөрест итеб аңлатырга һәм дөрест итеб аңларга ярдәм бирсен.

Мөселманлар тарафындан укылып килә торган жомга намазы хәзерге көнемездән 1346 ел элек, хәзрәт рәсүлнең Мәккәдән Мәдинәгә күчкәнчә, Мәккәдә вакытда фарыз булган иде. Мәккә шәһәрәндә мөшрикларнең һәрвакыт борчулары, манигылары сәбәбле Мәккәдә вакыт укылмый торды. Иң әүвәл Мәдинәдә башлап жомга намазын укучы кеше әсхабдән Әсгад бин Зурарә дигән сәхабә булды. Бу сәхабә рәсүлулла Мәдинәгә килмәздән ул кырык кадәр мөселманлар белән жомга укыды. Тарих Исламның күрсәтүенә караганда, иң әүвәл укылган жомга шушы жомга булса кирәк. Мондан соң рәсүлулла (сгс) Мәдинәгә Хиҗрәт итеб, Мәдинәи Мөнәввәрә якынында Куна карьясендә (авылында – А.Х.) дүшәнбе, сишәнбе, чәһаршәнбе (0925), пәнжешәнбе көнләре торып, жомга көн Мәдинә шәһәрәнә килде. һәм Сәлим бин Гауф кабиләсе эчендә Батель вади (بطن الوادي) дигән урында бәлигы бер хөтбә сөйләп, жомга намазы укыды. Рәсүлулла тарафындан иң әүвәл укылган жомга шушыдыр. (622 нче Миляди, 12 нче Рәбигел әүвәл (24 нче сентябрь)).

Мөхтәрәм жәмәгәт! Ислам диненең иң зур галәмәтләрендән булган

حج الفقراء ، حج المساكين

аталган Аллаһының кәляме, пәйгамбәрнең сахиһ хәдисләре белән ачык мәгълүм булып, фарыз ителгән шушы жомга көнөн хөрмәт итеб, аруланып, пакъләнеб, туганларыбыз, дуст-ишләребез белән күрешеп, мөмкин зияратларга барып, мәетләребезгә догалар кылып гыйбрәтләнү, әгъзаләребезне ял итдереб, күңелләребезне дөнъя шөгыйльләрендән бушатып, Аллаһыны искә алып, жомга гыйбадәтенә килеп, азмы-күбме вәгазь. нәсыйхәт ишетүебез бик тиешле булган. һәрбер мөселманның гозер булмаганда үтәргә тиешле булган изге, мөкаддәс бер бурычыдыр. Жомганың фарызлыгына:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۗ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Жомга намазы кемләргә фарыз, кемләргә фарыз түгел? Фикһи җомга китабларында шушы рәвешле аңлатылган:

- 1) Ир кеше. Хатынларга фарыз түгел.
- 2) Балигъ булу.
- 3) Гакыллы булу.
- 4) Азад һәр кеше булу. Колларга, тоткындагыларга фарыз түгел.
- 5) Мөкыйм (مقيم) булу.
- 6) Сәламәт булу. (0926)
- 7) Күзләре сәламәт булу.
- 8) Аяклары сәламәт булу.

Менә саналган сизгә төрле кешегә жомга намазы фарыз түгел. Әмма укый алалар икән, жомга укулары дөрест.

Жомга намазын укыр өчен берничә шартлары бар:

- 1) Мисыр Ислам шәһәре диерлек шәһәр яки авыл.
- 2) Хөкүмәт тарафдан яки мөфти тарафдан рөхсәтле кеше имам булмак.
- 3) Жәмәгать имамдан башка иң азында өч кеше булмак.
- 4) Һәркем кереб укырлык рөхсәтле гыйбадәтханә булмак.
- 5) Вақыт зоһр.
- 6) Хәтбәдән морад вәгазь-нәсыйхәт булмак.

Фикһи җомга китабларында күрсәтелгән бу алты төрле шартларның һәркайсы табылуы күбәйгәнчә мөмкин түгел. Бу хакта әүвәлге вақытта да галимләр тарафындан күбәйтү сүзләре, фикерләре булган мәсҗед булмаган җирләрдә.

Рәсүлулла һәм хәлифәләр заманындан бирле дәвам итеб килгән Ислам шигарене, Ислам галәмәтене һәртөрле сүзләре сөйләнгән.

Бервақытта эшдән бушаган, мөмкинлеге булган адәмләребез жомга көнен хөрмәтләб, искә алыб, аруланыб (чистарыныб – А.Х.), гажизлек, йитешсезлек белән булса да, Аллаһы хозурында бәндәчелек кылыб, шушы гыйбадәтне “жомга” укуны тиеш диб сөйләүче галимләрбез булган.

(0927) Аллаһы Тәгалә хәзрәте Коръәндә әйтә:

ان الصلوة تنهى عن الفحشاء والمنكر

(Ганкәбут, 45 аят). Аллаһы ризалыгы өчен чын ихласдан укылган намаз бөтен начар вә бозык эшләрдән тыяр, ди.

من ترك الجمعة من غير عذر فليصدق بدينار، فإن لم يجد فبنصف دينار

Хәзрәт рәсүлнең бу сүзендән беленә, жомганың казасы: бер кеше гозерсез жомганы үти алмаса, бер динар садака бирсен, әгәр бер динарны табмаса, ярты динар бирсен, ди.

(0928) Намаз хакында булган вәгдәләрне намазның фазыйләте һәм намаз калдыруның никадәр зур гөнаһ икәннен искә төшерсәк, намаз хакында никадәр сөйләнсәк дә һаман аз булачак. Намазның фарызлыгы хакында Аллаһы әйтә:

ان الصلوة كانت على المؤمنين كتابا موقوتا

(сүрәи “Ниса”, 153 аят). Намаз мөэминләргә вақытлы фарыз ителде (бурыч булды).

Һәм рәсүл әкрам (сгс)нең намаз хакында хәдисләре бик күб. Жәмләдән берсе:

الصلوة عماد الدين فمن اقامها فقد اقام الدين و من تركها فقد هدم الدين

Намаз диннең терәге, Исламның бинасы. Берәү намаз укыса, динне торгыза, ди, (торгызды). Әгәр берәү намаз укымаса, динне һәлак итде, ди.

(0929) Жомга намазын уку рәвеше: әүвәл һәрвақытта укула торган Тәхиятель мәсҗед намазы, дүрт рәкәгать сөннәт, соңында хәтбәдән соң ике рәкәгать фарыз. Һәм фарыз

соңында дүрт рәкәгать сөннәт.

Жомга намазы хақында бик күб сораулар булырга мөмкин. Бу хақда сораулары булыб, белергә-теләргә кешеләр булса, минем янга керерләр, шунда сөйләшербез.

Жомга намазы хақында пәйгамбәр Ходадан шушындый сүзләр риваять кылына:

مَنْ تَرَكَ ثَلَاثَ جُمُعٍ تَهَاوُتًا بِهَا، طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ

Ягъни: бер кеше, әһәмият бирмичә, йиңелгә санаб, 3 жомганы калдырса, Аллаһы Тәгалә ул адәмнең күңелен каралтыр, ди.

Инде мөхтәрәм жәмәгать! Олы яшыкә житеб, чәченә-сакалына чал кереб, пенсиягә чыгыб да, үзен мөселман диб, иман әһеле санаган адәмгә мондан да зур кимчелек һич булырга мөмкин түгел. Шәһәрдә торучыларыбыз, сау-сәламәт булган кешегә шәһәрнең һәртөрле урынларына транспортлар йөреб торган вакытта һичбер гозерсез атнага бер мәртәбә жомгага да килмәсә. Үлемгә ышанса да, Кыямәт көненә Аллаһы хозурына баруына иманы камил түгел диб әйтүдән башка чара калмый. Жомга көнен хөрмәт итеб, аруланыб, пакъләнеб, ару киемләр киеб, мәсжедгә килсә, азмы-күбме вәгазь-нәсыйхәт ишетсә, дуст-ишләре, туган-кардәшләре, мөселманлар белән күрешәб, мөселманлар (0930) берлекдә гыйбадәт кылыб, дөнъяви-ахирәви теләкләр дә теләб, күбчелек белән дога кылыр. Дөнъя шөгыйльләрен ташлаб, Аллаһы хозурына баруны искә төшерәб, сәййидель әйам булган мөбарәк көндә – жомга түрләрендә генә булса да, гыйбадәт белән шөгыйльләну мөселманлыгыбызның зур билгесе булыб, Аллаһы кашында зур әжер вә сәвабларга ирешүебезгә сәбәб булачак. Инде атнага бер генә мәртәбә дә, үзенең бәндә икәнчелеген белми, башын сәждәгә куймаса (гозерсез), әлбәттә, бу кешенең мөселманлыгында зур кимчелек булачак.

Риваятьләрдә жомга намазына хәзер булучылар хақында шушындый сөнечле хәбәрләр сөйләнә: Аллаһының бер төркем рәхмәт фәрештәләре жомга кичәсендә Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтләрендән: и Бари, жомга көнендә пакъләнеб, жомга намазына барган колларының хаталарын гафу ит диб, кылган гыйбадәтләрен, теләкләрен кабул ит диб, – киче вә көндезен дә Аллаһыга ялварыб дога кылалар икән.

Аллаһы тарафындан жомга көнендә ихлас күңелләре белән кылган догалары, гыйбадәтләре мәкбуль булыб, хата вә кимчелекләре гафу ителеб, күңелләрендә иман нуры булыб, жомгага килгән адәмләргә нинди зур сөнеч! Пенсиягә чыгыб, эшдән бушаныб да, һичбер гозерсез жомгага килмәгән (үзен мөселман диб санаган) картларга нинди зур үкенеч. (0931) Бәгъзе бер шундый адәмләр ишетелә, пенсиягә чыгыб да, үзләренең шул яшыкә житеб, сау-сәламәт булуына шөкрәнә кыласы урында, эчкелек белән мөбтәла булган кешеләргә дөнъя Ахирәтдә үкенеч, кайгы, хәсрәт, шундый күңелсез юлда булган картларыбыз өчен. Иәм яшьләребезгә Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә тәүбә, истигъфар кылыб, яхшы юлга аяк басарга насыйб итсен.

Инде мөхтәрәм жәмәгать! Бәгъзе бер адәмләр тиз-тиз генә жомганың сөннәтен укыб, тәсбих тартырга ашыгалар. Тәсбих тартмый калабыз диб, намазга кимчелек китерергә һич ярамый. Намазда тәсбих дә бар, тәкбир дә бар, хәмде дә бар. Тәсбих тартырга теләгән адәмгә кеше чыгыб беткәнче дә тәсбих тартырга мөмкин. Тагын да искә алырга тиеш бер хәлебез булса – ул да, мөхтәрәм жәмәгать, атнага бер килгән жомгабыздан күбрәк файда, күбрәк сәваб, киләчәгебез өчен күбрәк азык хәзерләргә тырышырга кирәк. Намаз соңында артык кысталмасак, эшкә бара торган адәмләр булыб, эшебезгә соңга калмаслык булсак, Аллаһының бер әмерен, бер боерыгын үтәсәк, нур өстенә нур булыб, Кыямәт көнендә йөзебез ак булуга сәбәб булачак.

Аллаһы Тәгалә Коръәндә “Әгъраф” сүрәсендә әйтә:

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Ягъни: һәркайчан Аллаһының аяте укылса, бөтен эшләрегездән тукталыб, Коръәнне тыңлагыз, ишетегез, шает ки Аллаһының рәхмәтенә ирешерсез, ди.

Артык гозерләребез булмаса, Коръән укыганны ихлас тыңлаб утырсак, Аллаһының тагын да бер боерыгын (0932), әмерен үтәгән булыб, Аллаһының рәхмәтенә ирешүебезгә сәбәб булыб, тагын да зуррак әжер вә сәваблы булыр идек. Мин сезгә Аллаһының әмер вә боерыкларын, пәйгамбәребезнең сүзләрен хәлемдән килгән кадәр сөйләб күрсәттем, аңлаттым. Тоту, тотмау һәркемнең үз ихтыярында.

Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә барчаларыбызга тәуфыйк, һидаять биреб, мөмкин кадәр ишеткән вәгазыләребез белән гамәл итеб, Аллаһы хозурына ак йөз белән барырга насыйб булсын.

(0934) Сүрәи “Ниса”, 154:

...ان الصلوة كانت على المؤمنين كتابا

Сүрәи “Бәкара”, 238:

... حافظوا على الصلوات و الصلوة الوسطى

Сүрәи “Исра”, 78:

... اقم الصلوة لدلوك الشمس الى عسق الليل

Сүрәи “Рум”, 17:

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

Сүрәи “Һуд”, 114:

... و اقم الصلوة طرى النهار و زلف من الليل

Сүрәи “Каф”, 39:

... فاصبر على ما يقولون و سبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس

Сүрәи “Та-һа”, 135:

... و قبل المعرب

Биш намазның фарызлыгына Коръәндә дәлилләр.

(0936) 14. Сәламәтлек хакында хәдисләр – 149.

бнчы сентябрьдән сөйләнгән вәгазыләр.

Сөйләнгән вәгазыләр: 1968 нче ел, 6 нчы сентябрь; (Рамазан) 1968 нче ел, 6 нчы декабрь; (Рамазан) 1968 нче ел, 20 декабрь: Ахыр жомга.

(0937) Гайбәт, ялган сүз сөйләү, кешегә яла ябмак, ялган, гяваһ булмак вә башка олугъ гөнаһларны эшләмәк. Руза максуд булган тәһзиб, әхлак холькларны сафлау вә яманлыктан пакъләү кеби гүзәл сыйфатлар тәхсыйл итү булдыктан.

Әлбәттә, югарыда әйтелгән яманлыктар рузага зарар бирер (тарикат әһелләре каршында рузалары ачылыр).

(0938) 1968 нче ел, 6 нчы сентябрь / 1388 нче һижри, 13нче Жәмадил ахир, жомга көн.

Ихлас күңелләр белән жомга гыйбадәтенә жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем!

Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Мөхтәрәм жәмәгәт! Миңа уйламаганда гына Уфа шәһәрәндәгә Диния нәзарәтебезгә барырга тугъры килде. Кыска гына сәфәрдә күб кенә адәмләр белән күрешәб сәламләшергә тугъры килде.

Хосусый һәм гомуми рәвешдә казан мөселманларына күб кенә адәмләр дога укыныб, сәлам табшырдылар. Шул жөмләдән Диния нәзарәтенә рәисе мөфти Шакир хәзрәт һәм казый Камил хәзрәт казан мөселманларына саулык-сәламәтлек, тынычлык теләб, дога кылыб, сәлам табшырырга кушдылар: Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә

бәрәкатуһу... Шулай ук Уфа мөселманлары һәм һәр тарафдан килгән имам һәм мөхәллә кешеләре – һәркайсы казан мөселманларына сәлам укырга кушдылар. (Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу...). Хосусан мөфти хәзрәт казан мөселманларындан үзенә күрсәткән хөрмәт вә ихтирамларындан мәмнун вә разый булып, кат-кат догалар кылды. Мөхтәрәм жәмәгәт! Анда баруымның сәбәбе, берничә төрлө хосусый йомышларым булып:

1) Диния нәзарәте тарафындан бирелгән мәншүрәнә (рөхсәт кәгазенә) мөддәте тулганлыктан шуны озайту (озынайту – А.Х.);

2) Әлхәмделилләһи Раббел галәмин, жәнәбе Хакның ярдәме, мөхәллә мөселманларының догасы (0939) беркетендә елда өч ай сау-сәләмәт, тыныч кына имамәтчелек ләвәзимән үтәдек. (Кимчеләкләр булгандыр, бән дә хатадан хали түгел). Һәркайсыгыз беләсез, без барыбыз да олугъ яшькә житкән, сәләмәтлекләребез уртача гына булып, еллык ял итү хакында рөхсәт сорау иде.

Канун һәм шәригәт тарафындан рөхсәт кылынган эшкә безнең тарафдан һичбер төрлө манигъ юк диб, дога кылып, ялга китәргә рөхсәт итделәр. Мулла Сафиулла абзый ял итде, Фәйзрахман, инша Алла, шушы көнләрдә кайтып житәр. Инде нәүбәт миңа килде. Шушы ял итүебез яхшы ният белән булса, зур фазыйләтле, әжерле гамәлләрдән булачак.

1. Һәрбер инсанның вазыйфасы булган тәгъзым өлүһият, тәһзиб инсаният (شكر النعمت).

Аллаһы биргәнләренә шөкрәнә кылу, шуның кадере белү. Аллаһы Раббел галәмин безне бик төрлө нигъмәтләр белән сыйлаган, Аның зур нигъмәтләренә берсе – бөтен әгъзаләребезне төгәл, камил итеб, сәләмәтлек нигъмәте белән хөрмәтләгән. Әгәр дә сау-сәләмәт булсак, сәләмәтлегебезне саклау, сәләмәтлегебезгә кимчелек килсә, авыру булсак, шул авыруны жибәрергә, сәләмәтләнергә тырышу һәрберебезнең вазыйфасы булып, шуны тиешенчә үти белсәк, шушы шөкрәнә нигъмәт булачак инде. Боларның киресенчә үтәсәк, бу Аллаһының безгә биргән нигъмәтләренә көфран нигъмәт булып, Коръән Кәримдә:

وإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

Минем нигъмәтләремә шөкрәнә кылсагыз, нигъмәтләренә артдырып бирәм. Әгәр Минем нигъмәтләремә көфранә кылсагыз (0940), минем газабым бик каты булыр, ди

2. Дөнъяга килүебезгә сәбәбчә булган, тәрбияләб үстергән ата-аналарыбызның каберләрен зиярат, аларга догалар кылу жәнәбе Хакның

و بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

сүзенә мисдак булып, Аллаһының бер әмерен үтәгән булып, ата-аналарыбызга изгелек кылу булачак.

3. Һәркайсыбызның чит шәһәрләрдә ерак вә якин кардәшләребез, туганларыбыз бар.

Шушы якин кардәшләребез белән саләт кылу, хәлләрен белү Коръән хөкеменә бина, тагын бер изге гамәл кылган булырбыз, чөнки жәнәбе Хак “Ниса” сүрәсендә әйтә:

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ

ди. Ата-аналарга һәм якинлык иясе булган туганларыгызга изгелек кылу белән боера, куша. Хәлләрен белү, зиярат кылу, һәркайсы гамәлес салихат жөмләсендән булачак.

4. Аллаһы Кәрим “Әл-Гыймран”да әйтә:

فَدَخَلْتُ مِنَ قَبْلِكُمْ مِّنْ قَبْلِكُمْ سُنَّةً فَمَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْفِرِينَ

Сәяхәт кылыгыз, гыйбрәт алыгыз, пәйгамбәрләренә ялганга тоткан адәмләренә соңгы ничек булды, ди. Һәм әүвәлдәге кавемләренә хәлләре ничек булды, ди. Менә мөфәсһирләр бу аятдә жәгърафия гыйләме өйрәнүгә ишарә бар, диләр. Һәм рәсүл әкрам:

سياحة امتي كالجهاد في سبيل الله

Минем өммәтемнең сәяхәт кылулары Аллаһы юлында сугыш кылучылар кеби, ди.

و سافروا تصحوا

Менә шушындый изге теләкләр: гыйбрәт алу, яхшылардан үрнәк алу, гыйлем артдыру, галимләр белән күрешү. Менә шушы рәвешле сәяхәт кылуларыбыз дөнъяви, ахирәви эшләребезне (0941) эченә алган фазыйләтле эшләрдән булачак.

Аллаһы Раббел галәммин илләребезгә, жанларыбызга тынычлык, тәнләребезгә сәламәтлек биреп, йортларыбызда торучыларга һәм сәфәрдә йөрүчеләребезгә һәртөрле афәт вә бәла-казалардан әмин булып, бөтен мөселманлар бер жан, бер тән булып, шушы мәсҗедебездә күбәләргә кадәр гыйбадәт кылырга насыиб булсын.

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

ربنا تقبل دعائنا انك السميع العليم

(0942)

7. 1968 нче ел, декабрь 6 нчы көне / 1388 нче һижри, 16 нчы Рамазан, жомга.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Мөбарәк Рамазан аен хөрмәт итеб, (سمعنا و اطعنا) диб, и Аллаһы, без Синең әмерләреңне ишетдек дә буйсындык диб, ихлас белән руза тотучы мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Аллаһы Раббел галәммин хәзрәтенә сәләме вә рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыиб булсын иде. Аллаһы Раббел галәммин кашында һәрбер гыйбадәтләребез мәкбул булып, سلام عليكم طبتم فادخلوها خالدين

дигән . Ягъни: жәннәт сакчылары тарафында әйтелер: сез Аллаһының әмерләренә итагать кылып, гөнаһ керләрендән, пычракларындан пакъ булдыгыз. Инде сезнең күңелегезгә хуш булмаган, күңелсез хәлләрдән пакъ булганыгыз хәлдә Аллаһының мәңгелек нигъмәт йорты булган жәннәтгә керегез, дигән бәндәләре жөмләсендән булырга Аллаһы насыиб итсен.

Мөхтәрәм жәмәгать! Рәсүл әкрам (сгс) әйтә:

اغتنم خمسا قبل خمس شبابك قبل هرمك وصحتك قبل سقمك و غناك قبل فقرك و فراغك قبل شغلك و حياتك قبل موتك رواه الحاكم وقال صحيح على شرطهما وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب

Рәсүлулла әкрам хәзрәте безгә биш нәрсәне биш нәрсәдән алда, ганимәт белеб, кадерең белеб, вақытыңда файдаланып калырга куша. Эш үткәннең соңында үкенү белән хәсрәткә калу белән файда итеб булмый. (0943) Үлем килгәнә терек (тере – А.Х.) вақытыбызны кадерең белеб, Ахирәт тереклегенә чын күңелебиз белән ышанабыз икән, шуңа хәзерлек күрергә куша. (استعد للموت قبل نزول الموت), ди. Сәламәтлегезне авыру килүдән әүвәл, буш вақытыбызны һәртөрле мәшәкәт килүдән әүвәл, яшьлегезне картлыктан әүвәл, байлыгыңны фәкыйрьлектән әүвәл.

Әлхәмделилләһи сау-сәламәт, Аллаһы кашында мөбарәк булып, зур әжер вә сәвабларга ирешдерә торган Рамазан аеның соңгы яртысына килеб житдек. Инде һәркайсыларыбыз тән артындан көн килүенә ничек ышансак, тереклек артындан үлем килүенә барыбыз нык ышанабыз. Инде шулай булгач, кайчан үләсебез, кайда үләсебез, ни рәвешле үләсебезне беребез дә белмибез. Киләчәк Рамазан аен әллә күрәбез, әллә юк, без генә түгел, яшьләребез дә үлеб китә. Бүгенге өстебезгә килгән Аллаһының рәхмәтенә, Аллаһының ризасына, мәңгелек сәгадәткә ирешдерә торган шушы мөбарәк көнләрдә файдаланып калу, һәрбер мөәмин бәндәнең бурычыдыр.

Рәсүл әкрам (сгс) әйтә:

الصلوات الخمس، والجمعة إلى الجمعة، ورمضان إلى رمضان كفارات لما بينهما إذا اجتنبت الكبائر

Ягъни: биш вақыт намаз уку, жомга намазларын уку, Рамазан рузасы. Шушы ике арада

булган вак гөнаһларның бетүенә сәбәб булыр, ди, әгәр дә олугъ гөнаһлардан саклансак.

Тагын да рәсүлүлла әйтә:

مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

(0944) Әгәр бер кеше, чын күңелендән ышаныб, Аллаһыдан зур сәваблар өмед итеб, Рамазан рузасын үтәсә, гөнаһларының кичелүенә (кичерелүенә – А.Х.) сәбәб булыр, ди.

Тагын да жәнәбе Хак әйтә:

الصوم لي وانا اجزى به

Руза тоткан бәндәләргә бирелгән әжер вә сәвабларның хисабын Аллаһы Тәгалә Үзе генә белгүче, ди.

Мөхтәрәм жәмәгать! Гәрчә мәгълүмне тәгълим, мәгруфне тәгъриф кебек булса да, Рамазан аеның хасиятләре хакында тагын да беркадәр исегезгә төшерәм. Рәсүл әкрам әйтә:

فمن صام نهاره و قام ليله اي ادى التراويح ايمانا و تصديقا كان كفارة لما مضى و خرج من ذنوبه كيوم ولدت امه

Ягъни: бер кеше Рамазан аенда көндезләрен руза тотыб, кичләрен Тәравих намазларын үтәсә, халәл ризыклар белән ифтар кылса, гөнаһлардан тәүбә кылса, анадан яңа туган сабый бала кеби гөнаһларындан пакъләнер, ди.

Тагын да Аллаһының нигъмәт йорты булган жәннәт, халъ теле белән әйтер икән: йә Рабб, минем нигъмәтләремне дүрт төрле адәмгә насыйб кыл, шуларны минем нигъмәтләрем белән хөрмәтлә диб әйтер икән:

- 1) ихлас күңелләре белән Коръән укуыб, Коръән хөкемләрә белән гамәл итүчегә;
- 2) телен тиешсез сүзләрдән, начар гадәтләрдән телен саклаучы адәмләргә (حافظ اللسان);
- 3) (مطعم الخعان) ачларны туйдыручылар, хосусан Рамазан аенда руза тотучыларны ифтар кылдыручылар, ди . Шушы дүрт төрле сыйныфны жәннәт берлә хөрмәтләб, шуларга гашыйкмы диб әйтер, ди.

(0945) Тагын да ифтар мәҗлесләре хакында хәзрәт рәсүл әйтә:

من فطر صائما او جهز عازيا فله مثله (مثل) اجره

Бер кеше бер руза кешене ифтар кылдырса, яисә Аллаһы юлында сугыш кылучыны жиһазландырса: киём-салым беләнме корал беләнме, менә шушы ифтар кылдыручыга фи сәбиллилләһ булган адәмгә, ярдәм итүчегә, - шуларга булган кадер, сәваб булыр, ди. Ифтар мәҗлесләрендә руза тотучыларыбыз ни кадәр күбрәк булса, димәк, мәҗлес уздыручыга сәвабы тагын да күбрәк булачак икән.

روى عن النبي صلصم قال:

إذا كان يوم القيامة يجيء قوم لهم أجنحة كأجنحة الطير فيطيرون بها على حيطان الجنة , فيقول لهم خازن الجنة من أنتم؟ فيقولون نحن من أمة محمد عليه الصلاة والسلام فيقول هل رأيتم الحساب؟ فيقولون لا , ثم يقول ثانيا هل رأيتم الصراط؟ فيقولون لا , ثم يقول بم وجدتم هذه الدرجات؟ فيقولون عينا الله سرّا في دار الدنيا وأدخلنا الجنة سرّا في الآخرة

Ягъни: рәсүл әкрам хәзрәтләрендән шул рәвешле риваять кылына: Кыямәт көнендә бертөрле кавем килер. Жәннәт эчендә кошлар кебек сәйр вә тамаша кылыб очыб йөрерләр. Жәннәт сакчылары алардан сорарлар: сез хисабда, мизанда булдыгызмы? – диб, – һәм сиратда булдыгызмы? – диб. Болар жаваб бирерләр: без хисабны, сиратны күрмәдек, диб. Нинди гамәлләр сәбәбле бу дәрәжәне табтыгыз? – диб. Без дөнъяда вакытта Аллаһыга сер булган, яшерен гыйбадәт кылдык, чөнки руза гыйбадәте күзгә күренми торган яшерен гыйбадәт. Шуның өчен Аллаһы безне яшерен рәвешдә хисабсыз, сөәәлсез (сораучыз – А.Х.) жәннәткә кертде диб әйтерләр, ди. (0946) Алабызмы, юкмы? Аллаһыдан башка берәүгә дә мәгълүм түгел.

Хәзерге көнебездә, хәзерге сәгәтебездә файдаланыб калу, киләчәгебездә файдалы эшләр кылырга тырышу һәр гакул иясенә беренче вазыйфасы булырга тиеш. Барыбыз да көн артындан төн булачагына нык ышанган кебек, терелек соңында үлем киләсенә барыбыз

ышанабыз.

كل آت قريب. ان الساعة لا تية لا ريب فيها و لكن اكثر الناس لا يؤمنون

Шулай ук, һичшиксез, Кыямәт көнөндә Аллаһы хозурына жыелачакбыз. Шунуң өчен пәйгамбәребез әйтә: (استعيد) (әзерләнегез – А.Х.).

Рәсүлебезнең бер мөбарәк хәдисе...

Мөхтәрәм жәмәгать! Бигрәк дә Рамазан Аллаһы каршында мең айдан изгерәк.

Хисабланган, Кадер кичәсе булган Рамазан шәрифнең 3нче унына аяк басабыз. Хәзрәт рәсүл әкрам вә әсхабе кирам Рамазанның соңгы унында гыйбадәтләрен, яхшылыкларын тагын да артдыра төшкәннәр. Инде без дә бүгенге көндә исәнлегезбезне, тынычлыгыбызны ганимәт белеб, начар гадәтләребезне ташлаб, сәвабларны мөмкин кадәр күбрәк алырга тырышу һәрбер мөэмин камилнең бурычыдыр.

Аллаһы Раббел галәммин хәзрәте барчаларыбызга мөбарәк айда вәгдә кылынган хисабсыз әжер-сәвабларга ирешергә насыб итсен.

(0947) 1969 нчы Милядия, 28 нче ноябрь / 1389 һижри, 18 нче Рамазан, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Ерак вә якын жирләрдән мәсҗедгә мәхәббәт итеб пәйгамбәр Мөхәммәд (гм)гә, чын күңелдән өммәт булуны теләб, ихлас күңел белән руза тотыб, жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Кылган гыйбадәт вә изгелекләребезгә кат-кат әжер вә сәваблар вәгдә кылынган, мөбарәк Рамазан аенда кылган һәртөрле гыйбадәтләребез җенабе Раббел галәммин хозурында мәкбуль булыб, Хисаб көнөндә, Жәза көнөндә сәвабе жәзил (күп – А.Х.), вә әжре газыйм насыб итсен. Рамазан аебыз вә жомга көнебез мөбарәк булыб, киләчәкдә дә мөбарәк айларны вә мөбарәк көнләрне шадлык белән күрергә насыб вә мөйәссәр кылсын. Амин.

Мөхтәрәм жәмәгать! Һәркайсыларыбызга мәгълүм, заман, вакыт өчкә бүленә: (زمان ماضي، زمان حاضر، زمان مستقبل). Үткән заманыбыз, хәзерге заманыбыз һәм киләчәк заманыбыз.

Никадәр үткән заманыбыз өчен, кайтарып өчен никадәр тырышсак да, миллионлар белән мал сарыф итсәк дә, һичкемгә аны кайтару мөмкин түгел. Үткән – беткән. Киләчәк заман шулай ук безнең кулыбызда түгел. Белмибез, күрә ... (ахыры юк – А.Х.)

(0948) Инде мөхтәрәм жәмәгать! Руза гыйбадәтендән иң зур максат нәфескә хужа булыб, аны яхшы гадәтләргә күнектөрү, начар гадәтләрдән, шәригать тарафындан тыелган, инсаният галәменә зарарлы булыб табылган, мәкруһ-хәрам эшләрдән саклану, рухыбызны, күңелебезне тәрбия кылудан гыйбарәт.

Хәзрәт рәсүлнең бу хакда шундый сүзләре бар:

رب قائم حظه من قيامه السهر و رب صائم حظه من صيامه الجوع و العطش

Ягъни: шундалаен төнләрен калдырыб гыйбадәт кылучылар бар. Аларның гыйбадәт кылулары бары йокы калдырулары гына, ди. Һәм шундаен руза тотучылар бар, аларның рузасы ач торудан гына гыйбарәт, ди. Ягъни руза тотыб да, телләребезне, дөньябызга, Ахирәтебезгә файдасы булмаган. Сүзләрдән сакларга тырышу, гайбәт, ялган, сүз йөртү, яла ягу, бөһтан – болар башка вакытларда хәрам булган начар сыйфатлар. Менә болар бигрәк дә руза вакыт кылган гамәлләребезне юкка чыгара торган, әлбәттә, тыелырга тиешле, лязим булган эш. Ләкин, жәмәгать, кызганычка каршы, мәсҗедебездә шундый гадәтләр күренә. Мәсҗед әүвәлге заманындагы кебек, тәмәке тартыб, кеше гаебен тикшереп, кешедән көлеб утыра торган каравыл урыны түгел. Мәсҗед – гыйбадәт йорты. Мәсҗедебезнең идарәханәсендә дә кычкырыб көлү, кирәкмәгән сүзләр сөйләнергә тиеш түгел. Хәтта мондый начар гадәтләр мәсҗеднең эхатәсендә (ара-тирәдә – А.Х.), ишек алдында да булырга тиеш түгел. Бу эшләр һәркайсы мәсҗеднең кадерең-хөрмәтен

белмәгәнлекдән килеб чыккан начар гадәтләр. Мондый эшләр һичбер вакытта булырга тиеш түгел.

(0949) Инде Ислам дине бөтен гали, күркәм сыйфатларга чакыручы, өндәүче бер дин булганлыктан, үзләрен шушы юлда диб белгән адәмләр һәрбер начар, күнелсез гадәтләрдән ерак булырга тиеш.

Рәсүл әкрам хәзрәте әйтә:

ان المؤمن ليدرك بحسن الخلق درجة القائم الصائم

Күркәм холкы сәбәбле мөэмин көндезләрен руза тотыб, төнләрен намаз укыб үткәргән кебек булыб, шулар табкан, шулар ирешкән дәрәжәгә, сәвабларга ирешер, ди.

قل الخير فالأفست

Матур булган, хәерле сүзләренә сөйлә, я булмаса, тик тор. Дөньяңга Ахирәтенгә файдасыз, әдәбсез сүзләренә сөйләгәнче тик торуың хәерлерәк, ди.

Инде бер адәм синең ачуыңны китерердәй сүз әйтсә дә, син үзеңә-үзең әйт: мин рузада, синең белән сүз көрәшдерәб рузама зарар китерер, рузамның сәвабын киметәм диб әйт, ди.

Жәнабе Раббел галәмин барчаларыбызга мөбарәк айның хөрмәтен белеб, киләчәгебез өчен зур өләш алыб, кылган гамәлләребезнең сәвабын киметә торган, жылгә очыра торган начар гадәтләрдән ерак булыб, пәйгамбәребез тарафындан хәбәр бирелгән зур әжер вә сәвабларга ирешергә насыйб булсын. Амин.

(0950) 1968 нче ел, 20 нче декабрь / 1388 нче һижри, 30 нчы Рамазан, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Ихлас күнел белән руза тотыб, жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Рамазан аеның ахыр жомгасы барчаларыбызга мөбарәк булсын!

Мөхтәрәм жәмәгать! Мөбарәк Рамазан ае үтде. Ул ай Шәһре рәхмәт диб аталган иде.

Шәһре шәфкәт, Шәһрель ухуввәт, Шәхрель имтихан, Шәһрет тәрбия диб аталган иде.

Шәһрель ижтимагъ, Шәһрель иттифак диб аталган иде. Ул әүвәл Аллаһының рәхмәте, уртасы, Аллаһының мәгъфирәте, ахыры утдан азад була торган ай диб аталган иде.

Гыйбадәт ае, Имтихан ае, Тәрбия ае дигән идек. Чындан да гыйбадәт, Сынау ае, Тәрбия ае икәнән мәсҗедләребездә күзләребез белән күрдәк. Мәсҗедебез гыйбадәт кылучылар белән тулыб торды. Чын мөселман адәмләр белән начар юлда булган адәмләр – һәркайсы сыналды, аерылды. Кардәшлек, дуслык, бердәмлек ае дигән идек. Бу айда барчаларыбыз бертуган кебек, чын туганларча, дусларча мәсҗедкә жыелыб, (0951) күмәк рәвешдә Тәравих намазлары укыдык. Бөтен мөселманлар бердәй булыб, ихлас күнел белән дөньябыз, Ахирәтебез төзек булсын диб, жәмәгать белән догалар кылдык. Шушы рәвешле күб жәмәгать белән Тәравих укуларыбыз, меңләрчә мөселманлар бергә жыелыб догалар кылуыбыз, менә бу әйткәнләребезнең шаһидлары.

Әлхәмделилләһи Раббел галәмин, шушы мөбарәк айны зур изгелекләр белән динебез кушканча, пәйгамбәребез кушканча үтәдек. Шушы кылган гыйбадәтләребезнең чындан да чын күнелдән булганмы? Чындан да зур сәвабларга ирешдерә торган руза гыйбадәтебездән күнелләребезне, йөрәкләребезне пакъли алдыкмы? Нәфесләребезгә чындан да хужа була алырга гадәтләндекме?

Шактый гына вәгазь-нәсыйхәтләр ишетдек. Коръән Кәримдә Аллаһының әйткәне:

و ذكر فان الذكرى تنفع المؤمنين

Ягъни: вәгазь-нәсыйхәт кыл. Вәгазь-нәсыйхәт мөэминләргә файда бирер. Алар вәгазь-нәсыйхәтне тотарлар дигән адәмләр жөмләсенә керә алырбызмы? Һәм “Ганкәбут”

сүрәсендә 45 аятдә Аллаһы Кәримнең:

ان الصلوة تنهى عن الفحشاء و المنكر

дигән сүзенә мөафыйк булып, укыган намазларыбыз безне бозыклык, начар гадәтләрдән тыямы?

Инде Рамазан чыкканның соңында азмы-күбме ишеткән вәгазьләребез файда биреп, шуларны исдә тотып, начар, күнелсез гадәтләребезне ташлап, форсатыбыз булган сау-(0952)сәламәт булганларыбыз жәмәгать намазына дәвам итсәк, яки өйләребездә укысак

طاعة بعد الطاعة دليل الرضوان

Гыйбадәт соңында гыйбадәт – Аллаһының ризалыгына (гыйбадәтләрнең кабуллыгына) сәбәб, дигәнләр. Шушы сүзгә бина, һичшиксез, әйтә алабыз: тоткан руза гыйбадәтләребез, намаз гыйбадәтләребез Аллаһы кашында мәкбуль ителсен, һәм зарилык белән кылган тәүбәләребезнең, догаларыбызның кабуллыгына ишарә булчак. Рамазан аенда руза тотып, намазлар укып, Рамазан чыгу белән, начар, бозык, Аллаһы тыйган гөнаһлар эшләргә кереп китсәк, менә бу вакыт:

معصية بعد الطاعة دليل الخذلان

Ягъни: күб яхшылыктар кылып, тәүбә-истигъфар кылып, гөнаһдан арынганның соңында яңадан гөнаһ булган, динез без тарафындан тыелган начар эшләргә ябышу – дөнья Ахирәтдә хурлыкка төшүнең галәмәте, дигәнләр.

Чындан да мунча кереп, тәнләребезне кердән пакъләб, сафлап, чиста киёмләр кигән адәмнең пычракка кереп батуы нинди күнелләргә авыр булган, күнелсез хәл булса, инде ихлас күнелләребез гыйбадәт кылып, рузалар тотып та, яңадан шундый гөнаһ эшләргә кайтсак, Аллаһы сакласын.

Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенең “Игъраф” сүрәсендә 179нчы аятендә зикер ителгән, зур үкенечгә калган адәмләр жөмләсендән булуыбыз ихтимал:

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

ди. (0953) Тәхкыйк, шундый адәмләрдән, женләрдән жәһәннәмгә керерләр. Алар күнелләре, каләбләре (йөрәкләре – А.Х.) белән Хакны белмәсләр, белергә тырышмыслыр, күзләре булса да, Хакны күрмәсләр, игътибар итмәсләр, колактары булса да, Хакны ишетмәсләр, ягъни вәгазь-нәсыйхәтне ишетмәсләр, бу сыйфатдагы адәмләр. Хәйванлар бәлки алардан күб азгынрак, чөнки хәйванларда үзләренә зарарлы булган нәрсәләрдән сакланыр өчен күнелләре, күзләре, колактарын сарыф итеб, үзләренә зарарлы нәрсәләрдән сакланалар. Менә болар гафил адәмләр, ди.

Аллаһы Раббел галәмин барчаларыбызны мондый хәлләргә калудан сакласын. Дога кылыйк:

اللهم أرنا الحق حقا وارزقنا اتباعه ، وأرنا الباطل باطلا وارزقنا اجتنابه ، ولا تجعله ملتبسا علينا فنضل ، واجعلنا للمتقين إماما

И Аллаһы, барчаларыбызга хаклыкны күрергә, хак диб белеб, хаклыкка иярергә, хак юлга гомер итәргә насыйб итсен. Батыйль, бозык юлны батыйль диб белергә, андан сакланырга насыйб итсен иде.

Мөхтәрәм жәмәгать! Мөбарәк гаед Фитыр көнен шадлык белән күрергә. Тынычлык, татулык нигезендә матур итеб каршы алып, матур итеб үткәергә насыйб булсын.

Жәмәгать! Гаед намазында тыгызлык булып, эссе булып. Пәйгамбәребезнең

احب للناس ما تحب لنفسك

дигән сүзен исдә тотып, үзөбөзгә аулак килсә дә, үзөбөздән башкаларга авырлык китермәскә тырышык. Бик кыска вакыт уңайсызлыкка түзсәк, Аллаһы Раббел галәмин

хәзрәте безне Кыямәт көнендә (0954) булачак авырлыклардан халас (коткарыр – А.Х.), нәжат бирер.

Женабе Хак Рамазан шәриф аен матур итеб гамәле гыйбадәт, биш вакытка жәрәб үткәргән кебек, алдагы көнләребездә дә биш вакыт намазларыбызны жәмәгать белән үтәргә насыйб булса иде. Кылган догаларыбыз кабул булып, барчаларыбыз сәгадәт дарәйнгә ирешү насыйб вә мөйәссәр булсын.

(0955) 1968 нче Миляди, 27 нче декабрьдә / 1388 нче ел Һижри, 7нче Шәввал, жомга көн. Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Өстебезгә туган Шәввал ае һәм Шәввал аеның 1 нче жомгасы мөбарәк булып, алдагы көнебездә дә барчаларыбызга күб жомгаларны ил, жан тынычлыгы һәм шадлык белән күрәргә насыйб булса иде!

Мөхтәрәм мөселманлар! Шәригәте мөхәммәдия безне һәрбер начар гадәтләрдән сакланыб. Үзара дошманлыкка, рәнжетүшегә сәбәб булган начар гадәтләргә безгә һәркайсын хәрам иткән, һәркайсыларыбызның ишеткән вакытта күнелләребезне рәнжетә торган бер начар гадәт булса, ул да булса бөһтан, ифтира, ягъни бер адәмнең бөтенләй ул эшдән хәбәрсез, күңеленә дә килмәгән бер эшне, ул адәмгә сылтау, бәла ягу. Менә бу Ислам шәригәте каршында хәрам булган бер начар гадәт. Чын мөселман адәм асылын, төбөн, чынлыгын белмичә, һичбер адәмгә бер гәбне, начарлыкны иснад (ягъни ул шулай, ул болай) тәгаен гәб анда диб, бөһтан, яла ягудан, әлбәттә, сакланырга тиеш. Бөһтан дигән начар сыйфат Аллаһының каты газабына дучар итә торган мәшәкәт белән ирешкән, яхшы гамәлләребезнең әжер-сәвабларын бетерә торган, (0956) олуг булган гөнаһдыр.

Женабе Хак Коръән Кәримдә “Нур” сүрәсендә 15-16 нчы аятләрдә әйтә:

وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّئًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ

Ягъни: сез ул бөһтанның жиңел эшкә санарсыз. Хәлбуки ул бөһтан яла ягу, гөнаһсыз адәмләргә рәнжетү. Аллаһы кашында гөнаһ вә үкенечкә сәбәб булган, Аллаһының газабына сәбәб булган зур эшдер, ди.

Шушындый бер бөһтан булган бер хәбәрне, сүзне сөйләүчеләргә ишеткән вакытта да سبحانك هذا بهتان عظيم

диб әйтергә кирәк иде диб, Коръән аяте тәнбиһ кыла.

Бу аятының сәбәбе, нөзүле – хәзрәт хакында Гайшә булса да хөкме гамь (барчабызга) тагын да Аллаһы Тәгалә Коръәндә “Әхзаб” сүрәсендә 58нче аятыда әйтә:

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا كُتِبَ عَلَيْهِنَّ أَنْ يَأْتِيَنَّاهُنَّ وَنُحْمًا يُبَسِّبْنَ

Ягъни: шундалаен адәмләр мөэмин ирләргә мөэминә хатынларны кылмаган эшләрен (гаебләрен) кылды диб, бөһтан ифтиракладылар. Ул кешеләр ялган бәла ягу белән ифтира, бөһтан кылу үзләренә зур гөнаһ йөкләделәр, алдылар. Бу аятының сәбәбе нөзүле – хәзрәт Галине рәнжеткән мөнафыйклар хакында иңгән, диләр. Тагын да Аллаһы Тәгалә хәзрәте безгә хыйтаб кылыб:

يا ايها الذين آمنوا اجتنبوا كثير من الظن ان بعض الظن اثم

И, иман китергән бәндәләр! Күб гөманнан сакланыгыз, гөманның башкалар хакында начар уйлау – зур гөнаһ булган эш. Бөһтан, ифтира – башкалар хакында яла ягу нахак бәла тагу – безнең динемез тарафындан хәрам булган эш, чөнки бу эшләр кешене хаксызга рәнжетү, (0957) нахак сүзнең күнелләргә бик авыр тыелыб, рәнжетелгән адәмгә зур жәбер-золым булачак. Ислам дине адәмләргә кул белән дә, тел белән дә, нинди генә юллар белән булса да рәнжетүдән каты тыйган, сакланырга кушкан. Бөндый эшләргә ахыры үкенечкә

калуга сәбәб булган, зур гөнаһ булып, Аллаһының газабына дучар булуга сәбәб булуын безгә ачык белдергән.

Бөһтан сәбәбле Карунны дөньяда ук жир йотыб, Аллаһының газабына ирешде. Корьәндә “Кыйссас” сүрәсендә женабе Хак әйтә:

فخسفنا به و بداره الارض

Ягъни: Без Карунны, йортыны вә малларыны йирдән йоттырдык.

Бөһтан сәбәбле дөньяда ук [Карун] газабына дучар булды. Карун Муса пәйгамбәрнең атасы белән бертуганның улы була. Зур дәүләткә хужа була. Үзенә дәүләте белән горурланып, тәкәбберләнеп, Муса пәйгамбәрне һәртөрле рәнжетә. Муса пәйгамбәр туганлык хакда хаклап, моңа сабыр итә. Шул кадәр кабәхәтлеккә бара ки, бер зиначы, корсаклы хатынны тавып, күб акча бирергә вәгъдә кылып, Муса пәйгамбәргә бәла ягып (бөһтан кылып), Муса минем белән зина кылды, диб әйтергә вәгъдә ала. Бер бәйрәм көнендә Муса пәйгамбәр халыкны жыеп, шәригать хөкемләрән халыкка өйрәткән вакытта: эгәр бер адәм кеше малын урласа, кулы киселер, зина кылса, рәжәм кылыныр. Шушындык зур гөнаһлары гадел мөтәһидләр белән ачык беленсә, бу адәмгә шәригать хөкеме шулай булачак, диб сөйләгән вакытта Карун аягүрә басып: йә Муса, эгәр шушы гөнаһларны син эшләсәң дә, шулай эшләргәме? – диб сорый. Шул вакыт хәзрәт Муса: Аллаһының хөкеме бөтен кешегә бертөсле. Мин эшләсәм дә, (0958) хөкем шулай булачак, дигәннең соңында Карун, әлгыйаз билләһи, Муса пәйгамбәргә: менә синәң хакыңда фәлән хатын белән зина кылган, диб әйтәләр. Алайса синә таш белән атып үтерергә кирәк, диб Аллаһының зур пәйгамбәренә бөһтан, ифтира кыла. Шул вакыт Муса пәйгамбәр хатынны чакырта. Хатын: Карунның зур акча бирергә вәгъдә кылып, Аллаһының пәйгамбәре шушындык начарлыкны кылды диб әйтергә сүз биреп икърар кыла. Хаклык ачык, мәгълүм була. Муса пәйгамбәр: үзенә ибне гамми (абыемның улы – А.Х.) тарафындан шушы кадәр бөһтан, ифтира (яла ягылуга) ифрат дәрәжәдә күңеле белән рәнжеб: йә Рабб, бу залимнең ширендән (явызлыгынан – А.Х.) коткар, диб Аллаһыга шикаять кылганның соңында Аллаһы тарафындан хыйтаб кылына: йә Муса, жирне сиңа мәсхәрә кылдым. Йирне синәң ихтыярыңга куйдым, диде. Шул вакыт Муса пәйгамбәр: и жир, Карунны йот, диде. Тезләренә кадәр батды, икенче дәфга – билләренә кадәр батды, өченче мәртәбә – дөшенми мәртәбәләрендә бөтенләй жиргә батды. Шушы вакыт бәгъзе мөнафыйклар: Муса пәйгамбәр Карунның хәзинәләренә кызыгып, шушы рәвешле кылды, диюләренә каршы – [Муса] Карунның малын, хәзинәсен, йортларын юк булуын теләде. Бөтен сарайларын, амбарларын жир йотды:

فخسفنا به بداره الارض

Үзе белән бергә йортларын да йиргә гарик итде.

Бөһтан яла ягу гөнаһ кәбаирдән саналып, бу гөнаһның тәүбәсенә кабуллыгы да берничә шартка бәйләнгән:

1. Мин фәлән адәм хакыңда нахак бәла, бөһтан кылган идем, менә ул сүз дөрест сүз түгел, диб башкаларга белдерү.
2. Бөһтан кылынган кешедән гафу үтенү.
3. Бөһтан ителгән адәмгә истигъфар идеп, Аллаһы, бу кешедән гөнаһлар гафу ит. Мин аны хаксызга рәнжетдем, диб.

Соңындан ихлас күңел белән бу эшенә (0959) тәүбә кылып, мондый начар гадәтне ташлап, бу эшендән катгый рәвешдә тыелу. Безнең арабызда шушындык начар гадәтләр күб.

Үзез без дә булган начар гадәтләрне күрмибез, башкаларыбызның начарлыгын күрәбез. Ул гына да түгел, булмаган эшләр белән бөһтан, яла ягу кебек начар гадәтләрне кылудан да

тайпынмыйбыз. Әгәр дә без рәсүл әкрам хәзрәтенә:

فطوبى لمن شعله عيبه عن عيوب الناس

Ягъни: нинди зур сөенеч шул кешегә, үз гаебен тикшереп, башкаларның гаебен күрә алмады, үз-үзен төзәтергә тырышды, дигән сүзен исдә тотсак, мондый начар гадәтләрдән ерак булырбыз.

Женабе Хак барчаларыбызны дөнъяда вакытда дуслык-татулыкны жибәрәб, дошманлыкка, фетнәгә сәбәб булган мондый начар гадәтләрдән ерак булыб, Кыямәт көнендә шушындый начар гадәтләрәбез сәбәбле рисвай галим булудан барчаларны сакласын иде.

1969 нчы ел, 3нче гыйнвар / 1388нче һижри, 14нче Шәввал, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Ерак вә якын ийрләрдән пакъ киём, саф күңел белән женабе Халик вә Раббел галәмин хәзрәтенә ризалыгын истәб, жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Дөнъя Ахирәт сәләмәтлек, (0960) дөнъя Ахирәт Аллаһының рәхмәте вә бәрәкәте барчаларыбызга насыйб булсын.

Мөхтәрәм жәмәгать! Сау-сәләмәт булыб, Яңа елны күргәнләребезгә, барчаларыбызга Яңа елыбыз мөбарәк булсын, илләребез, жанларыбыз тыныч, тәнләребез сәләмәт булыб, жөмләбезгә шадлыклы, мәхәббәтле ел булсын. Барчаларыбызга тәуфыйк, һидаять биреп сыйрате мөстәкыйм үзрә яшәб, гомерләребез түгәрәк, әжәл вәгдәләребез ирешсә, ахыр сулуларыбызда иманыбызны юлдаш кылыб, сәгадәт әбадиягә (мәңгелек бәхеткә – А.Х.) ирешергә насыйб булсын. Йә, Мөжибед дәгъват! Йә, Мөжибес са'илин!

Мөхтәрәм жәмәгать! Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә сүрәи “Ниса”да, 13-14 аятләрдә безгә караб әйтә:

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

Ягъни: бер кеше Аллаһыга итагать кылса (буйсынса) һәм пәйгамбәргә итагать кылса, Аллаһы Раббел галәмин ул адәмне Үзенә мөһмин колларына вәгдә кылган нигъмәт, шадлык йорты булган жәннәт бакчаларына кертер. Әгәр бер адәм шушындый мәңгелек, чиксез булган Аллаһының нигъмәт, шадлык йортына ирешдеме, инде бу адәм зур бәхеткә, зур теләгенә ирешде. Әгәр бер адәм Аллаһыга һәм Аның рәсүленә итагать кылмый, каршылык кылыб, чикдән үтсә, менә ул адәмне тәмуғька кертер.

نعوذ بالله من ذلك الحال

Ул тәмуғь әһелләренә хурлыклы, рәнжеткүче, каты газаблар булгучыдыр.

Инде бу аятдән аңлашылганча, Аллаһыга итагать кылу кебек, пәйгамбәренә дә (0961) итагать кылу бөтен мөһмин, мөселманга фарыз бурыч була.

Аллаһыга итагать кылу, пәйгамбәргә итагать кылу ничек була? Аллаһының әмер-боерыкларын үтәү, тыйган эшләрендән тыелу Аллаһыга итагать кылу булачак. Инде пәйгамбәргә итагать кылу, буйсыну, пәйгамбәребезнең сүзләрен искә алыб, аның әйткәнләрен үтәргә тырышу. Менә шушы вакытда гына без Аллаһыга итагать кылган булабыз һәм пәйгамбәргә итагать кылган булабыз. Шушы мөбарәк пәйгамбәребезнең әйткән сүзләрен исдә тотыб, хәтердә тотыб, пәйгамбәр кушкан яхшы гадәтләр белән гадәтләнергә тырышу, пәйгамбәр тыйган начар гадәтләргә ташлау, пәйгамбәрнең кушканны гамәл итү, аңа итагать кылу. Пәйгамбәргә итагать кылу Аллаһыга итагать кылу булачак. Женабе Хак сүрәи “Ниса”да 85нче аятдә әйтә:

من يطع الرسول فقد اطاع الله

ди. Бер адәм пәйгамбәргә итагать кылса, аның сүзләре белән гамәл итәргә тырышса, тәхкыйк, ул адәм Аллаһыга итагать кыла, буйсына, ди. Пәйгамбәребезнең беркадәр мөбарәк сүзләрен әйтеб узам. Мөбарәк сүзләренә исдә тотыб, шулар белән вәгазыләнеб, дөнъя Ахирәтдә Аллаһының рәхмәтенә ирешергә сәбәб булсын.

قال رسول الله صلعم: من اعبرت قدماه في سبيل الله حرمه الله على النار

Бер кеше Аллаһы юлында ике аягын тузанландырса, җенабе Раббел галәмин ут газабын хәрам кылыр (тәмуғьдан коткарыр).

Безгә искә алырга тиешле эшләр, безнең мәсҗедгә жомга килүләребез – һәркайсы Аллаһы юлында аякларыбызны тузанландыру. Инде пәйгамбәребезнең шушы сөенечле хәбәре шул вакытта жиренә җиткерергә тиешенчә үткән булырбыз. Тәнләребез, киемләребез пакъ булган шикелле, күңелләребезне бозык, начар ниятләрдән, телләребезне (0962) бөһтан, гайбәтләрдән саклаб, файдасыз сүзләрдән сакланыб, шушы рәвешдә булса, юлда жөрүләребез дә Аллаһы кашында гыйбадәтдән саналачак, чөнки рәсүлулла икенче бер хәдисендә әйтә: берәү пакъләнеб, яхшы ният белән мәсҗед юлында булса, әүвәлгә адымында Аллаһы Тәбарәкә аның хаталарын гафу кылыр. Икенче адымында аңа изгелекләр, сәваблар язылыр, ди.

Шушы рәвешле әдәб белән күңеләребездән белгәнләребезне укуб, я булмаса, ана телебез белән: йә Раббым, гөнаһларымны ярлыка, дөнъя Ахирәтдә рәхмәт ишекләреңне, рәхмәт хәзинәләреңне ачкыл. Мәсҗедгә керсәк, берәүгә уңгайсызлык, күңелен рәнҗетерлек эшләрдән сакланыб, берәүне дә этми-төртми, пәйгамбәребезнең:

ارحموا ترحموا و اغفروا يغفر لكم

Ягъни: рәхимле, шәфкатьле булыгыз, Аллаһының рәхмәтенә ирешерсез. Башкаларның кимчелекләрен гафу итегез, үзегезнең кимчелекләрегез гафу кылынмыш булыр, дигән.

انما يرحم الله من عباده الرحماء

Ягъни: Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә Рәхимле. Колларына гына рәхим, шәфкать кылачак, дигән сүзләрен исдә тотыб, шулай ук мөбарәк пәйгамбәрнең алтындан кыйммәтле сүзләре:

أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَيِّسِرِ الْعِبَادَةِ وَأَهْوَنِهَا عَلَى الْبَدَنِ؟ الصَّمْتُ وَحُسْنُ الْخُلُقِ

Ягъни: Мин сезгә гыйбадәтләренң иң җиңеле, тәнгә дә авырлыгы булмаган гыйбадәтләрдән хәбәр бирмәм, ди. Ул да булса, телеңне кирәкмәгән, файдасыз сүзләрдән тыеб, тик тору, күркәм холыклы булу, Кыйблага каршы утырыб, башкаларга ничек кенә булса да уңайсызлык кылудан сакланыб, – мәсҗеддә тик утыруларыбыздан Аллаһы каршында гыйбадәтдән санала икән.

(0963) Җенабе Хак “Мужадәлә” сүрәсендә әйтә:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Бу аять безгә генә караб әйтелгән кебек. Ягъни Аллаһыга иман китергән, Аллаһының сүзенә ышанган адәмләр һәркайчан, сезгә әйтелсә: иркенәгез, киңәгез, башкаларга киңлек кылыгыз. Мәҗлесләрдә, халык күб җыелган урынларда башкаларга киңлек кылыгыз, урын бирегез. Инде, әмеренә итагать кылсагыз, (يفسح الله لكم) Аллаһы сезгә дә ризыкларыгызда, урынларыгызда, дөнъяда да иркенлек кылыр һәм Ахирәтдә дә:

وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

الرسول فقدموا بين يدي نجواكم صدقة ذلك خير لكم وأطهر فإن لم تجدوا فإن الله غفور رحيم

Ягъни: килүчеләргә урын бирегез, күтәрелегез диб әйтелсә, сез күтәрелегез, урын бирегез. Менә шушы рәвешле башкаларга изгелек кылуларыгыз сәбәбле Аллаһы сезнең дәрәҗәләрегезне күтәрер, исемләрегезне яхшылык белән зикер кылынырга сәбәб булыр

һәм Кыямәт көнендә дәрәжәләрегез күтәрелергә сәбәб булыр, ди. Мәсжеддә башкаларга урын бирүләребез, үзөбезгә уңгайсыз, читен булса да, башкаларга иркенлек кылырга тырышуларыбыз нинди зур, сәваблы хәлләрдән икән.

Мөхтәрәм жәмәгать! Мәсжедебезгә килгәндә, киткәндә һәм башка вакытларда, һәм мәсжед эчендә дә, кергәндә, чыкканда да Аллаһының әмерләрен, пәйгамбәрәмезнең сүзләрен исдә тотыб, шулар белән гамәл итәргә тырышсак, Аллаһыга итагать, пәйгамбәргә итагать кылган булыб, Аллаһы тарафындан вәгъдә кылынган, пәйгамбәр тарафындан сөнеч бирелгән бөек мөкафәтләргә һәм мәңгелек сәгадәткә, теләкләребезгә ирешү булыр. (0964) Инде мәсжедгә килү-китүләребез дә, әллә кемләргә начарлык теләү, телләребездә гайбәт, бөһтан булса, мәсжедгә кергәндә, чыкканда башкаларны этеб-төртеб, телләребез белән бер-беребезгә әдәбсез сүзләр сөйләү белән торыб да, мәсжеддә мөселманларның яхшы киёмләрен, я булмаса, яхшы аяк киёмләрен киөб, алар урынына начар аяк киёмләрен калдырсак, мәсжеддән чыгу белән мулла-мөэзинне вә башкаларны гайбәт-бөһтан кылыб, нинди генә юллар белән булса да башкаларны рәнжетсәк, бу эшләребез Аллаһыга, Аллаһының пәйгамбәренә гасый булу, каршылык булу булыб, Кыямәт көнендә зур үкенечкә калуыбызга сәбәб булчак. Чөнки пәйгамбәр Хо́да ачык рәвешдә әйтә:

أيها الناس اتقوا الله فوالله لا يظلم مؤمن مؤمنة الا انتقم الله منه يوم القيامة

Ягъни: И, адәмләр! Аллаһыга тәкъвалык кылыгыз, начар эшләрдән сакланыгыз. Аллаһы берлә ант итеб (فو الله) диб әйтә мөэмин булган кеше, икенче – рәнжетмәс, жәбер-золым кылмас. Иллә мэгәр ничек кенә булса жәбер-золым кылыб рәнжетсә, Кыямәт көнендә Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә ул адәмдән үч алачак.

Бу бик зур сүз Аллаһының пәйгамбәре юк-бар гына, аз гына эшләргә ант итми ифрат дәрәжәдән сакланырга тиешле. Мөэмин адәм пәйгамбәрнең шушы хәдисләрен ишетә торыб мондый эшләрен кылмас. Тагын да пәйгамбәр Хо́да әйтә:

ليس منا من عثر مسلما او ضره او ماكره

Ягъни: алдаучылар, башкаларга ничек кенә зарар итүчеләр, күнелләренә авыр тыелган эшләр белән башкаларны рәнжетүчеләр – минем өммәтемнән түгел, ди.

Мондый эшләрдән саклансак, безнең дөнъяда ук тату, тыныч, рәхәт яшәвебезгә сәбәб булган яхшы хәлләр.

(0965) Адәм баласы хатадан хали (ирекле – А.Х.) түгел, кимчелексез – бер Аллаһы. Һәркайсыларыбызда зур кимчелекләр булырга мөмкин. Чын мөселман булыык, пәйгамбәргә чын өммәт булуны теләсәк, пәйгамбәр кушканча, әсхабе кирам юлын тотыйк. Алар ничек булганлар? Берәү дә, начар гадәтне күрсәләр, артындан сөйләб йөрмәгәнләр. Кеше юк вакытта гына аның турында начар сүз әйтмәгәннәр кеше алдында йөзен кызартмый гына. И, кардәш! Синдә шундый күңелсез гадәт бар, син ул гадәтеңне ташла, диб әйтә торган булганлар.

Инде мөхтәрәм жәмәгать! Хәлемдән килгән кадәр Коръән аятләре белән пәйгамбәрәмезнең мөбарәк сүзләрен әйтеб исегезгә төшердем.

Аллаһы Раббел галәммин хәзрәте барчаларыбызга тәуфыйк, һидаять бирсен. Жәнабе Хакка итагать кылыб, пәйгамбәренә итагать кылыб, аның сүзләре белән гамәл итеб, Аллаһыга, пәйгамбәргә итагать кылган бәндәләренә вәгъдә кылынган әжер вә сәвабларга ирешергә насыйб булсын.

(0966)

15. 1968нче Миляди. Вәгазь башлана 11нче октябрдән.

Мигъраж хакында бар.

(0967) 1388нче Һижрия, 19нчы Рәжәб, жомга көн
Бисмилләһир Рәхманир Рәхим.

Аллаһы Раббел галәмин хәзрәтенә рәхмәтен өмед итеб, ихлас күңелләре белән гыйбадәт кылыр өчен жомга намазына жыелган мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Аллаһы Раббел галәмин хәзрәте тарафындан барчаларыбызга дөнья Ахирәт сәламәтлек, дөнья Ахирәт Аллаһының рәхмәте, дөнья Ахирәт хәер вә бәрәкәт насыйб булсын. Мөхтәрәм жәмәгать! Аллаһының ярдәме, сез, мөселман кардәшләремнең догасы сәясендә ерак елларга сәяхәт кылыб (сәфәр кылыб), кан кардәшләрем, мөселман кардәшләрем, шул жөмләсендән күб кенә якташларыбыз белән күб кенә галимләр белән күрешәб, утырышыб, сау-сәламәт әйләнәб кайтдым. Күб кенә дин галимләрә белән күрешәб, утырышыб, сау-сәламәт әйләнәб кайтдым. Күб кенә дин галимләрә, фән галимләрә вә башка мәшһүр, күренекле адәмләр житешдергән Татарстан үзәге – тарихи Казан шәһәрәндән килүем мөнәсәбәте илә, гәрчә мин андый ихтирамга лаек адәм булмасам да, (0969) зур ихтирам итеб, зур кунак итделәр. Аллаһы разый булсын һәр күрешкән адәмләргә һәм мәжлесләрдә һәркайсыларына. Казан мөселманлары исемәндән сәламләрегезне табырдым. Ангрен (Аһәңгәран шәһәрә, Үзбәкестанда урнашкан – А.Х.) шәһәрәндә үзбәк, тажик, казак (казак – А.Х.) халыклары катнаш сөннәт туйларында һәм мәет озату мәжлесләрендә булырга тугъры килде. Һәрбер булган жиремдә утырышкан мөселман кардәшләребез әһле гыйлем дә – һәркайсы сау-сәламәт илегезгә кайтыб, Казан шәһәрәндә яшәүче кардәшләребезгә хөлүс каләбдән (чын йөрәктән – А.Х.) дога вә сәлам табырырга кушдылар. Өстемә эманәт итеб алган шушы мөселман кардәшләребезнең сәламен табырам. Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу!

Әгүзу билләһи минәш шәйтанир рәжим.

Женабе Раббел галәмин Коръәндә “Тәхрим” сүрәсендә 8нче аятьдә әйтә:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

И, Аллаһыга иман китергән, ышанган бәндәләр! Аллаһыга чын тәүбә белән (чын үкенү белән) тәүбә кылыгыз, чын үкенү белән үкенәб, Раббыңызга кайтсагыз, женабе Хак гөнаһларыгызны бетерәб (гафу итеб), агар сулары булган оҗмах бакчаларына кертүе өмедле. Ул көндә, ягъни Кыямәт көнендә пәйгамбәргә ияреб иман китергән бәндәләр хур кылмас (0970), үкенәчкә калдырмас, ди.

Коръәндә “әл-Гыймран” сүрәсендә, 135нче аятендә женабе Хак әйтә:

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاجِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Ягъни: шундалаен адәмләр гөнаһ булган бер эшне эшләгәннең соңында чын күңелләре белән үкенәб, тәүбә кылыб Аллаһыга кайтдылар да икенче мәртәбә шушы начар, гөнаһ булган эшне кайтдан (кабат – А.Х.) эшләмәделәр.

13бнчы аятьдә шушы кешеләр хақында женабе Раббел галәмин шушы рәвешле бушәрәт (шатлыклы хәбәр – А.Х.) бирә:

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

Ягъни: шушы рәвешле хата вә гөнаһларына тәүбә кылыб, үкенәб Аллаһыга кайткан бәндәләрнең жәзалары, мөкафәтләре гафу ителер. Аллаһы тарафындан гөнаһлары гафу кылыныб, жәннәт бакчаларында мәңге калучылар, ди.

Шушы аятьләрдән аңлашыла ки, һәрбер мөэмин, мөселман булган адәмгә һәрбер хата, касдән онытыб кылынган гөнаһларыбызга чын күңелдән үкенәб, тәүбә кылу, икенче

эшләмәү барыбызга фарыз була. Иң яхшысы:

فرض على الناس ان يتوبوا و لكن ترك الذنوب اوجب

Гөнаһдан үкенәб тәүбә итү – фарыз, әмма гөнаһ булган эшләрдән саклану, ерак булу – монысы фарызрак була.

Инде, жәмәгать, форсат кулда вакыт шартларын жиренә житкереб тәүбә кылуда. Югарыда укылган аятләр буенча вәгдә кылынган зур сөенечләр бар.

Гөнаһ эшләр төрлечә була:

1. Аллаһы берләң ике арада булган гөнаһлар, ягъни: фарыз важибләребезне үтәмәү, хәрам ризыклар ашау, хәрам нәрсәләр эчү, үз-үзен үтерү, башкаларны начарлыкка өндәү. Менә бу эшләр Аллаһы берлә ике арада булган хәрам. Хәрам гайре золми (ظلمى) булыб, мондый гөнаһларга [кеше] чын күңелендән үкенәб тәүбә кылса, инша Алла, ихласдан булса, Аллаһы гафу итәр. Фарыз важибләрне каза кылырга онытмаска кирәк.

2. Инде хәрам золми булган гөнаһлар бар. Менә бу гөнаһларның мисаллары: көч-куәт беләнме, теләк беләнме, ничек кенә булса да башкаларны рәнжетү. Менә мондый гөнаһларга никадәр генә тәүбә кылсак да, шушы жәбер-золым итеб рәнжеткән адәмләрне бәхилләтмичә тәүбәләре, никадәр ихлас белән әйтелмәсен, гөнаһлары гафу ителмәчәкдер. Иң куркынычлы гөнаһ менә шушы – золми булган гөнаһлар. Шәйтән коткысы белән бер-березне рәнжеткән булсак, кирәк малларына жәһатендән, кирәк – телләребез белән бөһтан, гайбәт, наһак сүзләр белән рәнжеткән булсак, тиздән ул кешеләр белән бәхилләшү, ризалашу кирәк. Инде берәү рәнжетелгән адәмдән үзенә начарлығына үкенәб, бәхиллек сорый икән, чын мөселманлык шул гафу итү, риза булу. Бу һақда жәнәбе әйтә:

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

Ягъни: чын тәкъва адәмләр ачу килгәндә ачуларын (0972) йотарлар, ягъни никадәр ачулары килсә дә, Аллаһыдан куркыб, ачулары белән эш итмәсләр. Шулуй ук ул кешеләр башкаларны гафу итәрләр, ди. Менә мөттәкыйләр (тәкъва адәмләр) шулар, ди.

Дәһи пәйгамбәр Хода әйтә:

ان الله عفو يحب العفو

Ягъни: Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә Гафу итүче, бәндәләренең дә бер-берсен гафу итүләрен сөя, ди.

3. Гөнаһлары адәмләрнең башка мөхлүкъләр (хәйванлар) белән ике арада булган гөнаһлар. Башка гөнаһсыз хәйванларны рәнжетүдән, аларның һақларына керүдән, жәбер-золым итүдән сакланьрга кирәк. Колхозларда, совхозларда хәйван караучылар, кошлар караучылар, шушындый эшдә булган адәмләр хәйванларның ризыкларына хыянәт кылудан, аларны рәнжетүдән бигрәк дә башларына сугудан бик сакланьрга кирәк. Вакытында ашатыб-эчертеб, асларын тазарту – менә болар аларның һақларын ригать кылу була. Әгәр, киресенчә, тәрбиясенә кимчелек кылса, ризыкларына хыянәт кылса, бу да куркынычлы хәлләрдән. Инде йортларда эт асраучыларыбыз, мәче асраучыларыбызда да һәркайсын һақын ригать кылырга тиешбез аның. Хәзрәт рәсүлнең сәһих хәдисләрендән: бер гөнаһ иясе бер хатынның сусаган эткә шәфкать кылыб сораруы аркасында хәрам гайре золми булган гөнаһысы ярлыканыб жәннәттә булуы; бер хатынның мәче бәйләб ашатмый асравы һақында тәмуғълык булуы – менә бу эшләр һәркайсы гөнаһсых хәйванлар һақында зур игътибарлы булуны (0973) искә төшерә торган гыйбрәтле хәлләр.

Хәрам золми булган гөнаһлар һақында дөһьяда бәхилләшмичә, ризалашмаенча, Ахирәткә, Кыямәт көненә калса, ул көндә хәлләрнең бик мөшкел булачагы һичшиксез ачык мәгълүм, чөнки сәйидель әһбия, хәтимен нәбийин булган пәйгамбәребез (сгс)нең (حجة الوداع) да

сөйләнгән хәтбәсендән ачык мәгълүм: мөбарәк пәйгамбәр актык хажендә жыелган жәмәгәткә караб: кем дә кемнең минем өстемдә хакы булса, әйтсен, хакын үтәрмен. Кем дә кемгә, беренчедән, мин кулым беләнме, телем беләнме жәбер кылган булсам, менә тәнем әгъзаләрем миндән кыйсас (кисеп – А.Х.) таләб итсен, Кыямәткә калмасын, диб, пәйгамбәр булса да, Кыямәтнең хәлендән шушы кадәр курыкды. Инде пәйгамбәрләренә хужасы, Аллаһының дустаны, хәбибә кеше хакының Кыямәтдә шундый куркынычлы хәлгә калудан курыкса, инде безгә ни калды?

Бәндәчелек белән ир хатынын, хатын ирен, күршеләребезне, башка адәмләр белән үбкәләшкән, бәйләнешкән, хәтер калдырышкан булсак, вакыт үтмәс борын, бәхилләшеб тәүбә кылыйк. Бүгенге эшне иртәгә калдыру ирлек түгел. Үлемнең уйламаган-көтмәгән вакытта килеб житүен һәрвакыт исдә тотарга кирәк. Хәзрәт рәсүл әйтә:

اني لا توب الى الله في اليوم مائة مرة

Ягъни: мин Аллаһыга һәр көндә йөз мәртәбә тәүбә кылам, ди.

Инде чагыштырыб карыйк: гөнаһларыбыз башда кеше хакларындан, кеше рәнжетүләрдән һич курыкмый, (0974) гайбәт, бөһтан, хөсед кебекләрне гөнаһ диб дә белмибез.

حاسبوا انفسكم قبل ان تحاسبوا

ди. Инде кеше хәлләренә килгәнче, күз йомыб, үзебезнең гаепләребезне, хаталарыбызны эзләб тикшерсәк, үзебезне-үзебез яхшылыкларыбыз белән яманлыкларыбызны чагышдырыб карасак, киләчәгебез өчен зур файда булыр. Рәсүл әкрам әйтә:

هلك المسوفون

Ягъни: үзләренең начарлыкларына тәүбә итмәенчә кичекдерүчеләр: юк, әле үлем хәбәре килмәгән, кайчан да киләчәкдә бер тәүбә кылырмын әле, диб уйлаучылар – менә болар һәлак булучылар, ди.

Мөхтәрәм жәмәгәт! Шушы үзебезнең начарлыкларыбызны искә алыб үкенү (тәүбә кылу) дөнъя Ахирәтебезнең төзек булуына сәбәб була. Әгәр бер адәм чын күңеле белән Аллаһы хозурына барыб, бөтен эшләребездә хисаб бирәсе бар диб ышанса, ул адәм бөтен начарлыктан саклана, бөтен кешегә яхшылык итәргә тырыша, кирәк күргәндә, күрмәгәндә дә, кеше хакдан курка, кеше нәрсәсен урламый, алдамый, хыянәт кылмый, бөтен эшләгән эшләрендә, кирәк – хөкүмәт эшләрендә дә, һәрвакыт мәрхәмәт алырга тырыша. Чын иман, чын динле булган кеше һәрвакыт “хәйрен нас” булырга тырыша. Бу хакда сүз күб булачак, хәзергә шуның белән тәмам итдем.

Аллаһы Раббел галәммин барчаларыбызга тәүбәи нөсух (توبة النصوح) кылырга, бер-беребез белән тату, тыныч, дуст яшәб, Аллаһының Кыямәт көнендә Аллаһының дустаны, сөйгән бәндәләре белән бергә булырга насыйб итсен. Амин.

(0975) Шушы пәйгамбәребезнең Аллаһы тарафындан безгә ингам кылынган әмер-боерыкларын үтәб, тыйганларындан тыелсак, иншәә Рәхман, жәнәбе Хакның сүрәи “Ниса”да, 49нчы аятдә:

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا

Ягъни: Аллаһыга, пәйгамбәргә итагать кушканлары белән гамәл иткән бәндәләр, Аллаһының ингам кылган пәйгамбәрләре сәдыйклары, шәһидләре салих бәндәләр белән бергә булырлар. Менә бу адәмләр белән бергә булу нинди күркәм булган, нинди зур мәксудка ирешү. Жәнәбе Хак барыбызга да шушы дәрәжәләргә ирешүне насыйб итсен.

(0976) Мөхтәрәм жәмәгәт! Әфзалель әнбия, сәйидель әнбия булган Мигъраж сәбәбле, әгъла галийин булган мөкаддәс урынларыны күрү белән мөшәррәф булган шушы мөбарәк пәйгамбәремезгә чын-чыннан мэхәббәт итеб, чын өмед булуны теләсәк, Кыямәт көнендә аның шифагәтенә ирешәб, жәннәтель әгъладә ул мөбарәкнең мәжлесә белән мөшәррәф

булуны теләсәк, женабе Хакның:
و ما آتاكم الرسول فخذوه و ما نهىكم عنه فانتهوا
Сүрәи “Хәшәр”, 7.

Әмерен исдә тотыб, шуның белән гамәл кылсак, ягъни пәйгамбәр рәсүл сезгә Аллаһы тарафындан ни китерсә, аны тотыгыз, алыгыз, ни, нәрсәдән, нәрсәне тыйса, тыелыгыз, дигән мәгънәдә.

(0977) 1968нче ел, 18нче октябрь / 1388нче һижри, 26нчы Рәжәб, жомга көн.

Бисмилләһир Рәхманир Рәхим. Мөхтәрәм мөселман кардәшләрем! Әссәләму галәйкум вә рәхмәтуллаһи вә бәрәкатуһу! Барчаларыбызга женабе Хакның сәламе вә рәхмәте вә бәрәкәте насыйб булсын.

Мөхтәрәм жәмәгәт! Бүгенгә көнебезнең киче, бүген кич пәйгамбәребез Мөхәммәд Мостафа (сгс)гә вакыйгъ булган тарихи вә мөбарәк киче булган Исра вә Мигъраж кичәсе булачак. Бу кичә шундан гыйбарәт: рәсүл (сгс)нең бик аз гына вакыт эчендә Мәккә мөкәдрәмә шәһәрәндәгә мәсҗед Хәрамдән Шам виләятендәгә Иерусалим шәһәрәндә мәсҗед Акса (Бәйтөл мәкаддәс)кә барып, андан Аллаһының теләгән урынларын, рухани гамәлләрне күрү – менә шушы кичәгә Исра вә Мигъраж кичәсе диб атала.

Рәсүл (сгс)нең мәсҗед Хәрамдан мәсҗед Аксага баруы Коръән аятләре белән сабит.

“Бәни Исраил” сүрәсенәң башында (“Исра” сүрәсе диб атала):

استعِذْ بِاللّٰهِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

Ягъни: шундалаен Аллаһыны тәкъдис кыламын, пакълимен, Үзенәң колы – пәйгамбәре Мөхәммәд (сгс)не кичләрдән булган бер кичәдә сәйр кылдырды, гиздерде Мәккә мөкәдрәмә шәһәрәндән мәсҗеде Аксага, ягъни шундаен мәсҗед Акса, (0978) Бәйте мәкаддәс, ул мәсҗед Аксаның тирәсене дөнья Ахирәт бәрәкәтләре белән мөбарәк кылдык. Хәзрәт Муса (сгс) заманындан бирле бөтен пәйгамбәрләренәң вәсый килгән һәм гыйбадәт кылган урынлары итеб кылдык. Һәм аның тирәсендәгә акгучы сулар, файдалы йимешләр, һәртөрле үсемлекләр үсә торган, дөнья тормышы эчендә бәрәкәтле, файдалы урын кылдык, ди. (نُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا ل) Жир йөзәндәгә галәмәтләребез, билгеләребезне күрсәтмәк өчен сәйр кылдырдык. (نَهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) Ул – Аллаһы Тәгалә Мөхәммәд (сг)нең сөйләгән сүзләренә Белгүче, Ишетүчедер. Һәм Ул Мөхәммәд (сгс)гә гали булган, бөек дәрәжәләренә Бирүчедер. Пәйгамбәрләренәң булган урынларын күрсәтдек, ди. Менә шушы хәзрәт рәсүлнең мәсҗед Хәрамдан Бәйтөл мәкаддәскә баруы Мәккәдән Мәдинәгә күчүендән Рәжәб аеның 27нче кичәсендә вакыйгъ булган.

Бәйте килеб, бөтен пәйгамбәрләренәң жанлары белән күрешәб, аларга имам булыб намаз укулары риваять кылына. Пәйгамбәремезнең Мәккәдән Бәйтөл мәкаддәскә баруына ышану, иман итү тиеш дигәнләр, ышанмау – көфре, хәуфе бар, дигәнләр. Әмма Бәйтөл мәкаддәсдән рухани галәмгә сәдрәтөл мөнтәһа (صدر المنتهى) вә бәйт мәгъмүр, хәуз Кәүсәр вә нәһрер Рәхма кебек урынларны күрүенә ышанмасак, заләләт әһелендән булырлар, дигәнләр, фасик булырлар, дигәнләр. Ул рәсүл әкрам хәзрәте шушы гали мәкамләргә ирешкәннең соңында

التحيات لله و الصلوة و الطيبات

Диб, Аллаһыга сәна иткәннең соңында женабе Хакның тарафындан:

السلام عليك ايها النبي و رحمة الله و بركاته

диб хыйтаб кылынганның (0979) соңында ул мөбарәк, мөхтәрәм пәйгамбәр бер гасый өммәтләренәң исенә төшерәб, шушы вакытта:

السلام علينا و على عباد الله الصالحين

Ягъни: Аллаһының сәламе, бәракәте безгә һәм өммәтләремә, Аллаһы Салих, тугъры юлда булган бәндәләренә булсын.

Мөхтәрәм жәмәгәт! Гасырыбызның мәшһүр шагыйрьләренән бер шагыйребезнең Мигъраж хақында әйткән сүзләрен искә алыб, узсак, инша Алла, файдадан хали булмас.

Ярты төн булган чагында Мәккә ялтыраб,

Нур тоташды йиргә, күздән инде нурдан бер прак.

Булды саф-саф, кылдылар сәждә мәләикләр бары,

Жәмгә улыб, һәрбер бәни – Муса вә Гәйсә жанлары.

Булды заһир, белми диләр, жир йөзе мәнкерләре,

Монда гыйбдият, гыйбадәтнең Илаһи серләре.

Үтмәде керфек кагыб да, күз ачыб жомган заман,

Мәккәгә инде түшәге жыб-жылы ирди һаман.

Ни саташмак, ни гөман, ни төш иде,

Бер Илаһи вакыйга, Мигъраж вә серле эш иде.